

Giới thiệu Nhất Lân Nguyên Convert

Đạt được khả năng xuyên qua thứ nguyên khác dành hảo cảm của em gái cường hóa tự thân

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 1 :chân thật giấc mộng

"Gào! Rống!" "Rống! !"

Hỗn loạn tiếng gầm gừ vang dội ở thương Di trên đường phố, không ngừng có chết thể bước qua phé tích, theo nhau mà tới, vòng vây càng ngày càng nhỏ.

Không trung là màu xám mai, đường phố là màu xám mai, chết thể y phục trên người cũng là bản thù mà màu xám mai.

Hạ Du trong tay nắm ống kim loại, trước mặt là rậm rạp chằng chịt chết thể, sau lưng hẻm cụt đã không cách nào tránh lui, từng cái sắc mặt dữ tợn chết thể mang theo hơi thổi bộc phát ép tới gần.

"Hạ Du, không ra khỏi miệng! !"

Hẻm cụt bên trong chúng nữ dồn dập thanh âm truyền tới, Hạ Du không quay đầu lại, chẳng qua là thở nhẹ đến, thật chặt trong tay thật dài ống kim loại.

Tinh phong vạch qua, chấp chôn Hạ Du vạt áo, vén lên hấn trên trán tóc rối. Hấn biết đây là tử chiến đến cùng.

Thắng, có thể mang theo các cô gái chạy ra khỏi nơi này.

Thua, chính là chết.

Mấy cô gái lẫn nhau đỡ, nhấn nhui da thịt trắng nõn bên trên đã là chặt vật mạng tràn đầy hắc hôi, nhưng mấy con mắt đều là chăm chú nhìn cái đó ngăn cản ở trước mặt các nàng bóng lưng.

Không có bất kỳ tiếp viện, không có bất kỳ dư thừa vũ khí. Các nàng trải qua mới vừa rồi chạy băng băng đã kiệt lực, bây giờ duy nhất có thể chùng cứu các nàng, là Hạ Du.

Cũng cũng chỉ có Hạ Du.

Gió có chút ác liệt.

Lợi va chạm nhỏ vụn âm thanh liên tiếp, Hạ Du thật chặt trên tay ống kim loại, phía trên truyền tới thô ráp phong phú làm cho Hạ Du bình tĩnh một ít.

Xôn xao chết thể đã càng ngày càng gần.

Nhìn bọn họ liệt khai răng nhọn gầm thét đáng sợ, Hạ Du canh giữ ở đầu hẻm cũng không lui lại, ngược lại tiến lên trước một bước.

"Đừng!"

Ống kim loại gào thét đùa bốn một cái côn hoa nặng nề ngừng trên đất, phát ra trầm hậu trầm đục tiếng vang, Hạ Du đón gió thổi phào một ngum trọc khí, trong tay từng tia ý lạnh khoen như bên trong, Hạ Du nhìn về phía như đại dương vọt tới chết thể ánh mắt chột rét một cái:

Đến đây đi!

Trang sách tàn ra trầm hương.

Bên ngoài, um tùm cảnh lá chấp chôn, bà sa không ngừng. Thịnh thoảng một trận nhẹ nhàng khoan khoái gió từ ngoài cửa sổ thổi tới, mang theo nhàn nhạt mùi hoa lập tức bị sách mực vị che giấu.

Hạ Du an tĩnh ngồi ở lớp học bên cửa sổ chỗ ngồi, vô ý thức đùa bốn trên cổ tay một chuỗi chỉ có sáu viên như ngọc tựa như gỗ phật châu, cặp mắt tỉnh táo nhìn ngoài cửa sổ trong không trung, thân thể vẫn một mỗi một trận buồn ngủ.

Đã là liên tục ngày thứ mười.

Liên tục mười ngày Hạ Du cũng làm cùng một cái mơ, mỗi ngày đều là mộng thấy mình ngồi ở chiếc kia điện trong xe, ở xó xỉnh cùng người khác chen chúc chung một chỗ, theo buồng xe lượn động mà lượn động, nghe triển áp xe quý thanh âm mà yên lặng.

Trong giấc mộng đó, vô luận là vách thùng xe kia lạnh giá xúc cảm, chật chội mọi người kia xen lẫn mồ hôi cùng mùi vị nước hoa hết thảy đều là chân thật như vậy.

Chân thực đến Hạ Du căn bản là không có cách phân tích rõ đó là một cái mơ.

Chân thực đến Hạ Du mỗi lần tỉnh lại lần nữa thích ứng hoàn cảnh thời điểm, cũng hoảng hốt đến cơ hồ bị muộn rồi mới thanh tỉnh lại.

Hơn nữa rất mệt mỏi. Tỉnh ngủ sau khi so với trước khi ngủ còn phải cảm thấy mệt mỏi. Cái này làm cho Hạ Du càng ngày càng hơn mệt mỏi.

Tốt vào ngày mai thứ bảy không cần học thêm, lập tức có thể nghỉ.

Hạ Du suy nghĩ một chút, lại bắt đầu chống đỡ lên về này như nước thủy triều buồn ngủ tới.

"Àm!"

Bàn học bị đụng một cái để cho Hạ Du một chút thức tỉnh, trên bàn sách cũng bị một chút bất lộng rơi trên mặt đất, đối với (đúng) đột nhiên xuất hiện bóng người, Hạ Du phản xạ có điều kiện ngồi sau một ít tránh.

Các loại (chờ) thấy rõ thời điểm, mới biết là trong lớp đồng học chơi đùa trong lúc vô tình đụng vào chính mình bàn học.

Hạ Du yên lặng nhặt lên lời bạt không nói gì, chẳng qua là ngẩng đầu nhìn một chút đụng vào chính mình bàn học bạn học cùng lớp.

Đụng vào hán bàn học bạn học cùng lớp cũng nhìn tới, lại không có nghĩ (muốn) phải nói xin lỗi hoặc có lẽ là cái gì lời khách khí, chỉ là đồng dạng an tĩnh lại nhìn về phía Hạ Du.

Hạ Du nói không buồn hòa là giả, mới vừa muốn nói chuyện, chuông vào học bỗng nhiên vang dội ở toàn bộ giờ học trong phòng.

Người bạn học kia hồ hững nhìn Hạ Du liếc mắt, cũng không nói gì đi trở về chính mình chỗ ngồi.

Lại vừa là loại thái độ này!

Hạ Du quả đắm chìm một chút, thu tầm mắt lại hít sâu một hơi lại từ từ lỏng ra. Chẳng qua là sau một khắc lại nắm chặt.

Hắn thấy coi như lão sư chủ nhiệm lớp đã đi tới, nhìn lão sư trong tay cầm bài thi, Hạ Du tâm tình lần nữa chìm xuống.

"Được, giờ học."

Lão sư chủ nhiệm lớp đem bài thi thả đang bọc giấy bên trên, chúi chúi trên lỗ mũi ngứa ngứa sung to lên nốt ruồi đen: "Lần trước thi thử thành tích đi ra."

Tới!

Hạ Du mím môi môi, thu tầm mắt lại nhìn mình mặt bàn.

Chủ nhiệm lớp họ Điền, cụ thể tên gọi là gì Hạ Du không biết, hắn chỉ biết là chủ nhiệm lớp bởi vì kia đặc thù bộ mặt đặc thù, ngoại hiệu là Điền nốt ruồi đen.

Hơn nữa đối với Hạ Du mà nói, Điền nốt ruồi đen chính là một cái cực kỳ tiện chủ nhiệm lớp.

"Lớp học có đồng học vào niên cấp thứ hai, nhưng là lớp học trung bình thành tích hạng lớp chúng ta là đếm ngược. Một ít đồng học là trực tiếp đem trọn lớp cấp thành tích kéo xuống."

Điền nốt ruồi đen lời nói dừng một chút, ánh mắt như có như không tảo Hạ Du nơi liếc mắt, mới tiếp tục nhàn nhạt mở miệng:

"Một ít đồng học bình thường đã phẩm hạnh không đoan, ta hy vọng hắn ít nhất có thể đang học bên trên nghiêm túc một ít, đem sự chú ý thả đang học bên trên, ít nhất như vậy có thể bỏ tức một chút, mà không phải kéo đại gia (mọi người) chân sau."

Điền nốt ruồi đen nhìn như rất tùy ý nói một câu sau liền bắt đầu cúi đầu phân phát phiếu điểm, trong lớp nhưng là vang lên một mảnh thấp giọng cười trộm cùng xuy khí âm thanh.

Hạ Du quả đắm chìm một mực nắm, mặt vô biểu tình nhắc ngẩng đầu. Có lẽ là tác dụng tâm lý, nhưng là Hạ Du nhưng là cảm giác mình thấy từng tởm một cũng là cười nhạo mặt.

Hạ Du yên lặng hít sâu một hơi.

Hắn cho là mình sẽ thói quen, nhưng là mỗi một lần đều không cách nào làm được chân chính lạnh nhạt. Sẽ bị cười nhạo hắn biết, từ Điền nốt ruồi đen cầm lên thử cuốn vào cũng biết sẽ là như vậy, tất lại không phải lần thử nhất chuyện.

Vốn là hắn và Điền nốt ruồi đen thì không đúng trả, cuộc thi lần này hắn lại bởi vì cái đó quá mộng nguyên nhân làm đến không cách nào chuyên tâm, thành tích so với bình thường còn phải kém là nhất định sự tình.

Chẳng qua là loại này kém, suy nghĩ đã biến thành Điền nốt ruồi đen châm chọc, cùng lớp cười ầm lên ưu việt đối tượng.

Hạ Du không có ngẩng đầu, tiếp tục yên lặng nắm chặt đến quả đấm, sau đó giống như người ngoài cuộc như vậy, nhìn những người khác phát đến bài thi sau khi hoặc vui hoặc náo nháo thành một đoàn.

"Không có sao chứ?"

Trong lớp một mảnh hồng nháo trong tiếng, bên người truyền tới thanh âm để cho Hạ Du hơi dừng lại một chút, quay đầu nhìn về phía cạnh hàng, ngồi rất thẳng vương tử hiện đang xem đến hắn đầy đầy kính mắt.

Từ truyền ra sự kiện kia sau khi, vương tử hiện là duy nhất không có đối với hắn đeo thành kiến, cũng không có giống như những người khác đối với hắn như vậy âm thầm giễu cợt người. Thấy trong lớp duy nhất một bằng hữu quan tâm ánh mắt, Hạ Du cười cười.

"Không việc gì."

"Thật không có chuyện?"

"Mặc dù đang nơi này cái gì cũng học không được, nhưng ta ít nhất học biết một chút: Nếu như không có năng lực thay đổi hiện trạng, phải cố gắng làm cho mình khoát đạt. Nếu không mỗi ngày sẽ rất uất ức chết."

Hạ Du không biết mình bây giờ là không phải là nhìn rất dễ dàng, nhưng là hắn nghĩ (muốn) làm cho mình biểu hiện rất dễ dàng.

"Ừm."

Vương tử hiện đầy đầy kính mắt, rất nặng nề ngọt ngào gật đầu một cái, cũng không có tiếp tục hỏi tiếp. Hơn nữa người khác truyền đưa cho hắn phiếu điểm cũng để cho hắn cũng quay đầu trở lại đi.

Hạ Du cũng từ từ thu hồi trên mặt nụ cười, lần nữa giống như người ngoài cuộc như vậy liếc mắt nhìn phòng học, sau đó quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Có chút giầy vò cảm giác, có chút thói quen, Hạ Du thật ra thì cũng không hi vọng nào sẽ có được bao nhiêu người có lòng tốt. Loại này bị hoặc sáng hoặc tối bài xích tình huống, từ tự trường không lâu liền bắt đầu.

Không dễ chịu, nhưng Hạ Du còn không đến mức vì bọn họ thái độ mà tự mình héo rút.

Tự giẫm lác đầu một cái, Hạ Du nhào nặn cái đầu tiếp tục xem ngoài cửa sổ thất thần.

Nhìn chim nhảy lên không, thiên vân quyền thư, thẳng đến tan học về nhà, rửa mặt xong nằm ở trên giường, Hạ Du đều là cảm giác mình vô tri vô giác.

Biết rõ phải ngủ, nhưng Hạ Du hay lại là mặc xong giày lại nữa nằm lên giường, mặc giày không thoải mái, nhưng không mang giày chờ chút nếu như lại vào giấc mộng kia càng không thoải mái.

"Tối nay nhất định phải làm những gì!"

Trong lòng là nghĩ như thế, Hạ Du từ từ nhắm mắt lại, hoảng hoảng hốt hốt ngủ.

Đã chìm vào giấc ngủ hắn không nhìn thấy, trên tay này chuỗi Phật tổ một viên bỗng nhiên sáng lên

Lạnh giá, lay động

Quần áo tiếng va chạm thanh âm rất rõ ràng.

Hạ Du mở mắt lần nữa thời điểm, là cái đó hắn đã gọi là rất quen thuộc điện trong xe.

Mười ngày tới quen thuộc mộng, mười ngày tới lặp lại mộng.

Buồng xe kèm theo triển áp xe quỹ thanh luật động, chung quanh gạt ra Dân đi làm chết lặng lại có chút kinh ngạc nhìn một chút Hạ Du, nhưng rất nhanh thì thu tầm mắt lại.

Hạ Du thẳng bằng thân thể một chút, sau đó mở ra mình một chút chật chội không gian, cúi đầu nhìn mình một chút mặc giày quả nhiên cũng xuất hiện trong giấc mộng này, cũng không biết phải hình dung như thế nào mình bây giờ xốc xếch tâm tình.

Quá chân thực.

Vô luận là chung quanh cùng người khác thôi táng lực lượng, Dân đi làm âu phục dâng hương vị cùng mùi thú, chung quanh hoặc nhẹ hoặc nặng tiếng hít thở, ngoài cửa xe nhanh chóng mà qua phong cảnh

So với ngay từ đầu, Hạ Du đã ít phần kia kinh hoảng và luống cuống, nhiều một cổ hiểu kỳ cùng thích ứng.

Thường ngày dùng Tàu điện đi làm đi học quốc gia, Hạ Du cũng chỉ biết là nhuyển bột oanh là như vậy, buồng xe bên trên dán một ít quảng cáo đều là tiếng Nhật dấu hiệu, Hạ Du cũng xem không hiểu, hần bao nhiêu có thể suy đoán chỗ ở mình đại khái là Nhật Bản Tàu điện bên trong. Nhưng là người chung quanh thỉnh thoảng một đôi lời đối thoại, Hạ Du nhưng là nghe hiểu được.

Hạ Du không biết đây là nguyên nhân gì, tạm thời cũng là cái này chân thực mộng chỗ thần kỳ.

"Nguyên Tị tân "

Hạ Du ở cửa xe mở ra thời điểm nhìn một chút bên ngoài trạm dừng, nhưng lại không có xuống xe ý tứ. Dù là hần rất muốn xuống, nhưng là bây giờ cái gì đối với (đúng) cái này chân thực mộng cái gì đều không phải biết, hần luôn có Cổ không dám hành động thiếu suy nghĩ kính sợ tâm tính.

Trạm xe lần lượt đến đứng, Hạ Du người chung quanh đôi một lần lại một lần. Ở một lần sắp đến đứng thời điểm, Hạ Du lần này khê cắn răng, quyết định sau cùng đuổi theo sóng người đi về phía cửa.

Đã lặp lại nhiều lần như vậy, hần không biết này biểu thị cái gì, Hạ Du đã không muốn tiếp tục lặp lại đi xuống.

Bước chân do do dự dự vừa đi vừa nghỉ, quyết tâm lần nữa giải tán lại nhiều lần kiên định. Nhưng đột nhiên, Hạ Du ở lơ đãng liếc một cái bên trong bước chân gượng dừng lại.

Nghiêng hướng về phía cửa xe cái điều trên ghế dài, hần thấy một cái bình an ngồi yên ở đó người.

Để cho hần như bị lôi tê như vậy một người.

Hạ Du trong nháy mắt không thể tin trọn to hai mắt.

"Quê ? !"

Hạ Du lẳng lẳng còn đứng tại chỗ, vô ý thức gọi ra, sau lưng bỗng nhiên một trận thôi táng, cự lực để cho vội vàng không kịp chuẩn bị Hạ Du trong nháy mắt mất đi thăng bằng, xô ra đi.

Vội vã đang lúc căn bản là không có cách khống chế vọt tới trước thân thể, Hạ Du lao đảo thác loạn mất thăng bằng bước chân, đâm đầu vào vị kia vừa vịn ngang đầu lên thiếu nữ.

"Àm! !"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Katsura Kotonoha

Buồng xe rời đi nổi lên gió xông tới mặt.

Hạ Du cuối cùng là xuống xe.

Hơn nữa không là một người.

Thân thể rất căng cứng rấn ngồi ở Tàu điện dài ngấm trắng trên ghế dài, Hạ Du thật thẳng người, trong ngực ôm một người vóc dáng siêu nhiên tuyệt thiếu nữ xinh đẹp.

Trên đường sắt Tàu điện lần nữa gào thét rời đi, minh dịch thanh có chút chói tai, Hạ Du nhưng là nửa nắm cả thiếu nữ thân thể mềm mại, trong đầu một trận ngẩn ra.

Da như mỡ đông, tron mềm tóc đen, tiêm nằm rạp người tư rõ ràng là đủ để cho bất luận kẻ nào đều điên cuồng tuyệt thiếu nữ xinh đẹp, bây giờ cứ như vậy chút nào không phòng bị, bình an nhàn hân mê trong lòng ngực của mình.

Lần đầu tiên cùng loại này cùng lứa nữ sinh khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, dù là Hạ Du biết là mơ, cũng cảm giác trong đầu một mảnh khăn trương hỗn loạn.

Trước khi nhìn đến nàng thời điểm, kia nhân ngồi yên ở đó yên lặng đọc sách đáng vẻ cùng hoạt họa (animation) bên trong ra sân một màn cần gì phải trương tự! Để cho Hạ Du thoáng cái liền nhận ra nàng.

Mẫu chốt nhất, Hạ Du vô số lần xác nhận, đã nhận ra, trong ngực cái này trước ngực cổ chống đỡ nữ hài, chính là cái đó tiếng tốt cửu phụ nữ thần.

Katsura Kotonoha .

Cái đó vô luận là gia thế cử chỉ, vóc người tướng mạo đều là bị vô số người ủng hộ là hoàn mỹ nữ thần Katsura Kotonoha .

Bây giờ đang ở chính mình trong mộng, ở ngực mình.

Bị mới vừa rồi trước đụng ngắt đi.

"Tốt chân thực mơ "

Hạ Du theo bản năng long long cánh tay, để cho Katsura Kotonoha càng dán chặt chính mình. Mềm mại không xương xúc cảm truyền tới đồng thời, mùi thơm vị traten traten để cho Hạ Du lần nữa theo bản năng thân thể thẳng tắp.

Nàng vẫn như cùng ngũ công chúa như vậy bình yên nhắm hai mắt.

Hạ Du rút ra sứt sại cái mũi, lơ đãng nhìn chung quanh một chút, trên đài ngắm trăng qua lại đi ngang qua người còn không đến mức ở chỉ chỉ trở trở, nhưng là liên tục quăng tới ánh mắt khác thường vẫn để cho có chút luống cuống Hạ Du như đứng đồng lứa.

Lui tới người đều là vội vã vội vàng, bận rộn ngay cả hô hấp đều không rảnh, thấy Hạ Du cùng Katsura Kotonoha đây đối với 'Dị loại '. Rất nhiều cũng không nhận được hoặc hâm mộ hoặc đổ kỵ nhìn nhiều.

Chẳng qua là Hạ Du bây giờ nhìn ai đều cảm giác chột dạ. Tiếp xúc được ai ánh mắt đều cảm giác bọn họ là ở thâm đặc.

Nên làm gì bây giờ

Hé miệng muốn thả lỏng một chút bộ mặt bấp thịt, nhưng Hạ Du phát hiện động tác này rất phí công, ngay cả cả người đều như cũ ở căng thẳng.

Ở Tàu điện bên trên thời điểm, ngay từ đầu, Hạ Du là bởi vì mất thăng bằng đụng vào chút nào không phòng bị Katsura Kotonoha , sau đó đem Katsura Kotonoha đụng ngắt đi. Trợn mắt hốc mồm Hạ Du cái trán giống vậy đau, nhưng khi nhìn đến người chung quanh ánh mắt sau Hạ Du lập tức giật mình một cái, sau đó đầu óc nóng lên, ở dưới con mắt mọi người đỡ Katsura Kotonoha liền lao ra cửa xe, ở nơi này gọi là 'Học viên đứng ' phương xuống xe.

Từ đỡ Katsura Kotonoha xuống xe cho tới bây giờ, Hạ Du vẫn cảm giác mình dồn dập nhịp tim tần số không có hạ xuống qua.

"Katsura Kotonoha "

Hạ Du mất tự nhiên ním ním môi, dù là rõ ràng một lại tự nói với mình đây chính là một mộng, nhưng là kia so với thực tế còn phải chân thực cảm giác để cho Hạ Du vẫn còn có chút vàng đầu nức ních.

Vô luận là thân thể của mình xúc cảm, hay là người khác đủ loại ánh mắt động tác, huyền não huyền não, Tàu điện ép quỹ hết thấy đều rõ ràng như vậy, hẳn đã không phân rõ, mình bây giờ là vẫn trong mộng hay là ở thực tế.

Katsura Kotonoha xuất hiện để cho hẳn do dự đây chính là trong mộng, nhưng trên người hết thấy rõ ràng chân thực giác quan lại để cho Hạ Du mê mang, ôn nhu mềm nhũn thân thể trong ngực, Hạ Du theo bản năng, đem Katsura Kotonoha thân thể ôm chặt một ít.

Rất thoải mái.

"Mẹ, người anh kia cùng tỷ tỷ đang làm gì?"

"Đừng xem! Mau cùng mẫu thân đi."

Xanh hài đồng thanh âm cùng kiềm chế rầy truyền tới để cho Hạ Du thân thể lần nữa cương một chút, cứng rắn quay đầu nhìn sang. Nói chuyện mẹ cũng chú ý tới Hạ Du ánh mắt, lúng túng đối với (đúng) Hạ Du cười một chút lập tức dắt tiểu Loli đi nhanh.

Hạ Du yên lặng nhìn các nàng rời đi, rất nhanh lần nữa bị trong ngực truyền tới vẻ này say lòng người nhàn nhạt mùi thơm hấp dẫn, không nhận được lại cúi đầu nhìn sang.

Gần trong gang tấc mặt là nhỏ như vậy chán xuyên thấu qua đó, lông mi thật dài, cong cong lông mi Hạ Du biết, cũng chỉ có trong mộng, cho nên mới có thể khoảng cách gần như vậy tiếp xúc vô số người mơ tưởng đã lâu nữ thần.

Hạ Du ánh mắt trong lúc vô tình liếc về xuống. Khi thấy dưới cổ áo một mảnh kia như ẩn như hiện trắng như tuyết cùng rãnh, Hạ Du hô hấp loạn lên, cắn răng bỏ qua một bên ánh mắt.

Người lui tới thỉnh thoảng quét tới ánh mắt, hiểu kỳ, nghi ngờ, chết lặng, chán ghét có lẽ không có hẳn tương tượng nhiều như vậy, có lẽ so với hẳn tương tượng càng nhiều, phức tạp chân thực đến Hạ Du lần nữa không phân rõ này đến cùng phải hay không trong mộng.

Xuất hiện ở nơi này đến gặp phải Katsura Kotonoha, hết thấy đều là cực độ đột nhiên, tựa như cùng toàn bộ năm mơ lúc đầu như thế, Hạ Du không tìm được một tia đầu mối.

"Ta nên buông ra hay lại là như thế nào?" "Như vậy ngồi là phải tới lúc nào?" "Tất cả mọi người đều nhìn tới"

"Tóm lại trước đòi được ít người điểm địa phương đi"

Kiên trì đến cùng tiến lên đón chung quanh không ngừng bốn phía không ngừng quét tới ánh mắt, dù là Hạ Du một lại tự nói với mình đây chỉ là một mộng, nhưng vẫn cảm giác rất không được tự nhiên.

Hạ Du quả thực không nghĩ sẽ ở qua lại như Xuyên trong làn sóng người kẹ, lần nữa ở nhiều lần trong lúc lơ đãng liếc qua tới trong tầm mắt cúi đầu, đem chính mình đựng choáng váng Katsura Kotonoha đỡ, chiếc đèn đài ngắm trăng tối xó xỉnh kia cái ghế dài bên trên.

Chỉ chẳng qua là rất ngắn một đoạn đường, trong mũi người được mùi thơm, cách đồng phục học sinh cảm nhận được ôn nhu mềm mại, thậm chí trong lúc lơ đãng đựng phải cao vút. Cũng để cho Hạ Du thân thể căng thẳng.

Thẳng đến lần nữa ngồi xuống, để cho bộ kia thân thể mềm mại để ý rúc vào ngực mình, cảm giác người chung quanh không để ý nữa đến bên này, Hạ Du mới dài thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Chẳng qua là ánh mắt khó khăn lấm roi vào Katsura Kotonoha trên mặt, Hạ Du theo kia sửa lông mi dài cùng xinh xắn mũi, thấy kia bột nhuận quả đông lạnh môi.

"..."

Rất đột nhiên, Hạ Du nhìn chằm chằm kia bột trau chuốt Trạch, trong lòng bỗng nhiên liền nảy sinh một cỗ khó tự kiềm chế xung động.

Chính hẳn cũng không biết đó là cái gì xung động, cũng hoặc là, hẳn mình biết rõ mình muốn làm gì nhưng căn bản không dám đối với chính mình thừa nhận.

"Ho khan một cái"

Hạ Du nhỏ ho khan một tiếng, làm bộ như lơ đãng quan sát bốn phía một cái. Xó xỉnh ghế dài người ở đây rất ít, đều tại dưới trên dưới Tàu điện, không có người nào ở chú ý bên này.

Hạ Du hít sâu một hơi, chậm rãi đưa tay ra, ngừng thờ nhìn chằm chằm Katsura Kotonoha kia nhẵn nhụi đến tuyệt đẹp mặt, nhìn kia tản ra mê người khí tức quả đông lạnh môi, Hạ Du theo bản năng cũng dùng đầu lưỡi làm tròn chính mình môi.

Đầu ngón tay khẽ run, cuối cùng vẫn là xúc sờ lên.

Thủy nhuận môi xinh bởi vì đầu ngón tay chèn ép mà lõm xuống, biến hình, Hạ Du nhịp tim đang không ngừng cuồng vang, đầu ngón tay truyền tới dịu dàng xúc cảm để cho hẳn có loại giống như điện giật, không nhận được nghĩ tiếp tục tiếp, suy nghĩ nhiều thêm một ngón tay.

Vẫn rất chân thực, chân thực đến Hạ Du tưởng muốn chạy trốn chết.

"Loảng xoảng!"

Kim loại lon rơi thanh âm ở Hạ Du trong tai giống như sấm vang dội, tay giống như điện giật thu hồi, Hạ Du chợt quay đầu nhìn sang.

Cái đó nhất lên Dịch kéo lon thăng bé trai rõ ràng bị Hạ Du kịch liệt nghiêng đầu động tác hù dọa được, nhất lon động tác định ở nơi nào không nhúc nhích nhìn Hạ Du, sau một khắc, ngay cả Dịch kéo lon đều không đầu nhập thùng rác liền xoay người thật nhanh chạy.

Chỉ để lại Hạ Du còn thân thể cứng còng ngồi ở chỗ đó, nhịp tim như sấm, đã lâu mới bình phục lại.

"Là một mơ mà thôi, ta sợ cái gì"

Hạ Du hô giọng, ánh mắt lần nữa rơi ở trong ngực Katsura Kotonoha trên người thời điểm, quét qua như thác nước mái tóc, quét qua như tranh vẽ như vậy ngũ nhan, quét để cho người hít thở không thông ngực bỗng nhiên dừng lại, cuối cùng ánh mắt rơi vào nàng quần áo vật áo.

Trong đầu hỗn loạn suy nghĩ cuối cùng để cho Hạ Du ánh mắt, nhìn chằm chằm kia theo Katsura Kotonoha hô hấp phập phồng như muốn chống đỡ y

phục rách rưới ngực, Hạ Du cảm giác chính mình thở ra giận hơi thở là biết bao nóng bỏng.

"Này, người đang làm gì?"

Đột nhiên tới thanh âm làm suy nghĩ lung tung Hạ Du dọa cho giật mình, đập vào mắt đó cùng Katsura Kotonoha cùng hàng loạt đồng phục học sinh, tung bay theo gió ngây ngô lông, nhìn kỹ mắt to cơ hồ là thấy trong nháy mắt, Hạ Du liền nhận ra thân phận nàng:

Saionji Sekai.

Hạ Du trong lúc nhất thời lảng lảng nhìn nàng.

"Người là ai? Tại sao ôm Quế đồng học? Người đối với nàng làm gì?"

Saionji Sekai nhìn Hạ Du cái này ngờ ngác đáng về cau mày một cái, lại đánh giá Hạ Du kia một thân tùy ý ăn mặc, lần nữa hỏi một câu.

"Ta đối với nàng không làm gì "

Hạ Du cứng ngắc trở về một câu, ôm Katsura Kotonoha buông tay ra một ít, luống cuống tay chân biện giải: "Ta thấy nàng té xỉu, vì vậy đỡ dậy ở nơi này chờ bạn học của nàng tới đón nàng."

"Không đúng, ta rõ ràng nhìn thấy hấn đem Quế "

Một bóng người mặc cùng màu sắc đồng phục học sinh nam sinh dựa đi tới, Hạ Du nhìn thấy hấn thời điểm khóe mắt không khỏi nhảy một chút, 'Người cận bã thành' ba chữ thiếu chút nữa bật thốt lên.

Trong đầu đã bắt chấp xử lý nhiều như vậy gấp phải danh nhân đánh vào, Hạ Du bây giờ lòng tràn đầy chỉ muốn chặn lại hấn nói tiếp lời nói:

"Ta mang nàng ở nơi này chính là là đợi nàng người quen tới đón nàng, các người là bạn học của nàng chứ ? Lời như vậy ta đem nàng giao cho các người đi."

Ngữ tốc cực nhanh vừa nói, Hạ Du không có tâm tư đi suy nghĩ nhiều mộng nhân vật tại sao chân thật như vậy, Hạ Du đỡ dậy Katsura Kotonoha sẽ đưa đến Saionji Sekai trong ngực, chột dạ cảm giác để cho hấn cơ hồ đem tim từ ngực nhảy ra, thông gấp cắt đứt muốn nói y cây mây thành:

"Không việc gì ta đây đi trước."

Hạ Du đã bắt kẻ dưới mắt cái này rốt cuộc là mơ hay lại là cái khác, một lòng chỉ muốn trốn.

Liều lĩnh lập tức rời đi nơi này!

"Ồi chào? Nha, a, cảm ơn người!"

Saionji Sekai nhận lấy Katsura Kotonoha cũng là sững sờ, chột cũng hốt hoảng ôm tốt nàng, ngẩng đầu nhìn thấy Hạ Du xoay người rời đi mơ hồ một chút, lập tức ngay cả vội mở miệng cảm tạ.

"Cái gì đó, đặc biệt gọi điện thoại để cho chúng ta chạy tới, còn tưởng rằng có chuyện gì, nguyên lai cứ như vậy a."

Y cây mây thành sau lưng một cái giống vậy đồng phục học sinh tóc vàng nam sinh lúc này cũng đi ra, nhìn Hạ Du bóng lưng than phiền một câu, lại làm mặt lơ đãng về phía Saionji cùng Katsura Kotonoha .

Y cây mây thành không nói gì, ánh mắt bình tĩnh nhìn Hạ Du bóng lưng, không biết đang suy nghĩ gì.

Cúi đầu vội vã rời đi, Hạ Du nhịp tim còn không có từ thiếu chút nữa bị tại chỗ bắt bao lòng rung động bên trong khôi phục, nhưng là bị Saionji tiếng kia cảm tạ sau, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện thanh âm làm cho trệ một chút:

"Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được mười chút kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc một."

Rõ ràng âm thanh âm vang lên ở trong đầu, Hạ Du không kịp cảm thụ thân thể biến hóa, bỗng nhiên cảm giác một trận choáng váng, mất đi cảm giác

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trang bìa cùng tiếp nhận

Gió mát từ cửa sổ xuyên vào.

Hạ Du thân thể run lên, chợt từ trên giường ngồi bật dậy.

Quen thuộc đệm giường mùi vị, quen thuộc căn phòng bố trí, đập vào mắt kia chất đống một nhóm hỗn loạn sách mặt bàn vẫn, xóc xếch không chịu nổi.

Hạ Du giống như giấu ở đáy nước mới vừa trôi lên như vậy, hít sâu mấy hơi mới cảm giác mình tỉnh lại.

Qua lại quét nhìn một chút, cửa sổ lần nữa xuyên vào gió kích thích sợi tóc, để cho hắn cảm giác có chút ngứa, rèm cửa sổ ve vẩy, trống rỗng trong phòng chỉ có một mình hắn.

Quả nhiên là mơ sao

Im lặng lần nữa nặng nề nằm xuống, vô ý thức bưng bít động cổ tay bên trên phật châu, bởi vì nó lại đang có chút nóng lên.

Chỉ có sáu viên phật châu lộ ra rất lưa thưa, mang lên cũng không dễ nhìn, nhưng Hạ Du tự đeo nó lên ngày đó cũng chưa có cỏi xuống qua.

Hạ Du nhàn rỗi nhưng phát giác đã biết lần tỉnh lại cũng không có lại cảm giác cả người mệt mỏi, cũng không có cái loại này trong đầu mơ màng độn độn cảm giác. Cùng đi vắng hoàn toàn bất đồng là, hắn có thể cảm giác được thân thể trước đó chưa từng có thoải mái.

Chẳng qua là Hạ Du sự chú ý càng nhiều là dừng lại ở trở về chỗ mới vừa rồi cùng Katsura Kotonoha các nàng tiếp xúc.

"Mơ sao "

Phòng khách đồng hồ treo truyền tới kim chỉ giây nhảy lên rất rõ ràng, Hạ Du cười khổ lần nữa ngồi dậy, hạ thân kia nóng động không ngừng thanh xuân bông bột để cho Hạ Du có loại lúng túng bất đắc dĩ.

Không dứt thương tiếc đưa ra chạm qua Katsura Kotonoha tay, Hạ Du ** như vậy nhắm hai mắt ngửi ngửi, trong mũi tựa hồ còn có thể rõ ràng ngửi được xuất xứ từ Katsura Kotonoha nữ thân trên người mùi thơm.

Bỗng nhiên lại nghĩ tới cái này động tác rất biến hóa tai, Hạ Du xấu hổ đầm một chút giường.

Bất quá thật đúng là một chân thực

Trong đầu toát ra một nửa ý tưởng tuy nhiên mà thôi, Hạ Du nhìn trước mắt hiện lên đồ vật ngăn người một chút.

Chợt chợt từ trên giường bắn lên tới.

Cái mền bị mang theo rơi trên mặt đất, bên trên giường một ít sắp xếp bỏ vào thứ kia cũng bị mang theo rơi xuống bình bình bâng bâng, Hạ Du lại giống như chưa tỉnh như vậy, ngơ ngác nhìn mình trước mắt hiện lên một cái giả tưởng trang bìa, thân thể đã hoàn toàn cương ở nơi đó.

Một khối bán trong suốt trang bìa liền trời lơ lửng ở nơi nào, tản ra ánh sáng màu nhạt lam quang, phía trên thỉnh thoảng lưu động như vậy mình đường vạch qua, để cho Hạ Du nhịp tim cũng theo đó bác động.

Siêu hiện thực thực tế đang ở trước mắt, Hạ Du chỉ có thể vô ý thức con người một trận co rút thả, đột nhiên vọng về lên vừa mới cái kia mơ một khắc cuối cùng lúc nhớ tới thanh âm

"Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được mười chút kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc Nhất cấp."

Một cổ khó tự kiểm chế thân thể nguy run rẩy, Hạ Du cực xương ở cổ họng cút động một cái. Bán trong suốt trên trang bìa liền hiện ra một mảnh kiểu chữ, cực độ dẫn dụ Hạ Du đưa mắt thuận duyên nhìn tiếp:

Hạ Du cấp bậc một: 0/ 20

Lực lượng: 9(+)

Bén nhảy: 10(+)

Thể chất: 10(+)

Tinh thần: 11(+)

???:??

Tự do thuộc tính: 10

Mở ra Sekai: 1/ ngày 1 ở sân trường

Một nhóm rõ ràng chữ viết số liệu xuống, là một cái hiện lên xanh thẫm lưu màu hòa hoãn cái, nó giống như vẩn nước ba động như vậy ở kinh hoàng đến.

Hạ Du ánh mắt chậm chạp nhìn số này theo trang bìa, vẻ này tốt đỉnh rung động, để cho trong đầu hấn hỗn loạn tung bùng đã không biết nên từ đâu suy tư.

Thực tế không phải là truyện cổ tích, người gặp phải vượt quá chính mình tưởng tượng đồ vật, trước tiên cũng không phải là sẽ đi biết, mà là khủng hoảng luống cuống.

Hạ Du cũng chính là một cái bình thường người mà thôi.

Đây là ta?

Số liệu hóa? Ta?

Rèm cửa sổ lần nữa bị tập kích gió lay động, không biết sợ hãi để cho hô hấp cũng vì đó ngưng một cái, Hạ Du tròn to đôi mắt thấy giả tưởng trang bìa, giờ tay phải lên theo bản năng nghĩ (muốn) muốn đem nó đánh bay ra ngoài.

Bàn tay nhưng là một chút xâu vào.

Không sờ tới?

Hạ Du kinh ngạc một chút, chợt mím mím môi, bò dậy ba một tiếng đem cửa sổ đóng lại.

Hấn không biết mình động tác có ý nghĩa gì, thậm chí không nghĩ tới qua cái vấn đề này, quý dị lần đầu tiếp xúc lật đổ hấn dĩ vãng hết thảy nhận thức, hấn bao nhiêu ý thức được chính mình tựa hồ đối mặt với một ít đem chính mình nhân sinh hoàn toàn thay đổi sự tình.

Hấn còn không có có chuẩn bị tâm lý, cũng còn không có nảy sinh lên dũng khí tuyển chọn tiếp nhận.

Vũ động rèm cửa sổ từ từ quy về rũ xuống, Hạ Du hai tay bỗng nhiên một chút ép ở trên mặt mình, có chút nóng ran hai tay để cho Hạ Du hỗn loạn đại não thanh tỉnh một ít, Hạ Du nhắm hai mắt lại."Là gần đây áp lực quá lớn cho nên có ảo giác sao "

Hạ Du trong miệng lẩm bẩm đến, sau đó từ từ mở mắt.

Giường vẫn là giường, căn phòng vẫn là căn phòng, rèm cửa sổ vẫn là rèm cửa sổ chỉ có cái đó trước tản ra xanh thẫm huỳnh quang vô căn cứ trang bìa, bây giờ đã không thấy.

Hạ Du thở phào một cái, nhưng là không khỏi, lại có chút không nói ra mất mát.

Ngồi ở chỗ đó phát một chút ngây ngô, Hạ Du liền từ trên giường có chút thất hồn lạc phách thức dậy đánh răng rửa mặt.

Ngày còn chưa hoàn toàn phát sáng, phòng khách là thẫm, trong nhà cũng không có ai. Hạ Du đã thành thói quen loại này cô nhi sinh hoạt, ngẩng đầu nhìn một chút phòng khách bên trên chung.

Không nhìn thấy thời gian, cặp mắt trực tiếp bị gài trong gang tấc lần nữa hiện lên giả tưởng trang bìa cho dọa cho giật mình.

"Àm!"

Sau lưng đụng tủ lạnh một chút, hơi đau, Hạ Du chặt vật đỡ đỡ, cặp mắt ảnh ngược đến kia mảnh nhỏ màu xanh thẫm, con ngươi một trận co rút nhanh.

" ! !"

Ngay cả hô hấp cũng ngừng lại, Hạ Du cẩn thận từng li từng tí sau lùi một bước, bay lơ lửng ở trước mắt thuộc tính trang bìa cũng đi theo ép tới gần một bước.

Hạ Du lần nữa sau lùi một bước.

Giả tưởng trang bìa, lại giống như quý mị gần sát, vẫn tản ra huỳnh quang nhẹ nhàng trôi nổi ở trước mặt mình.

Nếu như trước chẳng qua là dao động ngạc, bây giờ bất luận thế nào tránh nhìn nó đều nhẹ nhõm từ đầu đến cuối với ở trước mắt mình, Hạ Du đã hoàn toàn thất thố.

Chung quanh không có bất kỳ người nào, phòng khách đèn không có phát sáng, Hạ Du ở tối tăm cùng hẹp phòng khách nhỏ trong cặp mắt chỉ thấy này

tản ra lam quang trang bìa, kia ánh sáng diu diu nhưng thủy chung như bóng với hình, còn yên lặng để cho hấn bộc phát sợ hãi.

Tầm mắt toàn bộ bị lam quang trang bìa chiếm lĩnh, Hạ Du cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại sự tình này, cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai nói với hấn nên làm cái gì. Quay ngược lại bước chân bị vấp một chút, Hạ Du một chút mất thăng bằng ngồi dưới đất.

"Ba."

Chống đất gạch sứ tay có thể cảm nhận được vẻ này rót vào da thịt lạnh như băng, Hạ Du nhìn vẫn bay lơ lửng ở trước mặt, hết sức làm cho mình tỉnh táo lại.

Phía sau là tường, Hạ Du đã không thể lui được nữa, thuộc tính trang bìa lại dường như muốn cường bách như vậy ép tới gần đến hấn, Hạ Du thấy nó kia một chuỗi từ đầu đến cuối lóe lên số liệu, nắm chặt quả đấm, thử là cùng nó câu thông:

"Người ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài là người ngoài hành tinh sao?"

Trống không trong căn phòng gần quanh quẩn Hạ Du một người lời nói. Không có bất kỳ những thanh âm khác đáp lại.

Không tiếng động gì, Hạ Du các loại (chờ) đã lâu, lại nhìn một chút thuộc tính trên trang bìa số liệu. Lần hai cẩn thận từng li từng tí hỏi tới:

"Xin hỏi là muốn để cho ta làm gì sao?"

Lần nữa lặng yên không một tiếng động.

Hạ Du ngay từ đầu về này sợ hãi, theo gió êm sóng lặng bắt đầu từ từ biến mất. Không có người trả lời, thuộc tính trên trang bìa cũng không có bất kỳ nhắc nhở.

Hạ Du rất cẩn thận chờ thêm chút nữa, phát hiện thật không có gì cả phát sinh, mới giống như làm bầm lâu bầu như vậy dò xét nói một câu: "Tự do thuộc tính điểm thêm ở trong lực lượng?"

Cơ hồ là theo Hạ Du lời nói, Hạ Du trong thoáng chốc thấy cái đó trên trang bìa 'Lực lượng: 9' trong nháy mắt biến thành 'Lực lượng: 19 '. Mà 'Tự do thuộc tính: 10' là biến thành 'Tự do thuộc tính: 0' .

Trang bìa, biến mất.

Biến mất là như vậy đột nhiên, Hạ Du mới thông thả một ít thân thể lần nữa căng thẳng.

Biến mất? Mới vừa rồi là thật hay là giả? Lại là ảo giác sao

Đầy mắt lam quang biến mất không thấy gì nữa, Hạ Du lần nữa thấy tối xuống an tĩnh phòng khách. Hết thấy biến ảo được (phải) quá bỗng nhiên, Hạ Du kinh ngạc thậm chí còn có nhiều chút mờ mịt.

Một bên bình phục hô hấp, Hạ Du mê mang nhìn ngó nghiêng hai phía đến, hết thấy đều bình thường như vậy, cho đến trên sàn nhà lạnh như băng để cho hấn đánh rùng mình một cái, mới thân nhiên đứng lên đi về phía nhà cầu.

Ta rốt cuộc là thế nào

Hạ Du thẳng tắp nhìn trong gương chính mình, trên trán đã có một ít đỏ mồ hôi, hai gò má trắng bệch, nhìn có chút chật vật.

"Hô "

Hạ Du thở dài một hơi, không để cho mình suy nghĩ tiếp những thứ kia có hay không, trực tiếp cầm lên cốc để xúc miệng.

"Két! !"

Súc miệng đồng Mác ly cứ như vậy ở Hạ Du trước mắt rách ra từng đạo rõ ràng vết nứt, lan tràn, sau đó hóa thành mảnh vụn từng cái vỡ vụn.

Mảnh vụn đựng phát ra thanh thủy đựng vang, Hạ Du lại phảng phất không nghe được như vậy, lẳng lẳng nhìn mình bàn tay.

Bị sắc bén mảnh vụn phá vỡ nhỏ dài vết thương chậm rãi rỉ ra giọt máu, từng điểm từng điểm ngưng tụ mở rộng, Hạ Du ngạc nhiên nhìn một chút đồng kia mảnh vụn, lại nhìn một chút tay mình, thậm chí quên trên tay đau.

Vọng về lên mới vừa rồi cảm giác, Hạ Du nhớ bốc lên lý thời điểm là rất nhẹ, rất tùy ý.

Chỉ chỉ là muốn nắm chặt cầm lên mà thôi.

Hạ Du yên lặng xuống,

Nhìn về phía trên bồn rửa tay còn thừa lại cái đó đồng Mác ly.

"Két ken két! Loảng xoảng keng cheng"

Giống vậy thanh thúy thanh thanh âm, giống vậy có chút cảm giác đau nhói, hết thầy không chân thật nhưng lại là chân thật như vậy, Hạ Du nhìn kia một nhóm cái miếng ly, còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh đại não lần nữa có chút hỗn loạn.

Ánh mắt từ từ từ tay mình chuyển hướng gương, Hạ Du nhìn trong gương vẫn quen thuộc lại luôn cảm giác xa lạ chính mình, lảng lảng sợ run.

Trong đầu nghĩ đến rất nhiều thứ.

Tỷ như trước cái đó rất chân thực gặp phải Katsura Kotonoha mơ, tỷ như chính mình mấy lần thấy số kia theo trang bìa, tỷ như vậy do 'Lực lượng 9' thêm được 'Lực lượng 19' biến hóa số liệu

Hạ Du cúi đầu thất thần con người chợt co rụt lại.

Chẳng lẽ nói

Hạ Du ngẩng đầu nhìn trong gương chính mình, hít sâu một hơi, nhẹ nhàng gọi ra:

"Thuộc tính trang bìa?"

Không xác thực nhận thức kêu một tiếng, sau một khắc lần nữa đột nhiên hiện lên ở trước mặt mình màu xanh da trời trang bìa, để cho Hạ Du cảm giác mình nhịp tim cũng tuy nhiên mà thôi.

Lam quang diệu mặt, Hạ Du hoàn toàn ngốc lảng

;

Chương 4: xác nhận cùng gặp lại

"Cạch."

Hạ Du đứng ở trước gương.

Vòi nước nhỏ xuống giọt nước ở ly nước trong mảnh vụn văng lên một đóa đẹp đẽ nước, cho đến kia mảnh nhỏ lam quang biến mất đã lâu, Hạ Du mới như ở trong mộng mới tỉnh như vậy mấy móc cầm lên bàn chải đánh răng.

Sau đó mở khóa vòi nước qua loa rót mấy ngụm nước, thông gấp thu thập một chút chạy trở về phòng thay quần áo, mang giày xong.

Hết thầy động tác đều là gấp như vậy thúc ở ngăn ngủi trong vòng ba phút hoàn thành, trên đường Hạ Du thậm chí còn thiếu chút nữa dùng không thích ứng lực lượng kéo rách cổ áo.

Đã thay đổi quần áo xong Hạ Du, nhưng bây giờ là thay đổi mới vừa rồi không kịp chờ đợi, đứng ở nơi đó có chút thấp thỏm nắm quả đấm, lòng ra một chút, lại nắm chặt.

Ánh mắt đồng dạng là mê mang một chút, lại ngưng tụ.

Nếu như đều là thật nếu như đều là thật

"Hô!"

Hạ Du thở một hơi thật dài, đề cổ họng mở miệng: "Thuộc tính trang bìa."

Hiện lên giả tưởng trang bìa, lam quang ánh đồng, Hạ Du dù là đã không phải lần thứ nhất thấy, nhưng không cách nào ức chế thân thể của mình khẽ run.

Nó chẳng qua là rất an tĩnh trôi lơ lửng ở nơi nào.

Không có đã kích chính mình, không có yêu cầu mình làm gì, mình cũng không có cảm nhận được thân thể có chút không khỏe cùng biến hóa.

Nó không có ác ý. Nó nghe mình nói xuất hiện cùng biến mất.

Nó ở nơi này, chính mình, có thể chi phối nó!

Trong đầu thật nhanh thoáng hiện qua một cái lại một cái phán đoán, Hạ Du thân thể đang run nguy và bình phục đang lúc không ngừng đan xen đến.

Nếu như bây giờ còn không biết mình là đạt được cái gì siêu nhiên năng lực, kia Hạ Du trước nhân sinh cũng coi như sống uổng phí.

Mặc dù Hạ Du hoàn toàn không biết mình là làm sao đạt được số này theo hóa năng lực, trong lúc nhất thời cũng không biết mình nên dùng nó làm

những gì, nhưng Hạ Du lại tin tưởng nó xuất hiện nhất định là tốt.

Sợ hãi biến thành kính sợ, từ từ lại từ kính sợ biến thành khát vọng.

Người không phải là không có lớn mật tâm, chỉ là rất nhiều lúc không có một thích ứng hòa hoãn thời gian mà thôi.

Dù là không có một tí căn cứ, dù là Hạ Du tiềm thức hay là đối với loại này ẩn số theo hóa năng lực có kính sợ cùng sợ hãi, nhưng là Hạ Du lựa chọn tin chắc nó là đối với chính mình có chút ích lợi!

Liếc mắt, chính mình, cần phải nghịch thiên!

Như sóng biển lúc mạnh lúc yếu lam quang phát ở Hạ Du trên mặt, Hạ Du nhìn 'Ngày ở sân trường' dòng chữ xuống kia đồi dào xanh thăm hòa hoãn cái, mang theo một chút bất an.

Cùng với càng nhiều kích động.

Hắn không biết mình suy đoán có chính xác hay không, nhưng là cả người phảng phất đều phải sôi trào huyết dịch để cho hắn cảm giác có chút khô miệng khô lưỡi, cổ họng bởi vì kiềm chế hưng phấn có chút khàn khàn:

"Tiến vào "

Đám người lui tới qua lại không dứt, vui đầu theo nhau quanh đi quẩn lại.

Hạ Du đứng ở trong đám người, cố nén mình muốn lớn tiếng kêu to xung động, nghẹn đỏ mặt, trong mắt vẻ mừng rỡ như điên nhưng là khó tự kiềm chế.

"Thật đều là thật! !"

Trong kẻ rằng chặt vật sắp xếp mấy cái ngay cả mình đều không cách nào phân biệt rõ run rẩy thanh âm, Hạ Du cố gắng không để cho mình bật cười, ở đám người lui tới bên trong thật dài hít thở sâu mấy lần.

Nơi này, hay là hắn trước cho là nằm mơ, trước hắn rời đi địa phương!

Số liệu trang bìa là chân thật, lực lượng gia tăng là chân thật, hắn có thể xuyên việt đến cái này ngày ở sân trường Sekai cũng là thật.

Hạ Du bây giờ vẫn không biết mình phải làm gì, người chung quanh rất xa lạ cũng rất chân thực, Hạ Du nghe hiểu được bọn họ nói chuyện, nhìn thấy bọn họ nhất cử nhất động, nghe được đã qua làm việc cô gái vậy không lúc mang theo nhàn nhạt mùi nước hoa, cảm nhận được kia đối diện phát tới gió toàn bộ cũng để cho hắn không cách nào khác nhau cái Sekai này cùng mình Sekai chân thực.

Một trận hưng phấn tinh tảo lại sau khi, Hạ Du theo biển người bắt đầu đi đi lại lại, có chút kích động nhìn quanh hai bên đứng lên.

Nếu như nói khơi thông loại này phần khởi yêu cầu một cái điểm tựa, như vậy Katsura Kotonoha chính là Hạ Du bây giờ cấp thiết nhất muốn gặp được.

Nếu như không phải là gặp phải nàng, hắn sẽ không dưới xe, cũng sẽ không phát hiện loại năng lực này. Hạ Du thậm chí bốc lên ra bản thân có thể đi vào cái Sekai này cũng là bởi vì Katsura Kotonoha ý nghĩ.

Bất kể loại năng lực này là thế nào đến, chỉ ý là cái gì, Hạ Du cảm giác vẫn là yêu cầu từ Katsura Kotonoha trên người tìm tới câu trả lời.

Tóm lại tìm được trước Katsura Kotonoha nàng

Trong đầu vừa mới lên cái ý nghĩ này, Hạ Du dưới chân nhưng là một hồi, kinh ngạc nhìn trước mặt cách đó không xa đài ngắm trăng nghỉ ngơi cái ghế nơi.

Mà ở nơi nào vài người bên trong y cây mây thành, lúc này cũng vừa đẹp mắt đến Hạ Du, giống vậy ngăn người một chút.

Còn chưa đi?

Hạ Du nhìn giống vậy ánh mắt với chính mình y cây mây thành, hắn không biết y cây mây thành lúc này là không phải là giống như hắn ý tưởng, nhưng là trong đầu hắn ngay cả có như vậy nghi vấn.

Nếu như dựa theo chính mình trước cách mở đến bây giờ, cũng có tốt một đoạn thời gian, Hạ Du trong đầu đối với bọn họ ở chỗ này lẻ mề lâu như vậy nghi ngờ một chút, chợt mang trên mặt vui mừng bước nhanh hướng của bọn hắn đi tới.

Không quản bọn hắn là bởi vì nguyên nhân gì còn ngừng lại ở chỗ này, bây giờ có thể tìm được bọn họ liền đủ.

Hạ Du nghĩ như thế, dưới chân nhịp bước cũng càng thêm mau dẫy đi. Bây giờ đang ở cái này Sekai xa lạ Hạ Du là có chút không biết làm thế nào, nhưng là chỉ cần tìm được bọn họ, tìm tới những thứ này quen thuộc 'Nguyên đến nhân vật ". Liền không đến nỗi với cái Sekai này hoàn toàn mờ mịt không biết.

Y cây mây thành nhìn Hạ Du đến gần, cau mày một cái, hướng về phía Saionji Sekai há miệng một cái, đúng là vẫn còn nói cũng không được gì.

Mà khi Saionji Sekai nhận ra được y cây mây thành biểu tình khác thường thời điểm, Hạ Du đã tới.

Hạ Du cũng theo càng ngày càng đến gần bọn họ bộc phát phản khởi, khi nhìn đến Saionji Sekai hơi ngạc nhiên nhìn mình thời điểm, Hạ Du hiếm thấy rục rờ cười một tiếng.

"Ồ? Lại là ngươi? Ngươi còn tới làm gì?"

Saionji Sekai còn không có nói gì, một đạo sung mãn kiên nhẫn không được phiền cùng bài xích thanh âm trước truyền vào Hạ Du trong tai.

Có chút ngẩn người một chút, Hạ Du nghe này rõ ràng đối với chính mình có địch ý thanh âm nhìn sang, rốt cuộc thấy rõ người nói chuyện kia.

Nhuộm khô tóc vàng, mặt đầy cả những biểu tình, người nói chuyện chính là vẫn đứng ở y cây mây thành bên người cái đó người cao, Hạ Du nhưng là từ cái kia nhìn như không thông thể sự trong mắt, thấy một tia khinh thường.

Đối với ta khinh thường?

Hạ Du có chút mỉa một chút mắt.

Lại vừa là một cái 'Nguyên đến nhân vật' .

Hơn nữa còn là loại người như vậy người kêu đánh cấp bậc 'Nguyên đến nhân vật' .

Hạ Du là nhận ra cái này khô héo phát chính là cái đó kêu thái giới còn là người nào, cụ thể toàn danh tên gì hắn không nhớ, hắn chỉ nhớ rõ người này làm người cận bã chuyện, so với y cây mây thành là chỉ có hơn chứ không kém, thậm chí hắn ở văn hóa tế bên trong đối với (đúng) Katsura Kotonoha làm chuyện càng là nhân thần cộng phần. Để cho bao gồm Hạ Du ở bên trong vô số xem qua đoạn này nội dung cốt truyện người hận không được đối với hắn giết cho thống khoái.

Đây chẳng phải là đầy mạnh, mà là trực tiếp cường x! Như vậy một cái cận bã lại cường x nữ thần! !

Đối với ngày ở nơi này bộ hoạt họa (animation), Hạ Du thật ra thì không có nhìn xong. Trở về nguyên nhân, cũng là bởi vì thấy như vậy một màn mà không chịu nhận buông tha tiếp tục xem tiếp.

Buông tha nhìn tiếp không có nghĩa là không thích Katsura Kotonoha , cũng không có nghĩa là đối với (đúng) cái này kêu thái giới người cận bã không nghi ngờ. Chỉ chẳng qua là nhìn hoạt họa (animation), Hạ Du cũng đã là tâm tình khó khăn không, hiện tại hắn gắng gượng đứng ở trước mặt mình, Hạ Du quả đảm đã theo bản năng nắm chặt.

Dù là trong lòng đã lần nữa đem người này cận bã xử tử hình, nhưng Hạ Du không thể nào liền đối với hắn như vậy làm ra cái gì tới.

Hoạt họa (animation) là biến thành sự thật phơi bày ở trước mặt mình, nhưng là cũng không có nghĩa là Hạ Du có thể đem đáy lòng tâm tình diễn biến đến hành động thật sự đi lên.

Hắn muốn đánh cái này thái giới, rất muốn rất muốn, nhưng nơi này là thực tế, với hắn mà nói hoàn toàn chưa quen cuộc sống nơi đây thực tế, Hạ Du còn không có ngu xuẩn đến thật mất lý trí đi muốn làm gì thì làm.

Hạ Du trong đầu bỗng nhiên thoáng qua một chút thuộc tính trên trang bìa gia tăng lực lượng:

Tôi thiếu, bây giờ không biết.

Hạ Du làm bộ như không nhìn thấy hoàng mao đáng vẻ dòi đi tầm mắt, dưới ánh mắt ý thức vạch qua y cây mây thành trên mặt. Y cây mây thành trên mặt nhìn như có chút đàn động, thể nhưng tia (to) bài xích cùng chán ghét lại không có che giấu không chút tạp chất.

Chán ghét ta?

Tựa hồ trong nháy mắt dẫn đến hai tên địch?

Hạ Du xem hiểu hai người thái độ sau khi, bỗng nhiên buồn cười. Cười lạnh.

Nếu như là trước hắn, có thể sẽ âm thầm tức giận, có thể sẽ không thể làm gì, dù sao mình cũng không có năng lực đi làm những gì. Nhưng là bây giờ hắn có chuyển kiếp năng lực, có năng lực trở nên mạnh mẽ năng lực, còn có quen thuộc mấy người bọn họ cổ sự năng lực.

Nội tình, rất nhiều lúc có thể quyết định một người ngạo khí.

Hạ Du bây giờ đối với bọn họ cảm giác, trừ cười lạnh, còn có một tia ngay cả mình cũng chưa từng phát hiện miệt thị.

"Cái đó ngươi khỏe, cảm ơn ngươi cứu ta "

Mềm mại nhu mà ôn nhuỷễn thanh âm, để cho còn đang suy nghĩ miên man Hạ Du thân hình hơi dừng lại một chút, lập tức quay đầu nhìn sang

Là Katsura Kotonoha !

Thùy rớt đen nhánh sợi tóc chiều ngưng chỉ tuyết da, hơi nhẵn lông mày kẻ đen giống như tây tử bùng tâm như vậy, làm cho không người nào có thể không sinh lòng thương tiếc, kín đáo bộ dạng phục tùng đang lúc trong mắt kia một vũng nhu ba, trong nháy mắt để cho Hạ Du trong lòng rung động điểm một cái một mảnh.

Nữ thần! !

Hạ Du hô hấp hơi chậm lại, đối mặt với cơ hồ là siêu thoát ba lần nguyên mỹ lệ tồn tại, căn bản là không có cách dời đi chính mình ánh mắt.

Y cây mây thành cùng thái giới thấy Hạ Du đáng vẻ, hai mắt nhìn nhau một cái, sắc mặt nhưng là trong nháy mắt khó xem

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lần Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Kinh nghiệm cùng ưu thế

"Cái đó "

Nhìn Hạ Du sáng quắc ánh mắt, Katsura Kotonoha có vẻ hơi sợ hãi hướng tây vườn Tự Sekai bên kia trong co rút co rút lại, tựa hồ lại cảm giác mình động tác có chút thất lễ, đối với (đúng) Hạ Du áy náy gật đầu một cái.

Hạ Du thấy Katsura Kotonoha động tác, ngăn người một chút, chợt nhận ra được là mình một mực nhìn người khác chăm chăm khả năng hù được nâng, có chút lung tung cười cười, hơi chút dời đi một ít ánh mắt.

Hạ Du cũng không biết hình dung như thế nào mình bây giờ tâm tình, nhưng là kích động sau khi, hấn lại khi nhìn đến Katsura Kotonoha sau khi, sâu trong nội tâm dâng lên một cỗ không khỏi khát vọng.

Ngay cả mình cũng không biết thế nào đi hình dung một loại khát vọng.

"Xin chào, mới vừa rồi cảm ơn người cứu ta."

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 10 điểm kinh nghiệm.'

Hai thanh âm cơ hồ là đồng thời vang lên ở bên tai, một tiếng là Katsura Kotonoha phát ra, một tiếng nhưng là chút nào không dao động, giống như điện tử hợp thành như vậy thanh âm.

Hạ Du đã không xa lạ gì kia đoạn giọng điện tử, sớm lúc trước cũng đã là đã nghe qua một lần, nếu như hấn nhớ không lầm lời nói, cái thanh âm này liền là trước kia trang bìa nhắc nhở thăng cấp thời điểm.

Cơ hồ là tâm niệm mới vừa lên, cái đó xanh thẫm thuộc tính trang bìa liền phơi bày ở trước mặt mình.

'1 level 10/ 20 '

Cái này là duy biến hóa số liệu, cũng là để cho Hạ Du khước mắt gạt một cái biến hóa.

Nó đại biểu rất nhiều tin tức, bao gồm xác nhận mình là thực sự có thể đủ thăng cấp, xác nhận thuộc tính trang bìa chính là thăng cấp môi giới, xác nhận nó thật là đối với chính mình phụ trợ tính tồn tại.

Trong đầu hấn thoáng cái cũng muốn lên rất nhiều. Nghĩ đến trước không giải thích được lấy được kinh nghiệm thăng cấp, cũng là ở trong môi trường này, cũng là đang bị cảm tạ sau khi.

'Cũng nói, chỉ cần bị cảm tạ, có thể có được kinh nghiệm, từ đó thăng cấp sao '

Hạ Du không xác thực nhận thức nghĩ đến. Cặp mắt chăm chú nhìn 10/ 20 mấy con số này, dưới nắm tay ý thức bởi vì kích động mà nắm chặt:

Nếu như không có đoán sai, đường xéo sau 20 là đại biểu thắng tiếp theo cấp yêu cầu 20 kinh nghiệm, mà mình bây giờ đã đạt được 10 điểm kinh nghiệm, chỉ cần còn nữa 10 điểm, chính mình là có thể thắng cấp? !

Liền có thể thu được lực lượng cường đại hơn? !

Trong đầu hỗn loạn lung tung Hạ Du ở mấy người trước mặt là giống như thất thần như vậy an tĩnh lại, ở trong mắt những người khác, Hạ Du liền là một bộ lảng lảng đứng ngẩn người ở chỗ đó đáng về.

Cho đến Katsura Kotonoha mưa kia nhuần như bơ thanh âm lần nữa truyền lọt vào trong tai, để cho Hạ Du tỉnh hồn lại:

"Thật xin lỗi, ta có chút không quá thoải mái, làm phiền đại gia (mọi người) chiếu cố, ta nghĩ rằng trước trở về một chuyến."

Katsura Kotonoha đối với (đứng) mấy người lễ phép cúi một cung, hai tay ở trước người có chút cầu nệ nắm chặt chính mình bọc sách.

Đã thành thói quen độc lai độc vãng năng, đối với (đứng) như vậy một đám người bởi vì nàng mà tụ chung một chỗ tình huống rất không được tự nhiên, không giới cùng người câu thông, nhưng từ nhỏ dạy dỗ để cho nàng không cách nào trực tiếp liền đi, chỉ có thể cắn răng mở miệng cáo biệt.

"Ồi chào?"

Saionji Sekai nghe vậy kinh ngạc một chút, chợt nhìn một chút y cây mây thành phương hướng, lập tức mở miệng:

"Thành, vị này đồng học một người sợ rằng sẽ còn có vấn đề gì, các người đưa một chút "

"Không, ta" "Ta tới đưa!"

Hạ Du ngay cả vội vàng cắt đứt Saionji Sekai cùng Katsura Kotonoha lời nói.

Hai nàng lời nói ngưng một cái, cũng hơi nghi hoặc một chút nhìn tới.

Thấy bao gồm y cây mây thành Trạch vĩnh thái giới hai người ở bên trong, mấy người cũng nhìn mình, Hạ Du có chút cứng ngắc bật thốt lên:

"Hiện tại ở thời gian này các người đều cần đi học chứ ? Hơn nữa Katsura Kotonoha nàng yêu cầu cùng trường người giúp nàng hướng lão sư xin nghỉ chứ ?"

Tùy ý kéo hai cái cổ, Hạ Du thật ra thì thậm chí tự mình nói cái gì cũng không rõ lắm. Nhưng là mấy người lại là đồng thời yên lặng xuống.

Saionji Sekai là nghiêm túc đi suy nghĩ Hạ Du lời nói, y cây mây thành trên mặt vừa mới bắt đầu nghe được Saionji Sekai lời nói lúc là mừng thầm, Hạ Du nói ra đoạn văn này phía sau có chút sắc mặt cứng ngắc, chợt cùng Trạch vĩnh thái giới như thế sắc mặt trầm xuống.

Katsura Kotonoha chính là nghe được Hạ Du không ngừng kêu tên mình mà cau mày một cái, nhìn Hạ Du liếc mắt, béo mập khẽ mở:

"Không cần, ta "

"Katsura Kotonoha người cũng không muốn trễ nãi bọn họ để cho bọn họ cúp cua chứ ?" Hạ Du vội vàng mở miệng cắt đứt Katsura Kotonoha lời nói.

Hắn còn muốn từ Katsura Kotonoha kia lấy được càng nhiều, bây giờ còn có quá nhiều mê đoàn quá nhiều không biết, vô luận là đối với chuyện kiếp hay là đối với số liệu trang bìa. Hơn nữa đối với cái Sekai này mà nói hắn chính là một cái hoàn toàn người ngoại lai, hắn chỉ có thể dựa vào tiếp xúc nàng tới biết.

Hướng chi.

Hạ Du là cái Sekai này người ngoài, cũng là 'Xem qua nguyên đến' người. Y cây mây thành là dạng gì mặt hàng hắn biết rõ, nếu quả thật dựa theo Saionji đề nghị, để cho y cây mây thành bọn họ có cơ hội cùng Katsura Kotonoha đồng thời, cuối cùng nói không chừng dễ dàng hơn đưa tới nguyên đến bên trong cái loại này Katsura Kotonoha bị kịch kết cục. Một khi nghĩ đến cái đó kết cục Hạ Du thì có cỗ khí ngán ở ngực, lúc này không thể để cho y cây mây thành cùng Katsura Kotonoha chung một chỗ cái ý niệm này là mãnh liệt như vậy.

Có thể không thể thay đổi cái đó kết cục Hạ Du không biết, nhưng là hắn không thể chịu đựng Katsura Kotonoha cùng y cây mây thành dựa theo 'Nguyên đến đường đi' phát triển.

Dù là có thể kéo ra lý do lại gượng gạo, Hạ Du lúc này cũng nhất định phải đem y cây mây thành cùng Katsura Kotonoha tách ra.

Tốt nhất, là để cho Katsura Kotonoha cùng mình đơn độc chung một chỗ.

"Ta "

"Katsura Kotonoha liền do ta đưa liền có thể, ngược lại ta cũng không chuyện, hơn nữa thuận đường." Hạ Du không để cho Katsura Kotonoha có cơ hội nói ra cự tuyệt lời nói, Tàu điện dừng trạm tiếng chuông vang lên, cũng nhắc nhở đến thời gian cũng đã không còn sớm, Hạ Du càng là mừng thầm, thẳng chỉ chỉ treo ở nơi nào đồng hồ báo thức:

"Thời gian thật giống như cũng không sớm, các người có thể phải tới trễ, ta đưa Katsura Kotonoha là được."

Hạ Du biết Katsura Kotonoha là thiện lương, hắn nói như vậy, thật ra thì càng nhiều là để cho Katsura Kotonoha nghe.

Không có được kết quả cuối cùng luôn là thấp thỏm, Hạ Du là tràn đầy khao khát liếc mắt nhìn Katsura Kotonoha .

"..."

Saionji Sekai ba người một hồi trầm mặc, Hạ Du dư quang thấy y cây mây thành cùng Trạch vĩnh thái giới trong mắt kia tia (to) không hiểu che giấu thâm hận cùng oán độc, trên mặt đối với (đúng) Katsura Kotonoha mỉm cười cũng giống vậy thu một chút, lạnh lùng nhìn sang.

Hạ Du chỉ là một học sinh, hắn không biết mình cử động có được hay không thực, nhưng là hắn đối mặt hai cái này biết gốc biết rễ người cận kề bây giờ không có bất kỳ hảo cảm, thấy bọn họ đặt ở trước mặt chán ghét mặt mũi, cũng không muốn che giấu chính mình ác cảm.

Katsura Kotonoha ngay từ lúc Hạ Du nói có thể sẽ trễ nữa y cây mây thành mấy người khi đi học sau khi, cũng đã có vẻ hơi do dự, bây giờ nhìn thẳng kia dài dòng hồ báo thức, cũng rất cuộc có chút bối rối men theo Hạ Du ý tứ theo bản năng mở miệng:

"Kia để cho ba vị đồng học cũng phí tâm, cảm ơn các người, các người trước đi học đi, ta cùng vị này vị này "

"Hạ Du, ta gọi là Hạ Du."

"chờ một chút, người này trước căn bản là định" y cây mây thành rốt cuộc không nhìn được mở miệng, Hạ Du trong lòng hơi hồi hộp một chút, hắn không biết y cây mây thành có phải hay không trước hắn đỡ hôn mê Katsura Kotonoha ở trên ghế thời điểm, bị hắn thấy cái gì, trong lòng bắt đầu khó mà đè nén bối rối:

"Tàu điện thật giống như sắp mờ!" Hạ Du phóng đại thanh âm cắt đứt y cây mây thành lời nói, cũng đám đông sự chú ý dời đi đi qua.

"Vậy, ta cùng hạ quân đồng thời trở về là được rồi."

Ở Hạ Du mặt đầy mừng rỡ bên trong, Katsura Kotonoha ôn nhu lời nói trong nháy mắt để cho y cây mây thành nghẹn được (phải) sắc mặt khó coi, cũng không biết là nghẹn đến hay lại là mặt mỏng, không có tiếp tục nói hết.

Saionji Sekai nghe vậy không có nói gì, ngược lại y cây mây thành cùng Trạch vĩnh thái giới mặt đầy ăn con ruồi đáng ghét, để cho Hạ Du trong bụng một trận sáng khoái.

Hơn nữa

Hạ Du bỗng nhiên lưu ý đến một chút:

Katsura Kotonoha gọi bọn hắn đồng học? Không có để cho tên? Hơn nữa trước Saionji tựa hồ cũng không có kêu nói họ Diệp tên gọi, mà là đơn giản danh hiệu vì bạn học mà thôi chứ ?

Hạ Du ánh mắt chợt sáng lên, suy đoán một cái khả năng:

Bọn họ còn không quen!

Thậm chí, căn bản không nhận biết!

Hạ Du tâm trạng cho tới bây giờ không có như vậy rõ ràng qua, trong đầu cơ hồ là trong nháy mắt liền lóe lên một cái kết luận:

Nội dung cốt truyện còn không có chính thức bắt đầu!

Kính hi!

Hạ Du khoe miệng cũng không cách nào kèm chế câu khôi một tia. Trước hắn nghĩ đến tham gia y cây mây thành cùng Katsura Kotonoha thời điểm, còn mơ hồ có một ít lo âu, sợ bọn họ đã sớm nhận biết, chính mình một người xa lạ nghĩ (muốn) phải phá hư quan hệ bọn hắn liên tương đối khó khăn.

Bọn hắn bây giờ còn chỉ là không có hồ thông tên họ giai đoạn, nội dung cốt truyện còn không có chính thức bắt đầu, khả năng y cây mây thành bọn họ biết Katsura Kotonoha là ai, nhưng là Katsura Kotonoha không biết bọn họ là ai, tự có ưu thế tham gia bọn họ!

Nghĩ đến đây, Hạ Du nhìn về phía sắc mặt khó coi nhìn mình chằm chằm y cây mây thành hai người, cũng mang theo một tia tự đắc mỉm cười.

Để cho y cây mây thành hai người không giải thích được lại cảm giác nơi nào không ổn mỉm cười.

"Kia chúng ta đi trước, Quê đồng học."

Saionji Sekai không có đọc hiểu Hạ Du cùng y cây mây thành đang lúc giao phong ánh mắt, định đặc kéo y cây mây thành liền đi. Trạch vĩnh thái giới

cũng sắc mặt không tốt đuổi theo, trước khi đi ở Katsura Kotonoha trên người lưu liên ánh mắt càng làm cho Hạ Du một trận cười lạnh.

Kia một tia ẩn giấu rất tốt đâm tà ánh mắt vẫn bị lưu ý hấn Hạ Du bắt được, để cho Hạ Du lần nữa câu hỏi kia đoạn hấn đối với (đúng) Katsura Kotonoha hành động nội dung cốt truyện.

Thậm chí để cho Hạ Du dâng lên một cổ nghĩ (muốn) vọt thẳng đi qua đối với (đúng) trên mặt hấn huoi quyền xung động.

"Hạ quân."

Một câu mang theo do dự ôn nhuễn thanh âm ở vang lên bên tai, Hạ Du liền vội vàng quay đầu lại, nhìn Katsura Kotonoha cặp kia ta thấy mà yêu ánh mắt, Hạ Du mới vừa rồi đối với (đúng) Trạch vĩnh thái giới bọn họ vắng lặng sắc mặt lập tức biến mất:

"Ta gọi là Hạ Du, trực tiếp gọi tên ta là được."

"Ách ta chỉ là muốn nói, thật ra thì ta một người liền "

"Không việc gì, ta cũng vậy thuận đường mà thôi." Hạ Du làm bộ như không nhìn thấy Katsura Kotonoha trên mặt làm khó, mặt đầy ánh mắt trời cười cười.

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cáo biệt cùng thăng cấp

Quỹ đạo tiếng va chạm truyền tới, ngoài cửa xe ánh sáng quy luật lóe lên, cảnh sắc không ngừng về phía sau vạch qua.

Hạ Du hai tay chống thẳng, không để cho người sau lưng vượt trên đến, Katsura Kotonoha ngay tại cạnh cửa nơi này, bên trong buồng xe người rất chen chúc, Hạ Du cố gắng vì nàng chế tạo ra một cái tương đối trống trải không gian.

Cánh tay chống giữ hơi mệt chút, nhưng là Hạ Du lại cảm giác cả người đều là lực lượng, Hạ Du chỉ là muốn bảo vệ nàng, chỉ như vậy mà thôi.

Ngoài cửa xe phong cảnh không ngừng lùi lại, ánh sáng bị chém thành một đoạn một đoạn từ thủy tinh xuyên vào, Hạ Du cùng Katsura Kotonoha đều rất an tĩnh, thỉnh thoảng bốn mắt tương cố lại lập tức bỏ qua một bên, nghe Tàu điện vo ve tiếng cơ giới, hai người lại là có chút lúng túng trầm mặc.

Bây giờ tựa hồ vẫn đi làm giờ cao điểm, trong buồng xe người xa so với trước kia muốn nhiều hơn, một đám người lực lượng hợp lại cùng nhau thôi táng lấy Hạ Du thăng cấp quá thân thể, chỉ có thể miễn cưỡng gượng không để cho bọn họ chen đến Katsura Kotonoha mà thôi.

Theo buồng xe luật động, sau lưng truyền tới lực lượng từng đợt tiếp theo từng đợt, Hạ Du mặt băng bó không để cho chính mình cho thấy cô hết sức đáng về, nhưng là mồ hôi đã tạt trên trán càng ngày càng nhiều.

Katsura Kotonoha thân thể có vẻ hơi hoảng dán vào cửa xe nơi đó, ở Hạ Du che chở xuống lộ ra bình yên vô sự, Hạ Du vì nàng làm nàng rất rõ, nàng cũng thấy Hạ Du trên trán giăng đầy mồ hôi.

Nàng cũng không phải là không nhìn thấy, cách đó không xa một cái bị chen đến cửa xe mặt người đều bị cửa sổ thủy tinh ủ như vậy, lại bị ép tới ngay cả không thể động đậy được, chỉ có thể mở to đến thật dày cá vàng miệng hô hấp.

Nhìn Hạ Du. Katsura Kotonoha tuyệt đẹp mặt mày lần trước thoáng qua muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn cắn cắn môi, yên lặng.

Nhưng nhìn Hạ Du ánh mắt, cũng đã từ vừa mới bắt đầu rõ ràng kháng cự, dần dần nhu hòa đi xuống.

Chẳng qua là chính nàng cũng không có nhận ra được sự biến hóa này.

Chật chội trong buồng xe tràn đầy đều là người, tản mát ra đủ loại mùi, Hạ Du chây mồ hôi, Katsura Kotonoha giống vậy ngửi được trên người hấn kia nhân nhát mùi vị. Có thể là hoàn toàn bất đồng với dĩ vãng nàng đối với (đúng) nam sinh khí tức kháng cự, lần này, nàng không khỏi không có cảm giác được ghét.

Thậm chí, Katsura Kotonoha có chút, làm ra mình cũng không biết vì sao lại làm ra động tác.

Nàng lại có chút đến gần Hạ Du rút ra sục sục cái mũi.

Hạ Du ánh mắt chính là làm bộ nhìn nơi khác, dư quang nhưng là một mực lưu ý Katsura Kotonoha trên mặt, thấy cái này rất nhỏ động tác lập tức ngay người, cặp mắt đã không có chút nào che giấu thẳng tắp nhìn nàng.

Katsura Kotonoha cũng ở mình làm ra động tác này sau, một chút tỉnh hồn lại, sắc mặt trong nháy mắt đằng đỏ, đầu lập tức hướng cao vút chôn xuống.

Hạ Du biết rõ mình chảy mồ hôi, căn bản không rõ ràng đến cùng phải hay không vì vậy mà có mùi gì khác mà chiều nàng chán ghét, thân thể có chút cứng ngắc, bây giờ cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Buồng xe lay động, trong lúc nhất thời giữa hai người bộc phát lúng túng.

"Ta "

"Loảng xoảng Long "

Buồng xe chọt run run một hồi, người sau lưng thoáng cái dừng tới, Hạ Du vội vàng không kịp chuẩn bị bị đẩy đặt lên Katsura Kotonoha , trong miệng lời nói cũng nhất thời biến thành kêu rên.

Nhưng hần biết rõ cảm nhận được đụng chạm một sát na kia, chính mình lồng ngực là cùng một đôi như thế nào thực cốt mất hồn cao vút đang lúc chạm nhau, trong nháy mắt đó xúc cảm thậm chí để cho Hạ Du trong đầu một trận hoảng thần.

"Ta không phải là cô ý!"

Hạ Du nhanh chóng đối với (đúng) Katsura Kotonoha nói.

Sau lưng thôi táng lực triệt hồi một tia, Hạ Du lập tức lần nữa chống đỡ thẳng hai tay đứng về tại chỗ, nghĩ (muốn) biểu hiện tự nhiên một chút, nhưng là sự chú ý hay lại là thật chặt chú ý Katsura Kotonoha biểu tình.

"Không sao, ta biết "

Katsura Kotonoha thanh âm rất nhỏ, cúi đầu đáng vẻ Hạ Du cũng không nhìn thấy trên mặt nàng là như thế nào biểu tình.

Tàu điện vẫn còn đang chạy gấp, mới vừa rồi lay động tựa hồ cũng chỉ là một lần tiểu ngoại ý muốn mà thôi, Hạ Du lại lần nữa cảm thấy người sau lưng nặng lớn chen qua tới.

Lực đạo to lớn để cho Hạ Du một cái tay khúc một chút, thân thể bị đẩy về phía trước một bước, các loại (chờ) Hạ Du tưởng muốn chen chúc trở về nguyên địa lúc, sau lưng đã bị nhét nghiêm nghiêm thật thật.

Dù là Hạ Du hiện tại đang cực lực không để cho mình chạm được Katsura Kotonoha , có hạn không gian để cho hần và Katsura Kotonoha giữa cũng cũng chỉ có một tầng vải như vậy khoảng cách, Hạ Du trong mũi đã có thể rõ ràng ngửi được đầu nàng phát nước gội đầu mùi thơm.

Quế lá nói có chút nhắc một cúi đầu, thấy gần trong gang tấc Hạ Du mặt, liền vội vàng bỏ qua một bên đầu, chẳng qua là Hạ Du kia mang theo nóng bóng hơi thờ để cho nàng lần nữa hốt hoảng luống cuống thân thể cương thẳng lên.

Có thể sử dụng tinh xảo để hình dung lỗ tai ở nhu thuận sợi tóc bên trong như ẩn như hiện, vô cùng mịn màng gò má bên trên một luồng say lòng người đỏ ửng, để cho Hạ Du hô hấp cũng có chút nặng.

Nhưng là hần không có quên phải dùng lực chống cự sau lưng thôi táng, thân thể cũng từng điểm từng điểm về phía sau thẳng trở về.

"A!"

Hạ Du rên lên một tiếng, để cho Katsura Kotonoha nhìn sang, thấy Hạ Du vì nàng mà cố gắng chống giữ đáng vẻ, Katsura Kotonoha ngẩn người một chút, chọt đầu lên cảm kích ánh mắt.

Chỉ là trước kia luống cuống còn lưu lại, Katsura Kotonoha do dự một chút, đúng là vẫn còn nhỏ giọng mở miệng:

"Cái đó, trước rất cảm tạ người cứu ta "

"Người đã cảm ơn."

Hạ Du thử nhe răng, một mực ở vì nàng chống đỡ ra một vùng không gian.

"Ta thật xin lỗi, ta không giỏi cùng nam sinh nói chuyện, cũng không biết thế nào đi biểu đạt, cái đó, ta thất lễ."

Katsura Kotonoha có chút gấp thối hướng Hạ Du biểu đạt, cho dù ở cái này có hạn không gian, vẫn là hướng hần hết sức cúi một cái cung.

Lễ phép được (phải) hơi quá đáng, thậm chí là sinh phân, nhưng Hạ Du cũng không có cảm thấy có bị bài xích ý tứ, chẳng qua là cảm thấy rất mới mẻ, rất thành khẩn. Vô luận từ 'Nguyên đến' hay là từ ngắn ngủi quan sát tiếp xúc, hẳn đại khái cũng biết Katsura Kotonoha là như thế nào người, giống như nàng từng nói, nàng chẳng qua là không giỏi biểu đạt mà thôi.

Thấy nàng bây giờ đáng vẻ, Hạ Du thậm chí có nhiều chút ác thú vị nghĩ đến, nếu như Sekai hiện thật những thứ kia các trai tở biết hẳn tiếp xúc gần gũi qua Katsura Kotonoha nữ thân, thậm chí bị nàng cúi người chào nói tạ, bọn họ đại khái sẽ hâm mộ đến thùy chân khấu đầu đi.

"Không cần cúi người, ở quốc gia chúng ta cúi người là một kiện rất trang trọng lễ nghi."

"Ồ? Hạ quân không phải là nước nhà người sao?" Katsura Kotonoha chợt phát hiện cái gì như vậy đối với (đúng) Hạ Du kinh ngạc nói.

Thở khí như lan, lông mày kẻ đen lay động đang lúc mỹ lệ để cho Hạ Du lần nữa hoảng thần xuống.

"Ta bây giờ đại khái coi như là du học sinh đi."

"Hạ quân là phụ cận học sinh?"

"Tạm thời còn chưa phải là, ta cũng vậy mới vừa vừa đến nơi đây mà thôi. Ừ ta cũng không biết giải thích thế nào."

Hạ Du lắc đầu một cái, mặt đầy phức tạp cười khổ nói.

"Thật xin lỗi! Là ta thất lễ."

Katsura Kotonoha thấy Hạ Du cười khổ sau, lập tức lại trở nên có chút câu nệ đứng lên, Hạ Du thấy nàng lại muốn cúi người đáng vẻ liền vội vàng khoát tay.

"Không cần không cần."

Mới vừa sắp xếp một chút tay, sau lưng đẩy tới lực lượng để cho Hạ Du không thể không lập tức lần nữa xanh tại vách thùng xe bên trên, trên mặt cũng một trận khen biểu tình.

"Phốc xuy."

Thấy Hạ Du kỳ quái biểu tình, Katsura Kotonoha không nhịn được bật cười. Hạ Du cùng nàng hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó hai người cũng nhìn nhau cười một tiếng.

Không khỏi, trước giữa hai người lúng túng cùng câu nệ, tựa hồ đang nụ cười này bên trong yên lặng tiêu nhị.

Tàu điện vẫn còn đang bay vùn vụt, thẳng đến một cái tên là 'Nguyên Tị tân' trạm xe, Katsura Kotonoha xuống xe, một cường điệu đến đâu không cần Hạ Du đưa, Hạ Du tưởng đến hai người mới là mới vừa quen sẽ đưa người về nhà cũng là rất đường đột, phỏng chừng Katsura Kotonoha còn phải có kỳ gặp phải người quen không biết rõ làm sao giải thích vấn đề, dưới bất đắc dĩ mới xóa bỏ.

Trước khi cáo biệt, Hạ Du nhìn tiểu đứng ở nơi đó Katsura Kotonoha , bỗng nhiên mở miệng:

"Đúng, tên ta kêu Hạ Du, không nên kêu hạ quân, cảm giác vẫn là rất không có thói quen."

"..."

Katsura Kotonoha hơi ngạc nhiên, chợt ôn nhu cười một tiếng: "Hạ Du. . Quân, cảm ơn người."

Xe cửa đóng lại chớp mắt, Katsura Kotonoha cười một cách tự nhiên đáng vẻ để cho Hạ Du ngờ ngạc, trong đầu lại đồng thời vang lên một trận chút nào không dao động thanh âm.

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 20 chút kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc: Cấp 2 10/ 40 '

Trong thân thể một cỗ thoải mái cảm giác ứng tiếng lên, Hạ Du ngẩn người một chút, chợt kèm chế trong lòng mừng như điên, cách cửa xe nhìn càng lúc càng xa Katsura Kotonoha , liêu mạng huy động tay.

Là ta phải cảm ơn người a, Katsura Kotonoha

Chương 7: Số liệu cùng sợ thấy

Cùng Quê nói Diệp Ly khác (đừng) đã qua một đoạn thời gian.

Hạ Du một mực có loại như rót ảo mộng suy nghĩ miên man, các loại (chờ) lần nữa ở điện bên trong xe đi ra đài ngắm trăng, hắn mới chợt nhớ tới một chuyện.

Nơi này là nơi nào?

Hắn bây giờ mới nhớ tới chính mình căn bản không biết là muốn đi nơi nào, bây giờ thân ở phương nào cũng là hoàn toàn không biết.

Hắn chẳng qua là mờ mịt đi theo người khác xuống xe, trong đầu trừ trước tình cờ gặp gỡ Katsura Kotonoha, càng nhiều chính là suy nghĩ thẳng cấp sau thuộc tính vấn đề.

Cấp bậc hai 10/ 40

Lực lượng: 19(+)

Bén nhảy: 10(+)

Thẻ chất: 10(+)

Tinh thần: 11(+)

? ? : ? ?

Tự do thuộc tính: 10

Mở ra Sekai: 1/ ngày 1 ở sân trường

Đây chính là hắn bây giờ số liệu, thỉnh thoảng điều ra nhìn số liệu. So với ngay từ đầu mờ mịt không biết làm sao, Hạ Du bây giờ đã bao nhiêu thích ứng những số liệu này biến hóa sự thật.

Nhìn lần nữa thẳng cấp sau mang đến mười điểm tự do thuộc tính điểm, Hạ Du một trận mừng thầm, nhưng cũng không có xung động lập tức đi sử dụng.

Hắn bây giờ đã cơ bản biết mình là thực sự có thể từ nữ sinh trên người lấy được kinh nghiệm, vô luận là từ Saionji Sekai hay là từ Katsura Kotonoha trên người. Hơn nữa Hạ Du trải qua trên xe lần này thẳng cấp hiệu ra một chút: Mình có thể ở Katsura Kotonoha trên người lặp lại lấy được kinh nghiệm giá trị, hơn nữa còn là càng nhiều điểm kinh nghiệm EXP.

Nói cách khác, cùng trên người một người có thể lặp lại lấy được!

Nghĩ tới khả năng này tính Hạ Du không thể không mừng như điên đứng lên, trong đầu nghĩ đến Katsura Kotonoha đáng vẻ, lần nữa có chút không khỏi rục rịch.

"Chẳng qua là tựa hồ có cái gì kích động điều kiện rốt cuộc là cái gì "

Chung quanh hình hình sắc sắc du khách lui tới không ngừng, Hạ Du nhưng là đứng tại chỗ thất thần ni non đi ra.

"Đạt được hảo cảm là nguyên nhân này sao? Ngay từ đầu kích động điều kiện là đạt được hảo cảm, sau đó có thể được kia 10 điểm kinh nghiệm, lần thứ hai là đang ở "

Hạ Du ngón cái theo bản năng mím mím môi giác, trong mắt bỗng nhiên sáng lên:

"Là đang ở Katsura Kotonoha gọi ta toàn danh thời điểm! !"

Hạ Du không biết mình phỏng đoán có phải hay không chính xác, nhưng hắn đã bởi vì sờ tới đầu mối mà kích động, hận không được lập tức đi tìm người đến chứng thật chính mình phỏng đoán.

Thuộc tính trang bìa căn bản không có tương tự với tay mới giải thích hoặc là dẫn dắt tinh ranh loại đồ vật, trừ đơn giản trị số cái khác không có thứ gì. Hạ Du hết thấy đều chỉ có thể dựa vào chính mình đi nầy mò, nếu quả thật là theo như cứ như vậy kích động điều kiện, Hạ Du biết rõ mình không thể nghi ngờ là đạt được càng nhiều có thể đủ thẳng cấp nhanh chóng đường tắt!

"Tóm lại bây giờ trước đem tự do thuộc tính tăng thêm."

Hạ Du ánh mắt ở chỉ có tự nhìn đến xanh thắm thuộc tính trên trang bìa nghiêm túc nhìn, trầm tư một chút, cuối cùng cắn răng một cái, quyết định đem 10 điểm thuộc tính điểm cũng thêm đến bên nhảy bên trên.

Thuộc tính trang bìa toàn bộ số liệu cũng không có nói rõ ràng tỉ mỉ, Hạ Du chỉ có thể y theo chính mình đối với (đúng) mặt chữ phán đoán tuyển chọn. Nếu như lực lượng chính là làm cho mình khi lực trở nên càng thêm lớn, như vậy bên nhảy thì hẳn là để cho động tác của mình càng nhanh trí, phản ứng càng thêm mau lẹ.

Trương đối cùng thể chất cùng tinh thần thậm chí tất cả đều là dấu hỏi kia lan thuộc tính, ở nơi này xa lạ lần thứ hai nguyên Sekai, Hạ Du càng nghiêng về cùng đối với (đúng) lực lượng cùng bên nhảy nghiêng về.

Đem toàn bộ tự do thuộc tính điểm thêm ở bên nhảy bên trên, Hạ Du bên nhảy kia một cột thuộc tính, từ nguyên lai:

'Bên nhảy: 10(+)' biến thành 'Bên nhảy: 20(+)' .

Số liệu vừa mới cộng thêm, hạ nhân rồi nhưng cảm giác thân thể một trận không khỏi rung rung, trong tâm mắt hết thấy phảng phất càng rõ ràng, con mắt cùng chỗ màu sắc càng tươi đẹp, chung quanh hết thấy thanh âm cũng biến thành hơn rõ ràng.

Hạ Du giờ tay lên thả ở trước mắt mình, nhìn thấy bàn tay bên trên rõ ràng rãnh mạch đường vân, hẳn tin tưởng này không phải mình ảo giác, cũng tin tưởng chính mình là thực sự sinh ra biến hóa!

Quay đầu nhìn xa xa, trước bởi vì có chút cận thị mà có chút mơ hồ tám bảng quảng cáo, Hạ Du bây giờ rõ ràng nhìn rất rõ, phía trên những thứ kia nghiêng ngã tiểu Nhật văn giải thích Hạ Du cũng có thể từng cái thấy rõ.

Chung quanh tiếng huyền não lung tung truyền lọt vào lỗ tai, trương đối cùng trước kia hỗn loạn tung bùng, Hạ Du lần này nhưng là có thể cơ bản phân rõ câu nào thanh âm là từ phương hướng nào truyền tới, thậm chí xa xa người khác nói chuyện thanh âm cũng có thể nghe rõ rất nhiều!

"Tôi nay là muốn nỗ ngày phụ là sao?" - đây là một cái bà chủ ở phía xa cột đèn xuống đứng tiếng điện thoại thanh âm.

"Dạ dạ dạ, được, ta mình bạch xã trường, hôm nay nhất định có thể hoàn thành, ngài yên tâm đi." - đây là xỏ xĩnh một cái Dân đi làm vừa cúi người gạt đầu, một bên cẩn thận từng li từng tí thanh âm nói chuyện.

"Đưa tới đây là được, ? Lý tỷ." - đây là dài ngấm trắng vào áp nơi chị em hai người ly biệt. Hạ Du ánh mắt cũng theo âm thanh quét qua, tầm mắt vừa mới lợi qua, Hạ Du nhưng chợt nhớ tới cái gì, chợt lần nữa nhìn trở về nơi đó.

Nhìn cái đó đứng ở áp quan ngoại, được gọi là? Lý tỷ tóc ngắn mỹ thiếu phụ, Hạ Du con ngươi chợt co rút lại.

Da thịt trắng nõn, nửa đêm lam che lông mi tóc ngắn, tinh tế thân thể, nổi lên ngực, lẳng lẳng đứng ở nơi đó lại mang một cổ nhẹ nhàng dịu dàng cảm giác.

Hạ Du nhìn nàng, không thể tin có chút trương khai môi.

Hắn bỗng nhiên cảm giác mình với cái Sekai này nhận thức có chút vào trước là chủ. Hoặc là cũng ít nhiều bị thuộc tính trên trang bìa 'Ngày ở sân trường' bốn chữ định tính nói gạt.

Dù là không có đứng ở trước mặt cẩn thận nhận, dù là chỉ là lần đầu tiên thấy, Hạ Du hay lại là như thế nhận ra nàng thân phận chân thật: Lại Xuyên? Lý.

Hoặc là bây giờ nàng tên là kêu: Tay mơ du? Lý!

Tay mơ du? Lý là xuất từ 'Nghe ba lời nói' bên trong một nhân vật, là một tính cách hài hước lại đồng thời đối với người nhà ôn nhu nghiêm túc mỹ thiếu phụ, cho dù Hạ Du đối với nàng ấn tượng chẳng qua là dừng lại ở trong hình nhận thức, bây giờ nàng xuất hiện ở trước mặt mình Hạ Du hay lại là lập tức nhận ra.

Hơn nữa để cho Hạ Du cảm giác chấn động không gì sánh nổi là: Tay mơ du? Lý cùng Katsura Kotonoha là hai cái hoàn toàn bất đồng hoạt hình người bên trong vật!

Bây giờ các nàng lại là xuất hiện ở cùng một Sekai bên trong

"Là ta nhận sai sao "

Hạ Du cảm giác đầu có chút ngẩn ra.

Mờ mịt ánh mắt theo tay mơ du? Lý di động mà di động, Hạ Du nhìn nàng sắp đi ra bản thân tầm mắt, trong bụng quýnh lên cũng không có làm nhiều suy nghĩ, ở chung quanh người ánh mắt kinh ngạc bên trong bên nhảy vượt qua áp đóng, trực tiếp hướng nàng đuổi theo.

Càng hơi buổi tối (—" —), tóm lại không phải là giờ sai chính là Sekai sai

Lại nói có người các loại (chờ) sao?

Tuy nói là không phải là có người địa cầu quên cho ta cất giữ!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Đột biến cùng động thủ

Hạ Du căn bản không có nghĩ xong lấy lý do gì cùng nàng tiếp xúc.

Hắn nhận biết tay mơ du? Lý, là thông qua nguyên đến. Có thể là đối với nàng mà nói, Hạ Du chỉ là một chưa bao giờ gặp mặt người xa lạ.

Bây giờ nhìn nàng gần sắp biến mất ở tầm mắt, Hạ Du có chút gấp.

Nơi này lớn như vậy, thuộc về người ngoại lai hắn căn bản không biết đường, Hạ Du mơ hồ ý thức được một khi cùng nàng bỏ qua, khả năng lại cũng không có gặp nhau thời gian.

Đến cùng phải hay không tay mơ du? Lý Hạ Du đã theo bản năng khẳng định, như vậy một cái đại biểu một cái Sekai khác nhân vật trọng yếu, nếu như cứ như vậy suột qua người, Hạ Du không cam lòng.

Rất không cam tâm

Vì vậy hắn theo thật sát đi.

Trên đường phố rộn rịp, Hạ Du càng đến gần càng gấp, tuy nhiên lại không nghĩ tới cái gì tiếp xúc biện pháp.

Chốc lát đang lúc, lại trải qua qua một cái đường phố. Hạ Du cũng cuối cùng vẫn là không nhận được.

? Lý giải hiện tại có thể nói rõ rất nhiều vấn đề, thậm chí khả năng dính dấp ra ngoài ra một ít vốn là không nên tồn ở cái Sekai này nhân vật, nếu như bây giờ đoạn cũng không biết còn có cơ hội hay không đi cùng các nàng tiếp xúc.

Lý do cái gì, không có cũng chưa có!

Hạ Du đầu óc nóng lên, trực tiếp hướng tay mơ du? Lý chạy tới.

Cũng vừa vặn là lúc này, Hạ Du thấy, tay mơ du? Lý không cẩn thận đụng phải một cái xông tới mặt tây trang màu đen nam nhân.

Cụ thể là? Lý không cẩn thận hay là đối phương tận lực Hạ Du đã không biết, hắn chỉ thấy, tây trang màu đen nam còn có hắn mấy cái đồng bọn, trực tiếp đem? Lý ngăn ở nơi nào. Hạ Du chạy tới gần đồng thời cũng nghe đến bọn họ nghiêm nghị hò hét.

"Khốn kiếp! Người biết rõ mình đụng phải người nào không!"

Mấy cái âu phục đen nam nhân rất vạm vỡ, tiếng ầm ỉ thanh âm rất khoe khoang, phụ cận người cũng chỉ là liếc mắt nhìn liền cúi đầu bước nhanh rời đi.

Giống như Hạ Du biết một ít trong phim ảnh vượt hắc thể lực điệu bộ.

Hạ Du sững sờ, bước chân cũng đậu ở chỗ đó, phát sinh loại sự tình này Hạ Du hoàn toàn là không kịp chuẩn bị.

Chẳng qua là sau một khắc, làm Hạ Du nhìn của bọn hắn đã nghĩ (muốn) đưa tay trực tiếp lôi kéo? Lý, Hạ Du vọt thẳng đi qua.

Giống như một cơn gió mạnh, Hạ Du đối với (đúng) cái đó muốn đúng không? Lý động thủ nam nhân trực tiếp một cước bay đập tới.

Có lẽ chỉ là về này cấp bách cùng đề ý? Lý mà để cho hắn không lịch sự đại não xung động, cũng có lẽ là lực lượng gia tăng để cho Hạ Du dừng khi cũng bắt đầu gia tăng. Càng có lẽ là Hạ Du đối mặt với một cái 'Xem qua nguyên đến' Sekai có bản năng siêu nhiên cảm giác. Tóm lại, hắn động cước.

Lực lượng gia tăng gấp đôi nhiều sau bay đập bao lớn lực lượng, Hạ Du không hoàn toàn biết. Hắn chỉ biết là cái đó âu phục nam thân thể trực tiếp lạng

không về phía sau bay lên, phanh đùng ngã lăn một cái rác rưởi thùng, trực tiếp cút ở đường xe bên trên.

Một chiếc xe con nhanh như tên bắn mà vọt qua, bánh xe cùng rớt ở đường xe ô tô phục nam đầu cũng chỉ có mấy cm, cuốn lên tro bụi bắn hấn mặt đầy sau, mang theo nhộn tiếng kèn gào thét mà qua.

Hạ Du lẳng, ? Lý lẳng, mấy cái ô tô phục nam đồng hồ cũng lẳng.

Cho đến xe con đồ thám đuôi xe đèn dần dần dần dần biến mất ở trước mắt, tất cả mọi người mới dâng lên có loại sống sót sau tai nạn mồ hôi lạnh cảm giác. Hạ Du cũng hoàn toàn không nghĩ tới chính mình một cước thiếu chút nữa hại chết một người người, vui mừng không việc gì sau khi, sau lưng một trận phát rét.

Nhịp tim bắt đầu tăng nhanh, Hạ Du biểu hiện trên mặt cứng rắn, cơ rúc quả đảm có thể cảm nhận được lòng bàn tay mồ hôi, nhìn đường xe bên trên bị dọa đến đứng không nổi ô tô phục nam, bao nhiêu đã ý thức được chính mình tựa hồ gây họa.

Đại họa.

"Loảng xoảng làm "

Ngã xuống đất thùng rác tựa hồ bị gió dẫn động tới, va chạm mặt đất phát ra một trận thanh âm chói tai. Thấy ô tô phục nam cái khác đồng bọn chậm rãi nhìn tới ánh mắt, Hạ Du dù muốn hay không, lập tức kéo tay mơ du? Lý tay, xoay người chạy!

"Chạy!"

Cổ họng phát ra lộ về thanh âm khàn khàn, Hạ Du lòi kéo vẫn còn ở kinh ngạc? Lý, không kịp cũng không đoái hoài tới cảm thụ trên tay nằng da thịt nị hoạt, Hạ Du quá mức thậm chí đã không dám quay đầu đi nhìn lâu ô tô phục nam bọn họ liếc mắt.

Hạ Du động tác cũng thức tỉnh ô tô phục nam đồng hồ, kịp phản ứng bọn họ cũng lập tức đi theo chạy:

"Đừng chạy! !"

Thở hổn hển hét lớn từ phía sau truyền tới, không cần quay đầu lại cũng biết những người đó trong lòng ẩn chứa lửa giận, Hạ Du hoàn toàn không để ý tới bọn họ gào thét, kéo? Lý vùi đầu chạy.

"Àm!"

Một cái chai rượu ở Hạ Du bên tai gào thét mà qua, ác liệt phong thanh là như vậy gần sát, hấn chỉ loáng thoáng thấy chai rượu từ hấn mặt cạnh bay qua, té được trước mặt hấn trên đất, kẹp rượu mảnh vụn nổ tung. Chai rượu không có đánh trúng Hạ Du, mảnh vụn nhưng là để cho Hạ Du lẩn tránh có chút chật vật.

Hạ Du xác thực bị dọa cho giật mình.

Hấn càng ý thức được những thứ kia ô tô phục nam là như thế nào không chút kiêng kỵ, bước chân cũng càng thêm nhanh.

"Có thương tích đến sao?"

Đây là Hạ Du lần đầu tiên nghe được? Lý thanh âm, mang theo thở gấp, dễ nghe như oanh. Hạ Du quay đầu nhìn, lại thấy nằng đối với mình cười lên.

Hạ Du không biết nằng là thế nào nghĩ, nhưng là hấn bây giờ bị đuổi theo thế nào cũng không cười nổi, từ chối cho ý kiến lắc đầu một cái, thật nhanh về phía sau liếc mắt nhìn sau khi cầm đầu tiếp tục.

Bây giờ lòng tràn đầy chỉ muốn chạy.

Người đi đường rối rít né tránh, ô tô phục đám con trai không biết là thiếu vận động hay lại là quần áo trời buộc, chạy cũng không như trong tưởng tượng nhanh, Hạ Du một người rất tự tin có thể bỏ rơi bọn họ, nhưng là bây giờ lòi kéo? Lý cũng căn bản không chạy nhanh.

"Ở nơi nào!"

Đường phố trước mặt một tiếng hô to, Hạ Du men theo thanh âm nhìn, thấy trước mặt chẳng biết lúc nào lên cũng đứng mấy cái giống vậy trang phục ô tô phục nam. Hơn nữa cũng tương tự khí thế hung hung.

Bọn họ đồng bọn! Nhiều người hơn!

Hạ Du trong lòng cả kinh, bước chân cũng bản năng thả chậm một chút.

Trước có ngăn lại nói phía sau có truy binh, hấn bây giờ đã có nhiều chút hối hận mới vừa rồi nhất thời xung động gây ra đại họa.

"Nơi đó, có đường."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Lựa chọn cùng thắng cấp

Bản thủ, u ám, hỗn loạn, xông vào trong mũi là một cỗ mốc mùi hôi thúi hơi thở.

Này con đường nhỏ nơi này không biết bao lâu không có ai đi qua, không thể nói là hoàn toàn chất đồng rác rưởi, nhưng là cũng thật sự kém không có mấy. Khó khăn lắm đủ hai người sống vai chiều rộng, còn bị chất đồng vật xâm chiếm không ít không gian.

Nhưng là ít nhất có thể qua người.

Hạ Du quỳnh lên bên dưới chạy vào nơi này sau, trừ bị đuổi theo hốt hoảng, trong lòng cũng từ từ có một cỗ khó tả ghen hòa.

Hắn chỉ là một học sinh, bị một đám nhìn không chút kiêng kỵ liên quan tới Hắc Đạo những người lớn kêu đánh tiếng kêu giết, hắn giống vậy biết sợ, nhưng là có thuộc tính trang bìa hắn cũng từ từ có một cỗ lúc trước không có ngạo khí ở.

Hắn nghĩ (muốn) lập tức trở về đầu đưa bọn họ một quyền một cái đánh, nhưng là Hạ Du rất rõ hiện tại giai đoạn chính mình còn không làm được.

Nhưng không có nghĩa là hắn sau này không làm được.

'Chờ đi, chờ sau này ta Hạ Du có đầy đủ thực lực, sẽ cho các ngươi bỏ ra tuyệt đối giá!'

Hạ Du trong ánh mắt lãnh sắc lóe lên một cái rồi biến mất, cắn răng kìm nén một cỗ khí tiếp tục chạy.

"cái này!"

Bên tai bỗng nhiên truyền tới một tiếng mang theo tiếng thở dốc thanh âm, Hạ Du quay đầu nhìn, hạ xuống chính mình cả người vị? Lý lúc này vốn trống không một cái tay, chính nắm một cái màu nâu vỏ chai rượu đưa tới trước mặt mình.

Hạ Du bước chân không dừng, trên mặt nhưng là ngăn người một chút, chợt lập tức minh bạch nâng ý tứ đem rượu bình nhận lấy.

Hẻm nhỏ đạo nơi này đồ lặt vặt một nhóm một nhóm, mới vừa rồi Hạ Du liền thấy nhiều cái chai không, chẳng qua là bề bộn nhiều việc chạy căn bản không rảnh đi để ý tới, hắn cũng không biết? Lý là thể nào bắt vào tay, nhưng bây giờ đã không có thời gian đi suy nghĩ cái vấn đề này.

Vội vã hướng sau lưng liếc mắt nhìn, sau đó dụng lực đập tới. Hạ Du không quay đầu lại đi các loại (chờ) kết quả, đuổi theo chính mình âu phục nam rất nhiều, bây giờ duy nhất có thể làm chính là chạy được xa đến đâu thì có mà chạy.

"Ba! !"

"Ách a! ! !"

Một tiếng rõ nét kêu thảm thiết từ phía sau truyền tới, Hạ Du không có dừng bước lại, cùng? Lý nhanh chóng nhìn nhau, tiếp tục chạy.

"A lô ! Như thế nào!" "Chảy máu ngắt đi đuổi kịp bọn họ, để cho nam nữ cũng chết không được tử tế! !"

Tiếng gầm gừ vang vọng cả cái hẻm nhỏ, Hạ Du không để ý đến bọn họ, hắn đã thấy đường hẻm nơi cuối cùng ánh sáng.

Ánh sáng luôn là đại biểu hy vọng.

Hạ Du thấy ánh sáng cũng là trên mặt vui mừng, ra tiểu đạo tiến vào đám người, liền dễ dàng vứt bỏ bọn họ! Hắn không hi vọng nào có ai có thể đứng ra đến giúp đỡ xa lạ chính mình, hắn chỉ hy vọng có thể mượn đám người đem người sau lưng hết thảy vứt bỏ!

Nhất niệm cập thử, Hạ Du bước chân cũng không khỏi lần nữa tăng nhanh mấy phần.

"Chờ đã, chờ một chút."

Bên tai truyền tới thở hồng hộc thanh âm để cho Hạ Du có chút thu hồi tâm thần, hắn mới có hơi hậu tri hậu giác phát hiện, mình là lỗi? Lý đồng thời chạy.

Cùng mình bắt đồng, ? Lý chỉ là một một loại nữ sinh, nàng đuổi theo chính mình từng cường hóa thuộc tính bước chân đã rất cố hết sức, Hạ Du trước quá bận rộn bị đuổi theo coi thường sự thật này.

Cơ hồ là theo bản năng, Hạ Du nắm tay nàng thả lỏng xuống.

Hạ Du buông tay trong nháy mắt đã biết chính mình lại làm chuyện sai, quên bây giờ là nhanh chạy bên trong. Cơ hồ là Hạ Du buông tay tiếp theo một cái chớp mắt, ? Lý liền bước chân lao đảo một cái té hướng mặt đất.

"Ồ" "Àm!"

Lên xuống thích thú thân thể nhào rơi, Hạ Du liền vội vàng đi đón, thông gấp giữa, dù là đã là dĩ vãng gấp đôi thuộc tính bén nhạy xuống, Hạ Du cũng không thể đem? Lý hoàn hảo không chút tổn hại tiếp lấy.

Rên lên một tiếng, Hạ Du cùng? Lý đồng thời té xuống đất, bất chấp cái mông đụng đất đau đớn cùng nhuyển ngọc trong ngực, Hạ Du cặp mắt rất nhanh thì thấy nàng trên chân trầy da kia mảnh nhỏ.

Huyết dịch rất nhanh rỉ ra, Tinh màu đỏ ở trắng nõn trên da thịt là như vậy diêm dúa nhức mắt, Hạ Du mòng một chút, chợt sắc mặt khó coi nhìn nàng.

"Ta. ."

Thấy nàng bị thương, Hạ Du trong đầu một trận hốt hoảng.

Hắn biết là chính mình sai, từ đầu tới cuối đều là, hắn bây giờ nhìn vết thương không biết nói cái gì cho phải, ? Lý bây giờ nhìn lại tựa hồ trên chân rất đau, dù sao trước bị vây chặt cũng rất nhột nhột cho, bây giờ tay đè ở vết thương phụ cận, thanh tú lông mi dài lông lại nhú chung một chỗ.

Hơn nữa Hạ Du cũng ý thức được, nàng bây giờ đáng vẽ, đại khái là chạy không.

Làm sao bây giờ

Như vậy sẽ bị bắt được

Hạ Du mặt ngoài cứng ngắc, trong bụng đã hoàn toàn hoảng. Chưa bao giờ từng gặp phải loại chuyện này, Hạ Du trong lúc nhất thời hoàn toàn không biết nên làm gì.

"Bọn họ ở nơi nào! !"

Một tiếng thở hổn hển rống giận kệp theo một mảnh tiếng bước chân truyền tới, để cho Hạ Du giật mình một cái tỉnh hồn lại, nghiêng đầu nhìn xem sắc mặt dữ tợn bộc phát ép tới gần âu phục đám con trai, Hạ Du lại nhanh chóng liếc mắt nhìn trong mắt mơ hồ có tuyệt vọng? Lý.

Bỏ lại nàng lời nói, Hạ Du biết rõ mình có thể chạy mất.

Chính mình từng cường hóa, nhất định có thể chạy mất!

Mà lại nói đứng lên, mình và nàng cũng không thể nói có giao tình gì, bởi vì nàng mà bị động lâm vào loại này nguy cực rất không tìm được.

Hơn nữa nhìn nhiều chút âu phục nam hung ác đáng vẽ, nếu như rơi ở trong tay bọn họ, tuyệt đối không phải hắn một người bình thường học sinh kiến thức có thể đoán chừng lấy được bí mật.

Cho nên, làm sao bây giờ

Ánh mắt có chút du ly, Hạ Du thân thể lơ đãng bắt đầu đứng không? Lý dời đi một ít, đầu cũng giùng giàng có chút bỏ qua một bên tầm mắt.

Hắn không nhìn thấy lúc này tay mơ du? Lý kia yên lặng ánh mắt, hắn chỉ biết là có thể cho hắn lựa chọn thời gian không nhiều.

Bỏ lại nàng chạy, hay lại là cùng chết?

Hạ nhàn rồi nhưng chợt cắn răng một cái, đứng lên.

"Ta bắt kẻ! !"

Đưa tay xuyên qua sau lưng cùng cong gối, đem tuyết trắng trong suốt như vậy thân thể ôm lấy, Hạ Du động tác làm liền một mạch, xoay người chạy!

"Ồ? Các loại (chờ) "

Tay mơ du? Lý bị ôm lấy ngạc nhiên một chút, bản năng đẩy Hạ Du lồng ngực muốn đi giãy giụa. Dư quang thấy những thứ kia đuổi theo người, vừa trầm mặc.

Tựa hồ là thân thể huyền không để cho nàng có chút bất an, cũng tựa hồ là muốn Hạ Du chạy càng an ổn, ? Lý không có giãy giụa nữa, tay cũng kéo

căng Hạ Du quần áo một chút, dán chặt một ít.

Trong tai nghe phía sau đuổi theo âm thanh bức gần, trên mặt có thể cảm nhận được thở nhẹ hô hấp ở bên, Hạ Du bỗng nhiên cảm nhận được vậy tới tự ngực chen chúc vội vã, dưới chân loạn một chút thiếu chút nữa ngã xuống.

May mắn dexterity increase nguyên nhân, để cho hắn lần nữa nắm chặt thăng bằng. Cũng không dám lại lại tâm viên ý mã.

Sáng ngời ánh sáng đắm chìm trong trên người, rộng rãi trên đường lớn rất sạch sẽ, bóng cây trên đất bả sa, mang theo trận trận nhẹ nhàng khoan khoái gió.

Ra tiểu đạo!

Hạ Du vui mừng, lại lập tức phát hiện, trên đường chính không có bao nhiêu người!

Đây là cái giống vậy người ở thừa thớt đường phố, cùng Hạ Du tương giống hoàn toàn bất đồng đường phố.

Muốn mượn đám người tới chạy trốn ý tưởng không thể nghi ngờ là không bệnh tật mất, Hạ Du có chút giận nhìn trái phải liếc mắt, thấy bên tường mấy cái chốt đóng hộp giấy, dù muốn hay không liền trực tiếp đá về phía đường hẻm cửa ra ra.

"Chờ cho ăn ! !""Phanh ba ! !""A a a a a ! !"

Hốt hoảng cùng tiếng kêu thảm thiết để cho phụ cận là số không nhiều người cũng kinh ngạc nhìn sang, Hạ Du ôm? Lý không quay đầu lại, trong lòng bởi vì hộp giấy có hiệu quả mà thầm khen một tiếng, vẫn toàn lực chạy.

Hạ Du biết, cho dù thân thể của mình là từng cường hóa, cũng chỉ là so với bình thường người cường một chút mà thôi, không có nắm chắc cùng gần mấy cái trưởng thành đại hán so sánh. Ngay mặt mâu thuẫn chuyện ngu xuẩn Hạ Du là tuyệt đối sẽ không đi làm.

Ít nhất bây giờ không biết.

Hạ Du lúc trước căn (cái) vốn chưa bao giờ gặp như vậy sự tình, hắn không biết một khi bị đuổi kịp sẽ có như thế nào hậu quả, nhưng Hạ Du biết tuyệt đối không phải là mình có thể chịu được. Vô luận là về sinh lý hay lại là trong lòng.

Hơn nữa bây giờ đắc tội bọn họ, còn không chỉ bản thân một người.

Còn có trong ngực tay mơ du? Lý.

"Hô!"

Hạ Du hô một ngụm trực khí, sẽ bị đè thấp một ít cánh tay lần nữa nâng lên một ít.

Lực lượng mặc dù từng cường hóa, nhưng vẫn rất có hạn, hắn là ôm một người chạy, bây giờ vô luận là cánh tay vẫn là thân thể cũng đã bắt đầu cảm giác trận trận chua một mối.

Cổ họng rướn vào gió có chút sắc nhiệt, Hạ Du cảm giác bước chân có chút chìm, cũng có thể cảm nhận được trên trán mồ hôi mang đến thấm ướt.

Tay mơ du? Lý từ đầu đến cuối không nói một lời bị ôm ở Hạ Du trong ngực, vẫn nhìn Hạ Du mặt nằng cũng lập tức nhận ra được Hạ Du mồ hôi, an tĩnh nhìn một chút, môi anh đào khẽ mở:

"Cám ơn ngươi, ta đại khái không việc gì, để cho ta xuống đây đi."

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 10 điểm kinh nghiệm.'

Đôi câu thanh âm cơ hồ là trước sau tiếp theo vang lên, để cho Hạ Du tinh thần chấn động mạnh một cái.

Hảo cảm kinh nghiệm thăng cấp!

Thuộc tính trang bị ở Hạ Du trong đầu vừa mới sinh ra ý niệm đồng thời lập tức xuất hiện ở trước mặt, đã bắt đầu ó vàng trên trang bị, kinh nghiệm đã do '10/ 40' biến thành '20/ 40' !

'Dựa theo trước đáng về 40 mấy con số này là thăng cấp cần muốn kinh nghiệm, nói cách khác, còn nữa 20 chút kinh nghiệm là có thể thăng cấp! !'

Sau lưng âu phục nam đuổi theo âm i hò hét thanh âm lần nữa truyền tới, Hạ Du thở hào hển, trong đầu duy nhất có thể nghĩ đến, chính là chỉ có thăng cấp mới có thể thoát khỏi bây giờ tình trạng.

Tay mơ du? Lý còn muốn mở miệng nói cái gì, lúc này Hạ Du nhưng là đột nhiên đối với nàng mở miệng:

"Ta, kêu Hạ Du."

Không hề có điểm báo trước cho ra tên mình, Hạ Du cố gắng làm cho mình bắt đầu thở mạnh hơi thở vững vàng, làm cho mình đọc nhấn rõ từng chữ có thể rõ ràng một ít.

Hắn nhớ tới chi trước đây không lâu chính mình phỏng đoán, mặc dù chỉ là cái phỏng đoán, nhưng là Hạ Du bây giờ chỉ có thể đi đánh cuộc một lần.

Tay mơ du? Lý thân thể co rúc ở Hạ Du trong ngực, nghe vậy kinh ngạc nhìn hắn, không hiểu Hạ Du tại sao bỗng nhiên tự giới thiệu mình. Nhưng là vẫn theo Hạ Du lời nói mở miệng:

"Hạ Du? Tốt Hạ Du, thả ta xuống "

Tay mơ du? Lý Hạ Du tai vừa nói, rõ ràng gần trong gang tấc, Hạ Du nhưng là hoảng như không nghe thấy. Trong đầu vang lên cái thanh âm kia để cho hắn trở nên kích động:

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 20 chút kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc ba.'

Rõ ràng là không có bất kỳ cảm tình ba động như vậy điện từ hợp thành thanh âm, Hạ Du giờ phút này lại cảm giác nó giống như tiên nhạc như vậy êm tai dễ nghe!

Quả nhiên là như vậy! ! Ta đoán đúng! ! Ta thăng cấp! Thật thăng cấp! !

Hạ Du đè nén vẻ này cơ hồ muốn hô lên mừng như điên, trên mặt vui sướng khó mà ức chế nổi lên, để cho trong ngực hắn tay mơ du? Lý một trận kinh ngạc.

Thanh âm nhớ tới đồng thời, Hạ Du giống vậy cảm nhận được bên trong thân thể hiện ra, kia một cỗ khó mà nói nên lời thoải mái!

Bỗng nhiên, Hạ Du kinh ngạc không thôi phát hiện, đã nóng bỏng cỗ họng bỗng nhiên trở nên rất mát lạnh, cảm giác không khí mỏng manh khó mà hô hấp không có, cánh tay kia lao đảo muốn ngã nặng nề cảm giác biến mất, thân thể kia liệu chết một mồi cũng tan thành mây khói.

Cướp lấy, là cả người phảng phất sung doanh vô hạn khí lực cùng tinh thần cảm giác, so với dĩ vãng lúc nào cũng muốn giỏi hơn cảm giác!

Hạ Du không biết cái này có phải hay không chính mình ảo giác, nhưng là hắn có thể cảm giác mình thân thể lại khôi phục trạng thái tốt nhất!

Bước chân không ngừng, Hạ Du lần nữa điều tra thuộc tính trang bìa, một khắc trước còn ó vàng trang bìa màu sắc lần nữa khôi phục xanh thẫm để cho Hạ Du có chút ngẩn người một chút, nhưng hắn sự chú ý lập tức lại rơi vào thuộc tính số liệu trên.

Hạ Du

Cấp bậc ba 0/ 80

Lực lượng: 19(+)

Bén nhảy: 20(+)

Thể chất: 10(+)

Tinh thần: 11(+)

?? : ??

Tự do thuộc tính: 10

Mở ra Sekai: 1/ ngày 1 ở sân trường

Cấp bậc do 'Hai' biến thành 'Ba '. Tự do thuộc tính cũng lần nữa gia tăng mười điểm!

Lần này Hạ Du căn bản không có do dự, nhìn mười điểm tự do thuộc tính lập tức không kịp chờ đợi hướng bén nhảy phía trên thêm.

Bắt kẻ!

Cẩn rằng một cái, mười điểm tự do thuộc tính toàn bộ thêm ở bén nhảy bên trên, số liệu từ nguyên lai 'Bén nhảy: 20' trong nháy mắt biến thành 'Bén nhảy: 30' .

Hạ Du cũng là cùng thời khắc đó, cảm nhận được thân thể thay đổi!

Ừ, bắt đầu ngày mai cố định một chút thời gian đổi mới đi.

Mỗi ngày hai chương, đại khái bảy giờ rưỡi tối bên cạnh (trái phải) chương một, mười hai giờ khuya bên cạnh (trái phải) lại chương một.

Nếu như là cất giữ đề cử tăng vọt cái gì tình huống đặc biệt liền 12h liên phát tăng thêm.

Trở lên. Đại khái chính là như vậy đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Mời cùng gặp mặt

Bước chân càng thêm mau lẹ, phán đoán nhạy cảm hơn, thăng bằng càng vững vàng, tầm mắt càng rõ ràng.

Cái loại này không cách nào nói nên lời thoải mái, đối với (đúng) thân thể toàn thể không chế độ, tựa như cùng chậm chạp trò chơi tay cảm bỗng nhiên trở nên như điều khiển cánh tay.

Hạ Du giờ khắc này có thể rất rõ cảm nhận được tí ti gió từ bên người vạch qua.

Sung sướng đầm đìa cảm giác để cho Hạ Du trên mặt một trận vui sướng, tai thỉnh mất tỉnh giác quan để cho Hạ Du hành động càng bén nhạy.

Hai bên cửa hàng mặt tiền nhanh chóng mà qua, Hạ Du trong lòng có Cỗ không nhanh không chậm cảm giác.

Tay mơ du? Lý nhìn Hạ Du, nhìn hẩn phát một chút ngây ngô sau, từ đầu đầy mồ hôi đến giống như sống lại như vậy thần thái phấn chấn, trong lúc chẳng qua là ngắn ngủi trong vòng mấy giây, trên mặt không khỏi một trận ngạc nhiên.

Lần nữa tăng nhanh mấy phần bước chân càng làm cho? Lý đem Hạ Du quần áo kéo căng mấy phần.

Mặc dù lập tức lại lỏng ra, nhưng? Lý chợt phát hiện, Hạ Du cánh tay là như vậy có lực, nhịp tim là như vậy rõ ràng, liền ở bên tai vang âm âm động, để cho? Lý không khỏi có cỗ phần khó mà nói nên lời cảm giác.

Loại cảm giác đó, thậm chí để cho nàng từ từ trở nên không quá lo lắng bị phía sau đuổi theo người đuổi kịp.

Dọc đường trên đường không ngừng cua quẹo, phong cảnh không ngừng biến ảo, Hạ Du cẩn rắng chạy. Không quay đầu lại, không có ngừng lưu, thẳng đến lần nữa một môi không chịu nổi dừng bước lại, sau lưng những thứ kia thu hồi người hoàn toàn không có bóng dáng.

Nhịp tim còn đang điên cuồng nhảy, xen lẫn sống sót sau tai nạn lòng rung động, thăng cấp kích động, thuộc tính gia tăng sau tấn trí.

Có lẽ còn có một loại lòng chìm bị giải khai trói buộc cực độ tự do cảm giác.

Hạ Du lần đầu tiên điên cuồng như vậy.

Vô luận là dẫn đến một đám trắng hán, hay lại là ôm nữ sinh chạy tốt mấy con phố, Hạ Du trước chưa bao giờ thử qua gan to như vậy, bây giờ chỉ cảm thấy cả cuộc sống xem đều bị lật đổ.

Bây giờ Hạ Du trong lòng có không phải là sợ, càng nhiều ngược lại là nhao nhao muốn thử một lần nữa.

Trong ngực? Lý, Hạ Du không biết nàng tại sao sắc mặt đỏ như vậy, nhưng ngay sau đó lại phỏng đoán đến nàng hẩn hô hấp không khoái, dù sao bị mình ôm lấy lắc lư lâu như vậy.

Tay mơ du? Lý cũng chú ý tới Hạ Du ánh mắt, tự nhiên cười nói, xinh đẹp được (phải) không thể tả:

"Hạ Du, thả ta xuống đi."

Tay mơ du? Lý long một chút dãn tóc trán tia (to), đưa ngón tay ý chào một cái chung quanh, thả nhẹ thanh âm: "Những người kia không có ở đây, hơn nữa chung quanh rất nhiều người nhìn nha."

Hạ Du nghe vậy sững sờ, nghi ngờ nhìn liếc chung quanh.

Trước một lòng chìm chạy trốn cùng thăng cấp bên trong, Hạ Du căn bản không biết mình chạy đến địa phương nào, cũng không có lưu ý người chung quanh. Bây giờ Hạ Du mới nhìn thấy người chung quanh nhìn mình ánh mắt chính là quý dị như vậy.

"Mau nhìn nơi đó! Tỷ đệ luyện đi đây là?"

"Người ta cũng rất muốn nguoi như vậy ôm người ta chạy đây ~ "

"Ba ba, ta cũng phải ôm một cái! Ta cũng phải"

Tiếng huyền não thanh âm để cho Hạ Du một trận lúng túng, hậm hực đem? Lý buông xuống, buông tay chớp mắt hắn có loại lưu luyện cảm giác.

Trong ngực dư hương nhàn nhạt truyền tới, rất dễ chịu, Hạ Du theo bản năng hút một chút, chợt thấy? Lý trên chân kia mảnh nhỏ vết máu, lập tức ngừng động tác lại:

"Chân nguoi "

"Ta không sao, không cần lo lắng."

Tay mơ du? Lý né người ngăn cản ngăn cản Hạ Du tầm mắt, tựa hồ không muốn để cho hắn thấy vết thương, chẳng qua là trên chân vừa dùng lực tựa hồ làm động tới vết thương, đôi mi thanh tú hơi nhăn.

"Thật xin lỗi, là ta mới vừa rồi "

"Cùng Hạ Du không liên quan, là chính ta té bị thương, hơn nữa Hạ Du là ta ân nhân cứu mạng, này ta vẫn là rất rõ ràng."

Tay mơ du? Lý tự nhiên cười nói, kia không có vấn đề đáng về để cho Hạ Du trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì cho phải.

Người bình thường không thể nào biết đối với (đúng) như vậy chuyện không có bất kỳ ngăn cách, nhưng là Hạ Du nhưng từ trên mặt nàng không tìm được một tia giả tạo, cũng có thể chỉ có lần thứ hai nguyên Sekai, mới nơi nơi cất ở đây dạng thuần túy người đi

Không khỏi, Hạ Du với cái Sekai này có loại hướng tới đứng lên. Không vì sắc đẹp, không vì thuộc tính.

Hạ Du tưởng đến chuyện mình trầm mặc xuống, ? Lý không biết tại sao cũng trầm mặc, tương cổ không nói, ? Lý phảng phất xuống cái gì quyết tâm như vậy, làm mở miệng trước:

"Đúng, nguoi còn không biết tên ta chứ ? Ta gọi là tay mơ du? Lý, nguoi có thể gọi ta? Lý tỷ nha."

"..."

Ta biết tên nguoi.

Hạ Du chẳng qua là chen chúc mỉm cười một cái, chỉ có chính hắn mới biết, cũng là bởi vì nhận biết nàng, mới xung động đi lên gây họa. Nếu không hắn thể nào cũng không làm được những chuyện kia tới.

Bây giờ đã không việc gì.

Hạ nhàn rồi nhưng có chút ý thức được hai người có thể phải lúc đó phân biệt. Từ vừa mới bắt đầu hắn cũng chưa có nghĩ xong thể nào đi tiếp xúc nàng các loại (chờ) thật nhận biết sau khi, bây giờ càng là không biết phía sau nên làm cái gì.

Tay mơ du? Lý thấy Hạ Du không trả lời, cũng không có như thể nào để ý đáng về, long long bên tai sợi tóc đối với (đúng) Hạ Du tiếp tục hỏi tới:

"Đúng, Hạ Du không cần lên học sao?"

"Ta còn không dùng."

Tính chất nhảy nhót đề tài để cho Hạ Du chần chờ một chút, có chút mau tránh ra nàng ánh mắt. Hắn không giỏi nói dối, hiện tại hắn không chỉ là không cần ở trên Sekai này học, thậm chí không phải là cái Sekai này người.

"Thật sao?"

Tay mơ du? Lý hơi nghi hoặc một chút, nhưng là không có tiếp tục hỏi tiếp, bỗng nhiên trên mặt mang theo vẻ mỉm cười, nhàn tĩnh mỹ lệ đáng về để cho Hạ Du hoảng thần một chút:

"Muốn tới nhà của ta làm khách sao?"

"? ! !"

Hạ Du kinh ngạc nhìn nàng, con nguoi nhỏ co rúm nguoi lại, chợt nhanh chóng mà dùng sức gật đầu một cái

Tầng 2 độc lập kiến trúc, bên ngoài quan sát sửa sang rất rất khác biệt, nhỏ thấp hàng rào sắt, mơ hồ có thể thấy bên trong sửa chữa được (phải) rất tinh

mỹ vườn hoa nhỏ.

Nơi này là một tòa nhà dân, lấy nó bây giờ nhìn lại trình độ, ở Hạ Du Sekai bây giờ, cũng có thể được xưng là là một tòa bình dân biệt thự tồn tại.

Nơi này chính là tay mơ du? Lý gia.

Hạ Du đi theo nàng trở lại, dọc theo đường đi có vẻ hơi trầm mặc ít nói. ? Lý chỉ nói hần là sợ người lạ, luôn là rất ôn nhu khơi mào một ít lời đề, cũng đi đến đó thì ngừng, nhưng không biết Hạ Du đối với nàng có một cổ không khỏi cảm giác có tội.

Từ vừa mới bắt đầu gặp mặt, Hạ Du liền cho nàng trâu ra mầm tai hoa, đặc tội những thứ kia thoát nhìn là cái tập đoàn người, nơi này Sekai bối cảnh là lấy nhuyễn bột oanh là nguyên hình, Hạ Du đại khái cũng có thể đoán ra những ngừng người kia thuộc về liên quan tới Hắc Đạo hội đoàn loại hình. Bây giờ đặc tội bọn họ, mình thì không sao, chẳng qua là? Đề ý đến nàng đại khái cũng không thể tùy tiện đi chỗ đó phụ cận.

Ngay sau đó cũng bởi vì chính mình xung động mà để cho nàng bị thương, dưới tình huống này chính mình lại lợi dụng nàng, từ trên người nàng đạt được đủ thăng cấp kinh nghiệm.

Bây giờ bị mời tới nhà nàng, Hạ Du chân chính điểm xuất phát, chỉ vì tiếp xúc người nhà nàng, gần coi như nguyên đến bên trong nhân vật chính mấy người kia. Nghĩ (muốn) từ trên người các nàng đạt được càng nhiều kinh nghiệm điểm.

Từ đầu tới cuối đều là một phương diện lợi dụng nàng, nhưng? Lý lại đối với (đúng) hần không có một chút phòng bị mang về nhà trong. Hạ Du không phải là máu lạnh người, hần không thể không áy náy.

Hơn nữa Hạ Du thấy cái này không thể nói quen thuộc, nhưng cũng từng có hoạt họa (animation) ấn tượng nhà ở, cũng xác nhận một chuyện.

Cái này ngày ở sân trường Sekai quả nhưng cùng tay mơ du? Đề ý đến các nàng Sekai là hòa chung một chỗ!

"Nơi này chính là nhà ta nha, nơi này đối giày liền có thể, không cần khách khí."

Tay mơ du? Lý thăm hai mắt màu xanh lam cuối cùng đều là tinh khiết như vậy, Hạ Du làm bộ như điểm cúi đầu đầu cúi gầy, tránh cùng nàng ánh mắt tiếp xúc.

"Mẹ, hoan nghênh trở lại!"

"Ừ, ta trở lại ồ, các người cũng có ở đây không?"

Tay mơ du? Lý mỉm cười đáp một tiếng, Hạ Du cũng nghe tiếng nhìn sang.

Da như tuyết trắng, nhẵn nhụi nếu oánh, đập vào mắt miêu điều thiếu nữ có một đôi linh động mắt to, tinh xảo ngũ quan, cùng một con bị màu đỏ ruy-băng trời thành song đuôi ngựa nhu lệ tóc vàng.

Tay mơ du mỹ vũ!

Hạ Du nhịp tim vừa chậm, động tác cũng cương ở nơi đó.

Tay mơ Du gia có ba tỷ muội, tay mơ du mỹ vũ là trong đó Nhị muội, có nước Nga huyết thống cô gái xinh đẹp. Có cuộc so tài tuyết cơ da, có hoạt bát tính cách, hơn nữa hoạt bát bên dưới cũng rất hiểu chuyện quan tâm.

Hạ Du còn biết, nàng là một cái đi tới chỗ nào cũng được ủng hộ thiếu nữ xinh đẹp.

Biết là biết, nhưng nhìn đến chân nhân đứng ở trước mặt mình, Hạ Du hay lại là ngây ngô xuống.

Cho tới nay đều là ở màn ảnh cùng tạp chí nhìn lên đến tuyệt sắc thiếu nữ, bây giờ liền trực tiếp như vậy xuất hiện ở trước mắt mình, hơn nữa so với bất kỳ tạp chí bên trên phác họa xinh đẹp hơn!

Katsura Kotonoha là, bây giờ tay mơ du mỹ vũ cũng vậy.

Hạ Du bây giờ đối với các nàng càng là có thể đụng tay đến!

Hạ Du mới vừa rồi tựa hồ còn mơ hồ thấy có người ở bên trong dò một chút đầu, không có thấy rõ ràng, loáng thoáng thấy là một đoạn lùi về màu xanh da trời ruy-băng.

"Tỷ tỷ cũng ở đây nhà nha, buổi sáng đều bị thông báo hôm nay không cần trở về trường."

Tay mơ du mỹ vũ hơi lắc lư đến trên đầu tuyết quả cầu nhưng đỏ băng đá, ánh mắt cũng nhìn về phía Hạ Du."Là khách nhân sao? Người tốt."

"Khách ~?"

Một tiếng bi bô tập nói như vậy tiếng nói chuyện từ bên trong truyền tới, Hạ Du cũng thấy cái này cùng? Lý có giống vậy màu tóc khả ái tiểu Loli. Hạ Du

nhìn về phía nàng đồng thời, nàng cũng giống vậy tránh đánh đến mắt to ngoe đầu nhìn về phía Hạ Du.

Tay mơ du non nớt!

Hạ Du cơ hồ là trong nháy mắt, trong đầu liền hồi tưởng lại nàng tên.

Nàng rất cuộc là bốn tuổi hay lại là năm tuổi Hạ Du không biết, nhưng Hạ Du lại rõ ràng nàng giống nhau nguyên đến miêu tả như vậy, là không phút già trẻ thông thông đáng yêu giết siêu (vượt qua) khả ái loại hình, hơn nữa còn là trong số ba nữ duy nhất? Lý nữ nhi ruột thịt, tính cách là đối với bất kỳ người nào cũng không có phòng bị bé gái.

"Đây là Hạ Du, là mẫu thân ân nhân cứu mạng nha."

? Lý thay xong giày, đối với (đúng) hai nàng nói một câu, chợt đối với (đúng) Hạ Du nhoen miệng cười. Nụ cười sáng rõ để cho Hạ Du cương một chút, nhưng rất nhanh thì thích ứng.

"Chuyện gì xảy ra?" "Chuyện?"

Tay mơ du bị dọa cho giật mình, vội vàng hỏi, tiểu Loli cũng mồm miệng không rõ đi theo đọc.

"Mới vừa rồi ở bên ngoài thời điểm, mẫu thân vừa mới mua xong thức ăn "

Thiếu phụ nhìn Hạ Du liếc mắt, bắt đầu đối với (đúng) song đuôi ngựa thiếu nữ thấp âm thanh giải thích, Hạ Du có chút ngượng ngùng, thấy tay mơ du non nớt đang tò mò nhìn mình, cũng cùng nàng lẫn nhau nháy mắt chơi đùa.

Cô bé không có chút nào sợ người lạ, nhìn Hạ Du cùng nàng chơi đùa, rất nhanh lạc~ cười khanh khách.

"A, bây giờ không phải là nói lúc này, mỹ vũ người trước chăm sóc một chút Hạ Du, mẫu thân trước đi xử lý một chút thương "

? Lý đối với (đúng) Hạ Du áy náy cười cười, chợt vừa đi vừa ở trong phòng kêu một tiếng: "Tiểu vô ích? Tiểu vô ích, làm phiền người cho khách truy cập trà."

? Lý đi vào. Huyền quan nơi, còn lại không biết làm sao Hạ Du cùng một lớn một nhỏ hai cô bé trở mắt nhìn nhau.

"Xin chào, ta gọi là tay mơ du mỹ vũ, cảm ơn người cứu mẫu thân."

Tóc vàng song đuôi ngựa thiếu nữ khẽ mỉm cười, chợt rất là trang trọng hướng Hạ Du cúi một cung nói.

Hạ Du nhìn nàng, trong đầu nhưng là tiếp theo vang lên một thanh âm khác:

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được mười chút kinh nghiệm.'

Đăng nhập tác giả hậu trường so với tưởng tượng muốn rườm rà, vốn là muốn đúng lúc đăng truyện, phát hiện dường như đối với (đúng) Internet thông suốt độ lạc quan

Tóm lại mười hai giờ khuya bên cạnh (trái phải) còn có một chương!

Trở lên!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Trứng màu cùng ngoài ý muốn

Tường thân chủ cơ điều là vàng nhạt, ghé sa lon là giống như hoa hướng dương như vậy vàng chói, sàn nhà rất bóng loáng, phòng khách nơi rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh có thể ảnh ngược đến ngồi rất thẳng chính mình.

Hạ Du cuối cùng vẫn đi vào.

Có chút câu nệ ngồi ở trên ghế sa lon, Hạ Du để tay ở trên đầu gối, sau một khắc lại thả ở trên ghế sa lon, cảm giác vô luận bày ở nơi nào cũng có chút mất tự nhiên.

Trên thực tế Hạ Du hiểu chuyện tới nay, trừ đến biểu muội mình nhà bên ngoài, căn bản cũng không có đi qua bất luận kẻ nào trong nhà. Bây giờ không chỉ có đi vào, hay lại là một cái cũng coi là hoàn toàn xa lạ người trong nhà.

Hơn nữa còn mặt đối mặt đến một cái so với biểu tỷ biểu muội loại cấp bậc đó xinh đẹp hơn thiếu nữ.

Tay mơ du mỹ vũ.

Một cái để cho Hạ Du ý thức được có thể sẽ gặp phải, nhưng là lúc gặp phải sau khi lại có loại không biết làm gì thiếu nữ.

Nàng xuất hiện không chỉ có để cho Hạ Du càng chắc chắn chính mình vị trí Sekai không chỉ là ngày tại Sekai, càng khả năng sảm tạt kỳ chính hấn không biết Sekai ở.

Bây giờ Hạ Du càng để ý là: Nàng, hoặc là các nàng, có thể cấp cho chính mình kinh nghiệm!

Chẳng qua là làm khách cảm giác có chút không được tự nhiên.

Này ở trong Sekai hiện thực Hạ Du liền không quen dài đồ vật, cái loại này bỏ tay bỏ chân cảm giác để cho Hạ Du thậm chí có loại muốn trốn xung động. Chỉ là trước kia đạt được mười chút kinh nghiệm, để cho rục rịch hấn gắng gượng nhịn xuống.

Cấp bậc ba 10/ 80

Đây là bây giờ số liệu. Lần này thăng cấp cần điểm kinh nghiệm EXP là tám mươi điểm. Nhìn không nhiều, nhưng là Hạ Du tưởng đến nếu như mỗi một cấp thăng cấp đều cần gấp bội kinh nghiệm lời nói, sau này liền khó giải quyết.

'Không đúng, nếu lấy được kinh nghiệm thời điểm, có nói qua là đạt được sơ cấp hảo cảm, vậy tất nhiên sau trung cấp hoặc là cao cấp? Như vậy có thể thu được càng nhiều kinh nghiệm điểm?'

Không có hướng dẫn tinh ranh, không có cái khác nhắc nhở, Hạ Du tưởng muốn đạt được càng nhiều, chỉ có thể dựa vào chính mình bằng vào đã biết đi từng điểm từng điểm suy đoán, đi từng điểm từng điểm chứng thật.

'Hoặc là, sơ cấp kinh nghiệm bên trong, cũng có rất nhiều cấp bậc tồn tại? Cảm tạ và tên chẳng qua là cơ bản nhất kích động điều kiện?'

Trong đầu là như vậy hiểu lầm đến, nhưng Hạ Du trong bụng nhưng là đã cơ bản nhận định những thứ này chính là sự thật.

'Hơn nữa, chỉ là tiếp xúc những thứ này nữ nhân vật chính liền có thể thu được kinh nghiệm điểm lời nói, vậy bên ngoài người đi đường đây '

Nghĩ tới khả năng này tồn tại, Hạ Du không thể đè nén lần nữa kích động.

Nếu quả thật là như vậy lý tưởng lời nói, hấn có thể thu hoạch kinh nghiệm đường tắt đem sẽ trở nên vô cùng rộng lớn! Nếu như, những thứ kia thiên văn số tự như vậy kinh nghiệm cũng có thể bỏ vào trong túi, đến lúc đó sẽ là một loại như thế nào quang cảnh Hạ Du đã không dám tưởng tượng.

"Nơi này có quà vật nha."

Tay mơ du mỹ vũ thanh âm cắt đứt Hạ Du suy nghĩ, Hạ Du quay đầu nhìn, tay mơ du mỹ vũ chính đối với mình có lòng tốt cười, lông mi thật dài ở tuyết ngưng trên da thịt cong thành trăng lưỡi liềm.

Rất đẹp.

"Ngươi cứu mẫu thân chứ ? Có thể nói với chúng ta một chút lúc ấy là như thế nào sao?"

Tay mơ du mỹ vũ lộ ra rất tự nhiên ngồi gần Hạ Du một ít hỏi, Hạ Du thậm chí như có như không ngửi được trên người nàng kia thơm mát mùi thơm.

Cùng Katsura Kotonoha như thế. Thiếu nữ mùi thơm.

Hấn chợt nhớ tới, tự mình ở tay mơ du mỹ vũ trên người còn có thể lấy được kinh nghiệm điểm, hơn nữa bây giờ chỗ này còn không ngừng nàng ở, tay mơ du non nớt ở. Mới vừa rồi nghe các nàng lời nói, tay mơ du vô ích cũng là ở. Các nàng đều có thể làm cho mình gia tăng không ít kinh nghiệm điểm!

Dưới mắt phải làm lấy trước được tay mơ du mỹ vũ kinh nghiệm điểm!

"Ta gọi là Hạ Du!"

Hạ Du cơ hồ là bật thốt lên, kích động đáng vẽ để cho vốn là chuẩn bị nghe cổ sự tay mơ du mỹ vũ cùng tay mơ du non nớt cũng ngăn người một chút. Hạ Du cũng lập tức ý thức được là mình càn rỡ, lập tức hốt hoảng bổ sung nói:

"Ta là nói ta gọi là Hạ Du, các ngươi trực tiếp gọi tên ta liền có thể, ta ta thích bị kêu tên "

Sau khi ra không được tự nhiên Hạ Du đã không biết rõ làm sao đi hình dung, chính hắn đều có loại nghĩ (muốn) muốn tìm một động đất chui cảm giác.

"Hạ Du? Không tốt lắm đọc tên a."

Mỹ vũ sững sốt một chút sau khi lập tức nói, tựa hồ không có chú ý tới Hạ Du mất tự nhiên, hi cười lên: "Ta đây có thể dùng chứ kêu pháp sao?"

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 20 chút kinh nghiệm'

Trong đầu vang lên thanh âm mong đợi đã lâu thanh âm, nhìn vậy từ '10/ 80' trong nháy mắt biến thành '30/ 80' điểm kinh nghiệm EXP, Hạ Du mừng như điên sau khi đối với năng vấn đề cơ hồ không thể nào đi để ý.

"Ừ ừ, có thể."

"Vậy người cũng có thể gọi tên ta nha, gọi ta mỹ vũ nha ~ "

Tay mơ du mỹ vũ vừa nói đối với (đúng) Hạ Du nghịch ngợm cười một tiếng, mở miệng lần nữa: "Du ca ca ~ "

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 30 chút kinh nghiệm'

"Thập ! !""Àm!"

Hồi sinh vang lên thanh âm để cho Hạ Du khiếp sợ trực tiếp đứng lên đứng lên, chân đụng vào bàn uống trà nhỏ cũng hoàn toàn không có cảm giác như vậy, trong đầu hỗn loạn tung bùng.

Hắn cho là đó là huyền thính, nhưng là thuộc tính trên trang bìa '30/ 80' số liệu rõ ràng biến thành '60/ 80 ". Hạ Du không khỏi không thừa nhận mới vừa nghe được đều là thật sự.

Tựa như cùng đi chuyển một cái xoay trũng, lái ra mình muốn búp bê sau khi, bên trong vẫn còn có một cái càng hiểm hơn trũng màu ở.

"Lần này nguyên nhân gì "

Thấp giọng ní non, Hạ Du thậm chí còn ở trong thất thần.

Trong đầu trong nháy mắt tràn ngập đủ loại ý nghĩ, bao gồm đối với chính mình đoán trúng sơ cấp hảo cảm bên trong có càng nhiều cấp bậc khen thưởng, bao gồm muốn từ Katsura Kotonoha cùng? Lý trên người lần nữa đạt được những phần thưởng này, bao gồm phỏng đoán mới vừa rồi rốt cuộc là làm thế nào chiếm được kinh nghiệm, bao gồm còn kém 20 điểm là có thể lần nữa thăng cấp

Thuộc tính trang bìa xuất hiện là đột nhiên phải nhường Hạ Du ngay từ đầu thậm chí đang sợ hãi, không có bất kỳ chỉ dẫn, không có bất kỳ nhắc nhở, Hạ Du chỉ có thể dựa vào chính mình phỏng đoán không ngừng đem nó điều khiển, lợi dụng nó cường đại.

Nhất là bây giờ hết thấy đều vừa mới bắt đầu, Hạ Du cơ hồ là một bước cả kinh tới.

"Thế nào sao?"

Tay mơ du mỹ vũ bị Hạ Du thần kinh chất cử động dọa cho giật mình, nhìn tiếp đến Hạ Du ở nơi nào thất thần đáng về cũng không khỏi lo lắng hỏi tới, như bạch ngọc tay cũng ở đây Hạ Du sắc mặt đùng đưa.

Ngọt nhu thanh thúy thanh âm lọt vào tai, Hạ Du cũng lập tức phục hồi tinh thần lại, tầm mắt vừa mới khôi phục thấy một cái ở trước mắt mình đùng đưa tay, phản xạ có điều kiện về phía sau đàn một bước.

"Àm!"

"A! !"

Phía sau xúc cảm cùng chói tai thét chói tai, để cho Hạ Du trong nháy mắt nghĩ đến, mình là đụng vào người!

Quay ngược lại bước chân trong nháy mắt mất thăng bằng, lại lập tức để cho Hạ Du lần nữa nắm chặt thăng bằng, lợi dụng hơn người bèn nhảy có thay đổi thân hình thời điểm, Hạ Du thấy kia màu nâu trên sợi tóc phiêu vũ màu xanh da trời ruy-băng.

Cơ nếu ngưng chỉ, mi mục như họa, sửa lông mi dài xuống, tổng bên trong mang theo đồ con người thiếu nữ đáng về cơ hồ là trong nháy mắt gọi vào Hạ Du mi mắt.

Chẳng qua là Hạ Du tầm mắt càng nhiều là theo lý kia tản ra hơi nóng nước trà tự nhiên bắn ra, ánh mắt rơi vào cổ nàng bên trên.

Thiên nga như vậy ưu mỹ cổ, lúc này bị nước trà bát ướt, chính theo nàng thét chói tai cực dương nhanh bắt đầu xuôi giòng, mảng lớn nhuộm dần.

Hạ Du con người hơi co lại, dưới chân chống một cái đem cả người thay đổi, đưa tay trong nháy mắt vót qua liền muốn rơi xuống đất đánh nát chén sứ,

đồng thời đem sắp ngã xuống đất thiếu nữ kéo một cái bao quát, vòng ở trong ngực.

Một liên xuyên động tác giống như hồ điệp xuyên hoa như vậy, trong nháy mắt hoàn thành, chỉ còn dư lại trên đất nhỏ nước âm thanh ở bên tai.

Da thịt chạm nhau đè ép trong nháy mắt, thiếu nữ nhỏ ngấn người một chút, ngừng đầu nhìn đến gần trong gang tấc Hạ Du mặt, lần nữa sững sờ, lập tức hét rầm lên dùng sức đẩy ra.

"Ồ?" "A! Không được! !!"

Đám trắng màng nhĩ sợ hãi kêu đề cho Hạ Du mộng, đột nhiên giữa thôi táng để cho Hạ Du một chút không yên, trong tay chân còn lưu lại trà nóng cũng bị lắc lư vấy ra, quán tính lần nữa tạt vào thiếu nữ trên cổ.

Hạ Du khòe mắt giật một cái.

"Oa a thật là nóng!"

Thiếu nữ thét lên không ngừng chụp đi ngực trên cổ nước nóng, Hạ Du giận đem ly trà trong tay nắm chặt, thấy thiếu nữ bây giờ đáng vẻ cũng không đoái hoài tới cái khác, quỳnh lên bên dưới cũng lên trước giúp nàng chụp đánh.

Hai cái bát đồng tay cũng đề ở kia bắt đầu lớn hình thức ban đầu trên ngực lúc, hai người mới đồng thời sững sờ.

Hạ Du cả người cương đến không dám động, nước trà nhiệt độ vẫn nóng, cũng nóng ở lòng bàn tay hần, kia bị thấm ướt quần áo mỏng như cánh ve, trên tay truyền tới mềm mại đàn xúc cảm vẫn luôn rất rõ ràng.

Tay mơ du mỵ vũ ở một bên nhỏ che môi hồng, trọn to hai mắt không nhúc nhích nhìn, ách phát cô bé cũng là bất minh sở dĩ tránh đánh liếc trông mắt an tĩnh nhìn.

Thời gian phẳng phất đông đặc như vậy, chỉ còn lại kia dọc theo vạt áo cánh tay nhỏ xuống trên đất nước trà, phát ra nhỏ nhẹ đích vang.

"Nha a a ! !!"

Thiếu nữ thét lên Mãnh lui ra tiêu bạch, ôm ngực một chút ngồi chồm hóm dưới đất.

Hạ Du tay cũng nhanh như tia chớp thu hồi, vỗ lên còn sót lại cảm giác để cho Hạ Du có cỗ phần chột dạ cảm giác, liền vội vàng nắm chặt, nhìn trước mặt thiếu nữ vùi đầu ngồi xồm ở nơi nào khẽ run, hần bây giờ cũng không biết làm sao bây giờ.

"Ta ta không phải là cổ "

Ngồi xồm ở nơi nào thiếu nữ chột ngừng đầu trừng Hạ Du liếc mắt, trong hốc mắt lưu lại nước mắt để cho Hạ Du nói đến một nửa lời nói lại cũng không nói được.

Hạ Du đã nhận ra nàng là cái nhà này ba tỷ muội trưởng nữ, tay mơ du vô ích. Chẳng qua là hần hoàn toàn không nghĩ tới hai người ban đầu lần gặp gỡ, là lấy như vậy tình cảnh tiếp xúc.

Hạ Du có lòng muốn muốn giải thích, chẳng qua là miệng chuyết căn bản không biết nên nói cái gì cho phải. Thân thể mới nhỏ nhẹ nhớ tới chuyển một bước nhỏ, tay mơ du vô ích lập tức bị kích thích như vậy co rút lui xuống. Để cho Hạ Du cái gì cũng không dám làm.

"Hừ!"

Thiếu nữ bỗng nhiên ôm ngực dùng sức đứng lên, lần nữa hung hăng trừng Hạ Du liếc mắt, xoay người chạy hướng gần đây môn, ở Hạ Du cười khổ dùng sức đóng lại.

"Àm! !!"

Đóng cửa vang lớn ở bên tai chiến minh, Hạ Du lúng túng, đóng cửa chớp mắt, kia phiêu vũ màu xanh da trời ruy-băng xuống, thiếu nữ cái đó mang theo nước mắt trọn mắt vẫn còn trong đầu.

Rất khả ái.

Nhưng là rất không xong.

Biến thành như vậy Hạ Du đã không hi vọng nào có thể từ trên người nàng đạt được hảo cảm gì cùng kinh nghiệm điểm, ban đầu lần gặp gỡ, ngay tại nhà nàng đối với nàng bát trà tập ngực, không khiến người ta hận cả đời đã coi là rất tốt

Nắm đã cơ hồ không nước ly trà, Hạ Du đứng ở một mảnh ướt lợc cốc trên đất ai thán.

"Người mới vừa rồi là cổ ý sao?"

Tay mơ du mỹ vũ nhảy lên tới, bên cái đầu sắc mặt cổ quái nhìn Hạ Du, đồ báng đái bên trên tuyết quả cầu nhưng ở Hạ Du trước mắt tới lui.

Hạ Du mờ mịt nhìn nàng, không có nghe rõ nàng hỏi là cái gì, cho là chẳng qua là lời an ủi, chỉ có thể cười khổ gật đầu một cái.

Tay mơ du mỹ vũ sững sờ, chợt cười khanh khách:

"Người người này thật thú vị! Hơn nữa rất đáng chết đây ~ "

Hoạt bát tiếng cười duyên bên trong, tiêu bạch phát ngân nga, sau đó yên lặng chùi chùi nước trên tay.

'Làm sao bây giờ hay là trực tiếp đi mất coi vậy đi '

Hạ Du chẳng qua là học sinh, da mặt vẫn là rất mỏng, mới vừa rồi chuyện hấn giống vậy cảm thấy mặt thể diện, rất mặt thể diện. Chỉ là vừa suy nghĩ muốn chạy trốn, tay mơ du mỹ vũ nhưng là nhưng là một chút nhảy đến trước mặt hấn, mặt đầy có chút hăng hái:

"Đúng đúng, mới vừa rồi người những thứ kia động tác, là làm sao làm được?"

"Làm được ~ "

Non nót thanh âm ở bên kia vang lên, Hạ Du thấy tay mơ du non nót cũng chặn lại hấn một hướng khác. Tránh đánh trong mắt to hiếu kỳ nhìn hấn.

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ngoài ý muốn cùng mất không chế

Ta nắm giữ đặc biệt bén nhạy kỹ xảo.

Hạ Du không thể nào như vậy nói với các nàng.

Hạ Du bây giờ bén nhạy thuộc tính là 30 điểm, nếu như dựa theo người bình thường là 10 điểm tới tính toán lời nói, Hạ Du bây giờ bén nhạy thuộc tính ước chừng là người bình thường gấp ba.

Gấp ba bén nhạy, Hạ Du đã rõ ràng cảm thụ qua tai thính mắt tinh và cân bằng năng lực quản lý, thân thể năng lực cân đối cũng là cực kỳ xuất sắc, mới vừa rồi trong nháy mắt đó động tác hấn cũng chỉ là cảm giác bắt vào tay mà thôi.

Hạ Du là cảm thấy như vậy, nhưng là hấn căn bản không biết mới vừa rồi động tác của mình ở tay mơ du mỹ vũ cùng tay mơ du non nót xem ra, là nhanh cỡ nào tiếp cùng kinh người.

Thậm chí mỹ vũ trong nháy mắt, đối với hấn những thứ này giống như điện ảnh như vậy động tác để ý trình độ, còn cao với tỷ tỷ mình bị chiếm tiện nghi trên.

Hạ Du lúc này chẳng qua là cảm giác đứng ngồi không yên.

Mỹ vũ ý tưởng Hạ Du nhìn rõ không, hấn chỉ biết là mới vừa rồi là ngay trước các nàng mặt đưa các nàng tỷ tỷ tập ngực, bây giờ đối mặt đối mặt hai nàng ánh mắt tò mò, có vẻ hơi áp ứng cho không ra một cái như thế nào giải thích tới.

Trên người bởi vì mới vừa rồi ôm tay mơ du vô ích mà ướt một mảnh, y phục dính trên người rất không thoải mái, Hạ Du nhìn một chút chặt vật chính mình, rất là lúng túng mở miệng:

"Cáp, có thể mượn dùng một chút nhà cầu sao?"

"Nhà cầu lời nói, lâu một thang lâu cái đó môn đi vào cũng chỉ hướng về phía cái đó phòng là được."

Tay mơ du mỹ vũ cũng thấy Hạ Du đáng vẻ, có chút che miệng cười cười, tránh người ra là Hạ Du ý chào một cái phương hướng.

Vội vàng đạo một tiếng tạ, Hạ Du cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy liền trực tiếp theo nàng chỉ hướng đi tới.

? Lý còn chưa có xuất hiện, nhắc tới nơi này căn bản không có người quen tại, xa lạ nhà xa lạ cách cục, thậm chí Hạ Du cảm giác dưới chân dép mặc đều có loại rất cảm giác không được tự nhiên.

Đẩy ra dưới bậc thang môn, lạnh giá cầu khóa cửa đem xoay mở trong nháy mắt, Hạ Du nhận một chút, mở ra cái đó dường như chính là cửa nhà cầu.

Sau đó, Hạ Du thấy một cụ chỉ mặc mảnh nhỏ vải tuyết ngưng ngọc thể.

Màu xanh da trời ruy-băng theo mái tóc màu nâu thay đổi nơi tại không bên trong bông bênh, tay mơ du người không bên trên không được phớt sọi, bắt đầu lớn hình thức bạn đầu bộ trần trụi tiểu đứng ở nơi đó, cúi xuống thân thể ở cái móng nơi lộ ra một cái động lòng người độ cong, hai tay tựa hồ vừa mới muốn bộ lên trắng tuyết **, đã kéo đến trên đầu gối, bây giờ động tác định ở nơi nào.

Hạ Du tay vẫn giữ tại thấu phát rừng mình chốt cửa bên trên, tay mơ du vô ích lẳng, Hạ Du cũng lẳng.

"Ồi chào?"

Tay mơ du vô ích môi khẽ nhếch, ánh mắt hoàn toàn mộng nhìn Hạ Du, Hạ Du cũng nhìn kia như dương chi bạch ngọc non mềm thân thể, con người cũng từng điểm từng điểm phóng đại.

Ngơ ngác nhìn Hạ Du biến hóa không ngừng mặt, tay mơ du vô ích giật mình một cái trong nháy mắt tỉnh hồn lại, nín thở bên trong nức nở một tiếng, tinh tế hai tay chột ôm che từ bản thân ngực.

Xuyên thủng một nửa màu trắng **, nhưng là mất đi hai tay nói cảm, dọc theo tron nhãn như tơ lụa da thịt, trong nháy mắt chảy xuống.

"Cạch."

Trắng tuyết ** rơi xuống đất phát ra một tiếng mảnh nhỏ vang, ở nghe được cả tiếng kim rơi nơi này lộ ra rõ ràng như vậy, hai người câu lộ vẻ dò dẫm ánh mắt cũng theo thanh âm thấy tiểu ** bên trên.

Đền huỳnh quang ánh sáng rất rõ phát sáng, tầm ảnh ở nơi này căn phòng nhỏ rõ ràng rành mạch.

Hạ Du theo bản năng ánh mắt từ từ lên cao, dọc theo kia nhỏ yếu bắp chân, trắng nõn xuyên thấu qua đỏ bắp đùi, để cho não người bên trong không trung bạch bí mật sáng bóng, nhãn nhụi tinh tế hồng, yêu kiều nắm chặt trắng nõn, béo mập nhuận trạch

Hạ Du hô hấp trong nháy mắt hơi chậm lại, trong đầu cũng như như phát sốt hỗn độn một mảnh, cổ họng hơi khô, mờ mịt chống lại tay mơ du vô ích cặp mắt.

Hai người tầm mắt trong nháy mắt đối tiếp. Hạ Du nhìn nàng kia đôi vốn là lỗ chĩa - chực khóc trong mắt to trong nháy mắt súc lên nước mắt, thoáng cái tỉnh hồn lại, da đầu đột nhiên tê dại.

Đặc biệt là, Hạ Du dư quang nghĩ (muốn) lần nữa tuột xuống ở mảnh này sáng bóng chỗ lúc, chột thấy tay mơ du vô ích từ từ há miệng

Nàng muốn thét chói tai!

"Chờ một chút, ta không phải là "

Hạ Du nhịp tim một hồi, cơ hồ là dù muốn hay không liền tiến lên.

Tay hốt hoảng dùng sức che nàng sẽ phải kêu lên âm thanh miệng, Hạ Du đối với nàng tiếng ô ô chẳng ngó ngang gì tới, đưa nàng giãy giụa non trần truồng thể thật chặt ôm vào trong ngực:

"Chớ kêu! Chớ kêu! Yêu cầu người đừng kêu!"

Hạ thấp giọng ở tay mơ du bên tai khẽ hô, Hạ Du bây giờ hoảng.

Thân thể khắp nơi có thể từ nhỏ chim du vô ích trên thân thể cảm thụ phần kia co dãn cùng tron mềm, Hạ Du khô miệng khô lưỡi, trong đầu nhưng là trống rỗng.

Hắn không thể để cho bên ngoài biết đến nơi này xảy ra chuyện gì, cho nên hắn đầy đầu cũng là không thể để cho tay mơ du vô ích phát ra âm thanh. Nếu không hắn liền xong.

Nhưng là ôm tay mơ du người không thể sau, Hạ Du bộc phát cảm giác mình xông đại họa.

Hắn nghĩ (muốn) buông tay, nhưng là bây giờ tình huống một bị phát hiện, sẽ đại điều thành như thế nào Hạ Du căn bản không dám tưởng tượng, hắn căn bản là không có cách buông tay.

Uy hiếp? Vào phòng cường x? Hay lại là cái khác

Tay mơ du vô ích tiếng ô ô không ngừng truyền lọt vào lỗ tai, Hạ Du cảm thụ nàng giãy giữa thân thể không ngừng ở ngực mình giãy dụa, kinh hoàng sau khi, là một loại bỗng nhiên hiện lên không khỏi xung động.

"Đừng động đừng nữa động "

Trong cổ họng phát ra thanh âm khàn khàn để cho Hạ Du mình cũng dọa cho giật mình, không thể tin được này là mình thanh âm, nhưng là trong lòng xao động để cho Hạ Du theo bản năng tay ôm càng chặt hơn.

Dường như muốn đem tay mơ du vô ích xâm nhập thân thể của mình như vậy, phảng phất cũng chỉ có như vậy, mới có thể lắng xuống trong lòng kinh hoàng và xao động.

Tay mơ du vô ích căn bản không nghe Hạ Du lời nói, giãy giụa được (phải) càng kịch liệt, nước mắt dọc theo mặt dính vào Hạ Du trên tay, bị giam cầm hai tay cũng không ngừng dùng sức chộp vào Hạ Du trên cánh tay.

"Roạt!"

Móng tay quất ở Hạ Du trên cánh tay, thậm chí quất bứt lên Hạ Du ống tay áo phát ra một trận quất vang, Hạ Du nhìn trên cánh tay mình từ từ lộ ra vết máu sừng sờ, trong lòng rất đột ngột

Bốc lên một tia khó mà ức chế tâm tình.

Hơn nữa theo huyết dịch rỉ ra, Hạ Du càng phát ra không cách nào khống chế loại tâm tình này!

Tay mơ du vô ích căn bản không có thấy Hạ Du biến hóa sắc mặt, còn đang ô ô khóc không ngừng giằng giằng. Bỗng nhiên Hạ Du Mạnh mà đưa nàng thân thể ban đi qua.

Ở nàng không thể tin trong ánh mắt, lòng ra che miệng nàng lại ba tay, hướng về phía nàng môi hung hăng hôn đi lên.

Tay mơ du vô ích con người trong nháy mắt co rúc lại, ngay cả giãy giụa cũng quên.

Hạ Du nhưng lại như là cùng điên như vậy, đem thân thể nàng gắt gao ôm vào trong ngực, liều mạng hấp thu nàng môi, nàng mùi thơm cơ thể, nàng mềm mại xúc cảm

"Ô a ô ô! "

Tay mơ du vô ích lần nữa giãy giụa, nhưng là nàng phát hiện, lần này Hạ Du thân thể giống như cốt sắt như vậy, nàng liền đẩy cũng không đẩy được. Hạ Du đối với nàng Xích quả ôm để cho nàng như muốn tan vỡ, cưỡng bách hôn để cho nàng trong đầu trống rỗng, hồ ở trên mặt nóng bỏng hơi thở thậm chí để cho nàng thiếu chút nữa ngất xỉu.

Hạ Du không để ý đến nàng giãy giụa, ngoài miệng cảm thụ môi nàng ôn nhuận xúc cảm, thậm chí hưởng thụ hơi neho mắt lại.

Hắn không biết rõ làm sao hình dung bây giờ cảm giác, mất khống chế tâm tình lắng xuống một ít, nhưng là vẻ này không khỏi xao động nhưng là bộc phát mãnh liệt.

Hạ Du chưa bao giờ biết một cô gái môi là thơm như vậy tron nhẵn, như vậy ngọt ngào, như vậy thực cốt mất hồn

Hắn khát vọng càng tiếp xúc nhiều, khát vọng càng nhiều hấp thu, khát vọng kịch liệt hơn!

Hai tay, từ từ từ cứng ngắc, bắt đầu ở tay mơ du vô ích bóng loáng sau lưng du đi.

Tay mơ du vô ích ghen ngào giãy giụa cứng đờ, nước mắt lần nữa vỡ đê mà ra, trong mắt đã mang theo tuyệt vọng.

Hạ Du đã không thỏa mãn với loại trình độ này, đầu lưỡi tự học, bắt đầu dọc theo tay mơ du vô ích môi, từ từ khiêu lên nàng hàm răng.

Dính tron nhẵn nước miếng giống như chỉ bạc như vậy từ hai người bên mép rơi xuống, Hạ Du mờ ra hơi đỏ lên cặp mắt, nhưng là thấy tay mơ du trên mặt tỉnh mịch cùng tuyệt vọng.

Hạ Du sừng sờ, hôn động tác cũng gắng gượng dừng lại.

Miệng lưu dư hương, Hạ Du cố nhắm lại chính mình phát mắt đỏ, kịch liệt thở hào hển.

"Ba! "

Một tát này là Hạ Du tự mình đánh mình, rất vang dội, rất đau, hắn không biết mình mặt có hay không sưng đỏ, hắn chỉ biết là đây là hắn bây giờ duy vừa nghĩ tới có thể làm cho mình thanh tỉnh phương pháp.

Về này không khỏi xung động bị Hạ Du lấy chờ đại nghị lực đè xuống, hắn không biết về này xung động là thế nào đến, nhưng là Hạ Du biết như vậy là

sai.

Tiếp tục tiếp lời nói, có lẽ gặp nhau để cho ngày khác sau hối hận vạn phần sai.

"Ta thả ngươi ra, ngươi, chớ có lên tiếng, biết không?"

Hạ Du mở mắt, không có nhìn thấy tay mơ du vô ích. Thanh âm vẫn khàn khàn, không có cờ bay phát phối, chỉ có Phệ Tâm như vậy hối hận cùng sợ hãi, thân thể của hắn mỗi một khối bắp thịt cũng bởi vì dùng sức thu liễm mà băng bó, trên người run rẩy đã không biết là chính mình hay lại là tay mơ du.

Tay mơ du vô ích không biết có nghe hay không Hạ Du lời nói, bị lỏng ra môi nàng chẳng qua là ở nơi nào kiềm chế khóc, chẳng có cái gì cả trả lời.

"Trả lời ta, nếu không ta có thể sẽ tiếp tục."

Hạ Du nhìn nàng bây giờ đáng vẻ, cắn răng một cái ở bên tai nàng nói ra.

Tay mơ du vô ích cơ thể hơi run lên, chợt Mạnh gật đầu, cặp mắt mang lệ nặng kêu thần thái đáng vẻ để cho Hạ Du thoáng cái không biết là tư vị gì.

Xông vào nơi này là không kịp chuẩn bị, đến bây giờ loại cục diện này đồng dạng là không kịp chuẩn bị, Hạ Du nhìn trên người nàng một ít bị chính mình cô ra hồng ấn địa phương, há hốc mồm, cuối cùng vẫn quay đầu chỗ khác:

"Tốt ta đây thả ngươi ra "

Hạ Du chậm rãi, đem thân thể nàng lỏng ra, cẩn thận từng li từng tí căn bản không dám làm gì quá lớn.

Hắn sợ lớn một chút động tác cũng sẽ kích thích đến nàng, đem tay mơ du vô ích tổn thương không phải là Hạ Du ý nguyện, xao động là xao động, hắn chỉ có thể tự trách mình quá buông thả dục niệm, nhưng là mới vừa rồi về này mơ hồ không khỏi xung động cũng không phải Hạ Du tưởng muốn, hắn có thể cảm nhận được khi đó chính mình tựa hồ trở nên rất cường đại, nhưng là lại rất xa lạ.

Tay mơ du vô ích cúi đầu hai tay ôm thật chặt chính mình, một mực ở run rẩy. Hạ Du trong lòng áy náy, có thể là căn bản không biết nên làm sao bây giờ tốt.

Hoàn toàn lỏng ra chớp mắt, Hạ Du đáy lòng không khỏi có loại như trút được gánh nặng cảm giác. Bước chân từng điểm từng điểm về phía sau di chuyển.

Tay mơ du vô ích bỗng nhiên chợt ngồi chồm hồm dưới đất.

Hạ Du động tác cứng đờ.

Nhìn nàng không có dừng động làm, lập tức sống sót sau tai nạn như vậy thả lỏng một khẩu đại khí, lần nữa chậm rãi lui về phía sau.

Tay mơ du vô ích lần này không có động tác khác, chẳng qua là ngồi xồm ở nơi nào, đem đầu chôn thật sâu ở giữa gối kiềm chế khóc.

Hạ Du chạy tới cửa, nhìn nàng đáng vẻ, nội tâm giãy vò cảm giác không biết làm sao.

Hắn thậm chí luống cuống đến cũng muốn hỏi nàng mình tại sao mới có thể bồi thường nàng, như thế nào mới có thể tha thứ chính mình. Nhưng hắn biết đây đều là phí công.

Nàng bây giờ muốn nhất, có lẽ chính là mình vĩnh viễn biến mất ở trước mắt nàng đi

Cuối cùng vẫn cái gì cũng không nói ra được, hít sâu một hơi, quay người lại, trực tiếp chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Khẩn cấp cùng mâu thuẫn

Chạy đến đóng cửa lại, phảng phất hoàn toàn ngăn cách cùng tay mơ du vô ích khoảng cách, Hạ Du căng thẳng thân thể mới cảm giác buông lỏng một tia.

Hồ hấp vẫn đồn dập, Hạ Du có thể cảm nhận được trên trán mồ hôi đã ướt nhu tóc, chỉ là không có đưa tay đi lau. Tâm thần vẫn thật chặt đặt ở cánh cửa kia phía sau cửa.

"Ồ?"

Bỗng nhiên truyền tới thanh âm thả Hạ Du giống như chìm sợ nã như vậy trong lòng cả kinh, thân thể lập tức cứng đờ.

Thấy là tay mơ du mỹ vũ đang tò mò nhìn mình, Hạ Du mới nhỏ khẽ thở phào một cái, chột lập tức cúi đầu tránh nằng tầm mắt.

"Du ca ca? Ngươi thế nào? Hơn nữa sắc mặt thật kỳ quái à?"

Tay mơ du mỹ vũ kỳ quái nhìn Hạ Du liếc mắt, rất tự nhiên hỏi. Nếu như là dĩ vãng, Hạ Du nói không chừng sẽ bởi vì loại trình độ này tuyệt sắc thiếu nữ đối với chính mình hiếu kỳ mà cảm thấy mừng thầm, nhưng là bây giờ gây họa Hạ Du hoàn toàn không có tâm tư khác, chỉ muốn lập tức chạy khỏi nơi này.

"Không thế nào, không kỳ quái."

Áp ứng thấp giọng đáp một tiếng, Hạ Du bước chân vội vã đi về phía huyền quan nơi.

"Ồi chào? Du ca ca ngươi phải đi sao?"

"Có điểm việc gấp."

Trên mặt miễn cưỡng cười cười, Hạ Du căn bản không có dừng lại cùng tay mơ du mỹ vũ nói chuyện với nhau ý tứ. Tỷ tỷ của nằng tay mơ du vô ích ngay tại cách hai cánh cửa địa phương bị chính mình tập kích, Hạ Du không biết nằng lúc nào sẽ trực tiếp sắc nhọn gọi ra hoặc là lao ra chỉ trích hấn.

Chẳng qua là vừa nghĩ tới tay mơ du vô ích sau một khắc tiếp theo từ cánh cửa kia bên trong lao ra, Hạ Du liền hận không được nhấc chân chạy.

"Gấp như vậy sao? Muốn cùng mẫu thân nói một tiếng sao?"

"Không! Không cần."

Hạ Du nhịp tim một hồi, tay mơ du mỹ vũ có lòng tốt lời nói tại hấn bây giờ nghe đến, vô đề với là một loại uy hiếp, Hạ Du liền vội vàng đáp một tiếng, bước chân càng nhanh, ở tâm vẩn mặt đất dặng được (phải) thùng thùng vang dội.

Hạ Du bao nhiêu ý thức được chính mình quái dị hành động khả năng bị mỹ vũ dùng rất kỳ quái ánh mắt nhìn, nhưng là hấn đã bất chấp nhiều như vậy.

Mặc lên chân trái bên phải giày lại bị dùng sức cời xuống, hấn chưa bao giờ giống hiện tại ở đây sao cảm giác luồng cuống tay chân.

Tay mơ có rãnh rồi nơi đó cuối cùng không có phát ra cái gì lớn một chút thanh âm, cái này làm cho một mực có loại lo lắng đề phòng Hạ Du thở phào một cái đồng thời, thần kinh cũng bực phát căng thẳng.

Sau lưng có chút lạnh mồ hôi đầm đìa cảm giác, đôi giày động tác lộ ra rất là cứng nhắc cương quyết, Hạ Du rất muốn giả bộ làm chẳng có chuyện gì như vậy phong khinh vân đạm, nhưng là hấn căn bản không làm được.

Đại khái sau này đều không thể trở lại.

Trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới chỗ này, Hạ Du trong lòng cười khổ một tiếng, ngay cả cùng vẫn nhìn hấn mỹ vũ cũng không có chào hỏi, trực tiếp xoay người thì đi mở cửa rồi đi.

"Kết."

Tay hấn còn không có đụng phải nắm tay. Là bên ngoài có người mở ra.

Hạ Du căn bản không có chờ đến giây thứ hai, mở rộng ra cửa, một cái mang theo cặp tạp đeo mắt kiếng nam nhân đã ngăn ở ngoài cửa, đang chuẩn bị bước đi vào.

Nằng

Tay mơ du vô ích phụ thân nằng!

Hạ Du thân thể một chút cương đứng lên, nhịp tim đột nhiên tăng nhanh!

"Ta trở về ồ? Nam nhân?"

Tay mơ du vô ích cha vốn là mặt đầy nụ cười kéo cửa ra, chẳng qua là khi nhìn đến đứng ở trước mặt Hạ Du thời điểm, nụ cười trong nháy mắt đông đặc đi xuống. Ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Hạ Du trên người.

Hạ Du làm bộ như không nhìn thấy hắn, cúi đầu, trực tiếp từ bên cạnh hắn muốn chen qua đi.

Ở người khác bị ỏi người khác thân thể trần truồng con gái, bây giờ càng là trực diện con gái cha, Hạ Du tìm cơ hội nhảy đến giọng bên trên.

Một lòng nghĩ (muốn) muốn trốn khỏi tâm tình, đã đến liều lĩnh mức độ.

Chẳng qua là tay mơ du vô ích cha cũng không phối hợp.

"Chuyện gì xảy ra? Cho ăn, ngươi là ai!"

Tay mơ du vô ích cha nhìn Hạ Du từ bên người chen ra ngoài động tác, trên mặt kinh ngạc, nhưng ngay lúc đó kịp phản ứng, một tay nắm giữ đến Hạ Du trên cánh tay.

"Buông tay!"

Hạ Du không có ngừng đầu, lập tức dùng sức thoáng một cái, hất ra tay hắn.

Bị bỏ lại tay mơ du sắc mặt phụ thân biến đổi, ngay cả cặp tóc rơi xuống đất cũng không để ý, lần nữa chụp vào Hạ Du, trên mặt đã hoàn toàn là một bộ tàn khốc, trực tiếp hét lớn đi ra:

"Đứng lại! !"

"Ba!"

"Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Lần nữa bị bỏ lại tay mơ du sắc mặt phụ thân kịch biến, chợt trên mặt hoàn toàn bị nổi nóng bao trùm, lần này một bên quát chói tai đến giương hai tay trực tiếp chụp vào Hạ Du.

Hạ Du thấy hắn giương nanh múa vuốt nhào tới đáng sợ cũng náo, thân thể thoáng một cái tránh tay hắn, hai tay trực tiếp chụp tới trên thân thể hắn dùng sức đẩy một cái.

Tay mơ du vô ích cha không có một chút chống đỡ lực trực tiếp bị đẩy trở về, mắt kính quăng ra, thân thể nhanh chóng quay ngược lại mấy bước, chân xuống lao đảo một cái, trực tiếp đụng vào trên cửa.

"Àm! !"

Xô cửa vang lớn để cho Hạ Du hòa mỹ vũ cũng đồng thời dọa cho giật mình, Hạ Du nhưng là ở đồng thời, nghe được hắn hoàn toàn không tưởng được thanh âm:

'Đạt được 10 điểm kinh nghiệm'

Ai? Tại sao?

Bỗng nhiên vang lên kinh nghiệm để cho Hạ Du mộng, chẳng qua là tay mơ du vô ích cha thân ngâm để cho hắn lập tức ý thức được chính mình còn động thủ đây người.

Lặng lẽ nhìn ngã xuống đất chặt vật bò dậy tay mơ du vô ích cha liếc mắt, Hạ Du theo bản năng muốn qua đờ, lại mơ hồ đang lúc thấy tay mơ du? Lý chính từ bên trong chính đi ra.

Hạ Du động tác cứng đờ.

Sau đó lập tức xoay người chạy.

"Két!"

Dưới chân tiếng động lạ để cho Hạ Du trệ một chút, thật nhanh quan sát liếc mắt dưới chân bộ kia bị chính mình giẫm đạp bề mặt nửa mắt kính, cắn răng một cái chẳng ngờ ngang gì tới kéo ra thiết lan chạy ra ngoài.

"A lô ! ! Ngươi "

"Ồ? Xảy ra chuyện gì?"

? Lý nhìn cửa một mảnh xóc xệch đáng sợ kinh ngạc một chút, lập tức cùng mỹ vũ đi đỡ người.

"Ta không ti người kia là chuyện gì xảy ra? Hắn thế nào vào nhà trong! Các ngươi không có bị như thế nào chứ ?"

Tay mơ du vô ích cha trên mặt bởi vì đau nhức mà vắn vẹo, hặn hặn nhìn Hạ Du bóng lưng cực nhanh phát hồi tới.

"Hạ Du ?"

? Lý ngẩng đầu kinh ngạc liếc mắt nhìn Hạ Du biến mất ở tầm mắt phương hướng, có chút không xác thực nhận thức há mồm một cái, nhưng ngay lúc đó lại lắc đầu kiên định:

"Hắn không là người xấu, hắn là ta mời tới trong nhà làm khách, mới vừa rồi còn thật tốt "

"Khách? Hắn mới vừa rồi đánh ta!"

Tay mơ du vô ích cha kích động kiểm một chút? Lý tay vịn, lần nữa hặn hặn trợn mắt nhìn Hạ Du biến mất phương hướng.

"..."

? Lý há hốc mồm, liếc mắt nhìn trên đất bề nát mắt kính, đôi mi thanh tú hơi nhăn, trong ánh mắt mang theo không phải là cùng chung mối thù oán hận, mà là nghi ngờ: "Đứa bé kia rốt cuộc thế nào, thế nào bỗng nhiên "

? Lý chợt nhớ tới cái gì như vậy, quay đầu nhìn về phía mỹ vũ.

"Đứng, tiểu vô ích đây?"

Tay mơ du mỹ vũ lắc đầu một cái, cũng từ Hạ Du phương hướng rời đi thu hồi ánh mắt:

"Mới vừa rồi thật giống như nghe được nàng chạy lên căn phòng "

Yêu cầu cất giữ! ! Ừ, còn có yêu cầu tuyên truyền!

Làm phiền! !

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Mê mang cùng rời đi

Người đến người đi huyền ảo trong đường phố, Hạ Du lao đảo chập vạt mà chạy.

Nơi này là nơi nào hắn không biết, hắn chỉ là một tinh thần sức lực chạy, dùng sức chạy, bất kể dọc đường người là dùng như thế nào kinh ngạc ánh mắt nhìn hắn, một mực chạy đến nơi đây trong đám người, mới như muốn mệt là chậm lại.

Thở ra hơi nóng bốc hơi lên như vậy tiêu tan, Hạ Du cổ họng một trận cháy như vậy nóng bỏng, khom người đứng tại chỗ, Hạ Du nhìn dưới mặt đất, nhìn mình mồ hôi từng điểm từng điểm thấp thấm ướt gạch, trong đầu vẫn trở nên hoảng hốt.

Không có ai đuổi theo, cho nên cũng không có ai đuổi kịp chính mình.

Mình đã ẩn núp ở trong đám người, không người nào có thể tìm tới chính mình.

Hạ Du là nghĩ như thế, cũng làm như thế. Rộn rịp đám người lui tới, thỉnh thoảng có người chú ý tới hắn là như vậy liếc mắt nhìn liền dời đi ánh mắt, một ít ăn mặc tiền vệ đàn ông trẻ tuổi thấy Hạ Du nghịch đám người thất thần chán nản đi tới, cũng chán ghét liếc mắt nhìn thì tránh mở mà qua.

Không có người để ý hắn, Hạ Du cũng không muốn bọn họ để ý.

"Àm!"

Lao đảo bên trong lơ đãng đụng vào người, theo rên lên một tiếng, Hạ Du bước chân cũng rốt cuộc dừng lại.

"A lô ! Ngươi không có mắt sao!" Bị Hạ Du đụng vào trung niên Dân đi làm vuốt chính mình đầu vai, đối với (đúng) Hạ Du quát to lên, để cho người chung quanh cũng một trận ghé mắt.

"..."

Hạ Du dừng bước lại, khom người miệng to thở hào hển, nghe vậy cũng chỉ là ngẩng đầu nhìn gầy yếu người trung niên liếc mắt, lại tiếp tục hai tay chống đến đầu gối mình nấp cúi đầu dùng sức thở hổn hển.

Phớt lờ không để ý tới thái độ làm cho trung niên Dân đi làm nổi dóa, người chung quanh ánh mắt để cho người trung niên xấu hổ về bộ phát đậm đà, thấy Hạ Du vẫn không nhìn đáng vẻ, rốt cuộc không nhìn được đưa tay đẩy một chút Hạ Du.

Hạ Du thân hình nhẹ nhàng thoáng một cái thoáng qua.

Người trung niên đẩy tới chỗ trống, thân thể mất thăng bằng một chút, thấy người chung quanh mang theo nụ cười mặt càng giận, trợn lên giận dữ nhìn đến Hạ Du lần nữa dùng sức đẩy một cái.

Hạ Du vẫn không có ngừng đầu, lần nữa nhẹ nhõm thoáng qua.

"Lăn lộn ! !"

So với trước kia càng thêm lớn lực đạo đẩy tới chỗ trống, để cho người trung niên hơn nửa người vượt qua Hạ Du, lao đảo trực tiếp đánh về phía mặt đất. Hẳn từ chưa từng nghĩ chính mình sẽ thất thủ, nhìn cùng mặt càng ngày càng gần gạch người trung niên tức giận mắng tuy nhiên mà thôi, cướp lấy là mặt đầy kinh hoàng.

Trơ mắt nhìn muốn đập gạch sợ hãi, để cho hắn thậm chí quên lỏng ra cặp tóc lấy tay đi hộ mặt, ngay tại hắn tuyệt vọng muốn nhắm mắt thời điểm, hắn cảm giác thân hình hơi chậm lại. Đồng thời nghe được chung quanh tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi.

Mờ mịt quay đầu, lại thấy Hạ Du chính nắm hắn quần áo, để cho hắn treo trên mặt đất.

Trung niên Dân đi làm sững sờ, chợt vừa xấu hổ vừa giận muốn tránh thoát. Lại nghe được 'Rắc rắc' một tiếng, sau lưng bị Hạ Du nắm quần áo theo hắn giãy giụa mà kéo rách, để cho hắn thoáng cái nặng nề ngã xuống đất.

"Ồ "

Người trung niên rên lên một tiếng, chợt ở một mảnh cười âm lên bên trong che mũi từ mặt đất bò dậy, ngực dồn dập lên xuống nổi nóng nhìn Hạ Du, nhưng cổ kị Hạ Du mới vừa rồi thân thủ cũng không dám làm gì, cuối cùng chẳng qua là hùng hùng hổ hổ đi ra.

Người chung quanh lên dự dồ một chút, rất nhanh thì tản ra mỗi người bận rộn chuyện mình.

Chỉ còn dư lại Hạ Du, vẫn còn đang tại chỗ lắng xuống đến hô hấp.

Hơn người bèn nhảy xác thực rất tiện dụng, không chỉ là thân thủ, còn có cái loại này tùy thời có thể bắt bèn người hết thấy biến hóa bèn nhảy. Hoặc có lẽ bây giờ chính mình đặt ở Sekai hiện thật, đã coi như là một cái tiểu siêu người đi.

Chẳng qua là Hạ Du bây giờ căn bản không có tâm tình đi cảm khái những thứ này.

Hôm nay ở tay mơ Du gia làm việc đối với (đúng) Hạ Du cho tới nay nhân sinh quan đánh vào rất lớn, lớn đến hắn bây giờ tay vẫn có chút khẽ run.

"Tí tách."

Mồ hôi nhỏ xuống trên đất gạch bên trên nở rộ được (phải) tan tành, Hạ Du đối với chính mình cười khổ một tiếng, lần nữa ở trong đám người bật người dậy.

Bận rộn huyên náo để cho người bội cảm tịch tịch.

Sekai xa lạ, người xa lạ môn.

Có người cúi đầu nhìn mình đồng hồ đeo tay vội vã mà qua, có người giờ điện thoại di động không nhìn được gọi điện thoại, có người làm bộ làm tịch trêu chọc bên người bạn gái, có người cúi đầu cẩn thận tránh xông tới mặt người

Mỗi người đều tại cố mình và người bên cạnh, không người nào để ý đến hắn.

Hạ Du càng ở đám người, càng có thể cảm giác được chính mình cô độc, nhưng lại không khỏi không bài xích loại này cô độc. Mà là học những người khác như thế, lãnh đạm đi nhìn. Bản thân một người, nhưng lại là cùng mọi người cùng nhau.

Rất mâu thuẫn, chính hắn cũng không biết mình đây là cái gì trong lòng, nhưng là hắn vẫn luôn là làm như vậy.

Mỗi lần cảm giác mình muốn trốn tránh cái gì, hắn cứ như vậy làm.

"Ta kết quả đang làm gì a "

Từ nhỏ chim Du gia chạy đến hấn vẫn hỏi chính hấn một vấn đề, chẳng qua là một mực chỉ là đơn thuần tự hỏi, từ đầu đến cuối không có câu trả lời.

Ta đi vào cái Sekai này lại vừa là tại sao?

Ta nên theo đuổi vậy là cái gì?

Hạ Du lau một chút trên mặt mồ hôi, mồ mướt nhìn không trung, lại mồ mướt đánh giá chung quanh, sau đó từ từ đi theo người chung quanh bước chân đi.

Hồ hấp đã từ từ sườn sề đi xuống, Hạ Du mồ mướt không cần cứ vừa đi vừa nghỉ, thuộc tính trang bìa không ngừng bị hấn điều tra, lại thu hồi.

Hoặc có lẽ bây giờ thuộc tính trang bìa, là hấn duy nhất có thể tìm kiếm câu trả lời địa phương, cũng là hấn duy nhất có thể làm cho mình bình tĩnh lại đồ vật.

'70/ 80 'Kinh nghiệm, cũng chính là còn có 10 điểm kinh nghiệm, liền có thể lần nữa thăng cấp.

Chẳng qua là cuối cùng kia 10 điểm kinh nghiệm, Hạ Du mình cũng không biết nó rốt cuộc là làm sao tới. Tay mơ du non nớt? Hay lại là cái khác? Không có đáp dưới bàn, Hạ Du trong đầu một trận phiền não không nữa đi để ý tới.

Hơn nữa thuộc tính trang bìa đã bắt đầu ố vàng. Hạ Du đại khái đoán được đây cũng là muốn trở về thực tế đáng về.

Cụ thể là như thế nào Hạ Du không biết, chẳng qua là bây giờ trong đầu còn có chút chóng mặt Hạ Du đã không giống vừa mới bắt đầu như vậy hết sức lo sợ.

Chẳng qua là hấn cũng loáng thoáng chú ý tới một chút.

So với ngay từ đầu dừng lại thời gian ngắn ngủi, tựa hồ bởi vì thăng cấp duyên cớ, hấn có thể dừng lại thời gian cũng càng ngày càng dài.

Đây là một chuyện tốt.

Dù là hiện tại hấn mệt mỏi không dứt cũng có thể lập tức làm ra như vậy phán đoán.

Về phần mình nên đi nơi nào

Hạ Du bước chân dừng lại, bàng hoàng quan sát một chút hoàn toàn xa lạ bốn phía, nở nụ cười khổ.

"Tóm lại, trước phải đi tìm Katsura Kotonoha đi."

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng là Hạ Du cũng không biết nàng ở nơi nào, hơn nữa theo thuộc tính trang bìa hòa hoãn cái rút ngắn, vừa khung đã bắt đầu phiếm hồng. Hạ Du còn muốn khắp nơi đi dạo lung tung giải sầu tâm tư cũng một chút không có.

Phiếm hồng a là muốn cảnh cáo để cho ta rời đi chứ ?

Bên người bụi cây lục hóa đài bên trên một trận lảm văng, theo Hạ Du xoay qua chỗ khác ánh mắt, mấy con chim nhỏ kinh sợ như vậy giương cánh bay xa.

Tay mơ du a

Hạ Du đột nhiên cảm giác được rất buồn cười. Ngay từ đầu liễu lĩnh là vì đi tiếp xúc các nàng, bây giờ ngược lại làm cho không dám lại đi đến gần.

Cũng đại khái không có cơ hội đi tiếp xúc.

"Coi là, theo hấn đi đi!"

Hạ Du thật sâu hô một ngụm trọc khí, thừa dịp bây giờ chỗ này người ở thưa thớt vùng mấy cái quyền, sau đó nhận phương hướng một chút, tìm một không người xó xỉnh địa phương đi tới.

Thuộc tính trang bìa nếu nhắc nhở đến hấn phải rời khỏi, Hạ Du tự nhiên làm theo muốn tìm một cái an toàn cùng an tĩnh một chút 'Hạ tuyến' phương.

Cụ thể là như thế nào rời đi Hạ Du không biết, nhưng Hạ Du còn không muốn ở trước trước người trực tiếp biến mất, hoặc là hóa thành ánh sáng chút gì màu sắc sắc sỡ. Hấn còn phải ở cái Sekai này sinh tồn, dễ dàng như vậy bị người thái mông nghiên cứu phương thức còn chưa làm thành hay.

"Nơi này là được đi."

Hạ Du lẩm bầm một câu, ở nơi này cái nhét đầy giấy cặp da buồn bán trong thành trong hẻm nhỏ, lần nữa từ đầu đến cuối nhìn một chút xác nhận không người sau khi, điều tra đồ hơn nữa thuộc tính trang bìa.

"Sau đó nên nói như thế nào?" Hạ Du ngón cái cạo cạo mím chặt khoe miệng, nhìn thuộc tính trang bìa súc ngưng chân mày:

"Rời đi? "

Một trận ánh sáng nhạt, một trận gió nhẹ. Trong hẻm nhỏ Hạ Du bóng người theo tiếng nói rơi xuống mà biến mất. Giống như hán chưa bao giờ xuất hiện qua như thế.

"Ba, kết."

Giấy cặp da địa phương thả lỏng động một cái, sau một khắc, bị hung hăng vén lên.

"Ba tháp!" Cứng rắn giấy da rơi xuống đất, chui ra yếu điệu nữ sinh trên mặt không chút biểu tình, thật lâu ngưng mắt nhìn Hạ Du biến mất địa phương, lại lần nữa rơi ở trên tay dv bên trên.

"Chụp tới. "

Nữ sinh chút nào không dao động trong mắt sáng chói về lóe một cái rồi biến mất, lần nữa bình tĩnh lại, chậm rãi khép lại dv, đi ra hẻm nhỏ.

"Chụp tới không phải đồ vật."

;

Chương 15: Trở về cùng thông báo

Rèm cửa sổ thỉnh thoảng bị gió vén lên, ánh mặt trời từng trận gọi vào. Phòng khách đồng hồ treo kim chỉ giây vẫn quy luật khiêu động lên, ở an tĩnh bên trong vuu hiển rõ ràng.

Hạ Du đứng tại chỗ, tựa hồ sợ quá rồi phần này bình an tịch như vậy, không nhúc nhích định ở chỗ này.

Từ ngày tại Sekai trở lại chỉ chẳng qua là một trận ánh sáng, sau đó chính mình liền đứng ở chỗ này, giống như mơ như thế.

Nhưng Hạ Du rất chắc chắn biết: Đó không phải là mộng.

Trong nhà vẫn trừ hán không có những người khác, trống rỗng cảm giác nhưng là để cho Hạ Du bội cảm quen thuộc.

Trở lại.

Hạ Du thở phào một cái, thân thể cũng từ cứng còng bên trong buồng lỏng đi xuống, trên mặt cũng phủ lên vẻ tươi cười.

Thành công trở lại liền có thể, bất kể ở ngày ở trong Sekai gây ra chuyện gì, trở lại liền không có bất kỳ có thể đắm nhận buồn.

Hạ Du nhìn một chút chính mình nhiều lần mồ hôi quần áo ướt sũng, cảm giác có chút khát, tùy tiện tìm cái ly tiếp tục nước, ngửa đầu liền muốn rót vào trong miệng thời điểm, bỗng nhiên động tác dừng lại.

Hạ Du ánh mắt chặt chẽ nhìn chăm chăm đồng hồ báo thức bên trên.

Trước luôn cảm thấy nơi nào có chút không đúng, bây giờ Hạ Du rốt cuộc kịp phản ứng.

Là thời gian!

Tiến vào thời điểm cụ thể là bao nhiêu phút bao nhiêu giây Hạ Du không nhớ, chẳng qua là mơ hồ nhớ một cách đại khái đếm số. Chẳng qua là, hán ở ngày ở trong Sekai tới tới lui lui làm hơn nửa ngày, hiện tại ở sau khi trở về, nhưng là chẳng qua là qua một giờ bên cạnh (trái phải)!

Hạ Du kinh ngạc.

Không cân bằng Sekai hiện thật cùng ngày ở Sekai thời gian không cân bằng!

Trong đầu trong nháy mắt nghĩ đến điểm này, Hạ Du tay cầm ly nước vô ý thức để xuống.

Hơn nữa Hạ Du tưởng lên, hán ở lần đầu tiên đụng phải Quế nói Diệp Ly mở ngày tại Sekai, trở về thực tế tốt một đoạn thời gian lại tiến vào thời điểm, bên trong cùng thời gian cũng là chẳng qua là qua một hồi.

Hán không biết rõ làm sao giải thích loại tình huống này, nhưng hán tin tưởng không phải là tình cờ, mơ hồ, hán có một cái suy đoán.

"Nếu như thực tế cùng ngày tại Sekai, ta tiến vào Sekai nào, tiến vào Sekai bình thường tốc độ giờ, một cái khác ta không tại Sekai nhưng là ở tốc độ thời gian trôi qua chậm lại "

Hạ Du ni non, trong mắt hào quang bộc phát sáng rực.

"Đây chẳng phải là nói, cho dù ta ở ngày tại Sekai không hề làm gì, ta cũng so với thực tế người nhiều hơn rất nhiều thời gian? Có thể làm rất nhiều chuyện?"

Hắn cảm giác mình tựa hồ phát hiện một cái rất trọng yếu quy tắc. Chẳng qua là có phải là thật hay không như hắn suy nghĩ, Hạ Du còn cần đi nghiệm chứng.

Cụ thể là chuyện gì xảy ra còn không có hoàn toàn biết rõ, nhưng đối với hắn mà nói, sự phát hiện này không thể nghi ngờ là cái vô cùng chuyện tốt!

"Ừc ừc!"

Hạ Du chợt đem nước tưới vào, mát lạnh nước để cho hắn kích động tâm bình tĩnh một ít. Nhưng là Hạ Du trên mặt vui vẻ không cách nào tự kiềm chế.

Hắn nghĩ tới chính mình nắm giữ người thường không có đủ thăng cấp các hạng thuộc tính, nghĩ đến chính mình biến hình nắm giữ so với người khác nhiều hơn thời gian, nắm giữ tiếp xúc vô số người đồ xô tới hoạt hình Sekai nhân vật. Nghĩ đến chính mình có lẽ có thể nắm giữ chỉ có thể ảo tưởng mới có thể nắm giữ bạn gái

"Àm!"

Đắm chìm cùng ảo tưởng Hạ Du một cái không bắt bẻ, đụng phải trên bàn ăn, vừa duyên một cái bỏ trống thức uống bình rung hoảng nhất hạ, ngược lại rơi xuống.

Hạ Du lấy lại tinh thần, nhìn rơi xuống chai không theo bản năng đuổi vấp chân một cái, đưa nó bắn lên đồng thời, tay hoành lâm tới, đưa nó tinh chuẩn nắm trong tay.

Dứt khoát lạnh lẽo động tác, để cho Hạ Du mình cũng ngăn người một chút, phát mộng nhìn trong tay chai, hạ nhân rồi nhưng không kèm chế được mừng như điên đứng lên!

Đúng vậy! Chính mình thuộc tính biến hóa, là sẽ mang về thực tế!

Cầm trong tay chai ném ném, Hạ Du mừng không kể xiết nhìn trái phải một chút, cuối cùng từ trong góc lòi ra một xấp bài giấy.

Này là trước kia chính mình học ma thuật thời điểm mua. Đáng tiếc cuối cùng không tìm được người xem biểu diễn.

Hạ Du ánh mắt âm một chút, nhưng ngay lúc đó lại lơ đãng phui phui bài giấy. Thổi rớt phía trên tro bụi.

Hô một hơi thở, kéo màn cửa sổ ra để cho ánh sáng đầu nhập, Hạ Du tìm một trống trải điểm địa phương, thả lỏng cầm một chút đốt ngón tay, ánh mắt đông lại một cái.

Trong tay bài giấy, chợt hướng không trung ném đi!

Hoa lạp lạp tiếng hỗn loạn thanh âm giống như trăm Bò câu tề phi, màu sắc sắc sỡ mặt bài hoa cả mắt, lưu quang ở tung bay mặt bài thượng lưu ngược lại qua, giống như vô số điệp múa nhẹ nhàng.

Hạ Du động.

Ánh mắt lâm nhiên chuyển chú, chân không cách mặt đất, Hạ Du tay ngay lập tức như rắn ra khỏi hang, thẳng đến bài giấy.

Nhân định tín bộ đang lúc hai tay như hồ điệp xuyên hoa, hoặc hái hoặc kẹp hoặc lấy hoặc thu, ngón tay đóng mở mới từng viên bài giấy bỏ vào trong túi, thành thạo!

"Ba tháp dùng dùng "

Còn sót lại không nhiều bài giấy rồi rít rơi xuống, ở trên sàn nhà gỗ ra hỗn loạn âm thanh.

Hạ Du nhưng là lẳng lẳng nhìn trong tay bài giấy, dờ ra một lúc.

30 điểm bén nhạy, gấp ba với người thường bén nhạy.

Trong tay bắt bao nhiêu bài Hạ Du đã không có đi để ý, chẳng qua là trong đầu một mực tái diễn giống vậy vấn đề:

Mới vừa rồi kia cơ hồ nhảy ra tàn ảnh tay, là mình?

Lời nói nói mình bị phát hiện sẽ bị giải phẫu sao?

Cái đó tại chính mình nghiệm túc nhìn soi mói phảng phát thả chậm Sekai, là thực sự?

"Hô "

Hạ Du buông tay ra, để cho bóng loáng bài giấy theo kẽ ngón tay chảy xuống, tích trong ba tháp âm thanh bên trong thỉnh thoảng có bài nện ở trên chân, Hạ Du không nhúc nhích đứng ở nơi đó, bỗng nhiên có run rẩy cảm giác.

Chính mình lại thật ở trở thành siêu nhân?

Hơn nữa còn có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ! !

"Gào khóc a! ! !"

Một cổ không cách nào biểu đạt mừng như điên, để cho Hạ Du không nhanh không chậm! Rống to đi qua trên mặt một trận đỏ lên, Hạ Du hô hấp cũng dần dần thô trọng.

Quát vào gió cũng đem rèm cửa sổ lay động lên xuống không ngừng, phảng phất cùng Hạ Du đồng thời vui sướng dị thường.

"Ong ong ong "

Sắp xếp ở trong phòng điện thoại di động bỗng nhiên một trận chấn động cao tần đứng lên, Hạ Du trên mặt vui mừng ngưng một cái, đi tới bắt lại, ánh mắt không có ở màn ảnh điện thoại gọi đến bên trên nhiều làm dừng lại liên tục tiếp nghe.

"A lô? Là Hạ Du chứ?" Ngữ tốc có chút chậm thanh âm từ bên kia truyền tới, là đôi giọng giữa kỳ giọng nam.

"Trưởng lớp "

Hạ Du lập tức nhận ra thanh âm đối phương. Hơn nữa cũng nghe ra đối phương kia nhàn nhạt không nhận được. Hạ Du trên mặt phấn chấn đã hoàn toàn thu liễm.

Hắn cơ hồ có thể xuyên thấu qua thanh âm thấy đối phương kia nhàn nhạt chẳng thềm ngó tới biểu tình.

"Buổi chiều muốn chính thức học thêm biết không?"

"... "

Hôm nay thứ bảy, vốn nghỉ thứ bảy. Đối với thứ bảy sẽ bị cường hành yếu thế yêu cầu học thêm là rất nhiều trường học làm theo sự tình, dù là học sinh không muốn đi nữa.

Hạ Du yên lặng cũng không phải là đối với (đúng) học thêm kháng cự, mà là, trước chuyện căn bản không có người thông báo hắn.

Những người khác đại khái tối hôm qua liền biết tất cả đi.

Hơn nữa Hạ Du cũng biết, nếu như không phải là vị này trưởng lớp có cái này nghĩa vụ, cũng căn bản sẽ không đánh hắn điện thoại.

"Lão sư nói xế chiều hôm nay phải về hiệu đính và chấm câu tên gọi, hai điểm thì sẽ đến lớp học, đến lúc đó không bị muộn rồi."

Trưởng lớp cũng không có để ý Hạ Du có hay không trả lời, làm theo phép như vậy trần thuật.

"Ta còn muốn gọi điện thoại cho những người khác đồng học, treo."

Không có dư thừa chuyện nhà cùng nói chuyện với nhau, không có các loại (chờ) đáp lại, bên trong điện thoại di động truyền tới âm thanh bận để cho Hạ Du biết đối phương đã rất dứt khoát treo. Yên lặng một chút, Hạ Du đưa điện thoại di động lần nữa buông xuống.

Không có thay đổi.

Dù là mình đã thành cường đại, hết thầy hay lại là vẫn không có thay đổi.

Hạ Du theo như tắt màn ảnh, im lặng không lên tiếng đứng dậy.

Thật không có thay đổi sao?

Hạ Du trong mắt hàn quang rét một cái, nắm chặt quả đấm.

Ngẩng đầu nhìn một chút đồng hồ báo thức, Hạ Du bắt đầu đi chuẩn bị đồng phục học sinh.

Trải qua gương, thấy chính mình, dừng bước chân lại, cùng trong kính chính mình yên lặng mất đối mắt đã lâu, sau đó dứt khoát rời đi.

"Ta đã không còn là trước kia Hạ Du."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trong lớp cùng người vừa tới

Rất ồn ào.

Giờ học trong phòng trập trập chơi đùa cùng đánh đuổi âm thanh, cái ghế va chạm mặt đất thanh âm rất chói tai, tụ ba tụ năm thảo luận cái gì cũng có, thỉnh thoảng còn nghe được lớp học phía sau hai tiếng chụp chơi bóng rổ thanh âm.

Cạnh bàn vương tử hiện hôm nay chưa có trở về, đại khái lại là có lý do đang lúc cúp cua. Rõ ràng bình thường một bộ lịch sự trầm ổn đáng vẻ, lại mỗi lần luôn là làm ra những thứ này ra nhân ý đồng hồ đồ vật.

Làm vì chính mình ở lớp học duy nhất bằng hữu, Hạ Du cũng không có bởi vì hắn không có ở đây mà cảm giác không được tự nhiên, chẳng qua là cái loại này cô độc phiền muộn bao nhiêu lại nảy sinh một chút.

Không điều bị đùa giỡn người đóng, gió lá mang theo ken kết lay động từ từ khép lại.

Hạ Du yên lặng ngồi ở chỗ ngồi, nhìn ngoài cửa sổ không trung. Thỉnh thoảng bị người khác không cẩn thận đụng phải bàn ghế, cũng chỉ là dờ dờ không nói gì.

Đụng vào người cũng chỉ là liếc mắt nhìn hắn, không có nói gì cứ tiếp tục rùm beng.

Cho tới nay đều là như vậy, Hạ Du đã thành thói quen.

Mình là nên khoát đạt không nhìn, hay là nên cười lạnh mà đối?

Hạ Du yên lặng chuyển động bút trong tay, dĩ vãng chậm chạp không lưu loát chuyển bút bây giờ cũng biến thành linh hoạt tùy ý, nhìn từ đầu đến cuối không ở trong lòng bàn tay toàn mùa thủy tính bút, Hạ Du cũng không khỏi cảm thán:

Dù sao bây giờ mà nói, mình và những người này đã coi như không phải là một Sekai người.

Bay vùn vụt chính mình bọc sách, Hạ Du đem một ít bài thi sửa sang một chút lại thông thông nhét vào giờ học trong bàn.

Bàn học rất sạch sẽ, không có ai ở bên trong làm ra thứ gì tới. Ở nơi này ban mà nói, hắn chẳng qua là bị bài xích bên bờ biến hóa mà thôi, không có bị nhắm vào làm gì.

Giống như người trong suốt như thế.

Hạ Du biết những thứ này đều là ai mang đến, hắn cũng không có đối với (đúng) trong ban người sinh ra cái gì không cần thiết oán hận.

Ngay từ đầu Hạ Du bị bài xích sẽ rất hoảng, nhưng là lâu ngày, Hạ Du cũng thói quen, hơn nữa cho dù bây giờ thật để cho hắn cùng bọn họ làm bạn, Hạ Du cũng cảm thấy rất không cần phải, không có bất kỳ hứng thú.

Nhất là khi hắn bây giờ có được năng lực sau, loại này không cần phải cảm giác càng ngày càng mình.

Hạ Du vẫn còn ở tự cổ trầm ngâm, cửa lớp học nơi, một cái ở chơi đùa nam sinh bỗng nhiên nhắc ngẩng đầu, lập tức dừng lại chơi đùa, đối với (đúng) đồng bạn thấp giọng nói một câu:

"Này, tới."

Không chỉ là mấy cái nam sinh, rất nhiều vốn là đang đánh náo tán gẫu người cũng nhìn tới cửa xuất hiện bóng người, cũng từ từ đem thanh âm thu liễm, mặt ngoài vẫn làm chuyện mình, dư quang nhưng là thật chặt chú ý cửa nơi đó.

Giờ học cửa phòng nơi, một cái tóc ngắn tóc nam sinh đứng ở nơi đó, cổ áo nút cài xé ra rất lớn, lộ ra bên trong có vẻ hơi lồm chồm thân thể, trên giáo phục đồ nha đến một ít ngón ngang hình vẽ. Hắn hướng giờ học trong phòng thò đầu nhìn trái phải một chút, sau đó thẳng tiến vào đi về phía Hạ Du.

Cổ ý kéo dài bước chân làm cho rất vang, xông tới người mang trên mặt một cổ nhàn nhạt đắc ý, giống như duyệt binh như vậy từ nhìn chăm chú hắn lớp học trước mặt mọi người đi qua.

Mỗi một niên cấp, cũng có một ít có đặc biệt thủ đoạn tới uy hiếp người khác người tồn tại, để cho người bình thường không dám đi trêu chọc bọn hắn.

Mà bọn họ lại cứ thiên về thích đi dẫn đến người khác. Hoặc là đùa bỡn, hoặc là khi dễ, hoặc là cái khác. Không phản kháng chỉ có thể yên lặng chịu đựng, phản kháng chỉ có thể gặp phải lớn hơn trả thù.

Trong ban người đang người này xuất hiện đồng thời, vốn là tiếng huyền não thanh âm nhanh chóng tiêu đi xuống, rất nhiều người cũng lẳng lẳng ánh mắt theo hắn đi đi lại lại.

Hắn cũng tựa hồ thói quen bọn họ ánh mắt, cả nhống đi tới Hạ Du trước mặt, tựa như cười mà không phải cười nhìn Hạ Du liếc mắt, đối với hắn bàn đá đá.

"Loảng xoảng! Loảng xoảng!"

"Đi ra ngoài một chút."

Tóc rối nam sinh hai tay cầm ở túi quần miệng nói câu, liếc mắt nhìn Hạ Du.

Hạ Du không nói gì, chẳng qua là đỡ đỡ trên bàn học chính mình bài tập bộ, phảng phất không nhìn thấy hắn như vậy ngay cả đầu cũng không có nhúc.

Tóc rối nam cặp mắt mị mị. Trong ban người cũng trong nháy mắt cảm như hén như vậy an tĩnh lại. Hạ Du từ đầu đến cuối ngồi ở chỗ đó không có động tác.

Tóc rối nam không tiếng động ngưng mắt nhìn Hạ Du một hồi lâu, tay bỗng nhiên chột khều một cái Hạ Du trên bàn học bài tập bộ.

"Ba ồn ào!"

"Àm!"

Bài tập bộ biên giác bị hung hăng vén lên, lại không có bị đánh bay, một cái tay thật chặt theo như ở phía trên khiến chúng nó từ đầu đến cuối không dời.

Hạ Du tay.

Tóc rối nam nhìn, sắc mặt cứng đờ, giờ tay lên chuẩn bị lần nữa lúc động thủ sau khi, hạ nhân rồi nhưng đứng lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Lạnh lùng ánh mắt, không chút biểu tình mặt, tóc rối nam chống lại Hạ Du tầm mắt trong nháy mắt cương một chút, chột phát hiện dĩ vãng bách phát bách trúng bị thế bây giờ đối với Hạ Du tựa hồ không có một chút tác dụng.

Bị cặp mắt kia nhìn, hắn thậm chí không dám giống như kiểu trước đây trực tiếp động thủ.

Nhưng giảng bài phòng nghe được cả tiếng kim roi, Hạ Du cùng tóc rối nam đối mặt, ai cũng không có động tác.

Hạ Du đem bài tập thả lại giờ học trong bàn, lần nữa mặt vô biểu tình nhìn tóc rối nam liếc mắt, sau đó trực tiếp lau qua bả vai hắn đi ra lớp học.

"A!"

Tóc rối nam nhìn một chút mình bị Hạ Du đụng tới chỗ, cười lạnh một tiếng, đối khoá trong phòng người liếc mắt nhìn, để cho toàn bộ bỏ qua một bên tầm mắt, mới thân nhiên đi ra ngoài.

Cho đến hắn biến mất ở lớp học một hồi lâu, giờ học trong phòng xì xào bàn tán mới không ngừng vang lên. Một ít nam sinh xuyên thấu qua cửa sổ nhìn Hạ Du bóng lưng, tràn đầy đùa cợt cười khẩy, cũng lần nữa và những người khác thấp giọng thảo luận

Xuyên qua tiểu đạo, Hạ Du trên mặt vẫn luôn là bộ kia không có bất kỳ ba động đáng vẻ, đối với đường tắt rất quen thuộc đi. Sau lưng tóc rối nam nhìn Hạ Du bóng lưng thảnh thơi híp mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

Đã không sai biệt lắm là bình thường thời gian đi học, trường học cát tri nơi này sẽ không còn có chó học sinh ra. Chung quanh lục hóa bụi cây rất nhiều, tươi tốt lục hóa đài đem nơi này tạo thành một cái góc chết như vậy khu vực, bình thường cũng càng thêm sẽ không có người tới đây cái địa phương vắng vẻ.

Trừ bây giờ ngồi xổm ở chỗ này hút thuốc ba người.

Cùng với đi tới đây Hạ Du cùng tóc rối nam.

;

Chương 17: Khi dễ cùng động thủ

"Dục, tới a."

Ngồi hút thuốc trong ba người, một cái mặt tràn đầy thanh xuân đầu nam sinh thiếu thiếu mi, nhìn Hạ Du hú lên quái dị, đùng đùng người bên cạnh.

Bên cạnh hút thuốc nam sinh có vẻ hơi sưng vù, tràn đầy thịt béo mặt nhấc nhấc, đối với thiên không phun một ngụm hơi khói.

Hắn liếc mắt nhìn Hạ Du sau khi, lại lập tức thấy Hạ Du sau lưng tóc rối nam, lôi kéo lên trên mặt thịt béo cười lên:

"Thế nào, người làm người người hầu?"

"Xuy, ta Giản chí cường làm người hầu cũng sẽ không làm oắt con vô dụng này người hầu."

Tóc rối nam khinh thường liếc mắt nhìn Hạ Du, đi qua thời điểm cố ý đụng một cái Hạ Du thân thể, để cho Hạ Du lao đảo hai bước. Mấy người lập tức một trận càn rỡ đồ cười lên.

Hạ Du cúi đầu, phảng phất chẳng có cái gì cả nghe được như vậy đứng ở nơi đó.

"Này, tôi."

Đứng ở bên phải nhất một cái mặt ngựa đại khối đầu vồ vồ thân thể đứng lên, đối với (đứng) Hạ Du rất tùy ý hô quát một tiếng.

Hạ Du không nhúc nhích.

"Cáp, ngốc Khôn, người ta không để ý tới người! Ha ha ha ha."

Thấy Hạ Du không có nghe được mặt ngựa nam lôi nói như vậy, Giản chí cường ngồi đôn đá đồng thời cười lớn, hai người khác nghe vậy cười lớn tiếng đứng lên.

Mặt ngựa nam cũng khoe miệng cũng bút lên cười cười, có chút ngẩng đầu lên, trong tay còn không có hút thuốc xong bỗng nhiên hướng Hạ Du bắn tới.

Tiêu bạch không có nhìn hắn, thân thể nhưng là một bên tránh khỏi.

Khói chi rơi xuống đất đàn một chút, phát sáng hồng hỏa rất nhanh màu xám tắt, được gọi là ngốc Khôn mặt ngựa nam trên mặt nộ cười chậm rãi liềm khỏi, từng bước từng bước đi về phía Hạ Du:

"Ồ! Động tác rất nhanh chứ sao."

Trên miệng khen ngợi, mặt ngựa nam đứng ở Hạ Du trước mặt cự cao lâm hạ quan sát một chút Hạ Du, thả lỏng một chút quả đấm, mang theo mùi thuốc lá cũng che giấu không giọng mặt, ép tới gần Hạ Du một ít.

Tay bỗng nhiên đẩy Hạ Du bả vai một chút: "Thế nào? Đứng làm gì? Không hiểu để cho người?"

Hạ Du thân thể lung lay, ánh mắt tại hắn một con khác thả lỏng cảm trên nắm tay liếc mắt nhìn, vẫn không có nói chuyện, mặt ngựa nam sau lưng ba người tràn đầy nghiền ngẫm nhìn, đã cười thành một đoàn.

Đây là bọn hắn thói quen tiết mục, bọn họ làm không biết mệt.

"Kêu Khôn Ca, sẽ không kêu a!"

Mặt ngựa giọng nam thanh âm bỗng nhiên lớn, quả đấm chợt đập về phía Hạ Du lồng ngực.

Hạ Du lui nửa bước, thân thể lần nữa một bên nhường cho qua quả đấm, cắn một chút răng, đứng tại chỗ.

Mặt ngựa nam một quyền đập vô ích gần người một chút, nhưng khí thế hung hăng trọn mắt nhìn Hạ Du, nói ra khoe miệng:

"Người lại tránh một chút nhìn một chút?"

Căn bản không có để cho Hạ Du thời gian chuẩn bị, mặt ngựa nam chợt một cước hướng Hạ Du đập tới. Dùng sức được (phải) thậm chí trên mặt một trận vận vẹo.

Hạ Du lần nữa né người nhường cho qua, tay cũng theo bản năng bóp một chút đặt đến trước người bấp chân, mặt ngựa nam một cước đạp hụt, về phía trước lao đảo hai bước, thiếu chút nữa ngã xuống.

Ngồi xổm ở nơi nào ba người mắt đối mắt một chút, chợt thả lập tức âm thanh đùa cười lên.

"Lại dám phản kháng đây."

Mặt ngựa nam đứng thẳng quay đầu, nhìn một chút Hạ Du, cũng thoải mái một tiếng cười lên.

Sau một khắc sắc mặt nhưng là đột nhiên dữ tợn, xông lên đập mạnh hướng Hạ Du:

"Xx nguoi damphan "

"Àm! !"

Tường tượng Hạ Du bị thống khổ đập bay không có ai nhìn thấy, ngược lại là mặt ngựa nam, bị Hạ Du một cước phản đập bắn bay, chính thống khổ co rúc ôm bụng ở cát trong ao lặn lộn.

Lá cây không tiếng động rơi xuống, cát trong ao bởi vì lặn lộn va chạm mà không ngừng có cát mịn văng lên.

Nhìn Hạ Du chậm rãi thu chân, ngồi xổm ở nơi nào Giản chí cường ba người đã sưng sốt.

Mặt ngựa nam đang ở nơi đó lặn lộn kêu thảm, thậm chí đau đến không tiếng động ới đến khí, trên đất hồn nhiên không để ý khắp người dính đầy cát.

Thấy hần như vậy đáng về ba người ngạc nhiên hai mắt nhìn nhau một cái, vứt bỏ khối. Giản chí cường càng là lập tức mặt đầy hung quang xông về Hạ Du, nghiêm ngặt hồng:

"Mẹ so với người còn dám đá người!"

"A a a a! !"

Hạ Du đột nhiên rống to, đột ngột mà không còn gì để nói gầm to để cho mới vừa đứng lên sung vũ cùng thanh xuân đậu nam thiếu chút nữa trượt té. Hướng chạy Giản chí cường cũng bị hạ nhân rồi nhưng bùng nổ làm cho ngăn người một chút.

Chẳng qua là xuống. Sau một khắc, tiếng gió vang lên đồng thời, hần thấy một cái quả đấm ở trước mắt không ngừng phóng đại.

"Àm! !"

Tầm mắt tối sầm lại, Giản chí cường chỉ cảm thấy một trận huyết khí từ cánh mũi nghịch trào đại não, sau đó đau nhức mãnh liệt truyền tới, một dòng nước nóng xông ra, tinh nhiệt cảm thấy ở môi trên miệng không ngừng truyền tới.

"A! Ô ô!"

Giản chí cường lập tức che mũi té xuống đất, kiểm chế đau mình đứng lên.

Sung vũ nam sinh cùng thanh xuân đậu nam sinh hoàn toàn sưng sốt.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới sẽ nhìn thấy bây giờ loại này hình ảnh, cũng từ xưa tới nay chưa từng có ai làm bọn hần như vậy qua, cho tới bây giờ cũng là người khác đối với bọn họ vâng vâng dạ dạ nhượng bộ lui binh, thậm chí từ nhỏ đến lớn trong trường học người cũng không dám cùng bọn họ nhìn thẳng, nhưng bây giờ là bị một cái dưới cái nhìn của bọn họ là oắt con vô dụng người, đánh cho thành như vậy?

Hơn nữa vậy không đoạn nhỏ xuống ở trước mặt bọn họ tươi đẹp huyết dịch, vô thời vô khắc kích thích bọn họ thần kinh.

Hai người trở mắt nhìn nhau liếc mắt, sắc mặt cũng lập tức nổi nóng dữ tợn. Sung vũ nam sinh rống giận nắm quyền chạy về phía Hạ Du, thanh xuân đậu nam sinh khom người ở bên người trong vườn hoa nhặt lên nửa đoạn ri rết cốt sắt, cũng không nói hai lời lập tức xông về Hạ Du.

Hạ Du ngực kịch liệt phập phồng, cặp mắt hơi đỏ lên, ngẩng đầu nhìn xông lại sung vũ nam sinh, tại hần quả đấm gào thét đập hướng mình thời điểm, Hạ Du thân thể hơi ngưỡng thoáng qua, tay đồng thời bắt hần lại căng tay.

Dùng sức kéo một cái.

Sung vũ nam căn bản là không có cách linh hoạt khống chế động tác của mình, vung vô ích hần bị Hạ Du nắm cánh tay khu vực, thân thể bị dẫn dắt lần nữa vọt tới trước.

Hạ Du nhưng là đưa hần tay về phía sau một quả. Sung vũ nam sinh căn bản không có bất kỳ năng lực phản kháng thân thể một trận thay đổi.

Hạ Du quả đấm đột nhiên tới!

"Àm! ! !"

Bị quả đấm mình đập phải cảm giác, Hạ Du không biết.

Hần chỉ biết là đập rất sung sướng, quả đấm phản hồi về tới chu đáo cảm giác rất thoải mái, hần bây giờ chỉ muốn đập bể.

Đem hết thủy đều đập bể.

Sung vũ nam thân thể nhuyển đảo rất nặng, Hạ Du giờ quả đấm còn muốn lần nữa rơi đập thời điểm, sau lưng một trận sắc bén tiếng xé gió để cho Hạ Du động tác một hồi.

Sau đó dù muốn hay không, nói ra súng vù nam tay về phía sau vẩy đi.

"Tê á! !"

"Ba! !" "A gào a a! !"

Cốt sắt nặng nề đánh vào súng vù nam trên cánh tay, Hạ Du thậm chí có thể nghe được một tiếng yếu ớt tiếng vỡ vụn, nhưng hắn không rảnh quan cổ súng vù nam, hắn mới vừa rồi không có hoàn toàn né tránh đi.

Sau lưng bị lau một chút, tựa hồ liên y phục cũng lau sạch, bây giờ một trận nóng bỏng cảm giác.

Rất đau.

Đồng thời Hạ Du cũng cảm giác về này không cách nào ức chế lệ khí ở bùng nổ.

Thanh xuân đầu nam sinh thấy bị đập đến súng vù nam, ngăn người một chút, nhưng ngay lúc đó lại nắm chặt trong tay cốt sắt, cắn răng lần nữa quát về phía Hạ Du.

Hạ Du vẫn còn ở nửa đưa lưng về phía hắn.

Thanh xuân đầu nam nhìn Hạ Du hồn nhiên không cảm giác đáng vẻ, trên mặt nanh ý ở cắn răng bên dưới, vụn vụn thành một bộ quý nghiêm ngặt như vậy đáng vẻ, dùng sức nện xuống.

Hạ Du đột nhiên ngừng đầu, đỏ lên cặp mắt phảng phất để cho không khí cũng vì đó lạnh lẽo, thân thể quý dị bên trong nhấn một bước nhường cho qua cốt sắt, chọt một cái trở về cũi chỗ phát đi!

"Két! !"

Khiến người ta run sợ thanh âm để cho bao gồm trên đất ba người cũng nhịp tim hơi chậm lại.

"Cạch "

Cốt sắt vô lực rơi xuống, cắm ở cát trong ao phát ra một tiếng rất nhỏ trầm đục tiếng vang.

Thanh xuân đầu nam lao đảo đi hai bước, bỗng nhiên thân thể thoát lực như vậy, trực tiếp nhuyển đảo nặng nề té rớt ở cát trong ao.

Trước khi ngã xuống trước, mặt ngựa nam trong lúc vô tình thấy cái đó biến hình cầm bộ đáng, để cho hắn ngay cả hô hấp cũng quên, con người một trận co lại nhanh chóng.

Hạ Du kịch liệt thở hào hển, từng điểm từng điểm, trong mắt tia máu dần dần rút đi một ít.

Các loại (chờ) Hạ Du đại não tỉnh hồn lại thời điểm, hắn mới chọt phát hiện, đứng ở chỉ có bản thân một người.

Bốn người, bốn cái bình thường không ai bì nổi người, bốn cái làm cho mình ở lớp học thậm chí còn trường học cũng tuyển người bài xích người, hiện tại cũng nằm úp sấp tại chính mình dưới chân.

Nhịp tim được (phải) rất nhanh, đại não vẫn còn cảm giác có nóng hổi.

Hạ Du vẫn luôn nhớ quá trình, chẳng qua là lúc đó đầu mình từ đầu đến cuối nóng lên, bây giờ mới bỗng nhiên hơi chậm một chút. Mọi biết rõ mình làm gì.

Ba người nằm ở cát trì thống khổ kêu gào đến, bị chính mình cũi chỗ đánh người cuối cùng mặt hướng xuống dưới nằm ở chỗ này không nhúc nhích, không rõ sống chết.

Hơn nữa đầy đất đều là máu tươi.

Bị huyết dịch ngưng kết một đoàn một dạng cát mịn, nhuộm đỏ, biến thành màu đen. Đậm đà mùi máu tanh cũng bắt đầu không ngừng xông về phía mình trong mũi.

Hạ nhân rồi nhưng bắt đầu hoảng.

"Không liên quan chuyện ta "

Hạ Du lùi một bước, ánh mắt ở trên người mấy người lưu chuyển, bỗng nhiên Mạnh đất xoay người chạy.

Rời đi thanh âm càng ngày càng xa, lưu tại chỗ tiếng ai mình thanh âm từ từ mang theo nước nở.

Cách đó không xa lục hóa đài bên trong, ba cái học sinh nam run lấy bầy đi ra, sợ hãi mất đối mặt liếc mắt, ngay cả trên người hỗn loạn thảo diệp cũng

không để ý lý thanh, cũng lập tức chen lấn chạy

;

Chương 18: Tiến vào cùng đánh vỡ

Hạ Du không biết mình là thế nào lao ra cửa trường, thế nào về đến nhà.

Hốt hoảng cầm quần áo đổi, thậm chí bất chấp sau lưng nóng bỏng đau, Hạ Du rót một ly nước lại một ly, kịch liệt nhịp tim vẫn vẫn là không cách nào kiềm chế đi xuống.

"Làm sao bây giờ làm sao bây giờ "

Hạ Du ngồi ở mép giường, tay nắm thật chặt cái mền, ánh mắt có chút sợ hãi nhìn điện thoại di động, hần sợ hãi có bất kỳ điện thoại đánh vào.

Phòng khách đồng hồ báo thức kim chỉ giây tí tách vang, Hạ Du trong hoảng loạn do dự một chút, cầm điện thoại di động lên, tìm tới cha điện thoại.

Hắn trong lúc vô tình phát hiện, tay mình tâm lẫn nửa thấm tràn đầy mồ hôi.

Cố thu liễm lại sự chú ý, Hạ Du một mực nghe bên trong điện thoại bấm âm thanh. Không ngừng thay nhau tay tại trên quần lau.

Không có trả lời.

Từ đầu đến cuối không có đáp lại.

Cho đến điện thoại truyền tới thời gian dài không đáp lại cắt đứt thanh âm, Hạ Du tâm cũng theo đó chìm xuống.

"Ba thác."

Hạ Du đưa điện thoại di động thả lại mặt bàn, ngo ngác nhìn một chút, lại đưa tay cơ quan máy.

Có chút mờ mịt đi tới trước gương, nhìn mình đáng vẻ, Hạ Du yên lặng lau sạch tay cùng trên mặt mồ hôi, lần nữa chịu đựng sau lưng đau nhức đối một thân quần áo sạch.

Dùng sức nhắm mắt lại, lại dùng sức mở ra. Hạ Du ánh mắt rơi vào lần nữa trở nên màu xanh thăm thẳm thuộc tính trên mặt báo. Kính ngạc phát một chút ngây ngô, sau đó thanh âm khàn khàn mở miệng:

"Tiến vào."

Trước mắt ánh sáng tối sầm lại, Hạ Du xuất hiện lần nữa ở hẻm nhỏ vắng vẻ bên trong.

Hẻm nhỏ nơi này bây giờ còn không có một người.

Hạ Du tả hữu quan sát một chút, trừ bị trí nhớ kia bên trong vốn đầy kín giấy cặp da bị mờ ra, không có gì thay đổi qua.

Hạ Du nhìn một chút, sau lưng đau nhói để cho hần cương một chút, chột xoay người đi ra ngoài.

Lần này đi vào, hần căn bản không biết mình muốn làm gì, đại nào có chút hỗn độn.

"Hô "

Gãi gãi đầu, cưỡng bách chính mình không suy nghĩ thêm nữa suy nghĩ thực tế sự tình, Hạ Du thâm thở một hơi thật dài.

Đi ra hẻm nhỏ sau ánh sáng vẫn nhu hòa, cùng lúc hần rời đi không có thay đổi bao nhiêu, Hạ Du chỉ chỉ là muốn một câu quả là như thế, cũng không có tâm tư đi nghiên cứu kỹ. Ngẩng đầu nhìn trong vắt không trung, Hạ Du cúi đầu nhìn một chút bàn tay mình, thẳng bước ra nhịp bước.

"Người trở lại."

Đột nhiên bình tĩnh thanh âm từ phía sau vang lên, Hạ Du bước chân lập tức hơi chậm lại.

Những lời này với hần mà nói, vô để với bình mà sấm sét.

Hắn không có nghĩ qua đạo thanh âm này là làm người khác. Hắn mới vừa từ Sekai hiện thật đi tới nơi này, bị hỏi một câu như vậy, Hạ Du dù là thần kinh trễ nải nữa cũng có loại bị khuy phá lòng rung động cảm giác.

Nhịp tim cũng sắp muốn ngừng nghỉ lòng rung động cảm giác.

'Có lẽ chỉ là mình buồn lo vô cớ.'

Hạ Du tâm tư một trận thấp thòm, lại giả vờ làm không thèm để ý quay người lại.

Đập vào mi mắt nữ sinh đen dài thẳng như lệ tóc dài, mang theo tí ti hơi cong, tề mi lưu hải, bằng phẳng lưu hải xuống là một đôi gọn sóng vô lên màu nâu hai con ngươi, ở tuyết trắng xuyên thấu qua da đỏ da chiếu rọi lộ ra rất là thủy nhuận.

Một món màu hồng nhạt dẹt lên áo khoác, không cách nào che giấu là trước ngực nàng kia phồng lên cơ hồ phá y mà ra ngực, mông lớn giậm chống đỡ cổ áo phấn trắng miêu tả sinh động.

Hạ Du vốn cho là mình hiện tại về tâm cảnh, vô luận gặp phải cái gì cũng sẽ rất lạnh nhạt, nhưng là hần phát hiện có chút đánh giá cao chính mình.

Hần biết người trước mắt này, lập tức nhận ra.

Đan dật Điền lai thom tho.

Coi như ngày ở ra một bộ khác hoạt hình vai chính.

Cùng tay mơ du vô ích các nàng xuất từ cùng một Sekai, một cái có vóc người ma quỷ, có ưu nhã thân thể, lại là đồng thời có ba vô thuộc tính tuyệt đẹp nữ hài.

Thành tích học tập số một, năng lực vận động siêu nhiên, văn võ song toàn đồng thời cũng là công nhận học viện đệ nhất mỹ nhân.

Hơn nữa Hạ Du còn biết, nàng là một cái đối với (đúng) đủ loại 'Quan sát nghiên cứu' có cơ hồ dờ hơi như vậy hứng thú.

Ở Hạ Du trong nhận thức biết, Katsura Kotonoha cùng tay mơ du mỹ vũ, vô ích loại trình độ đó mỹ nữ đã là tuyệt vô cận hữu, nhưng là trước mắt lai thom tho so với hần tưởng tượng bên trong còn phải động lòng người 3 phần.

Hơn nữa so với tay mơ du mỹ vũ các nàng, thậm chí Hạ Du từ nhỏ đến lớn gặp được cơ hồ mỗi một người, lai thom tho thật sự có để cho máu người Mạch phún trương vóc người đều là các nàng không cách nào so sánh.

Mà bây giờ một người như thế, liền đứng ở trước mặt mình.

Thời gian ngắn ngủi, hần lại liên tiếp gặp phải những thứ này không thể bảo là không nhân vật trọng yếu.

Này đột nhiên tới tình cờ gặp gỡ đánh vào đã để cho Hạ Du sửng sốt, thậm chí quên chính mình quay đầu con mắt là cái gì.

"Ngươi là ai?"

Đan dật Điền lai thom tho mở miệng, hơn nữa còn là hoàn toàn ra Hạ Du dự liệu vấn đề. Hần không biết nàng tại sao bỗng nhiên hỏi như vậy, khó mà ức chế kinh ngạc:

"? Có ý gì?"

"Ta ghi âm đến, ngươi biến mất."

Bình thân trần thuật, đan dật Điền lai nốt hương bên trong vẫn một bộ không một gọn sóng đáng vẽ, thản nhiên hướng Hạ Du giơ lên máy quay phim trong tay.

Kia thâm thúy đen bóng máy thu hình theo đan dật Điền lai thom tho đóng đưa mà ánh qua bạch quang, phảng phất chói sói nhe răng cười gằn rét lạnh.

Hạ Du nhịp tim hơi chậm lại, con ngươi chột co rúc lại.

"Ngươi "

Bị ghi xuống? ! Chính mình bí mật nhất bị ghi xuống? !

Nhanh như vậy liền ghi xuống? Như vậy sau này mình cũng đã không thể tiến vào cái Sekai này sao? Bị người khác phát hiện mình gặp nhau bị như thế nào? Nên làm gì bây giờ

Hạ Du ánh mắt chết nhìn chòng chọc nàng nhỏ nhắn mềm mại trắng nõn trên bàn tay cầm máy quay phim, lời nói phảng phất cũng ngăn ở giữa cổ họng.

Hần muốn đem nàng lời nói coi là chỉ là một loại gạt lời nói, thậm chí coi là không nghe được. Nhưng là kia phảng phất ẩn tàng vô tận hồng hoang hung thú như vậy quay phim ống kính để cho hần ngay cả ánh mắt dời đi đều làm không được đến.

Hạ Du chặt vật kéo khóa miệng, cười rất không lưu loát:

"Ngươi nói đùa sao?"

"Không có nói đùa."

Thanh âm rất nhẹ, nhưng đan dệt Điền lai thom tho tuyệt đẹp trên mặt không có bất kỳ biểu tình.

Hạ Du liếm khỏi nụ cười. Hấn ý thức được sự kiện đại điều:

"Cho ta."

"Không cho."

Hạ Du chống lại lai thom tho kia không chút biểu tình mặt, hai người yên lặng đối mặt.

Tĩnh khiết mà không có một tia vô cầu, trong suốt mà không có một chút đục ngầu. Hạ nhân rồi nhưng cảm giác sau lưng đau nhức lại truyền tới, hít sâu một hơi, gắng gượng bỏ qua một bên tầm mắt.

Hấn sợ mình sau một khắc sẽ đầu óc nóng lên đi xung động.

"Ngươi rốt cuộc muốn cái gì?"

Hạ Du cũng không cách nào ức chế trong lòng mình phiền não, ngay như bây giờ biểu hiện ở ngôn ngữ bên trên như thế.

"Ngươi là làm sao làm được?"

Đan dệt Điền lai thom tho không có bởi vì Hạ Du tâm tình chấp chèn mà bị ảnh hưởng chút nào, vẫn biểu tình lạnh nhạt ánh mắt bình tĩnh.

Chẳng qua là Hạ Du không cách nào bình tĩnh.

"Ta không muốn trả lời ngươi, ngươi bây giờ hoặc là đem thu hình cho ta, hoặc là ta đi cướp."

Hạ Du thanh thanh âm đã trong lúc vô tình trở nên lạnh.

Hấn cũng không muốn tự dung đối với (đúng) lai thom tho như vậy nổi danh vai chính sinh ra cái gì địch ý, thậm chí sẽ đối nàng động thủ, hơn nữa đối phương hay lại là nữ sinh.

Nhưng là vấn đề bây giờ là hấn bí mật bị phát hiện, hơn nữa còn là hấn cảm giác bắt đầu ý thức được không thể bị người khác phát hiện bí mật.

Lai thom tho không có động tác, thậm chí ngay cả biểu tình đều chưa từng thay đổi, chẳng qua là mặt đầy bình thản nhìn Hạ Du, đối với (đúng) Hạ Du lời hoàn toàn không hề bị lay động.

"Nói cho ta biết ngươi là ai?"

Không biết có phải hay không là ánh mắt ảo giác, Hạ Du ở nàng nói ra câu này thời điểm, trong mắt có một tí cuồng nhiệt chột lóe lên.

Đối với lai thom tho vấn đề, nếu như là trước Hạ Du, hấn sẽ rất vui lòng đi nói cho nàng biết.

Nhưng là bây giờ, vô luận đối với lai thom tho hoặc là hấn mà nói, đối phương cũng chỉ là một vừa mới gặp mặt người xa lạ, không thể nào một chút liên vô điều kiện không phòng bị liền đem tên mình nói cho đối phương biết. Hơn nữa đối với Hạ Du mà nói, chính mình một cái trọng yếu bí mật đã bị đối phương phát hiện, lấy bây giờ lập trường, Hạ Du không thể nào nói cho nàng biết càng nhiều bất kỳ, nhất là tên loại này tin tức cá nhân.

Cho nên Hạ Du yên lặng.

"Ta chỉ là muốn biết tên ngươi, bình thường sẽ không đưa nó công bố ra ngoài."

Lai thom tho nhìn Hạ Du không trả lời, trên mặt vẫn một bộ chút nào không dao động đáng vẻ giờ giờ máy quay phim trong tay.

Hạ Du trong nháy mắt nghe hiểu nàng ý tứ, ánh mắt lần nữa lạnh lẽo:

"Ngươi uy hiếp ta?"

"Ta nghĩ rằng nghiên cứu ngươi."

Lai thom tho ánh mắt rất thành khẩn, nhưng nói ra lời lại để cho Hạ Du hơi ngạc nhiên sau khi, một trận buồn nôn.

Yên lặng nhìn một chút lai thom tho, lại có chút nghiêng đầu nhìn nàng một cái trên tay máy quay phim, hạ nhân rồi nhưng hô một hơi thờ.

"Coi là."

Dứt khoát xoay người rời đi, Hạ Du không có nhìn lại nàng hoặc là trên tay nàng máy quay phim liếc mắt.

"Người đi đâu vậy."

Tiểu Bạch không có ngừng bước, Lai Thơm Thô cũng không có đuổi kịp, vẫn bình tự như vậy hỏi một câu.

"Ta bỗng nhiên suy nghĩ ra, người cho dù vô xuống cái gì, xuất ra đi vậy không người sẽ tin tưởng chứ?"

Người đối với (đúng) vừa định quy tắc là rất mặc thủ thành quy, cho nên màu sắc sắc sở đồ vật nếu muốn được thừa nhận, trừ phi là ở rất quyền uy lĩnh vực bị nghiêm túc chứng minh, hoặc là bị rất quyền uy cùng rất nhiều người đồng thời làm chứng. Nếu không chỉ sợ lại huyền bí, cũng chỉ là bị coi là trò cười bị cười một tiếng mà qua.

Lai Thơm Thô không phù hợp trở lên bất kỳ một chút, nàng bình thường cũng quái dị phải nhường người bên cạnh chết lặng, dù là nàng chụp tới thứ gì, người khác cũng chỉ sẽ coi là ác thú vị, mà sẽ không thật coi thật. Hơn nữa cuối cùng Hạ Du cũng không có thấy qua cái gọi là 'Chụp tới chứng cứ'.

Có lẽ Lai Thơm Thô cũng chỉ là thật muốn 'Nghiên cứu'. Hạ Du cũng không phải không dám đánh cược nàng như nguyên đến bên trong vô hại tính cách, có lẽ nàng căn bản là không có nghĩ tới uy hiếp cái gì.

Chẳng qua là hán bây giờ không có tâm tình cùng nàng làm cái gì không cần thiết dây dưa.

Vừa tiến đến liền gặp phải tình huống như vậy, này tính là gì chuyện?

Sau lưng đau nhức vẫn còn đang từng trận truyền tới, phảng phất ở thời khắc nhắc nhở Hạ Du cái gì. Ngay từ đầu gặp phải Lai Thơm Thô thời điểm, khả năng cái loại này hai mắt tỏa sáng hòa tan thực tế mang đến nóng buồn bã cảm giác, nhưng là tiếp theo phát triển để cho Hạ Du lại cũng không có loại cảm giác này.

Trong đầu hán đã quá hỗn loạn, không nghĩ lại gặp gặp chuyện phiền toái gì. Nhất là Lai Thơm Thô loại thứ này mang theo phiền toái tới giao thiệp với người.

Ít nhất, hán bây giờ còn không muốn cùng nàng giao thiệp với.

"Ý người thừa nhận đó là thật."

Sau lưng thanh âm truyền tới, Hạ Du dừng bước chân lại, quay đầu nhìn sang.

Rõ ràng là suy đoán câu nghi vấn, nhưng là vô luận Lai Thơm Thô biểu hiện trên mặt, hay lại là nàng lời nói giai điệu, đều là từ đầu đến cuối bình tĩnh như vậy.

"Không biết, ta đi, Lai Thơm Thô học tỷ."

Hạ Du miễn cưỡng cười cười, trực tiếp rời đi.

Có lẽ lúc đó gặp lại sau cũng không gặp lại, có lẽ sau này sẽ còn lại lần gặp gỡ, có thể có thể đến lúc đó sau khi lại lấy cái gì cái khác lập trường đến gặp mặt, Hạ Du cũng không muốn đi phiền não.

Tùy tiện liền có thể. Đây chính là hán lựa chọn.

Vì vậy hán rất dứt khoát đi.

Gió cuốn lá rách, Hạ Du sau khi đi Lai Thơm Thô vẫn đứng tại chỗ, vẫn không có động tới.

Phảng phất bị vứt bỏ tại chỗ Lai Thơm Thô trên mặt không có bất kỳ như đưa đám hoặc là âm đạm, ánh mắt ở trên tay mình máy quay phim thượng đỉnh lưu một chút, vừa nhìn về phía Hạ Du biến mất phương hướng.

"Hán biết tên ta."

Lai Thơm Thô ánh mắt bỗng nhiên một trận nóng bỏng lóe lên một cái rồi biến mất:

"Thật có thú."

"Thật sự muốn muốn."

Tiểu Ngọc là cô gái tốt! Nàng hôm nay khen thưởng ta! !

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Sông nhỏ cùng động thủ

Đi ở không biết trên đường đều sẽ làm người ta bị lạc phương hướng.

Hạ Du không phải là cái gì rất có phương hướng cảm nhận.

Trong đầu thỉnh thoảng suy nghĩ Katsura Kotonoha chuyện, hoặc là tay mơ du vô ích chuyện, hoặc là thực tế chuyện, hoặc là lai thom tho chuyện Hạ Du bất tri bất giác, đã tới một cái tựa hồ là sông nhỏ con dốc bên trên.

Nhu và gió mát phát qua, nhìn trên sườn đồi kia thật dài cỏ xanh bãi, hạ nhàn rồi nhưng có loại 'Hôm nay gió có chút huyền ảo' cảm khái.

Dưới chân tùy ý đá đá đến hòn đá nhỏ, Hạ Du lại đi lại ngắm dọc theo tiểu đạo đi.

Hắn phát hiện mình từ đầu đến cuối bị một cái vấn đề khốn nhiều: Hắn không biết nên đi nơi nào.

Cả Sekai đều là xa lạ, không có hướng đạo, không có thể tín nhiệm nhận biết người.

Hơn nữa trên người không có tiền.

Hạ Du một nghĩ tới vấn đề này, cũng cảm giác bụng có chút đói, nghĩ (muốn) cười khổ cũng khổ không cười nổi.

Bây giờ thời gian sông nhỏ trên đường nhỏ cũng không có nhiều người, Hạ Du xa xa liền thấy một đám đem tóc nhuộm đủ mọi màu sắc học sinh đi tới.

Bốn năm người, bên trong học sinh hay là học sinh trung học đệ nhị cấp Hạ Du không biết, có thể là bởi vì thực tế mang đến ảnh hưởng, Hạ Du đối với bọn họ loại này xem ra giống như là hình thái xã hội hỗn tử như vậy tồn tại rất chán ghét.

'Nhuộm thật khó nhìn.'

Hạ Du đối với bọn họ hoàng lục sẫm tạp kiểu tóc chán ghét liếc mắt nhìn, im lặng nghĩ đến. Dù là trước hắn cũng không chỉ một lần muốn len lén đi nhuộm màu.

Nghĩ (muốn) là như thế nghĩ, Hạ Du thấy bọn họ thời điểm cũng không khỏi có chút không thẳng bằng.

Mọi người đều là học sinh, nhưng là theo hắn biết, Nhật Bản học sinh một năm có ba cái kỳ hạn hai tháng nghỉ dài hạn, các loại (chờ) cùng trong một năm có nghỉ dài hạn nửa năm. Nhưng mà này còn chỉ chẳng qua là nghỉ dài hạn, không tính là vào bình thường hai ngày nghỉ.

Dù là bình thường giờ học, cũng là hơn ba giờ chiều để cho học. Còn lại thời gian tự do phân phối.

Rất tốt đẹp.

Chẳng qua là bây giờ hắn vẫn chưa tới tan học thời gian chứ ? Quà nhiên là hỗn tử chứ ?

Đối diện mà qua đồng thời, Hạ Du không khỏi chán ghét quan sát bọn họ liếc mắt, dưới chân hòn đá nhỏ cũng vô ý thường thức đá xuống.

"Ba!"

"Ai a!"

"Ai oa!"

Một tiếng biến điệu tiếng kêu đau vang lên, Hạ Du sững sờ, đám người kia cũng sững sờ.

Hòn đá nhỏ không thiên vị bị đá bên trong trong đám người kia một cái có chút răng hồ trong dừng quần, đánh trúng chỗ yếu, để cho hắn thoáng cái giương răng hồ co rúc đi xuống.

Hạ Du đã thề mình không phải là có ý.

Chẳng qua là đám này nhuộm tóc người năm người đồng thời nhìn tới thời điểm, Hạ Du tiếp xúc được bọn họ nhìn mình ánh mắt, liền biết rõ mình gặp nhau một trăm thanh khó cãi.

Cười khổ thầm thở dài một hơi, Hạ Du cảm giác nghĩ (muốn) mở miệng nói xin lỗi, nhưng khi nhìn đến bọn họ đỡ dậy sau, khí thế hung hăng đem chính mình vây lại thời điểm, Hạ Du không nói gì thêm.

Năm người, từng cái đều là cùng hân bằng tuổi nhau, trên người bĩ khí nhưng là Hạ Du theo không kịp.

Hạ Du không có trốn, cũng không có sợ hãi, chẳng qua là đứng tại chỗ vẫn nhìn bọn họ vây lại, giống như đã từng quen biết cảm giác lại để cho hân không khỏi nhú mày.

Chẳng qua là tương đối cùng Sekai hiện thật, đối với ở cái Sekai này gặp gỡ, Hạ Du chung quy không khỏi có một loại không đúng không cắt cảm giác.

Hoặc có lẽ là không có với cái Sekai này tuyệt đối đại nhập cảm.

Hân từ đầu đến cuối nhớ được bản thân cũng không phải là cái Sekai này người. Dù là hân bây giờ liền dung thân cái Sekai này. Tại sao không thể hoàn toàn dung nhập vào hân không biết, thậm chí cũng không có ý thức được chính mình cũng chưa hoàn toàn dung nhập vào.

Hân chẳng qua là tiềm thức cảm giác, chính mình ở cái Sekai này càng có thể buông tay chân ra. Càng có thể bằng chân như vại.

Tựa như cùng bây giờ bị một đám người vây quanh, hân khẩn trương, so với tưởng tượng phải bình tĩnh, hân chán ghét, so với ức tưởng trung muốn bình tĩnh.

"Này, người nói chuyện này làm sao bây giờ?"

Trong năm người một cái dài đầu xanh mắt nhuộm tóc học sinh đứng ở Hạ Du trước mặt, một bên nhìn từ trên xuống dưới, một bên trách khang trách mức độ vừa nói chuyện.

"..."

Hân dựa vào rất gần, giọng cũng rất nồng nặc, dù là Hạ Du đã tận lực về phía sau động thân thể cũng là không thể thoát khỏi mùi vị đó. Hòa hợp kia mùi hôi thối kia Hạ Du căn bản không muốn mở miệng.

"Người là phụ cận đây? Tại sao không thấy qua người. Biết phụ cận đây là ai có thể đắc tội ai không thể đắc tội sao?"

Đầu xanh mắt tím hí không ngừng ở Hạ Du trên người quét nhìn, thậm chí lui về phía sau một bước, làm bộ làm tịch đem Hạ Du lý do quan sát đến chân, Hạ Du không biết hân diễn là cái gì, nhưng là hân biết đầu xanh mắt tím nghĩ cho hân áp lực gì.

Mặc dù hân cuối cùng không có cảm nhận được.

Đầu xanh mắt ngọc đầu nhìn tựa hồ bị bị dọa sợ đến không nhúc nhích Hạ Du, lạnh rên một tiếng, không mất to bỗng nhiên tròn to một tia, nghiêm nghị quát lên:

"A lô ! Nói a, phải làm sao?"

Hạ Hân lui về phía sau một bước nhỏ tránh những thứ kia tung tóe nước miếng, cũng không muốn tiếp tục cùng bọn họ ở chỗ này dây dưa tiếp:

"Mới vừa rồi là ta sai lầm, ta nguyện ý nói xin lỗi."

"Nói xin lỗi? Nói xin lỗi hữu dụng không?"

Đầu xanh mắt thấy đến Hạ Du lùi một bước, trên mặt vẻ đắc ý chợt lóe lên, lần nữa hù sợ như vậy gầm lên Hạ Du, tay cũng khinh miệt vỗ về phía Hạ Du trên mặt.

Hạ Du nhưng là thoáng cái hoảng khai tay hân, sắc mặt cũng trầm xuống:

"Không nên động thủ."

Đầu xanh mắt bất không có nhiều chút không thể tin gần người một chút, nhưng ngay lúc đó đem mắt tím hí híp lại thành một đường tia nhìn Hạ Du, còn lại bốn người cũng chậm rãi đem vòng vây thu nhỏ hơn.

Đầu xanh mắt bỗng nhiên hai tay hướng về phía Hạ Du lồng ngực chọt đẩy một cái.

"Không nên đụng ta!"

Hạ Du đưa tay đem trong mắt của hân kỳ chậm vô cùng cánh tay bắt, lại dùng sức hất ra.

Nhưng là tại hân hất ra đầu xanh mắt đồng thời, bên người một người có mái tóc nhuộm thành màu xanh lá cây Nhật Bản học sinh đối với hân cũng đầy tới.

Hai tay ngăn trở đã tới không kịp, Hạ Du bả vai lắc một cái, cũng tránh tóc xanh Nhật Bản học sinh tay, lần nữa từ trong hàm răng phun ra một câu nói:

"Ta nói không nên đụng ta! !"

"Đụng người thì thế nào!"

Đậu xanh mắt cũng nổi nóng chột quát đi ra. Bọn họ có năm người, nhưng là Hạ Du bây giờ nhìn lại không chỉ không có bị bọn họ bị dọa sợ đến ôm đầu cầu xin tha thứ, ngược lại rống bọn họ, mới vừa rồi còn dám không cho hắn đánh!

Hắn đã hối hận không có đem chính mình bỗng cầu còn mang ra ngoài, giận bên dưới hắn trực tiếp một quyền vung hướng Hạ Du.

Nhìn kia trên không trung không ngừng vung hướng quả đấm mình, Hạ Du trong đầu trong nháy mắt hỗn loạn, vô số tương tự hình ảnh không ngừng xông ra, để cho hắn ngây tại chỗ.

Lại là này dạng tại sao lại là này dạng! !

Một cỗ cực độ kiềm chế khí ngăn ở ngực, Hạ Du nắm chặt quả đấm, hô hấp trong nháy mắt nặng.

Hắn bỗng nhiên bỗng nhiên ngẩng đầu, hô lớn lên:

"Ta rốt cuộc nơi nào đắc tội các người!"

"Ba!"

Đậu xanh mắt quả đấm bị cầm, ở Hạ Du trước mặt không ngừng khê run đến, nhưng là ngay cả một phần một chút nào cũng tiến tới không.

Hạ Du dồn dập hô hấp, trên thực tế hình ảnh không ngừng chồng lên nhau ở trước mắt, để cho trên tay hắn gân xanh bộc phát phún trướng, rõ ràng là cảm tức nhìn đậu xanh mắt, nhưng là con người tiêu cự nhưng là tan rã khiêu động lên.

Trong tay lực đạo không ngừng tăng thêm, giờ khắc này, Hạ Du quá mức thậm chí đã không phân rõ nơi này là Sekai hiện thật hay lại là ngày tại Sekai.

Hắn bỗng nhiên nghĩ (muốn) phát tiết, kịch liệt phát tiết.

"Buông ra!" "A lô ! Buông hắn ra!"

Từng tiếng thanh sắc câu lệ quát chói tai, Hạ Du bịt tai không nghe như vậy, tay cầm thật chặt, đậu xanh mắt đã không phải là muốn tiếp tục đánh Hạ Du, mà là muốn quát trở về quả đấm, nhưng là Hạ Du tay lại giống như kẽm sắt như vậy để cho hắn đau đến đầu đầy mồ hôi, còn càng ngày càng gấp.

'Lấy được kinh nghiệm giá trị 2 điểm.'

Trong đầu bỗng nhiên vang lên thanh âm để cho Hạ Du hơi sững sờ, nhưng trên tay lực đạo nhưng là theo bản năng càng dùng sức đứng lên.

Đậu xanh mắt mắt tí hí không ngừng tròn tròn đè ép, dùng sức nén giận đã ngay cả sắc mặt cũng đỏ lên.

Cùng đậu xanh mắt quan hệ tốt nhất nhuộm tóc xanh Nhật Bản học sinh, trên mặt hung ác, ở Hạ Du sau lưng nhật lên một khối to bằng đầu nắm tay đá, nắm trực tiếp đối với (đúng) Hạ Du đầu đập tới.

Một cỗ không khỏi lòng rung động, Hạ Du dưới thân thể ý thức tránh một chút, đá nhưng là phanh một thân đập phải Hạ Du sau lưng, để cho hắn rên lên một tiếng buông ra đậu xanh mắt, đồng thời cũng từ hoảng thân bên trong khôi phục như cũ.

Phía sau đau nhức cùng thấm ướt cảm giác, để cho hắn bất chấp trước mắt tình trạng, đưa tay thăm qua đi.

Ấm áp, dính ướt. Các loại (chờ) để tay ở trước mặt thấy kia đỏ thấm huyết dịch thời điểm, Hạ Du cặp mắt thoáng cái đỏ. Chột trừng mắt về phía tóc xanh Nhật Bản học sinh.

Tóc xanh Nhật Bản học sinh bọn họ mới vừa rồi cũng bị hù dọa, đập trúng Hạ Du sau lập tức giống như điện giật ném ra đá. Thấy Hạ Du chẳng qua là lao đảo hai cái không có chuyện gì thời điểm thờ phào một cái, nhưng là xuống liếc nhìn hạ nhân rồi nhưng xông lại thời điểm, bao gồm vừa mới bị đỡ dậy đậu xanh mắt ở bên trong, năm người đều có chút mộng.

Hạ Du không để ý đến bọn họ mộng không mộng, cấp trùng cơ thể hơi trầm xuống, tốc độ nhanh thậm chí là quý dị, sau một khắc, ở tóc xanh Nhật Bản học sinh kinh nghi không dứt dưới con mắt, trực tiếp một quyền đánh vào bụng hắn bên trong.

"Àm! ! " ô ! !"

'Lấy được kinh nghiệm điểm 2 điểm.'

Trong đầu vang lên thanh âm Hạ Du đã không nghe được, dưới ánh mắt một cái chớp mắt rơi vào còn không phản ứng kịp cái khác hai cái nhuộm tóc Nhật Bản học sinh bên trên, một cái đá bên hông đập nhanh một cái đem hai người đồng thời đập nằm trên đất.

'Lấy được kinh nghiệm điểm 2 điểm' 'Lấy được kinh nghiệm điểm 2 điểm'

Động xuống phong phú làm cho Hạ Du đã quên trong đầu thanh âm, Hạ Du thậm chí không để ý đến hai người kêu rên, trong mắt về này bày tỏ lệ khí, để cho hắn ở còn thừa lại rằng hô Nhật Bản học sinh cùng đậu xanh mắt trong mắt, giống như ác quỷ.

Hạ Du nhưng là đối với của bọn hắn vô cùng dữ tợn nhẹ răng cười một tiếng.

Răng hô Nhật Bản học sinh cùng đậu xanh mắt đã hoàn toàn mờ dần, ánh mắt thậm chí theo không kịp Hạ Du động tác.

Thảo sùnn núi cuồng phong đột ngột, quét bay thảo điệp bay lên ở răng hô trước mắt đồng thời, hắn giống vậy thấy Hạ Du quả đấm.

"Àm! !" "Ai a ! !"

'Lấy được kinh nghiệm điểm 2 điểm' 'Thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc bốn.'

"Ba!" Đậu xanh mắt một cái đứng không vững, ngồi sập xuống đất, nhưng là hắn chỉ kịp thấy một đoàn bóng xám, Hạ Du trực tiếp hướng về phía đầu hắn bộ đá bên hông đã như bóng với hình tới!

"Chờ! !" "Àm! !"

Đậu xanh mắt ngã xuống Hạ Du dưới chân, nhưng là Hạ Du lại là chẳng ngó ngang gì tới hướng về phía hắn co rúc thân thể không ngừng đá, không chút nào dừng lại ý tứ.

Hắn không có nhận ra được mình đã thăng cấp, càng không có nhận ra được, trên người mình đau nhức lại thoáng cái toàn bộ biến mất.

Hắn bây giờ chỉ muốn phát tiết.

Sung sướng đầm đìa phát tiết.

Chồng lên nhau thực tế nhất mạc mạc, lại như Thật như Ảo đem từng cảnh tượng ấy tự tay đánh vỡ, đá nát, nhìn năm người chỉ có thể ở trên đất thống khổ kêu gào đến, trước ở trước mặt mình không ai bì nổi đậu xanh mắt thậm chí ngay cả phản kháng cũng không dám, cứ như vậy co rúc ở chân mình xuống, hạ nhân rồi nhưng có loại cái gì trói buộc hoàn toàn giải phóng cảm giác.

Đúng vậy, chính mình trước rốt cuộc sợ cái gì?

Mình nguyên lai đã một cái đánh năm cái. Mình nguyên lai đã đầy đủ cường đại.

Mình nguyên lai căn bản cũng không cần sợ hãi bất luận kẻ nào!

"Đi chết đi đi chết đi đi chết đi! !"

Giày đã dính nhiều chút máu, sắc sỡ mà nhức mắt, Hạ Du lại có loại quên hết tất cả hưng phấn không thôi cảm giác.

Cái khác Nhật Bản học sinh ngay cả thân tiếng rên cũng ngừng lại Hạ Du không có nhận ra được, cũng không có chú ý tới trong đầu liên tiếp lấy được kinh nghiệm tiếng nhắc nhở.

"Rồi đá xuống, hắn sẽ chết thật."

Một trận quen thuộc chút nào không dao động âm thanh âm vang lên ở bên tai, Hạ Du đá chân dừng lại đánh giết mình một cái, ngạc nhiên quay đầu trở lại nhìn sang.

Đan dật Điền lai thơm tho.

Còn có máy quay phim trong tay của nàng.

Hạ Du nhìn không biết lúc nào xuất hiện nàng, sắc mặt trong lúc nhất thời biến ảo không ngừng:

"Người một mực đi theo ta?"

"Đi mau."

Đan dật Điền lai thơm tho trên mặt vẫn không có chút ba động nào, tay vững vàng nâng máy quay phim, chẳng qua là nhìn về phía Hạ Du một cái chớp mắt trong mắt có ánh sáng nhạt chớp động, nhưng ngay lúc đó thu lại:

"Sẽ rất phiền toái."

Hạ Du cũng theo nàng ánh mắt nhìn đến dưới chân đậu xanh mắt, hắn lúc này mới phát hiện mình đã đem đối phương bấp chân cùng cẳng tay đá một mảnh máu thịt be bét, mà đậu xanh mắt duy trì động tác, lại tựa hồ như đã ngắt xi.

Hắn là như vậy bây giờ mới thật sự ý thức được mình làm cái gì, con người có chút co rụt lại, lui một bước nhỏ.

Trên giấy huyết dịch để cho hắn ngăn người một chút, ngựa trên thần kinh chất như vậy hướng về phía bụi cỏ không ngừng lau đứng lên.

"Có người đến, đi mau."

Lai thom tho phảng phất không nhìn thấy Hạ Du động tác, chẳng qua là thần nhiên chỉ chỉ xa xa địa phương, mắt không gọn sóng nói một câu như vậy, sau đó một bộ làm xong chạy trốn như vậy động tác, chẳng qua là động tác đáng vẻ càng giống như là chờ Hạ Du.

Hạ Du ở năng vừa nói cũng giống vậy thấy, lập tức xoay người liền muốn chạy, nhưng là cặp mắt trên đất liếc mắt nhìn lập tức dừng lại, chột cắn răng một cái:

"Chờ một chút!"

Lấy cực kỳ động tác bén nhảy, Hạ Du từ chạy bộ, ngồi xuống, nhặt tiền lên bao đem bên trong tiền cũng nhét vào miệng túi mình, ném bay ví tiền, xoay người chạy. Một liên xuyên động tác Hạ Du thậm chí không có hoa phí ba giây.

Lai thom tho trên mặt bình tĩnh như cũ, máy quay phim trong tay đã sớm chặt theo sát Hạ Du động tác mà chuyển động. Trên đất nhịn đau không dám lên tiếng mấy người đã trợn mắt hốc mồm.

"Đi! !"

Hạ Du nhanh chóng đem hết thấy sau khi làm xong, kéo mạnh lai thom tho tay chạy.

Lai thom tho ngay từ đầu nghiêng về một chút, nhưng ngay lúc đó thích ứng theo Hạ Du chạy, nhìn một chút bị Hạ Du kéo tay, chột hồn như là như không phát hiện giờ lên máy quay phim trong tay đối với (đúng) chặt Hạ Du

;

Chương 19: Thăng cấp cùng thuê

Bước chân bước rất nhẹ nhàng, hai bên xanh xanh đỏ đỏ cảnh sắc không ngừng quay ngược lại, tâm tình thoải mái xuống tựa hồ ngay cả không khí cũng biết mới rất nhiều.

"Còn phải chạy à."

Đan dật Điền lai thom tho thở hào hển bỗng nhiên mở miệng hỏi một câu, Hạ Du cũng bất tri bất giác thả chậm bước chân.

Đi lên rất nhỏ hạt cát âm thanh? ? ? , Hạ Du dừng lại sau khi dùng sức hô một hơi thở, mới theo bản năng quan sát chung quanh xuống.

"..."

Hắn chỉ lo chạy, không có nghĩ qua phải chạy tới khi nào, chạy đến đâu trong vấn đề. Chung quanh rất nhiều dân cư, hắn đối với nơi này hoàn toàn một mảnh xa lạ.

Mặc dù hắn đến cái Sekai này nơi nào cũng sẽ cảm giác xa lạ.

Chẳng qua là nơi này con đường tầm mắt rất rộng rãi, gió cũng rất nhẹ nhàng khoan khoái đáng vẻ.

Lai thom tho liền theo bên cạnh mình, trên tay một trận trơn mềm cảm giác truyền tới, Hạ Du mới phát hiện mình nguyên lai một mực nắm tay nàng, hơi ngạc nhiên một chút ngay cả vội buông ra.

"Người mới vừa rồi đánh người."

Đan dật Điền lai thom tho lộ ra cũng không hề để ý tay một mực bị Hạ Du nắm, chẳng qua là bình tĩnh trần thuật mới vừa rồi chuyện.

Hạ Du nghe, còn dính máu giấy cương một chút, không khỏi có chút bị đại nhân phát hiện chuyện sai lầm như vậy về phía sau giấu giấu, dịch ra lai thom tho ánh mắt:

"Kìa là bọn hắn khiêu khích trước "

"Có nhân chảy máu. Lưu rất nhiều." Đan dật Điền lai thom tho lập tức với một câu.

Hạ Du quay đầu, ánh mắt lơ đãng quét qua nàng cao vút bên trên, mảng lớn trắng như tuyết theo nàng thờ nhẹ mà phập phồng đến, miêu tả sinh động.

Hạ Du cứng ngắc xoay qua tầm mắt:

"Ta lúc ấy không suy nghĩ nhiều như vậy "

"Đã vỡ xuống tới."

Đan dật Điền lai thom tho lập tức tiếp lời nói, đối với (đúng) Hạ Du giờ giờ máy quay phim trong tay, trên mặt vẫn không đau khổ không vui.

"... ." "Người đây là lại đang uy hiếp ta sao?"

"Cũng không có."

Đan dật Điền lai thom tho hướng Hạ Du lắc đầu một cái, Hạ Du ánh mắt lần nữa du ly ở đó mặng lớn sau đó rung trắng như tuyết trên, trong nháy mắt lại bỏ qua một bên ánh mắt.

Đối với hiện tại đan dật Điền lai thom tho, rốt cuộc là cảm giác gì Hạ Du không biết, chẳng qua là so với ngay từ đầu, hiện tại hẳn đối với (đúng) lai thom tho đã không có bao nhiêu trước về này kháng cự cùng địch ý.

Có lẽ là đồng thời dất tay chạy trốn qua 'Đồng lõa việc trái qua' sở trí, cho nên nội tâm theo bản năng xem nàng như làm 'Đồng bạn' . Cũng có thể là hẳn tư tưởng coi ra một ít cho nên nhìn cái gì cũng tha thứ đứng lên.

Hơn nữa nàng hỏi tới thời điểm, tựa hồ có điểm giống 'Nàng'

Hạ Du đưa tay mím mím môi, không có nghĩ tiếp nữa.

Thực tế đã quá tệ hại, bây giờ ít nhất phát tiết đi qua, hẳn có thể cảm nhận được đáy lòng bình tĩnh rất nhiều, cũng không có trước về này vậy không đi phiên nào. Thậm chí ngay cả sau lưng đau cũng tựa hồ không cảm giác được.

Đan dật Điền lai thom tho nhìn Hạ Du không nói gì, lần nữa mặt vô biểu tình lắc lư máy quay phim, đối với (đúng) Hạ Du bổ sung một câu:

"Bọn họ động thủ trước, ta vỡ xuống, nếu như đến lúc đó có phân tranh có thể làm chứng theo."

"... , ha."

Hạ Du có chút kinh ngạc, chợt cười khổ.

Mặc dù Hạ Du ghét một mực bị với chụp, nhưng nàng này tăng thâm ý thật đúng là dụng tâm lương khổ, Hạ Du bây giờ cũng không biết là nên cảm tạ nàng hay là nên mặng nàng.

"Người biết tên ta."

Lai thom tho bỗng nhiên lướt qua đánh người sự tình, đột nhiên nói một câu như vậy, cặp mắt bình tĩnh nhìn Hạ Du: "Tại sao."

"..."

Hạ Du bị nàng cái này tính chất nhảy nhót đột ngột đề tài làm cho mộng một chút, trước tựa hồ thật trực tiếp kêu lên qua nàng tên?

Hạ Du lắc đầu một cái, không có giải thích, cũng không muốn phí sức đi che giấu:

Chẳng lẽ muốn ta nói cho người biết đây chỉ là một thứ nguyên Sekai, ta ở Sekai bên ngoài thấy qua người sao

Ta không chỉ có biết các người, hơn nữa ta còn có thể mượn giúp đỡ bọn người tới thăng cấp

Hạ Du nhất niệm cập thử, chợt nhớ tới mình trước đắm chìm lúc mơ hồ tựa hồ nghe được thăng cấp nhắc nhở, liền tranh thủ thuộc tính trang bìa điều ra:

Hạ Du

Cấp bậc bốn: 15/ 160

Lực lượng: 19(+)

Bén nhảy: 30(+)

Thể chất: 10(+)

Tinh thần: 11(+)

?? : ??

Tự do thuộc tính: 10

Hạ Du ngáy người, chợt một trận khó có thể dùng lời diễn tả được kinh hi.

Lại trong lúc vô tình thăng cấp, lần nữa gia tăng mười điểm tự do thuộc tính điểm, điểm kinh nghiệm EXP còn tràn ra 15 điểm!

Hạ Du hồi tưởng lại, lúc ấy đối với (đúng) những thứ kia nhuộm tóc Nhật Bản học sinh lúc động thủ sau khi, tựa hồ là đã nghe qua lấy được kinh nghiệm điểm, bây giờ nhìn lại khi đó nghe được không phải là huyền thính, mà là chân thật lấy được kinh nghiệm điểm!

Đánh người, lại cũng có thể thu được kinh nghiệm điểm!

Hạ Du đã bắt đầu khiếp sợ, nhưng ngay lúc đó lại là phát hiện cái này lấy được kinh nghiệm đường tắt mà cảm thấy phấn chấn đứng lên.

Bây giờ Hạ Du vẫn không thể cụ thể xác nhận có phải hay không đánh người liền có thể thu được kinh nghiệm điểm, nhưng là lấy tình huống bây giờ xem ra tỷ lệ rất lớn. Hạ Du đã vì đạt được mới thăng cấp đường tắt mà mừng thầm không dứt.

"Chẳng qua là lúc đó nghe được không phải là 'Đạt được 2 chút kinh nghiệm' ấy ư, mới năm người, tại sao nhiều nhiều như vậy "

Vô ý thức nỉ non một câu, Hạ Du chân mày hơi nhíu lại tới.

"Thế nào."

"Ừ, không việc gì."

Hạ Du nghe được lai thom tho hỏi, lập tức từ thất thần bên trong tỉnh lại, vội vã trở về một câu.

Chung quanh người đi đường tựa hồ cũng bắt đầu nhiều, mấy người mặc đồng phục làm việc nhân viên sửa chữa trải qua, hạ nhân rồi nhưng nghĩ đến chính mình cũng không phải như vậy không có chuyện làm đi xuống:

"Chúng ta đây ở nơi này phân biệt đi. Có cơ hội gặp lại sau đi."

"Chờ một chút. Người phải đi nơi nào."

Đan dật Điền lai thom tho ở Hạ Du vừa mới nói xong, lập tức mở miệng đạo.

Rõ ràng là tôi không cần trả lời vấn đề riêng, Hạ Du lại sững sốt.

Đúng vậy, chính mình phải đi nơi nào?

Hạ nhân rồi nhưng mê mang.

Từ thực tế trốn tới nơi này, nhưng là ở chỗ này phải đi nơi nào? Tìm Katsura Kotonoha ? Nhưng là Katsura Kotonoha ở nơi nào

Hạ Du mờ mịt ngẩng đầu lên, nhìn về phía đan dật Điền lai thom tho.

"Người rất thiếu tiền sao."

Không biết là có hay không xem hiểu Hạ Du trong mắt mê mang, đan dật Điền lai thom tho rất là đột ngột hỏi một câu như vậy.

"Ách "

Hạ Du trên mặt một trận lúng túng, hần suy đoán đến đại khái là bởi vì mình trước lấy tiền cử động để cho lai thom tho có ý nghĩ như vậy, có chút mất tự nhiên gật đầu một cái: "Trình độ nào đó coi là vậy đi."

"Người không địa phương đi đi. Nếu như có thể mà nói ta muốn thuê người. Sẽ cho giờ lương."

Đan dật Điền lai thom tho cặp mắt nghiêm túc nhìn Hạ Du, Hạ Du thậm chí ở một chớp mắt kia ở đó từ đầu đến cuối không một gợn sóng trong đôi mắt thấy một tia nóng bỏng

Chẳng qua là hần càng kinh ngạc cho nàng yêu cầu.

"Thuê? Ta?"

Hạ Du bộc phát cảm giác một trận không giải thích được: "Người ngay cả ta là ai cũng không biết chứ ? Người muốn thuê ta đi làm cái gì?"

"Nghiên cứu."

"Ta cự tuyệt."

Giống như lai thom tho nhanh chóng cho ra câu trả lời, Hạ Du cũng rất nhanh liền bác bỏ nàng.

Hắn phát hiện mình đã hoàn toàn không đoán ra trong nội tâm nàng là thế nào nghĩ.

"Ta chỉ là muốn quan sát nghiên cứu người hành động. Không biết làm cái khác người không nghĩ ta làm việc, người tuyệt đối tự bản thân cùng tự do."

Đan dật Điền lai thom tho giọng rất thành khẩn, trong đôi mắt cũng là một mảnh tinh khiết. Nàng bỗng nhiên đem hạ thấp thanh âm một tia: "Người không là nhân loại địa cầu chuyện ta cũng sẽ giúp người bảo mật."

Người mới không phải nhân loại!

Hạ Du tức giận nhìn nàng.

Ánh mắt từ cô ấy là mảnh nhỏ trắng như tuyết thượng đình một cái chớp mắt, sau đó nhìn một chút máy quay phim, chợt nghiêm túc trầm ngâm.

Nàng đại khái không đang nói đùa.

Hạ Du là nghĩ như vậy. Ít nhất hắn bây giờ thấy nàng không giống đùa.

Nguyên đến bên trong đan dật Điền lai thom tho chính là đối với (đúng) quan sát nghiên cứu có ẩn tính cuồng nhiệt, nhưng không có cái khác ác ý. Hạ Du thừa nhận mình được vừa có tài liệu ảnh hưởng rất lớn.

Chẳng qua là lấy Hạ Du nhận thức xem ra, nàng xác thực không có dối, nguyên nếu như thế nào bây giờ còn là như thế nào.

Hơn nữa xem ra chính mình ở nàng ức tưởng trung đại khái chính là người ngoài hành tinh thân phận

Hạ Du cảm giác tràn đầy não hắc tuyến chống lại nàng cặp mắt, lại ở trên tay nàng máy chụp hình thượng đình lưu xuống.

Giờ lương cách nói, trình độ nào đó cũng đã động hắn, dù sao hắn bây giờ không có bất kỳ có thể đứng đắn đạt được tiền đồ kính. Trước từ những thứ kia Nhật Bản học sinh trong tay đạt được chẳng qua là cơ duyên xảo hợp, hắn không thể nào một mực có như vậy cơ hội đi đạt được.

Cho nên nếu quả thật như nàng lời muốn nói như vậy không có bất kỳ câu nệ điều kiện, như vậy thu nhập thêm thu vào cũng không phải không được.

Chẳng qua là, nàng thật giá trị được bản thân tín nhiệm sao?

Hạ Du băng bó môi, ngón cái ép ép khóe miệng trầm ngâm, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn lai thom tho liếc mắt.

Đáp ứng nàng sau khi, coi như người ngoại lai chính mình sẽ còn vẫn an toàn sao?

"Ồ! Đan dật Điền, người tại sao lại ở chỗ này?"

Một tiếng xa lạ giọng nam truyền tới, Hạ Du lập tức dừng lại trầm ngâm nhìn sang.

Dầu mỡ tóc, một bộ bất tu biên phúc đáng vẽ, mập mạp trên mặt hạt gong kính, kính quang phản xạ không thấy rõ biểu tình, màu xanh nhạt áo sơ mi áo khoác nút cài giữ chặt, lại càng lộ ra mu mỡ sưng vù mập đột.

'Cái tên mập mạp này'

Hạ Du nhanh chóng quan sát một chút hắn, hắn nhớ tới cái này nguyên đến bên trong bé gái khổng ** mập mạp, tá Cổ tuần thái lang.

Hạ Du quan sát hắn đồng thời, hắn cũng tương tự ở cau mày đánh giá Hạ Du.

"Đan dật Điền bằng hữu? Ta gọi là tá Cổ, là đan dật Điền đại Tam tiền bối."

Tá Cổ tuần thái lang đầy đầy kính mắt, đối với (đúng) Hạ Du trầm giọng tự giới thiệu mình.

Hạ Du nhưng là nghe được hắn trong giọng nói không khỏi bất hữu thiện, cũng không khỏi đối với hắn có chút mâu thuẫn đứng lên. Không có trả lời giới thiệu, Hạ Du chẳng qua là gật đầu một cái, chưa nói cho hắn biết tên mình.

Đan dật Điền lai thom tho nhưng là phảng phất đối với hắn đến nhắm mắt làm ngơ như vậy, cuối cùng cũng không có liếc hắn một cái, mà là một mực ánh mắt sáng quắc nhìn Hạ Du.

Không chán chờ chút nào, trực tiếp ngay trước mọi người đối với (đúng) Hạ Du phát ra bản thân ý nguyện:

"Người bây giờ hắn còn không có hạ thấp địa phương. Nếu như có thể mà nói, tối nay có thể ở nhà ta qua đêm."

Hạ Du sửng sốt, kinh ngạc không dứt nhìn đan dật Điền lai thom tho.

Tá Cổ tuần thái lang cũng sững sốt, dùng sức nghiêng đầu qua nhìn đan dệt Điền lai thom tho, thậm chí cổ thay đổi quá gấp mà phát ra nhất thanh thúy hường.

Lai thom tho sắc mặt từ đầu đến cuối bình tĩnh như thường, chỉ chiếu Hạ Du chỗ sâu trong con ngươi, nhưng là hòa hợp lữ lữ mong đợi

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Phát hiện cùng tín nhiệm

Đứng ở lai Hương gia nhà sang trọng trước mặt, Hạ Du không tự kìm hãm được thở dài một hơi.

Nhìn cuối cùng đều là mặt đầy bình tĩnh đan dệt Điền lai thom tho, Hạ Du trong lòng vẫn còn có chút phức tạp:

"Tại sao?"

"Ngươi đang ở đây hỏi cái gì."

Đan dệt Điền lai thom tho móc ra chìa khóa, nghe vậy dừng động tác lại nhìn Hạ Du.

"Nói thế nào cũng có chút kỳ quái chứ ? Bỗng nhiên mời một đại đội mình cũng không biết người trở lại."

Cái vấn đề này không chỉ là hấn bây giờ hỏi, ở trước đây không lâu, tá Cổ tuần thái lang cũng giống vậy cuống cuống hỏi nàng cái vấn đề này, chẳng qua là lai thom tho đối với hấn nhắm mắt làm ngơ.

Hạ Du nhìn lai thom tho cặp mắt, định từ trong mắt nàng tìm cái khác câu trả lời, nhưng nàng đẹp đẽ trong đôi mắt từ đầu đến cuối một mảnh trong vắt.

"Như vậy, coi như báo đáp, ngươi nguyện ý nói cho ta biết tên ngươi à."

"Này không quan hệ chút nào chứ ?"

Hạ Du nhìn nàng kia chưa bao giờ biến hóa qua vô miệng đáng vẻ, phát hiện mình tựa như có lẽ đã thích ứng. Sự phát hiện này để cho hấn có chút không nói gì.

Hơn nữa, đối với tự nói với mình tên, Hạ Du không biết tại sao bây giờ luôn cảm giác có chút khó khăn mở miệng.

"..."

Hạ Du cuối cùng vẫn không trả lời, đan dệt Điền lai thom tho tựa hồ cũng không thể nào để ý đáng vẻ, thẳng mở ra môn.

"Mời vào." Đan dệt Điền lai thom tho trên mặt không có gì biểu tình biến hóa, hai tay nhưng là làm có chút khen mời động tác, ở mặt vô biểu tình trống rỗng vô mức độ dưới thanh âm lộ ra rất là tận lực: "Tùy ý là được, không những người khác, cho nên không cần câu nệ."

Hạ Du đối với (đúng) lai thom tho hí kịch biểu hiện phương thức đã ít nhiều có chút thói quen, chẳng qua là đề xuống trong lòng đối với (đúng) xa lạ trong nhà luống cuống, làm bộ như rất tự nhiên đi vào.

Tủ giày rất dài, thế nhưng nhẵn nhụi cùng phong phú sáng bóng, nhìn ra được vô luận là tủ giày hay lại là sàn nhà bằng gỗ đều là rất quý giá. Hạ Du ở tủ giày mở ra thời điểm lại nghe đến một tia nhàn nhạt chìm Trần vị.

"Trong nhà bình thường chỉ một mình ngươi ở?"

"Ừ. Bọn họ rất ít trở lại."

Đan dệt Điền lai thom tho gạt đầu một cái, chút nào không đình trệ thay xong giày đứng ở nơi đó nhìn Hạ Du, máy quay phim trong tay cũng đã không ngừng lóe điểm đỏ: "Có chút lạnh tanh, xin thứ lỗi."

"Sẽ không ta bình thường cũng thói quen một người ở."

Hạ Du cố bứt lên một nụ cười, chột yên lặng.

Cúi đầu cúi lại giày, Hạ Du thấy trên giày lưu lại vết máu động tác bình tĩnh, nhưng chột hay là làm bộ như không nhìn thấy tiếp tục. Vừa nghĩ tới thực tế sự tình các loại, Hạ Du phát hiện mình cũng không như trong tưởng tượng dễ dàng cùng tự nhiên.

Đan dệt Điền lai thom tho nghe được Hạ Du lời nói, cũng từ từ buông xuống máy quay phim trong tay.

"Yên tâm, bây giờ có ta giúp ngươi."

"? !"

Hạ Du ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn về mặt nghiêm túc nhìn mình đan dệt Điền lai thom tho, khoe miệng cứng rắn kéo một chút, cuối cùng vẫn là không cười nổi.

Đón nàng ánh mắt, Hạ Du lần nữa cúi đầu xuống, tiếp tục chỉnh mình đổi giày động tác:

Có lẽ, chính mình ngay từ đầu liền phán đoán sai, nàng cũng không phải là ngọc bẩm sinh vô miệng nữ, thật ra thì cũng là một cái rất cẩn thận, rất quan tâm người đi.

Lai thom tho không biết Hạ Du trong lòng đang suy nghĩ gì, hướng về phía Hạ Du, động tác rất đột ngột nắm quyền gior lên ngón cái:

"Không cần sợ hãi, ta sẽ không đối với ngươi như vậy."

"..." "Những lời này không nên ngươi tới nói đi hơn nữa cho dù phải sợ, cũng là ngươi phải không "

Hạ Du vẫn là không nhận được nói một câu.

Hắn biết, so với từ bản thân mặt ngoài vô hại học sinh khí mà nói, trải qua thăng cấp sau hắn, tích chứa bạo lực cũng là không thể khinh thường, trước kia năm cái nhuộm tóc Nhật Bản học sinh chính là ví dụ.

Vừa nghĩ tới thăng cấp, Hạ Du chột nhớ tới mình còn có tự do thuộc tính đếm số không có thêm.

Hơn nữa hắn bỗng nhiên nhớ từ bản thân trước bị những thứ kia Nhật Bản học sinh đập phải sau lưng, để cho vết thương lần nữa rướm máu, nhưng là bây giờ hắn lại cảm giác, kia trước còn không ngừng kích thích chính mình trần trụi đau nhói, bây giờ tựa hồ một chút cũng không cảm giác được.

Nhất niệm cập thử, Hạ Du trực tiếp trở tay đưa vào sau lưng.

Hạ Du ánh mắt từng điểm từng điểm trọn to: Hắn cái gì cũng không sờ tới!

Hạ Du đưa tay thả ở trước mặt mình nhìn một chút, trên tay không có thứ gì, Hạ Du giọng có chút gấp vội vã nhìn về phía lai thom tho:

"Có thể mượn ngươi một chút phòng vệ sinh sao?"

"Là muốn tắm sao? Ta trước cho ngươi nhường, trong tủ giày dép đều có thể đổi."

Lai thom tho nghe vậy lập tức gật đầu một cái. Hạ Du động tác nàng để ở trong mắt, hắn quần áo sau lưng giữ lại vết máu nàng là thấy, nàng biết vết thương phải kịp thời dọn dẹp sạch sẽ.

"Không, ta "

Hạ Du có chút kinh ngạc lắc đầu một cái, lai thom tho cũng đã trực tiếp tại chuyển giác biến mất, đi chuẩn bị. Hạ Du không còn gì để nói.

Biệt thự là phục hình dạng tử, thăm màu cà phê thật trên sàn gỗ đánh đèn cây nhìn rất bóng loáng, ở huyền không kia đám lớn thủy tinh đèn treo dưới ánh sáng, lộ ra nếu như mặt kiếng như vậy nhu lượng.

Máng lớn roi xuống đất thủy tinh bên trên lộ ra không nhiễm một hạt bụi, đem bên ngoài sân sân cỏ nhìn rõ ràng. Phòng khách rất rộng, đại môn không thấy được một bên có một không nhỏ lễ đài, nửa lùn thủy tinh công nghiệp vây hộ, rộng rãi phía trên chỉ lập đến một trận lau chùi đen nhánh sáng dương cảm.

Rất đơn giản, rất sạch sẽ, Hạ Du chạm đến bên tường kia cao lập thủy tinh bãi kiện, hắn thừa nhận mình xem không hiểu loại này cao nhã tình ý cảm giác.

Một mực sinh tồn địa phương đều là xóc xếch tới tấp, ngay cả ở trường học bình thường cũng là mảng lớn sách núi hỗn loạn chất đống, hạ nhân rồi nhưng có chút hướng tới loại này không chút tạp chất sáng ngời căn phòng lớn.

"Đã mức độ được, thỉnh an tâm sử dụng."

Đan dệt Điền lai thom tho chẳng biết lúc nào đứng sau lưng tự mình, Hạ Du quay đầu nhìn trong tay vẫn bung máy quay phim nàng, gật đầu một cái:

"... , ừ."

Vân thạch như bạch ngọc, Hạ Du cầm quần áo ném ở nơi nào, chân không đứng ở có chút ướt nhẹp sàn gạch men trên nền.

Toàn thân trong kính chính mình, sau lưng một mảnh bóng loáng.

Không có vết máu, không có thương tổn sọc, không có thứ gì.

Hạ Du đứng ở đã tại trước gương không biết đứng bao lâu, đã phản phản phục phục lần nữa xác nhận. Nhưng là vô luận thấy hay lại là sờ tới, hấn sau lưng vẫn là chút nào không khác thường.

"Thiệt giả?"

Hạ Du trên mặt không thể đè nén một trận khiếp sợ, hấn trên quần áo lưu lại vết máu chính ở chỗ này, nhưng là hấn sau lưng căn bản không bất kỳ bị vết thương tích.

Ngay cả sờ lên cũng không có bất kỳ đau đớn, phảng phất trước bị thương chính là một trận ảo giác như vậy.

Nhưng là hấn biết kia không thể nào là ảo giác.

"Tại sao có thể như vậy "

Hạ Du đề xuống chính mình sau lưng, nhìn trong gương chính mình vô ý thức ní non đi ra.

"Nếu như nói trên người mình có cái gì biến hóa khác đưa đến lời nói là thăng cấp nguyên nhân? !"

Hạ Du cặp mắt đột nhiên sáng lên.

Thuộc tính trên trang bìa không có cho hấn bất kỳ nhắc nhở, nhưng Hạ Du nhưng là theo chính mình suy đoán mà cảm thấy vô tận mừng như điên:

"Chỉ cần thăng cấp, là có thể đem người trong nháy mắt tu bổ? Cho dù thăng cấp trước bị như thế nào tổn thương cũng có thể trong nháy mắt khôi phục?"

"Nếu như vậy lời nói, nói cách khác, sau này vô luận bị nặng vô cùng thương thế, chỉ cần thăng cấp, là có thể lập tức phục hồi như cũ, thậm chí có thể sắp chết sống lại? ! Hơn nữa còn là hoàn toàn khôi phục sống lại? !"

Từ đi vào ngày tại Sekai đoạn này thời gian ngắn ngủi, hấn đã bắt đầu ý thức được, chính mình thăng cấp trong quá trình, thức dậy mâu thuẫn đã không ít.

Hơn nữa nếu như trước hấn suy đoán đánh nhau cũng có thể thăng cấp, hơn nữa còn khả năng có cơ hội đi cái khác thứ nguyên Sekai, như vậy hấn đến lúc đó muốn thăng cấp sẽ gặp đối với (đúng) vô số bị thương, thậm chí trọng thương!

Hạ Du không cách nào hủy bỏ loại này đoán được có khả năng, nhưng hấn bây giờ hơn loại này thăng cấp thêm năng lực cảm thấy từ trong thâm tâm kích động.

"Ta cầm quần áo liền để ở chỗ này, có yêu cầu gì xin theo ta nói."

Cửa phòng tắm ngoài truyền tới lai thom tho thanh âm, Hạ Du cảm giác thân thể một trận lạnh lẽo, mới giật mình mình nguyên lai đã đứng ở chỗ này thất thần rất lâu.

Trong bồn tắm nhiệt sương mù tràn ngập, Hạ Du nhưng là cảm giác một trận không có thói quen, chẳng qua là đưa tay từ trên giá bắt lại thêm đầu bù.

Hấn phát hiện lai thom tho bóng người mơ hồ tăng tại cửa phòng tắm đánh bóng bên trên, nằng vẫn luôn không hề rời đi.

Hạ Du ngẩn người một chút, chột im lặng nắm chặt thêm đầu bù, không có nước sôi, chỉ là muốn trong tay nắm cái gì có thật cảm giác đồ vật mà thôi.

"Ta nói, thấy ta như vậy ngươi không sợ sao? Ta đánh nhân chảy máu."

Hạ nhàn rồi nhưng mở miệng nói, thanh âm ở rộng rãi trong phòng tắm vang vọng.

"Không biết."

Ngoài cửa lập tức truyền tới đan dẹt Điền lai thom tho trả lời: "Sau chuyện này gặp lại ngươi tựa hồ biết mở cái gì tư tưởng, nhìn như vậy đứng lên cảm giác rất tốt."

"Ngươi nhìn ra?"

Hạ Du có chút thả ra trong tay thêm đầu bù, quay đầu nhìn về phía môn phương hướng.

"Ta còn nhìn ra được người tựa hồ còn rất nhiều cái khác bí mật."

"..."

Hạ Du lần nữa thật chặt thêm oanh tay cầm, cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

Thành như lai thom tho từng nói, hắn có rất nhiều bí mật, thậm chí chính hắn cũng biết không rõ rất nhiều bí mật, chẳng qua là vô luận rõ ràng còn chưa rõ ràng, hắn cũng không muốn nói đi ra.

"Muốn ta vào tới chà lưng cho người à."

Trong trầm mặc, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới lai thom tho bình tĩnh thanh âm. Hạ Du ngạc nhiên quay đầu nhìn sang, lại thấy đánh bóng dán giấy chiếu bóng người di động.

Đột nhiên tới cử động để cho Hạ Du cuống không kịp hô to lên tiếng:

"Không cần! !"

"Ta đây đi vào."

Lai thom tho căn bản không có để ý tới Hạ Du ý tứ, Hạ Du trơ mắt nhìn kia chốt cửa véo biết, trong bụng chợt thẳng kinh ngạc hốt hoảng.

"Chờ"

Hạ Du quỳnh lên bên dưới liền vội vàng nhảy vào bồn tắm, rào trong tiếng nước văng khắp nơi, Hạ Du đem thân thể của mình toàn bộ chôn vào trong nước.

Chốt cửa một tiếng vang nhỏ phục hồi như cũ, lai thom tho không có đi vào, thanh âm chậm rãi từ ngoài cửa lần nữa truyền tới:

"Ta đùa."

"..."

Hạ Du lau một cái trên mặt nước, im lặng không nói gì.

Không biết có phải hay không ảo giác, Hạ Du cảm giác lai thom tho trong giọng nói mang có một nụ cười châm biếm. Chẳng qua là không kịp tra cứu, lai thom tho câu nói tiếp theo để cho Hạ Du lần nữa yên tĩnh lại:

"Người bây giờ cũng nên nói cho ta biết tên đi."

Trong hồ tắm nước rất ấm áp, Hạ Du nghiêng đầu nhìn về phía nơi cửa, sương mù lượn lờ, đưa hắn tầm mắt hoàn toàn mơ hồ.

Cũng đúng đi, cũng nên nói cho nàng biết tên. Hơn nữa nếu quả thật như nàng từng nói, là nghĩ nghiên cứu ta, sẽ có hảo cảm kinh nghiệm chứ ?

Hạ Du lần nữa chúi chúi trên mặt nước: Cái này cũng không mất là một loại khảo sát đi.

"Hạ Du. Ta gọi là Hạ Du. Mùa hè hạ, thông thả du."

"Hạ Du thật là đáng yêu tên."

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 20 điểm exp.'

Hai đoạn thanh âm trước sau vang lên, Hạ Du nhìn trần nhà, thân thể hoàn toàn cảm giác buông lỏng một chút dần dần nghiêng nằm xuống.

Chính mình lúc nào trở nên đa nghi như vậy

Hệ thống kiểm nghiệm qua, nàng quả nhiên đối với mình là không có ác ý, nàng là có thể làm cho mình tin cậy

"Tốt lắm, Hạ Du, thay quần áo ta để ở chỗ này, khả năng lớn một chút, nhưng là người trước mặt đi."

"Ừ, cảm ơn."

Hạ Du ứng một câu, đầu cũng từ từ chôn vào trong nước

;

Chương 21: Bóng đêm cùng xung động

Hạ Du từ phòng tắm đi ra thời điểm, trong đại sảnh đèn đã đóng lại một ít, lộ ra không nữa như vậy sáng ngời.

Lại nhu hòa.

Y phục trên người cũng không phải là lai thom tho lời muốn nói lớn một chút, mà là rõ ràng là không biết địa phương nào đem ra cos phục.

Hoặc có lẽ là, là phân thể động vật quần áo ngủ.

Hơn nữa không có bên trong cái đó khó.

"Rất khả ái."

Đan dật Điền lai thom tho quay đầu, thấy Hạ Du cả người khó chịu đáng vẽ, gật đầu một cái.

Hạ Du không biết nàng là cố ý trêu chọc hay là thật cho là như vậy, nàng thanh âm luôn luôn đều là làm cho không người nào có thể phán đoán tâm tình bình tĩnh. Hắn làm bộ như không nghe được sửa sang quần áo một chút. Chẳng qua là trong quần trống rỗng cảm giác để cho hắn cực kỳ khó chịu.

Không có mặc sẽ không xuyên đi. Ngược lại cuối cùng lại không phải mình giặt rửa.

Hạ Du lúc này mới nhìn hướng lai thom tho.

Đã là hơi lạnh vào đêm.

Trời màn cửa sổ sắp xếp giấc ngủ đang, phát động đến trận trận gió đêm.

Lai thom tho đứng ở roi xuống đất thủy tinh trước, ánh trăng như nước, nàng đắm chìm trong nhu hòa ngân quang xuống, sóng thon dài tóc đen nghiêng roi xuống dưới, giống như cây nguyệt quế nữ thần như vậy thánh khiết.

Cũng rất liêu nhân.

Hạ Du quên chính mình trước là đang suy nghĩ cái gì, bước chân dừng một chút, sau đó không tự chủ hướng nàng đến gần.

"Tôi nay cũng là rất an tĩnh."

Đan dật Điền lai thom tho đầu ngón tay bóp bát tán roi trước ngực sợi tóc, đứng ở nơi đó lần nữa nhìn ra phía ngoài không trung. Nhìn vàng trắng sáng kia.

"Ừm."

Hạ Du đáp một tiếng, đứng ở bên người nàng cũng ngừng đầu nhìn trăng sáng, ánh mắt càng nhiều, nhưng là đang nhìn thủy tinh bên trên nàng ảnh ngược.

Thon dài trắng nõn cổ, như thon thả chi, nhỏ dài chân, còn có cơ hồ muốn chống đỡ y phục rách rưới ngực

Mơ hồ một trận mùi thơm truyền tới, hạ nhân rồi nhưng có chút thất thần.

"Người đang nhớ nhà à."

"Ừ? Ừ"

Hạ Du lòng không bình tĩnh không có nghe rõ lai thom tho lời nói, nghe vậy chẳng qua là rất tùy ý đáp một tiếng.

Hắn thậm chí không có lưu ý đến lai thom tho chính chậm rãi đến gần hắn.

"! ! !"

Sau lưng một trận ôn nhuận đề xuống, Hạ Du còn phản ứng không kịp nữa, hai cái tay cánh tay đã khoen ở trên người mình, có chút quyền khúc tóc dài màu đen bóng bèn, Hạ Du người được một cổ nhân nhặt mùi thơm.

'Đạt được trung cấp hảo cảm, lấy được kinh nghiệm điểm 60 '

Trong đầu loáng thoáng vang lên thanh âm để cho Hạ Du ngẩn người một chút, nhưng chợt ý thức được mình bị lai thom tho ôm, Hạ Du thân thể chợt cứng đờ, đã không cách nào suy nghĩ càng nhiều đồ.

"Không cần câu nệ, buông lỏng đi."

Đan dật Điền lai thom tho ở Hạ Du bên tai rất nhẹ giọng nói, Hạ Du lại cảm giác hô hấp đều phải ngưng trệ, cặp mắt tròn to bình tĩnh nhìn roi xuống đất

thủy tinh bên trên ảnh ngược đến ôm mình và lai thom tho.

Hạ Du rất rõ ràng cảm nhận được sau lưng kia đầy đặn mềm mại to truyền tới co dãn.

Này muốn ta thế nào buông lỏng!

Hạ Du trong nháy mắt đã ngay cả hô hấp cũng quên, không biết làm sao cương đến. Không biết làm sao với lai thom tho ôm, không biết làm sao với thân thể xao động.

"Hạ Du là cô độc sao? Ta có thể nhìn ra được Hạ Du một mực có rất trọng tâm kết."

Lai thom tho ở Hạ Du bên tai ôn nhu hỏi, mang theo thom tho hơi thở thổi ở bên tai, Hạ Du đã căn bản không nghe rõ nàng nói là cái gì.

Hạ Du cũng không có chú ý tới, lai thom tho giờ khắc này giọng không còn là trước như vậy chút nào không gọn sóng.

"Người rất chưa quen thuộc nơi này đi? Cho nên mới chạy loạn khắp nơi chứ? Yên tâm, ta sẽ không nói cho người khác người chuyện. Cho nên an tâm ngây ngô ở chỗ này của ta đi."

Hạ Du trong đầu hỗn loạn tung bùng, trên cánh tay cùng lai thom tho tiếp xúc da thịt có thể cảm nhận được nàng một mảnh lạnh như băng, nhưng Hạ Du nhưng là nóng ran được (phải) càng phát ra khó mà tự khống.

"Mặc dù không rõ ràng người tại sao lại xuất hiện ở trước mặt của ta, nhưng là đây chính là trên sách nói mệnh trung chủ định duyên phận. Hạ Du, người là thể nào đi tới nơi này, tại sao có thể đột nhiên biến mất, người có năng lực gì. Ta muốn biết người càng nhiều."

Lai thom tho thanh âm nói liên tục, Hạ Du nhưng thủy chung trong đầu xóc xệch không chịu nổi suy nghĩ miên man, không có nghe vào một chữ, hô hấp càng ngày càng nặng, sau lưng co dãn, da thịt tiếp xúc lạnh như băng, ẩm ướt hơi thở, mùi thom mùi thom cơ thể không một không để cho Hạ Du nhíp tim mắt không chế.

"Cho nên, làm ơn tất lệ thuộc vào ta."

Lai thom tho hơi nhắm mắt lại, nghiêng mặt dán vào Hạ Du trên đầu, một cái như bạch ngọc đầu ngón tay cũng lau Hạ Du tóc.

Nhấn nhụi đầu ngón tay từ trên tóc nhẹ nhàng an ủi săn sóc rồi, Hạ Du con người chợt co rụt lại.

"! !""Àm!"

Hạ Du cổ họng phát ra một tiếng mình cũng không nghe rõ gầm nhẹ, ở lai thom tho không kịp chuẩn bị bên trong xoay người, đưa nàng chợt đè xuống đất.

Sau lưng đụng sàn nhà đau đớn để cho đan dẹt Điền lai thom tho lông mày kẻ đen nhú một cái, trong mắt vẻ thống khổ chợt lóe lên. Trước mắt tối sầm lại, Hạ Du đã đè xuống nàng hai tay, ép ở trên người nàng.

Gần trong gang tấc mặt, nàng có thể cảm nhận được Hạ Du nóng bỏng hơi thở, cũng có thể thấy Hạ Du vô cùng không ổn định hô hấp tần số.

Phòng khách hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có Hạ Du thô trọng tiếng hít thở đang vang lên đến.

"Hạ Du?"

Đan dẹt Điền lai thom tho linh hoạt kỳ ảo âm thanh âm vang lên, thiếu một phần bình tĩnh, nhiều một phần chán chờ.

Hạ Du nhưng là ánh mắt bình tĩnh nhìn trên sàn nhà, bị chính mình hình chiếu bao trùm lai thom tho, trong mũi truyền tới đến trên người nàng thỉnh thoảng truyền tới tràn đầy kích thích mùi thom cơ thể, hô hấp càng phát ra nóng bỏng.

Lai thom tho nhìn Hạ Du, giây giũa một chút phát hiện bị thật chặt giam cầm, bỗng nhiên yên lặng.

Hạ Du rất nóng, cả người đều cảm giác rất nóng.

Nhiệt đến để cho hần cơ hồ cho là mình sau một khắc liền muốn hít thở không thông.

Tốc độ tim đập là Hạ Du chưa bao giờ biết nhanh, hần sáng quắc ánh mắt từ lai thom tho vô cùng mịn màng trên mặt, chảy xuống ở đó tình tề trắng nõn thon dài cổ, rồi đến ngọc chất như vậy xương quai xanh, rồi đến chống giữ quần áo miêu tả sinh động như phong bên trên.

Kia mình thoáng qua trắng nõn, phần trắng bên trên phảng phất chiết xạ màu hồng sáng bóng cự phong đập vào mắt bên trong, Hạ Du ánh mắt lại cũng đi bất khai.

Hạ nhân rồi nhưng cảm giác miệng lưỡi khô làm được rất lợi hại.

Trong đầu choáng váng choáng váng trệ trệ, lại là có chút không kịp chờ đợi, phân ra một cái tay, run lẩy bẩy, đè lên.

"Ừ"

Lai thom tho không có phản kháng, cặp mắt từ đầu đến cuối không có rời đi Hạ Du mặt, bị Hạ Du chạm đến nơi đó chớp mắt lại vẫn là không nhận được thân thể mềm mại run lên, trong mũi thờ nhẹ đi ra.

Hạ Du nhưng là đã bị trong tay xúc cảm mà bị lạc, ấm áp, mềm mại, trơn mềm, nhu nhuận, co dãn Hạ Du đã một số gần như mất lý trí.

Hạ Du bàn tay cực hạn mở to đến, trên tay lực đạo cũng từng điểm từng điểm tăng thêm, với phần trắng bên trong lõm xuống càng ngày càng sâu.

Ở lai thom tho không nhận được hừ nhẹ bên trong, Hạ Du tay bắt đầu từ từ nhào nặn chà.

"Hạ Du, không nên như vậy."

Lai thom tho định giãy giụa một chút, giãy dựa trung hạ bụng chạm được cứng ngắt đồ vật để cho lai thom tho động tác trở nên hơi chậm lại.

Hạ Du ánh mắt vẫn không có từ lai thom tho trên ngực dời đi chút nào, tay không bao giờ nữa thỏa mãn cùng cách vãi vóc trở ngại, khẽ run mà Hảu gấp đưa nàng kia bị bằng bó lên quần áo cổ áo, chậm rãi kéo xuống.

Lai thom tho rãnh tay lập tức đè lại Hạ Du tay, có chút thờ dốt:

"Ta ghét hạ lưu. Hạ Du."

Đan dệt Điền lai thom tho giọng rất nghiêm túc, Hạ Du nghe được kia mang theo tiếng thờ gấp thanh âm, hơi thờ lại càng phát ra rối loạn cùng nóng rực.

Lai thom tho trên mặt cũng không biết cần gì phải lên đã lúc đỏ bừng một mảnh, Hạ Du nhìn nàng gần trong gang tấc mặt, đôi môi cơ hồ muốn dính vào cùng nhau, hòa vào nhau thờ dốt, vành tai và tóc mai chạm vào nhau như vậy kích thích, để cho Hạ Du liều lĩnh vệt ra lai thom tho tay, kéo xuống.

Nơi cổ áo, kia nửa bên ** trong nháy mắt bắn ra, cao ngất mà nhẵn nhụi, màu hồng đầu vú theo hô hấp mà phập phồng đến, ở mảnh này cao lập trắng như tuyết bên trên rất là rõ ràng.

Hạ Du hô hấp chợt hơi chậm lại.

Sau đó không kịp chờ đợi đưa bàn tay bao trùm lên đi.

"Ừ"

Đan dệt Điền lai thom tho lần nữa không nhận được kiều rên một tiếng, Hạ Du cảm thụ so với mới vừa rồi càng rõ ràng trơn nhẵn xúc cảm, cảm nhận được kia không cách nào nắm giữ núi cao, cảm thấy kia trong lòng bàn tay có chút cứng rắn lên hột

Hạ Du cổ họng khô tựa hồ muốn phun lửa, hơi thở nóng bỏng ngay cả mình cũng có thể cảm nhận được nóng lên.

"Hạ Du không nên như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Bình tĩnh cùng tin tưởng

"không nên như vậy."

Lai thom tho tay vỗ bên trên Hạ Du mặt, đưa hân mặt bản hướng mình, chẳng qua là Hạ Du trên tay nhào nặn động để cho nàng nói chuyện cũng có chút không trôi chảy.

Tiêm bạch như tay ngọc rất nhu hòa, nhẹ nhàng ở Hạ Du nóng bỏng trên mặt khẽ run.

Trên mặt truyền tới lạnh lẽo để cho Hạ Du hỗn loạn đại não tĩnh táo một chút, ánh mắt cũng vô ý thường thức nhìn lai thom tho.

Một vũng như nước trong suốt cặp mắt, không chút tạp chất, trong vắt.

Hạ Du từ nơi này đôi trong con ngươi thấy mặt đầy điện cuồng chính mình, đột nhiên hơi chậm lại, động tác cũng cứng rắn đầu ở chỗ đó.

"Không nên như vậy, được không."

Lai thom tho thân thể giãy giụa một chút, nhẹ nhàng thanh âm lần nữa truyền lọt vào trong tai, Hạ Du nhưng lại như là cùng bị bát một chậu nước lạnh như vậy bắt đầu cương cố.

Hạ Du mới phản ứng được tay mình còn chộp vào nàg trên ngực, giống như điện giật thu. Thân thể cũng lập tức ngồi thẳng.

"Ta "

Hạ Du lẳng lẳng nhìn mình tay, hô hấp vẫn rối loạn, kịch liệt nhảy lên ánh mắt không ngừng từ trên tay mình cùng lai thom tho trên người qua lại du động.

Hắn rút cuộc ý thức được chính mình lại xung động ngồi cái gì, trong đầu oanh một tiếng, trống rỗng.

"Để cho ta đứng lên đi."

Lai thom tho giống vậy mang theo thờ nhẹ, chẳng qua là mang theo đồ ừng trên mặt vẫn một bộ bình tĩnh đáng vẻ.

Hạ Du bây giờ cũng bị chính mình cử động mà hù dọa mộng, máy móc tránh người ra lẳng lẳng nhìn mình tay, lai thom tho ngồi dậy, hai người ngồi ở trên sàn nhà, không nói gì nhau.

"..."

Hạ Du khẽ ngẩng đầu tiếp xúc được lai thom tho ánh mắt, lập tức bỏ qua một bên, tay dùng sức nói ra bộ ngực mình áo phục, nắm chặt rất căng, rất dùng sức.

Thân thể huyết dịch sôi sùng sục mang đến thờ độc còn chưa dừng lại, Hạ Du cắn chặt răng, trong mắt trong nháy mắt tràn đầy hốt hoảng cùng phức tạp.

Hắn nghe được lai thom tho đang ở không tiếng động sửa sang lại chính mình quần áo, hắn không dám ngẩng đầu.

Ta làm gì a ! !

Hạ Du siết chặt quả đấm càng dùng sức, để cho kéo banh trực quần áo siết ở trên da, siết đau nhức, Hạ Du mới tìm được một tia trò chuyện lấy ** cảm giác thật.

Nhưng vẫn không cách nào điền vào nội tâm của hắn kia vô tận thất thổ cùng như muốn phá cửa mà chạy chột dạ.

Thanh minh ánh trắng chiếu lên trên người, Hạ Du nhìn mình bóng dáng trên đất kéo dài. Như vậy đen nhánh, vắn vẹo, xấu xí.

Lai thom tho không nói gì, Hạ Du trong đầu một mảnh hỗn loạn càng không dám nói lời nào, một mảnh kiềm chế tĩnh mịch.

Hạ Du cúi đầu, không biết mình đang đợi cái gì, cũng không biết mình sợ đến cái gì. Hắn không cách nào lý thanh chính mình bất kỳ một luồng suy nghĩ.

Dur quang thấy lai thom tho tựa hồ đến gần một chút, Hạ Du lập tức giống như chim sợ nà như vậy lui về phía sau một ít.

"Thật xin lỗi! Thật xin lỗi"

Thanh âm mang theo một cỗ run rẩy.

Hạ Du không biết mình nên nói cái gì, trong miệng bật thốt lên khiếm đứng lên. Tràn ngập hối hận cùng luống cuống để cho Hạ Du từ đầu đến cuối bình tĩnh không được.

Hắn không phải là người cặn bã, làm chuyện sai chỉ chính mình, hắn không thể nào vô có tổn thương người khác còn có thể ổn định.

Hắn tự hỏi mình không làm được loại người như vậy cặn bã như vậy tự nhiên.

Hắn là lần đầu tiên như thế xung động cùng buông thả chính mình, buông thả đến mình cũng hù dọa chính mình giật mình, hắn không thể nào tin nổi mới vừa rồi ở lại nốt hương trông được đến cái đó là mình. Hô hấp hay lại là nhiệt, Hạ Du tay chân lại cảm giác một trận lạnh giá.

Lai thom tho không có lên tiếng đáp lại, Hạ Du không dám nhìn tới lai nốt hương con ngươi, hắn chỉ thấy nàg ve vẩy thân thể và tóc dài. Nàng tựa hồ đang lắc đầu.

Hạ Du không biết nàng lắc đầu ý tứ, hiện tại hắn, chỉ có thể đem hết thấy hương bi quan phương hướng suy nghĩ, đầu hắn ép tới thấp hơn.

Là mình cô phụ nàng tín nhiệm.

Trong đại sảnh vẫn một mảnh yên lặng, không tiếng động mỗi một giây, đối với (đúng) Hạ Du mà nói đều là một cỗ như muốn để cho người tan vỡ giày vỡ cảm giác. Hạ Du thân thể về phía sau chuyển một ít, kết chặt, căn răng thoáng cái đứng lên:

"Ta hay là đi thôi!"

"Đi nơi nào?"

Ra Hạ Du dự liệu, lai thom tho cơ hồ là thanh âm hân vừa dứt trong nháy mắt liền hỏi lên.

Không có hân tướng tượng bên trong lạnh lùng, cũng không có hân theo dự đoán tức giận cùng động thủ, lai thom tho thanh âm lộ ra rất trống lảnh bình tĩnh.

Bình tĩnh đến Hạ Du căn bản không dám nữa đi làm quá nhiều đoán chừng.

", không biết "

Hạ Du thấy lai thom tho đứng lên, nhưng là hân không dám ngừng đầu nhìn nàng.

"Người đang trách móc chính mình à." Lai thom tho bỗng nhiên lại hỏi.

Hạ Du không biết lai thom tho tại sao hỏi như vậy, là phải hay không phải, Hạ Du trong đầu một mảnh xóc xếch không biết rõ làm sao trả lời.

"Ta sẽ không trách người cái gì, cho nên không cần trách cứ chính mình, Hạ Du."

Hạ Du bỗng nhiên ngừng đầu, không thể tin nhìn về phía lai thom tho.

Tiếp xúc được lai thom tho ánh mắt trong nháy mắt, Hạ Du lập tức lại muốn tách rời khỏi, chẳng qua là lai thom tho trực tiếp đi tới, đem Hạ Du ôm lấy.

Không kịp chuẩn bị chính diện ôm lấy, Hạ Du con người chột rụt lại một hồi.

Lần nữa cảm nhận được vẻ này mùi thom cơ thể cùng mềm yếu, Hạ Du thân thể cũng lần nữa trong nháy mắt cứng còng.

"Lai "

"Ta không có nói láo, ta thật không có trách Hạ Du. Hạ Du có thể dừng lại, có thể tự trách, nói rõ Hạ Du vốn chính là có chính mình tiêu chuẩn người tốt, Hạ Du rất tôn trọng ta cảm thụ, ta thật cao hứng."

Người tốt sao?

Cương cố cơ thể hơi buông lỏng một ít. Hạ Du nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, buồn cười, lại cười vô cùng khổ sở.

"ta không biết "

Đây là hân bây giờ trong đầu duy nhất đáp lại câu trả lời.

Thanh âm rất khàn khàn, Hạ Du tâm thần vẫn còn đang xao động, hân đang cố gắng khống chế chính mình: "Lai thom tho người buông ta ra trước."

"Tại sao."

"Không tại sao, người không cảm giác được sao?"

Hạ Du chính mình cũng không biết là ôm như thế nào tâm tình nói ra những lời này, hân nghĩ nghĩ có thể vẫn không chính chắn, vẫn sẽ xung động làm bậy.

Nhưng là thân thể của hân nhưng là đã thành thực. Hơn nữa so với hân tư tưởng càng xung động.

Bây giờ thật chặt ôm nhau, Hạ Du có thể xuyên thấu qua chính mình xung động bộ phận cảm nhận được lai thom tho bụng mềm mại cùng co dãn. Hạ Du cảm giác mình đều cơ hồ lại muốn lần nữa điên.

"... ." "Ta tin tưởng người, Hạ Du."

Nhưng là chính ta cũng không tin mình

Hạ Du dùng sức kéo ra lai thom tho, nắm nàng giờ lên hai cánh tay, dùng sức thở hào hển, hân sợ chính mình cũng không còn cách nào áp chế chính mình: "Người là ngu si sao?"

Nổi nóng đan xen găm nhẹ một câu, Hạ Du ánh mắt rơi vào lai thom tho trên mặt. Ánh trắng nghiêng rơi vào nàng không tỳ vết chút nào trên mặt, ở ánh mắt của nàng chiếu xạ một cỗ mê người hào quang.

Lại giống nhau Hạ Du suy nghĩ như vậy, nói ra tin tưởng chính mình câu nói kia nàg, trong mắt vẫn là thấu triệt như vậy, thuần túy.

Hạ Du đột nhiên cảm giác được tự có mọi thứ lời nói, giờ khắc này đều hóa thành không tiếng động.

"Ta tin tưởng. Ta sẽ không phán đoán lầm người. Hạ Du, ta tin tưởng người."

Lời nói vẫn bình tĩnh, bình tĩnh để cho Hạ Du cảm giác mình xao động cũng đang nhanh chóng hạ nhiệt đi xuống.

Hắn chậm rãi lỏng ra lai thom tho giờ lên hai cánh tay, thấy nàg trên cánh tay vết ướ, Hạ Du mới biết rõ mình lòng bàn tay đã bốc lên nhiều như vậy mồ hôi. Hướng về phía an tĩnh nhìn mình lai thom tho, Hạ Du trên mặt cương một chút, chợt lộ ra một nụ cười khổ:

"Làm sao bây giờ, ta bây giờ cảm giác rất mất mặt."

"Không cần để ý, ta không để ở trong lòng."

"..."

Lai thom tho lập tức trở về đáp lời để cho Hạ Du trệ một chút, không khỏi cảm giác vừa bức mình vừa buồn cười.

Nhận ra được thân thể có nhiều chỗ vẫn không có bình tĩnh lại, Hạ Du có chút lúng túng mở miệng lần nữa:

"Ta muốn đi giặt rửa nhiều một lần tắm"

"Tại sao."

"..."

Đề cử một quyển sách:

Rồng nẫu kéo toàn cảnh chế phách kế hoạch ← một quyển rất vui mừng cười tròn thần đồng nhân.

Ừ, tác giả là cái cơ sở lão.

Đọc tiếp: <http://book/3196355.aspx>

Chương 23: Kinh nghiệm cùng rời đi

Vào đêm, vạn lại yên tĩnh.

Không biết là lần đầu tiên ở người khác qua đêm, còn là bởi vì mình trước làm xung động chuyện, bây giờ tay lưu dư hương trong đầu quanh quẩn.

Hạ Du vẫn luôn ở trên giường trần trờ chưa chợp mắt.

Đệm giường đều là rất tân vị đạo, căn phòng cách âm cũng rất tốt, không có bất kỳ quấy rầy dưới tình huống Hạ Du vẫn suy nghĩ xóc xếch.

Trong đầu thỉnh thoảng phơi bày đánh vào tính hình ảnh, để cho Hạ Du có lúc thậm chí không áp chế được nghĩ (muốn) đưa tay đi bắt lộng một chút cứng rắn như sắt vị trí, nhưng là nghĩ đến đây là người khác nhà người khác giường, ngay cả mặc cũng là người khác quần áo, Hạ Du liền gắng gượng ức chế đi xuống.

Đối với (đúng) lai thom tho làm chuyện như vậy sau khi, Hạ Du cuối cùng vẫn lần nữa đi giặt rửa một lần tắm. Sau đó có chút lúng túng muốn một phòng khách, lấy có chút mệt mỏi lý do ngay cả cơm cũng không ăn liền nằm trên giường.

Hắn là nghĩ (muốn) tỉnh dậy, cái gì cũng biết quên. Chẳng qua là càng muốn ngủ càng khó ngủ.

Đã không biết bao nhiêu lần đổi tư thế ngủ, cho đến Hạ Du lần nữa từ nhìn nóc nhà ngăn người bên trong tỉnh hồn lại thời điểm, hắn dứt khoát ngồi dậy.

"Thuộc tính trang bia."

Hướng về phía hư không kêu một tiếng. Trong suốt giả tưởng trang bia lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, ánh sáng dịu dịu trong nháy mắt xua tan hắc ám

Hạ Du tâm một mực rất loạn, cũng là mới vừa trong lúc vô tình nghĩ (muốn) lên mình còn có mười điểm tự do thuộc tính không có thêm, bây giờ không có chuyện làm vừa vặn đưa nó thêm

Vốn là lo lắng liếc một cái, Hạ Du cặp mắt nhưng là không thể đè nén trừng lớn.

"75/ 160? Không phải là 15/ 160 sao?"

Điểm kinh nghiệm EXP Hạ Du nhớ vừa mới đến lai Hương gia thời điểm còn xác nhận một lần, lúc ấy 15/ 160 số liệu hắn cũng tự tin sẽ không nhớ sai, hẳn khi đó vẫn còn ở phỏng đoán tràn ra số này theo nguyên nhân tới.

Chẳng qua là bây giờ bỗng nhiên gia tăng suốt 60 kinh nghiệm, so với Hạ Du biết dĩ vãng bất kỳ lần nào đều phải nhiều! Hết lần này tới lần khác Hạ Du căn bản không nhớ nổi nó rốt cuộc là làm sao tới.

"Trong đoạn thời gian này chính mình tiếp xúc chỉ có lai thom tho nói cách khác, chính mình từ lúc nào từ lai thom tho trên người đạt được này 60 chút kinh nghiệm điểm?"

Hạ Du chần chờ nỉ non, ánh mắt ở điểm kinh nghiệm EXP lan thượng phiêu hốt bất định.

Hắn cố gắng nghĩ lại lúc ấy chi tiết, nhưng là mỗi một lần cơ hồ đều là lập tức trở về nghĩ đến kia trắng như tuyết to lớn cao vút, thực cốt mất hồn mềm mại, béo mập cực điểm

Hạ Du nhận ra được thân thể rực rạch, không thể không cười khổ buông tha đi xuống.

"Coi là, sau này sẽ từ từ biết."

Hạ Du tự mình an ủi một chút, suy nghĩ một chút, quyết định đem thuộc tính điểm cũng thêm đến trong lực lượng.

Bén nhảy mà nói, đã là người thường gấp ba, đối với (đúng) Hạ Du bây giờ mà nói đã rất sung túc. Đã sâu sắc thể nghiệm qua cao bén nhảy mang đến biến hóa, nhưng Hạ Du rõ ràng hơn lực lượng đối với chính mình tác dụng.

Nắm giữ bén nhảy, lại không hiểu được kỹ xảo, Hạ Du đối mặt phân nhiều thời điểm càng nhiều là dùng với tránh. Có lẽ sau này học được rất nhiều kỹ xảo sau khi mới có thể phát huy cao Mẫn phải có tác dụng.

Nhưng là lực lượng bất đồng.

Dốc hết toàn lực. Vô luận hắn bây giờ là hay không có ví dụ như kỹ xảo chiến đấu các loại, chỉ cần hắn có đầy đủ lực lượng, hắn cũng có thể rất nhanh giải quyết hết phiền toái.

Lực lượng trên nhiều khía cạnh quyền uy cùng hiệu dụng tính, đều là không nghi ngờ gì nữa.

Mà thể chất cùng tinh thần, Hạ Du bây giờ còn đối với bọn họ cụ thể hiệu quả không biết, chỉ bằng vào mặt chữ suy đoán lời nói, Hạ Du cũng không nhìn ra bọn họ đối với chính mình có cái gì đại tác dụng, cho nên tạm thời cũng không có lo lắng bọn họ.

Nếu như không có biến hóa khác lời nói, Hạ Du cũng chuẩn bị tiếp theo một đoạn thời gian, hắn cũng có đem thuộc tính tăng point đến chính mình trong lực lượng đi.

Đọc tùy tâm động.

Lực lượng kia một cột trị số biến hóa, từ 19(+) trong nháy mắt biến thành 29(+).

Một cỗ Hạ Du trong dự đoán cảm giác từ trong cơ thể đột nhiên hiện lên, Hạ Du rõ ràng cảm nhận được bọn họ lan tràn đến toàn thân, lan tràn đến thân thể từng tắc một, để cho toàn thân hắn tế bào phảng phất đều phải thân ngâm đi ra!

Không biết là ảo giác hay là chân thực, Hạ Du phảng phất nghe được thân thể của mình gân cốt phảng phất đều tại tiếng rắc rắc vang.

Một cỗ toàn thân lôi xé như vậy đau đớn chớp mắt đã tới, lại trong nháy mắt biến mất. Ở Hạ Du còn đến không kịp kêu đau, loại cảm giác này liền biến mất hầu như không còn.

Cướp lấy, là một mảnh cả người tràn đầy vô hạn tinh lực như vậy phát tiết xung động.

Hạ Du ngồi ở trên giường, nhắm hai mắt cảm thụ, chậm rãi giờ bàn tay lên.

"Ken kết rắc."

Có rúc thành quả đám không ngừng phát ra giong vang, Hạ Du từ kia thật thật tại tại nắm quyền bên trong có thể rõ ràng cảm thấy cỗ lực lượng kia.

Bên trong căn phòng một vùng tăm tối cùng yên tĩnh, Hạ Du cặp mắt nhưng là một mảnh tinh ánh sáng nhìn mình quả đám, bỗng nhiên không nhịn được, có chút ngốc cười lên.

Trời sáng ngày thứ hai.

Hạ Du mang theo nhàn nhạt vành mắt đen mở cửa phòng thời điểm, đan dệt Điện lai thom tho vừa vịn đứng tại chính mình trước cửa.

Có chút kinh ngạc, chợt Hạ Du có chút ngượng ngừng cười cười.

"Híc, buổi sáng khỏe "

"Được."

Đan dệt Điện lai thom tho đối với (đứng) Hạ Du gật đầu một cái, cầm trong tay xếp xong quần áo đưa tới Hạ Du trước mặt: "Hạ Du, quần áo đã giúp người rửa sạch sẽ làm khô cạn."

Hạ Du có chút cẩn thận từng li từng tí nhận lấy, tận lực không để cho mình cùng nàng tay tiếp xúc, còn làm bộ như lơ đãng lưu ý một chút lai thom tho biểu tình.

Thấy nàng cũng không có một tia khác thường. Hạ Du thờ phào một cái đồng thời, có chút nhàn nhạt cảm giác thất vọng thấy.

"Ta đang chuẩn bị đi về, vừa vặn đổi."

"Trở về?"

Lai thom tho cặp mắt bỗng nhiên phát sáng một chút, Hạ Du nhận lấy quần áo sau khi mới phát hiện, quần áo che giấu xuống trong tay nàng kia bộ lóe hồng quang máy quay phim.

Hạ Du biểu tình có chút cương.

Tiếp theo thời gian, từ Hạ Du thay quần áo xong rửa mặt xong tất rồi đến đi ra lai Hương gia, máy quay phim trong tay của nàng ống kính vẫn như hình với bóng hướng về phía hắn.

Dù là ngay từ đầu Hạ Du liền cùng nàng ước định cẩn thận, là sẽ để cho nàng quan sát, hơn nữa hết thảy đều sẽ không tiết ra ngoài. Nhưng là một mực bị ống kính như vậy vỗ, Hạ Du vẫn cảm giác một cỗ nhàn nhạt áp lực.

"Được, nơi này là được, không muốn chụp, ta muốn đi."

Nhiều lần Kabuto chuyển đi tới một cái bốn bề vắng lặng xó xỉnh trong hẻm nhỏ, Hạ Du không nhận được đối với (đứng) lai thom tho nói một câu.

"Người sẽ trở về chứ ?"

Đan dệt Điện lai thom tho nghe vậy rất thuận theo buông xuống máy quay phim trong tay, trên mặt vẫn chút nào không gọn sóng, nhưng Hạ Du chợt chú ý tới nàng trong giọng nói không bình tĩnh.

Hạ Du cũng giống vậy có chút không bình tĩnh, dù sao tối hôm qua phát sinh qua chuyện như vậy. Được xâm người bây giờ còn đứng ở trước mặt mình.

Hơn nữa Hạ Du vẫn là phải ngay trước người khác mặt trở về Sekai hiện thật.

" dĩ nhiên sẽ!"

Hạ Du đối với (đứng) đan dệt Điện lai thom tho gật đầu một cái, nghiêm túc cho ra bản thân cam kết.

Hắn chợt thấy nàng cười. Mặc dù chỉ là ngẩn ngui một cái chớp mắt. Thậm chí Hạ Du thiếu chút nữa cho là kia là ảo giác.

Hắn là lần đầu tiên thấy nàng cười, dễ hiểu, rất là đẹp đẽ.

Thuộc tính trang bìa đã một mảnh đỏ bùng, Hạ Du nhắm mắt lại, là Trữ lưu kia trong nháy mắt hình ảnh, cũng vì gần sắp đến ly biệt.

"chờ một chút."

Đan dệt Điện lai thom tho bỗng nhiên lên tiếng, Hạ Du ngạc nhiên mở mắt.

"Ta muốn biết, người tại sao nhất định phải đuổi rồi đi."

Lai thom tho đến gần một bước, cặp mắt lẳng lẳng nhìn Hạ Du, sóng mắt lưu động.

Một trận gió nhẹ, bà sa cành lá tiếng va chạm chậm rãi truyền tới, Hạ Du cũng giống vậy lẳng lẳng nhìn lai thom tho, bỗng nhiên mở miệng:

"Biết cô bé lộ lem sao? Đến một cái thời gian quy định thì nhất định phải đi cái đó."

"Ừm."

"Ta là nam sinh bản."

Không để ý đến lai cốt hương bên trong chớp tắt kinh ngạc, Hạ Du khẽ mỉm cười, bạch quang bên trong tại chỗ biến mất

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Thực tế cùng lại vào

Trước mắt ánh sáng một trận biến ảo, Hạ Du chợt từ vẻ này choáng váng bên trong khôi phục như cũ, đập vào mắt là trong phòng mình kia vạn năm không thay đổi chung bày.

Trở về thực tế.

Chân đạp thật giẫm đạp trên đất, Hạ Du đi tới chính mình mép giường nặng nề nằm trên đó.

Giống như hần suy nghĩ liếc mắt, cùng hần tiến vào bên trong Sekai thời điểm so sánh, bây giờ cũng chưa qua đi bao nhiêu thời gian. Hạ Du thò đầu liếc mắt nhìn phòng khách chung, sau đó sắp xếp tư thế đứng chụp làm cho mình nằm càng thoải mái.

Cửa sổ gió thỉnh thoảng lay động sa liêm, ngoài cửa sổ ánh sáng thỉnh thoảng gọi vào. Để cho người phiền não huyền não không ngừng từ bên ngoài truyền tới.

Có lẽ là thích ứng bên trong Sekai, Hạ Du trở lại thực tế sau khi, luôn cảm giác có loại rất không thực tế hoảng hốt cảm giác.

Đưa tay đem cửa sổ đóng lại, Hạ Du từ trên giường Mạnh bật ngồi dậy tới.

Thân thể lực lượng cảm giác rất rõ ràng có thể cảm giác, Hạ Du biết vô luận là thực tế hay lại là ngày tại Sekai, đều không phải là mơ.

"Cô "

Trong bụng truyền tới khẽ kêu để cho Hạ Du tưởng từ bản thân tựa hồ một đoạn thời gian rất dài cũng không có ăn cơm, sau khi đứng dậy phải đi khắp nơi lật tìm cái gì lót dạ.

Có lẽ là thân thể thuộc tính mang đến biến hóa, hốt luân bên trong hần chợt phát hiện chính mình ăn mạnh tựa hồ trở lên lớn một ít.

Đặt ở đầu giường điện thoại di động một mực đang đóng.

Hạ Du liếc mắt nhìn, do dự một chút, đứng là vẫn còn không có đi mở máy.

Trong nhà không có máy bay riêng, trong trường học cũng không có mấy người quan tâm tới trong nhà mình là nghỉ ngơi ở đâu, nếu như có ai muốn tìm chính mình chỉ có thể thông qua điện thoại di động.

Bây giờ có lẽ đã có người đánh qua tay mình máy chứ ? Dù sao trong trường học diễn biến thành bộ dáng kia.

"Bất quá cho dù thực sự có người tìm, cũng sẽ không là chuyện tốt đi."

Hạ Du lắc đầu một cái, xòe bàn tay ra thả ở trước mặt mình.

'Không được, chính mình còn còn thiếu rất nhiều cường'

'Chính mình sẽ còn cảm thấy sợ hãi cùng mê mang còn phải càng cường mới được.'

Nắm ngón tay chợt nắm chặt, Hạ Du thở một hơi thật dài, ánh mắt từ từ từ giữa mê vông rõ ràng.

Trường học sự tình Hạ Du quyết định trước không để ý tới.

Nghĩ (muốn) cũng tốt, không nghĩ cũng tốt, phiền toái sẽ tìm tới liền từ đầu đến cuối sẽ tìm tới tới. Cho nên bây giờ phiền não cũng vô dụng.

Nghĩ thông suốt điểm này Hạ Du, đứng tại chỗ phát một chút ngây ngô, sau đó mở máy vi tính ra, chuẩn bị đem ngày ở sân trường đại khái nhìn lại một lần.

Hắn bây giờ tiếp xúc càng nhiều là đan dệt Điện lai thom tho cùng tay mơ du vô ích cái Sekai kia, nhưng là Hạ Du rất rõ là, nếu thuộc tính trên trang bìa đánh dấu là 'Ngày ở sân trường' Sekai. Như vậy chính mình yêu cầu chú ý, khẳng định ưu tiên là cái Sekai này.

Thừa dịp hắn bây giờ nói biết hết thấy nội dung cốt truyện còn không có mở ra, phải biết trước tất cả, không để cho mình lại như vậy mờ mịt mà không biết làm thế nào.

Đến lúc đó dù là gặp phải biến số gì, ít nhất tự mình biết đủ nhiều, cũng sẽ không tay chân luống cuống.

Vừa nhìn, một bên lần nữa chứng thực hoạt hình bên trong một ít địa danh các loại, Hạ Du đem mười mấy tập hoạt hình cũng nhìn xong thời điểm, sắc trời đã hoàng hôn đi xuống.

Trong nhà vẫn chỉ có một mình hắn, đóng lại hoạt họa (animation) sau có nhiều chút tĩnh lặng.

Hạ Du nhìn một chút hòa hoãn cái từng điểm từng điểm gia tăng thuộc tính trang bìa, rất chậm, Hạ Du cũng không nghĩ nhiều, duỗi một chút eo, chuẩn bị ngủ xuống.

Ở lại Hương gia một đêm hắn căn bản cũng không có ngủ ngon, Hạ Du bây giờ không muốn đi suy nghĩ những thứ kia phiền nhiễu sự tình, vì vậy buông thả chính mình đi ngủ.

Kim chi giấy khiêu động lên, ở trên không đang trong phòng tí tách tí tách.

Hạ nhàn rồi nhưng từ trong mộng lúc thức tỉnh sau khi, sắc trời đã tối lại.

Vén màn cửa lên nhìn phía xa đèn đường, Hạ Du hướng về phía không có một bóng người nhà ở phát một chút ngây ngô. Sau đó điều đình đã lần nữa trở nên xanh thẫm thuộc tính trang bìa.

Mở rộng thân thể một chút. Hạ Du không có đóng xuống nó, cứ như vậy yên lặng đi thay xong giày.

Hướng về phía gương, thật sâu nhìn bên trong chính mình, Hạ Du chột nhắm mắt lại:

"Tiến vào."

Một lần nữa cảm nhận được ánh sáng biến hóa, Hạ Du đập ồm mặt đất, từ từ mở mắt.

Lại thấy một cái trong tay cầm cầu ba bốn tuổi thằng bé trai, chính mở to hai mắt ngơ ngác nhìn mình.

Hạ Du thân thể cứng đờ.

Hắn nhìn thằng bé trai không dám vọng động, thằng bé trai cũng bị bỗng nhiên xuất hiện hắn bị dọa sợ đến ngốc tại chỗ.

"Ba "

Thằng bé trai trong tay quả banh da rơi xuống đất phát ra một tiếng vang nhỏ, Hạ Du phản xạ có điều kiện như vậy lập tức tiến lên nhặt lên, thấy bốn phía không có những người khác, mới thở phào một cái.

Chột có chút ảo não.

Mỗi một lần hắn cho là mình tìm địa phương rất bí mật thời điểm, mỗi một lần đều bị người nhìn thấy.

'Xem ra lần kế thật phải thật tốt tìm một cái tuyệt đối không có người địa phương mới được.'

Hạ Du bụng trong tay quả banh da, liếc mắt nhìn vẫn còn ngơ ngác đứng ở nơi đó không dám động thằng bé trai.

Thật may lần này chỉ là một tiểu hài tử.

"Tam lang, tam lang người đang ở đâu?"

Một trận đàn bà tiếng kêu từ ngõ hẻm ngoài truyền tới, Hạ Du lập tức ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy một cái mặc đồ chức nghiệp thiếu phụ mặt đầy cuồng cuồng xuất hiện ở đầu hẻm, thấy thằng bé trai sau liền vội vàng bước chân vội vã đi tới.

"Thế nào lúc này liền chạy đến nơi này chơi đùa."

Thiếu phụ liền tranh thủ thằng bé trai ôm vào trong ngực, thấy đứng ở chỗ này Hạ Du, cười gật đầu một cái, sau đó ôm vẫn còn ở đờ đẫn nhìn mình thằng bé trai chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút."

Hạ Du liền vội vàng gọi lại nàng, cầm trong tay quả banh da đưa tới: "Cái này là hắc mới vừa rồi xuống."

Thiếu phụ ngạc nhiên một chút, chợt nhận lấy quả banh da lập tức đối với (đúng) Hạ Du có chút cúi người cảm tạ:

"Cám ơn người, cảm ơn."

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 điểm exp.'

Thiếu phụ nói cảm ơn hoàn liền vội vã rời đi, chỉ còn dư lại Hạ Du còn tại chỗ nhìn nàng bóng lưng phát ra ngây ngốc.

"Không dùng tạ"

Thời gian đổi mới tạm nhất định là mười hai giờ trưa cùng mười hai giờ khuya, nếu như tăng thêm liền sáu giờ cùng tám giờ bên cạnh (trái phải).

Lại nói trên tay đều có phiếu đề cử a cái gì không, ta cái gì đều phải!! Cho ta đi!!

;

Chương 25: Phát hiện cùng thăng cấp

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm'

Trong đầu vang lên thanh âm đã qua rất lâu, Hạ Du vẫn đứng trong ngõ hẻm không nhúc nhích.

Một trận gió mát đánh tới, phất lên quần áo, hạ nhân rồi nhưng bỗng nhiên ngẩng đầu.

"Lại thật có thể như vậy"

Trong miệng ni non, Hạ Du trong mắt hào quang nhưng là càng ngày càng sáng.

Hạ Du trước lấy được kinh nghiệm điểm, trừ cùng mấy cái côn đồ dây dưa đạt được ra, cái khác đều là từ nói lá, lai thom tho, mỹ vũ các loại, coi như vai chính Nữ phối kịch ** vật trên người đạt được. Hạ Du lúc ấy liền muốn qua, nếu như có thể từ trên người những người khác cũng có thể thu được kinh nghiệm điểm

Quyển kia tới chỉ là một phỏng đoán. Nguyên vọng tốt đẹp.

Nhưng phỏng đoán nhưng bây giờ là được chứng thực.

Trước hắc còn lo lắng qua một chút, chính là nếu như từ nội dung cốt truyện nữ sinh trên người lại cũng không có kinh nghiệm điểm lấy được thời điểm, nên làm cái gì. Bây giờ từ đường trên người cũng có thể thu được kinh nghiệm chút chuyện thật phát sinh ở trước mắt, không thể nghi ngờ là để cho Hạ Du mở ra một cánh cửa kỳ có lợi của sổ!

Lấy được cảm tạ kinh nghiệm điểm chỉ có kịch ** vật 10%, số này theo thu nhỏ lại Hạ Du cũng không có ngoài ý muốn.

Hạ Du biết hết thảy không thể nào như vậy Long ngạo thiên. Nếu quả thật trong chỗ u minh có cái gì quy tắc ở lời nói, người đi đường kia tự không khả năng cùng kịch ** vật đẳng cấp.

Hiện tại ở loại kinh nghiệm này điểm không cấp bậc cũng chứng thật Hạ Du dự liệu.

Trong chỗ u minh, Hạ Du chung quy cảm giác mình tựa hồ có cái gì ở trong đầu linh quang chợt lóe, lại lại lập tức chớp tắt không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Hạ Du vô luận như thế nào sẽ nhớ cũng nhớ không nổi tới.

"Hô!" "Coi là, bây giờ đi trước tìm người thí nghiệm xuống."

Hạ Du lắc đầu một cái không nữa quần quít mới vừa rồi linh quang, bây giờ lòng tràn đầy cũng là muốn đi lấy được kinh nghiệm điểm phần chán.

Hẻm nhỏ bên ngoài ánh mặt trời rất nhu hòa, dù là ở trong Sekai hiện thực đi qua thời gian dài như vậy, nơi này cũng như mùa hè du phỏng đoán như vậy vẫn còn sáng sớm đáng vẻ. Thích ứng một chút ánh sáng sau khi, Hạ Du nhìn một chút lại Hương gia phương hướng, trầm ngâm một chút, cuối cùng vẫn là hướng đám người càng nhiều lần nhau phương hướng ngược lại dứt khoát đi

Cửa hàng đường phố một nhà hoa cửa tiệm, Hạ Du đem ngăn lại tán loạn bó hoa đưa cho hoa chủ tiệm mẹ.

"Thật giúp bận rộn, gần đây tiểu hài tử luôn là nghịch ngợm như vậy. Tóm lại cảm ơn người." "Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm"

"Không cần cảm ơn ừ ta gọi là Hạ Du."

Hạ Du đối mặt hoa chủ tiệm mẹ khom người cảm tạ liền vội vàng khoát tay, do dự một chút đem tên mình cũng báo ra tới.

"Ôi chào? Oh! Kia được rồi, cảm ơn người, Hạ Du quân." 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Hoa chủ tiệm mẹ hơi ngạc nhiên một chút, lập tức hướng về phía Hạ Du ngòn ngọt cười. Hạ Du nghe được kinh nghiệm đạt được tiếng nhắc nhở, cũng trở về lấy một cái khoái trái nụ cười.

Phất tay một cái, Hạ Du lập tức lại rời đi nơi này tìm kiếm khắp nơi đứng lên

Cửa hàng đường phố ghé dài chỗ nghỉ ngơi.

Hạ Du đem nhật về chanh cũng cẩn thận hỗ trợ bỏ vào thiếu phụ bụng túi giấy, đối phương cũng không ngừng bận rộn cảm tạ:

"Cảm ơn, cảm ơn, thật là làm phiền người, đúng những thứ này cam sành phải dẫn mấy cái trở về sao?" 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm'

"Không cần không cần ách, tên ta kêu Hạ Du."

Hạ Du khoát khoát tay cự tuyệt thiếu phụ tặng, đồng thời cũng có chút không được tự nhiên báo cáo ra tên mình.

Đây đã là lần thứ mấy Hạ Du không nhớ, mỗi lần gặp các nàng một bộ chỉ giúp chuyện nhỏ lại đối với chính mình thật lòng cảm tạ, hơn nữa cũng muốn cúi người đáng vẻ, Hạ Du có chút không có thói quen, nhưng là lại không khỏi không cảm khái đứng lên.

So với Sekai hiện thật, lần thứ hai nguyên người ở đây đối với người khác càng lễ phép, hơn nữa càng thuần túy càng không có đề phòng.

Nếu như là Sekai hiện thật người như vậy vô thân vô cố đi hỗ trợ, giúp người có thể sẽ bị lừa gạt cái gì, bị giúp người cũng sẽ cảm thấy người trợ giúp khác (đừng) có ý đồ mà phòng bị mười phần đi

Thực tế loại này phức tạp rốt cuộc là tốt hay là xấu a

"? , Hạ Du?"

Thiếu phụ nghe được Hạ Du đột ngột ghi danh chữ ngân người một chút, trong lúc nhất thời đầu không chuyển qua tới đáng vẻ.

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Được!

Hạ Du lần nữa nghe được tiếng nhắc nhở, trong lòng thầm rống một tiếng, cũng không có đối với (đúng) vẫn còn ở tình tình mê mê thiếu phụ giải thích, phất tay một cái lần nữa chạy đi.

Sushi cửa tiệm.

Chủ tiệm vợ chồng đối với (đúng) người giao hàng nói lời từ biệt sau khi, chợt mặt tươi cười nhìn về phía Hạ Du.

"Khí lực không tệ a, tiểu tử, cảm ơn a, ha ha ha."

Khỏe mạnh chủ tiệm đưa tay muốn chụp Hạ Du bả vai, nhưng thấy trên tay mình bởi vì mới vừa rồi dòi thức ăn thủy sản mà ướt lợc cộc tay, cười mĩa một chút lau trở về chính mình khăn choàng làm bếp bên trên.

"Cảm ơn người, người" 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm'

Ở bên cạnh hần bà chủ cũng lập tức đối với (đúng) Hạ Du cúi người một chút, Hạ Du nghe được nàng lời nói lập tức tiếp nối đi: "Ta gọi là Hạ Du."

"Cảm ơn người, Hạ Du." 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Hạ Du xấu hổ cười cười, trong lòng cũng có càng rõ ràng phương hướng.

Hắn đạt được nữ nhân cảm tạ đồng thời, cũng từng thu được mấy lần nam nhân cảm tạ, nhưng là từ trên người nữ nhân hần có thể thu được kinh nghiệm điểm, ở trên người nam nhân lại không thu hoạch được gì.

Hạ Du vốn là cho là đó là bởi vì nam nhân đều không phải thật tâm cảm tạ, cho nên mới như vậy. Nhưng là trải qua mấy lần sau khi, Hạ Du đã rõ ràng một cái quy tắc:

'Quả nhiên chỉ có thể thông qua nữ hảo cảm mới có thể thu được kinh nghiệm sao '

Hạ Du dần dần nhưng, nhưng nhìn từ từ gia tăng kinh nghiệm, hào khí vẫn đại phát:

"Nữ liền nữ đi!"

Hạ Du không có tiếp nhận sushi tiệm vợ chồng bữa ăn ăn giữ lại, sau khi rời đi ngựa không ngừng vó câu như vậy tiếp tục đi cần tìm mục tiêu.

"Thật vô cùng cảm tạ người!" 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm'

"Không cần cảm ơn. Đúng ta gọi là Hạ Du." Hạ Du nghe rằng cười một tiếng, rất tự nhiên nói lên tên mình.

"Ừ?"

"Tên ta là Hạ Du."

"Là muốn kêu tên sao? Được rồi, cảm ơn người, Hạ Du." 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

"Ừ, không phiền toái. Ừ, gọi ta Hạ Du là được rồi." Hạ Du nghe rằng cười một tiếng.

"Cảm ơn người nha, Hạ Du tiểu đệ đệ ~"

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm' 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

"Vô cùng cảm tạ! Hạ Du quân!"

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm' 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm'

' đạt được 1 chút kinh nghiệm '

' đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Mặt trời lên cao, Hạ Du xoa một chút trên trán mồ hôi, điều đình thuộc tính trang bìa nhìn một chút, hơi lộ ra một mối trên mặt lộ ra hài lòng nụ cười.

Hắn không biết mình là trợ giúp bao nhiêu người, từ cửa hàng đường phố một mực tới, đến điều này cũng không biết là nơi nào đường dành cho người đi bộ, Hạ Du bây giờ kiểm nghiệm giá trị đã đến tới hạn một chút.

'Cấp bậc bốn: 157/ 160 '

Đây là hắn hiện tại kinh nghiệm điểm, chỉ cần còn nữa ba chút kinh nghiệm, là hắn có thể thuận lợi đến tiếp theo cấp!

"Cái đó?"

"Há, không việc gì, lập tức tốt."

Hạ Du hướng dưới cây tóc nâu thiếu phụ và trong mắt còn mang theo nước mắt trẻ nít khẽ mỉm cười, tay trong nháy mắt từ trên chạc cây vót qua, đem treo nơi đó khí cầu nắm trong tay.

Ở thiếu phụ và trẻ nít cao hứng trong ánh mắt, động tác bén nhảy từ cây hơn mấy lần chạy xuống, đem khí cầu đưa cho trẻ nít.

"Cảm ơn người, tạ ờ? Tay người bị thương?" 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 1 chút kinh nghiệm'

Thiếu phụ nhìn Hạ Du trên cẳng tay vết trầy kinh hô lên, Hạ Du không thêm để ý cười cười, hắn sẽ không nói cho nàng, đây là hắn mới vừa rồi cố ý hoa thương chính mình.

Chỉ vì nghiệm chứng một chuyện.

Hơn nữa

Hạ Du nhìn một chút thuộc tính trang bìa kia '158/ 160' số liệu, trong mắt tinh quang chợt lóe:

Còn kém hai điểm!

"Ta không sao, đừng gọi ta Hạ Du tốt."

Hạ Du che che cánh tay mình, đối với (đúng) thiếu phụ nghe rằng một cười nói.

Chỉ có hắn tự mình biết, chính mình hô hấp đã chết chết ngừng lại, thân thể cũng bởi vì kích động chờ đợi mà cả người căng thẳng.

"Hạ Du? Tay người thật không thành vấn đề sao? Chỗ này của ta có chế có thể "

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 2 chút kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc: Năm'

Trong đầu, mong đợi đã lâu thanh âm chột vang lên, giống như tiên nhạc như vậy êm tai, một cỗ Hạ Du cũng không tính xa lạ thoải mái cảm giác trong nháy mắt cuốn toàn thân.

Hạ Du không nhận được không coi ai ra gì neho mắt lại, muốn cảm thụ trong thân thể về này rung động rung động cảm giác, trong đầu vốn dừng lại thanh âm, nhưng là vang lên lần nữa.

' trước mặt cấp bậc năm, thức tỉnh thuộc tính '

"Thập. . ?"

Hạ Du mở choàng mắt, mặt đầy kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chứng thật cùng dị năng

"Thập ? !"

Hạ Du mở to hai mắt, lảng lảng đứng tại chỗ, thậm chí ngay cả hô hấp cũng dừng lại.

"Thế nào."

Thiếu phụ bị Hạ Du dáng vẻ dọa cho giật mình, liền vội vàng hỏi lên tiếng. Thấy Hạ Du vô ý thức rũ tay xuống bên trên, lại lập tức vội la lên:

"Đứng, tay người."

"Tay?"

Hạ Du cơ hồ toàn bộ thể xác và tinh thần cũng còn dừng lại ở trong đầu nhấc nhỏ bên trong, nghe vậy chậm chạp ngẩn người một chút, chột theo thiếu phụ ánh mắt nhìn.

Thấy chính mình trên cẳng tay, quyền kia phải có vết trầy bóng loáng da thịt, Hạ Du lập tức kịp phản ứng nhanh chóng dùng một cái tay khác đỡ lên: "Há, không việc gì "

"Vậy trước tiên như vậy đi, ta đi trước."

Thiếu phụ còn mặt đầy kinh nghi muốn hỏi cái gì, Hạ Du vội vã lưu lại một câu không kịp chờ đợi đi.

Bước chân rất gấp, Hạ Du chuyên hướng ít người địa phương chui, chuyển tới đã hoàn toàn không thấy được mới vừa rồi thiếu phụ vị trí phương, Hạ Du lập tức đem đang đắp cánh tay thả vào trước mặt mình.

Rõ ràng rành mạch, chút nào không khác thường.

Hạ Du con người một trận nhảy, chết nhìn chòng chọc chỗ kia vốn có một đạo tận lực hoa vết thương địa phương.

Một lần một lần kiểm tra, một tác một tác lật xem, Hạ Du lần nữa xác nhận, nơi đó vẫn không phát hiện chút tổn hao nào.

Quả nhiên!

Hạ Du cố gắng đè nén trong lòng về này mừng như điên, cắn răng không để cho mình đại bật cười, ánh mắt ở trên cẳng tay chết nhìn chòng chọc.

Quả nhiên là có thể thăng cấp đồng thời, đem chính mình thương toàn bộ tu bỏ!

Hạ Du kích động cắn chặt môi, hai tay nắm quyền hung hăng vùng xuống.

Chung quanh còn có một chút đã qua người đi đường, Hạ Du hít sâu một hơi, bình phục mình một chút tâm tình, nhận xuống. Lần nữa hướng không có một bóng người quán mi bên đạo đi tới.

Các loại (chờ) lần nữa xác nhận chung quanh không có ai sau khi, Hạ Du có chút nhắm một chút cặp mắt, lần nữa mở ra, đem thuộc tính trang bìa điều ra.

Cấp bậc năm: 0/ 320

Lực lượng: 29(+)

Bén nhảy: 30(+)

Thể chất: 10(+)

Tinh thần: 11(+)

?? : ??

Tự do thuộc tính: 10

Thức tỉnh thuộc tính: Băng

Thấy chính mình cấp bậc cùng kinh nghiệm biến hóa, Hạ Du ánh mắt dừng một chút, nhưng ngay lúc đó thì nhìn hướng mới xuất hiện 'Thức tỉnh thuộc tính' kia một cột.

Mới vừa rồi hẳn nghe được thăng cấp sau thức tỉnh thuộc tính thời điểm, mơ hồ cũng có chút cảm thấy có những thứ gì ở trong người du ly, kịch liệt, cũng lóe lên một cái rồi biến mất.

Bây giờ Hạ Du thấy cái này mới thuộc tính lan, lấy đã qua cảm thụ phán đoán, cũng biết mới vừa mới khẳng định không phải là ảo giác. Chẳng qua là Băng?

Thứ gì?

Hạ Du mờ mịt nhìn thuộc tính trang bìa, suy nghĩ hỗn loạn lung tung.

Chẳng lẽ

Hạ Du mặt liền biến sắc, trong nháy mắt nghĩ đến một cái khả năng:

Dị năng! !

Đây nhất định là dị năng! Ta dị năng! ! Hơn nữa không bằng dị năng? ! Giống như xanh trĩ cái loại này không bằng dị năng? ! Hơn nữa còn là nguyên tố hệ? !

Hạ Du hô hấp trong nháy mắt rối loạn, trong mắt không thể đè nén thoáng hiện mừng như điên.

Cấp bậc từng điểm từng điểm tăng lên, để cho tự thân thân thể từng điểm từng điểm biến hóa, hẳn muốn trở thành siêu nhân, có thể không biết năm nào tháng dài.

Nhưng là nếu quả thật xuất hiện dị năng lời nói, hẳn không thể nghĩ ngờ có thể chạm một cái mà thành, thậm chí một bước thành thần!

Đó là trong Sekai hiện thật vô số người đổ xô vào, thậm chí vô số quân phiệt chính khách thậm chí còn quốc gia cũng đang bí mật nghiên cứu, một bên khịt mũi coi thường một bên nhưng là ở khẩn la mặt cổ đầu phóng số lớn nhân lực tài lực đi thí nghiệm cùng tìm kiếm.

Này đại lâm không chế nhất phương thời điểm phái vô số khoa học gia tìm kiếm qua, hi đặc biệt siết bàn tay quân lúc cũng thiết lập đủ loại phòng thí nghiệm, nước Mỹ 51 khu nghiên cứu kéo dài đến nay.

Vô số dạy dỗ cũng thần hóa thành những thứ kia nắm giữ siêu năng tồn tại, bất kỳ loại này màu sắc sặc sỡ đều bị bọn họ coi như thần tích cũng ứng lạy đến, truyền tụng đến.

Đây chính là dị năng. Vô luận thể nhân thể nào đối với nó có lòng tốt hay lại là ác ý truy tầm, nó luôn là chỉ có thể tồn tại cùng trong ảo tưởng.

Chỉ là tất cả mọi người đều ở ** mà không thể được, hiện tại tại chính mình nhưng là khả năng trực tiếp nắm giữ!

Vừa nghĩ tới chính mình khả năng ứng có dị năng, Hạ Du đã không cách nào khống chế chính mình lý trí xốc xếch, kích động không cách nào ức chế thân thể khẽ run.

Nhất định là dị năng, nhất định là như vậy!

Hạ Du trong lòng không ngừng hăm hừ, trong đầu không ngừng hiện lên đủ loại tưởng tượng.

Mặt cũng bởi vì kích động mà không ngừng đỏ lên, Hạ Du khoe miệng liệt ra nụ cười khó tự kiềm chế.

'Không được, tỉnh táo, tỉnh táo hơn! Ta không phải người bình thường, không thể như vậy rộn ràng, tỉnh táo hơn.'

Hạ Du hít sâu một hơi, làm cho mình hô hấp đều đặn đi xuống.

Bên ngõ hẻm trong chỉ có mấy cái bày ra thùng rác, Hạ Du thả lỏng cầm một chút quả đắng, tá hữu quan sát xuống.

Nếu như vận dụng lời nói, có phải hay không sẽ đem nơi này biến thành một cái đóng băng Sekai?

Hạ Du nuốt nước miếng một cái, hai tay nắm lấy được (phải) căng thẳng, nghiêm túc nghiêm mật ánh mắt chột đông lại một cái:

'Đến đây đi!'

Theo ngưng thần, nhịp tim cũng giống như dừng đánh một cái, Hạ Du căng thẳng thân thể ngừng thờ mở to hai mắt chờ đợi.

Gió nhẹ một trận, không khí lạnh bốc hơi lên, không nơi nơi đóng băng, không có bất kỳ biến hóa nào.

Hạ Du các loại (chờ) một hồi lâu, thấy vẫn một bộ không có gì cả đáng vẽ, có chút mê mang nhìn chung quanh một chút, lại mờ mịt tiến lên trước mấy bước.

Đại khái là mục quan trọng ngọn mới đúng!

Hạ Du thấy một cái Dịch kéo lon, trong mắt sáng lên: Đúng ! Nhất định là như vậy, không có mục tiêu căn bản không thể nào thả ra!

Liên tranh thủ Dịch kéo lon đặt ở bên ngõ hẻm trong, lần nữa hít thở sâu, dồn khí đan điền:

'Băng nó!'

Hạ Du mờ trùng hai mắt, chết nhìn chòng chọc cái đồ hồng đồng đồng coca-cola Dịch kéo lon.

Dịch kéo lon không nhúc nhích, Hạ Du thân thể cũng không nhúc nhích, cặp mắt càng là không nhúc nhích. Cho đến Hạ Du ánh mắt mệt mỏi quả thực không cách nào chống đỡ đi xuống mà chớp mắt, hết thấy vẫn không có chút nào lay động.

Hạ Du sắc mặt bắt đầu có chút cương.

"Đó là làm gì? Mình và chính mình chơi đùa đá lon trò chơi?"

"Đi mau, người ta nghe được."

Lường đạo khinh bạc thanh âm từ phía sau truyền tới, Hạ Du không quay đầu lại, vẫn đưa lưng về phía bọn họ đứng ở chỗ cũ.

"Cái gì đó, hán đều chiếm chúng ta phương nếu không, trực tiếp đi nhà ta?"

"Ghét ~ "

Thanh âm dần dần biến mất ở bên đầu hẻm, Hạ Du mặt vô biểu tình nhìn đối với (đứng) rồi đi tình nhân liếc mắt, lần nữa tập trung sự chú ý đến trước mắt Dịch kéo lon bên trên.

Đúng chính mình khả năng tâm thần không đủ tập trung, nếu như là dị năng cái gì, cũng hẳn muốn tập trung tinh thần.

Hạ Du nhất niệm cấp thứ, lập tức dùng sức nhắm mắt, nổi lên một chút, trong lòng bắt đầu hồng:

'Băng ở nó! !'

"..."

Không có bất cứ động tĩnh gì.

Một trận gió nhẹ, đem túi ny lon lay động ào ào một trận, Hạ Du mờ mắt, chung quanh một mảnh vân đạm phong khinh đáng vẽ để cho Hạ Du khoe miệng có chút co quắp.

Đúng khả năng khẩu lệnh không đúng, hơn nữa vô luận hoạt hình hay lại là điện ảnh, là đều phải hô hào khẩu hiệu!

Hạ Du mắt sáng lên, bỗng nhiên tỉnh ngộ lại:

"Đóng băng! !"

"..."

"Đông lạnh! !"

"..."

"Là nội bộ đóng băng bề ngoài không nhìn ra được sao" "Hàn băng đường bắn!"

"..."

Hạ Du cũng không biết mình rốt cuộc đổi bao nhiêu cái khẩu lệnh, trong đầu có thể nghĩ đến đều thống thống kêu một lần, Dịch kéo lon hay lại là Dịch kéo lon, bên đường hầm hay lại là bên đường hầm, tàn gió mang theo trận trận thùng rác tinh khí, không có bất cứ thứ gì biến hoá.

Hạ Du sợ nhất chính là loại này không biến hóa.

Vô tận mong đợi để cho Hạ Du vẫn không có từ bỏ ý định, nhưng theo không ngừng thí nghiệm, Hạ Du sắc mặt càng ngày càng khó coi.

"Giời ạ cho ta băng a!"

Hạ Du rốt cuộc không nhịn được phiền não hét lớn ra, ở trước mặt hần Dịch kéo lon vẫn không có chút nào khê nhúc nhích.

"A lô ! Ngươi làm gì! Muốn rống đi địa phương khác rống!"

Bỗng nhiên mắng to âm thanh để cho Hạ Du ngẩn người một chút, trước người quán mì tôn cửa hông đã mở ra, một cái trong tay cầm mặt Trượng, đầu bếp ăn mặc trung niên nam nhân chính đối với chính mình tròn mắt nhìn.

Hạ Du ngẩn người xuống.

Sau đó chợt đem trước người Dịch kéo lon phát tiết đá về phía đầu bếp.

"Loảng xoảng làm "

Dịch kéo lon không có đập trúng mặt Trượng đầu bếp, nhưng Dịch kéo lon bên trong chất lỏng nhưng là đem đầu bếp thêm mặt đầy một thân, màu nâu chất lỏng ở màu trắng đầu bếp nuốt vào loang lỗ bác bác khuếch tán đứng lên.

Hạ Du kinh ngạc. Đầu bếp cũng sưng sốt.

Hạ Du xoay người chạy.

"Khốn kiếp! Đứng lại! !"

Đầu bếp thờ hồn hèn rống to, thanh âm vang dội cả con đường đạo.

Hạ Du cắn răng liều mạng chạy, không để ý đến, không quay đầu lại.

Ven đường cảnh sắc vội vã mà qua, đường phố đổi một cái lại một cái, Hạ Du đã hoàn toàn quên mình là tại sao chạy.

Hần bây giờ chỉ muốn phát tiết, lo được lo mất cảm giác để cho hần trống không muốn tự hủy hoại.

Rốt cuộc mệt mỏi, không chạy nổi, Hạ Du thờ hạo hèn đứng ở một cái cột đèn xuống, hung hăng đập cột đèn một cước.

"A a a a! !"

Trong miệng kiềm chế hàm hừ, trên chân đau đón so với trong lòng mất mát đã không tính là cái gì, Hạ Du lòng tràn đầy không cam lòng căn bản không biết rõ làm sao đi thả ra.

Hần lòng tràn đầy đang mong đợi, bây giờ đổi lấy kết quả Hạ Du căn bản là không có cách tiếp nhận.

Nhận ra được chung quanh tầm mắt, Hạ Du nhắc ngẩng đầu, thấy chung quanh đi ngang qua người đi đường quăng tới quái dị ánh mắt, Hạ Du ánh mắt vắng lặng.

Nhìn cái gì vậy!

Hạ Du không có nói ra, quay đầu hận hận trừng bọn họ liếc mắt.

"Ba! !" "A !"

Bỗng nhiên đứng vào cái gì để cho Hạ Du theo bản năng vừa lui, thấy ngã nhào nữ sinh cùng trên đất róc rách tiết lưu trà sữa ly, ý thức được chính mình đứng vào người khác liền vội vàng đi giúp nàng nhật lên:

"Thật xin lỗi, ta không phải là có ồ?"

Hạ Du nhật trà sữa ly động tác ngừng ở nơi nào, bị đánh ngã nữ phát lên sau cau mày vô vô chính mình quần áo, thấy Hạ Du vẫn cố định hình ảnh đến động tác kia, tỏ đến rất nặng lòng này nhũ một cái, há mồm muốn mắng lại miếu chung quanh một cái người, cũng không để ý trên đất trà sữa, chán ghét nhìn Hạ Du liếc mắt liền đi nhanh ra.

Chung quanh vẫn là người đi đường qua lại một mảnh linh tinh loạn loạn tiếng nói chuyện, chỉ để lại Hạ Du một người vẫn ở giữ khom người nhật lên động tác, hình cùng pho tượng.

Nữ sinh đi, Hạ Du bây giờ căn bản không tâm tư đi để ý tới nàng đi lưu, hần tầm mắt đã bị trà sữa bên trên dị biến thật sự ngưng trệ, con người theo kia lan tràn khuếch tán bằng tuyến mà co rúc lại.

Hắn ở đó đông đặc trên mặt đất, giống như gương như vậy trà sữa bằng nhìn lên đến chính mình rõ ràng ảnh ngược.

"Đây là ta làm?"

Hạ Du lần nữa đứng thẳng, lảng lảng nhìn mình tay, lại nhìn một chút trên đất ngưng băng trà sữa, cặp mắt chợt sáng lên.

Đột nhiên, Hạ Du không coi ai ra gì mãnh liệt cười lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Thí nghiệm cùng thêm chút

Khu buôn bán.

Ở buổi sáng khỏe một đoạn thời gian bên trong, vị trí bọn cảnh vệ không ngừng nhận được có người báo cáo, nói có một ít hẻo lánh đường phố có băng than, đã không ít người bị thương.

Còn có một ít là găm thét chính mình ngừng ở ven đường đèn xe thủy tinh bị người vỡ vụn, đầy đất giọt nước cùng mảnh vụn.

Ngay tại cảnh vệ không ngừng nhận được những thứ này điện thoại mà sút đầu mẻ trán đồng thời.

Hạ Du chính đỡ vỡ tự có nhiều chút choáng váng đại não, hải lòng đi ở một cái mặt đất khô trên đường chính.

Đường phố băng than, là hần làm.

Bao gồm những thứ kia ngừng ở ven đường nhìn rất phách lối quý trọng xe con đèn xe thủy tinh cũng vậy.

Hắn chỉ cần đi tới, làm bộ như không thêm để ý nhẹ nhàng chạm thử đèn xe thủy tinh bên trên, bọn họ liền 'Ken két rắc rắc' vang, sau đó liền 'Phanh' một tiếng, rách thành phần vụn.

Sở dĩ chọn những thứ này nhìn quý trọng xe con phá hư, Hạ Du nguyên nhân thứ nhất là bọn họ không phải mình. Cho nên không có vấn đề. Cái nguyên nhân thứ hai là, không quý trọng một chút Hạ Du cảm thấy không xứng với chính mình đi thử nghiệm năng lực.

Hắn thậm chí đem một chiếc xe thể thao mui trần kính chắn gió trực tiếp băng bề.

Hắn không có để lại cái gì người chứng kiến, mỗi một lần đều là nhìn bốn bề vắng lặng Hạ Du mới dám làm.

Cũng không có sợ bị máy thu hình chụp tới. Bởi vì bởi vì hắn thấy máy thu hình trước tiên, chính là trước đem máy thu hình làm bạo nổ. Mà ở trong này, hắn cũng phát hiện mình 'Băng' năng lực, là thân thể đụng chạm sau giống như băng tuyến như vậy diên đưa tới.

Hơn nữa phóng liên tục thời gian càng dài, đồng trình độ càng sâu. Hạ Du thậm chí thời gian dài thả ra, đem ngón út to thiết lan đồng giòng bài đoạn qua.

Cũng là trải qua bọn họ hư mất, Hạ Du rút cuộc rõ ràng năng lực mình.

Chân chân thật thật, dị năng.

Một cái tuyệt đối gọi là dị năng cường đại.

Tới trong nháy mắt thả ra uy lực cũng không mạnh, nhưng là Hạ Du cũng phóng đoán này chỉ chỉ là bởi vì vừa mới đạt được duyên có. Chỉ cần mình bây giờ có loại dị năng này, là hẳn có thể đủ không ngừng lột xác, không ngừng cường đại. Có lẽ một ngày kia cường đại đến mình cũng không tưởng tượng nổi mức độ.

Trước ở Hạ Du lúc sử dụng sau khi, hắn cũng phát hiện mình bây giờ bằng năng lực phải là muốn chạm vào mới có thể phát động.

Nói cách khác, chỉ cần mình dùng thân thể da thịt đụng phải cái gì, hơn nữa tự mình nghĩ thả ra lời nói, nó là có thể đi qua thân thể của mình thả ra ngoài. Không cần bất kỳ khẩu lệnh, muốn gì được nấy so với Hạ Du tưởng giống càng dễ dàng.

Hơn nữa Hạ Du căn cứ trước thí nghiệm xem ra, mình bây giờ có thể phát động năng lực trong nháy mắt đánh vào tính không mạnh, nhưng có thể kéo dài tính tăng cường. Chỉ cần cho hắn đủ thời gian thả ra, hẳn đại khái có thể đem một cái cá vàng tiệm đông thành băng Phong Sekai.

Nhưng đây chẳng qua là lý luận biến hóa mà thôi. Hạ Du thử qua, lấy chậm chạp thả ra theo như một phút làm đơn vị đến xem, hắn có thể thả ra mười lần, cũng chính là chừng mười phút đồng hồ, sau đó mới nghĩ (muốn) sử dụng trong đầu liền một trận choáng váng.

Thập phần chung sau, liền muốn hòa hoãn nửa giờ bên cạnh (trái phải), mới có thể khôi phục tiến hành lần kế. Hạ Du đem nửa giờ định nghĩa là trở về Ma giai đoạn.

Chỉ có thể sử dụng mười lần, Hạ Du cũng nghĩ tới khả năng là bởi vì mình vừa mới nắm giữ nguyên nhân. Chờ sau này thuần thực hoặc là nó trở nên càng mạnh mẽ hơn thời điểm

Hơn nữa Hạ Du cũng bỗng nhiên nảy sinh một cái nhao nhao muốn thử ý nghĩ:

Không biết đối với (đúng) người dùng thì như thế nào

Đại khái sẽ không có chuyện gì chứ

Trong đầu nghĩ như thế, Hạ Du cũng lắc đầu một cái.

Hiện tại ở thân thể của mình tư chất đã đầy đủ làm cho mình đối phó rất nhiều vấn đề, nếu như không nhất định phải thời điểm, không cần phải đối với (đúng) người bại lộ đã biết loại siêu nhiên năng lực.

Trên đời rất nhiều người khát vọng dị năng, nhưng là loại này khát vọng, càng nhiều gọi là làm mơ ước, nghiên cứu và cướp đoạt.

Hạ Du đã qua qua mới bắt đầu phần chần chừ giai đoạn, hoặc có lẽ là bây giờ dùng xong không thể không thu tâm, cho nên bắt đầu bình tĩnh rất nhiều. Cũng biết dùng lý trí suy nghĩ.

Nhớ tới trước thăng cấp còn có thuộc tính điểm vẫn không có thêm, Hạ Du lập tức đem thuộc tính trang bìa cũng điều ra.

Tự do thuộc tính: 10

Nếu như là dựa theo ngay từ đầu ý tưởng, Hạ Du có thể sẽ đưa chúng nó toàn bộ đều thêm về mặt sức mạnh.

Nhưng là bây giờ xuất hiện dị năng, Hạ Du không thể nào cứ như vậy tùy tiện tiện loạn thêm.

Ánh mắt của hắn cũng từ từ quét về phía tinh thần thuộc tính nơi đó.

"Tinh thần cái gì, nghĩ như thế nào đều là cùng dị năng nối kết!"

Hạ Du không biết là có hay không thật như vậy, nhưng hắn quyền thật là như vậy.

Cẩn rằng một cái, Hạ Du đem toàn bộ thuộc tính điểm cũng thêm ở tinh thần trên thuộc tính. Tinh thần thuộc tính cũng từ 11(+) một chút biến thành 21(+).

Giống như thanh tuyết tẩy.

Thêm roi trong nháy mắt, một cỗ khó có thể dùng lời diễn tả được sáng sủa cảm giác trong nháy mắt xông lên đại não, Hạ Du nhắm mắt lại, cảm thụ về này mát lạnh ở trong đầu quanh quẩn một vòng, lại phát ra đến toàn thân.

Trước bởi vì đem năng lực hao hết mà cảm giác một môi tất cả đều biến mất, cướp lấy là một mảnh khó có thể dùng lời diễn tả được sáng khoái.

Hạ Du từ từ mở mắt, cảm giác trước còn có chút uể oải tinh thần bây giờ trở nên sáng láng có thần, khóe miệng không nhịn được kéo một tia đường vòng cung.

Tựa hồ lại có thể sử dụng.

Có chút giờ tay lên, nhìn trong lòng bàn tay quán quanh lữ lữ khí lạnh.

Nó là đẹp như vậy, Hạ Du tâm tình cũng sau đó mà vô hạn mỹ tốt.

Quả nhiên không có thêm sai, ta quả nhiên là một thiên tài a

Hạ Du lông mày không tự kìm hãm được nói một chút, đón tươi đẹp ánh mặt trời có chút nheo cặp mắt lại.

"Àm!"

"A, đúng thật xin lỗi."

Đụng vào Hạ Du nữ sinh ngay cả bận rộn mở miệng nói xin lỗi đứng lên, Hạ Du mới phát giác Ngộ mình là đứng ở vỉa hè trung gian. Lại thất thần va chạm, chẳng qua là lần này là bị người khác đụng.

"Há, không việc gì."

Hạ Du cười cười, đối với (đúng) cái này nhìn nhu nhu nhược nhược nữ sinh rất là sái nhiên khoát khoát tay, ở nàng không được tự nhiên trong ánh mắt xoay người đi.

Hạ Du cũng lúc này mới phát hiện, rất nhiều cùng nữ sinh kia như thế Chu màu nâu đồng phục học sinh học sinh. Hạ Du mới phát hiện đây đại khái là buổi trưa tan học.

Bất tri bất giác cũng đã đến thời gian này a.

Than thở một ít thời gian, Hạ Du mặt đầy dễ dàng. Ứng có dị năng sau khi, Hạ Du cảm giác lòng tràn đầy đều là hào tình tráng chí.

'Tiếp theo '

"Yêu Loli, ngươi nhanh lên một chút."

Yêu Loli?

Hạ Du ngăn người một chút, lập tức đưa mắt nhìn sang thanh âm địa phương. Nhưng chỉ là thấy kia tung bay kim sắc song đuôi ngựa biến mất ở cửa quẹo cuối.

Có chút chần chờ một chút, Hạ Du lắc đầu tự giễu cười cười.

'Khả năng chỉ là mình ảo giác mà thôi, làm sao có thể.'

"Bây giờ, cũng nên đi tìm Katsura Kotonoha !"

Hạ Du không biết đi nơi nào tìm, nhưng là hẳn biết cái đó trường học tên.

Chỉ cần biết trường học tên, xe taxi liền có thể tìm được!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Lừa gạt vào cùng như nguyện

Ngoài cửa xe cảnh sắc không ngừng biến đổi.

Các loại (chờ) thật ngời lên xe taxi lúc, Hạ Du mới phát hiện tại mình không có tiền.

Trước hần nghĩ tới tiền vấn đề, ở gặp phải cái nào nhuộm tóc Nhật Bản học sinh thời điểm cũng sau chuyện này bắt bọn họ tiền, chẳng qua là ở lại Hương gia qua một đêm giặt quần áo sau khi, ngay cả này tiền cũng ở lại nhà nàng.

Hiện tại ở trên người mình người không có đồng nào.

Ngoài xe phong cảnh không ngừng bay ngược, Hạ Du ngồi ở đằng sau trên có nhiều chút không được tự nhiên đôi một chút tư thế ngồi, mấy lần từ kính chiếu hậu nơi đó nhìn về phía tài xế.

Xe taxi tài xế rất trầm mặc ít nói, mở rất nghiêm túc, bên trong buồng xe rất an tĩnh. Hạ Du cũng không biết mở miệng thế nào, cũng đi theo yên lặng.

"Đến, chính là chỗ này chứ?"

"Ừ"

Hạ Du nghe vậy nhìn một chút cách đó không xa? y đã học viên cửa trường, mới phát giác bất tri bất giác đã đến.

"Tổng cộng là" "chờ một chút."

Hạ Du nghe được tài xế muốn ra giá, ngay cả vội vàng cắt đứt tài xế lời nói.

"Thế nào này! !!"

Xe taxi tài xế nghi ngờ vừa định quay đầu, Hạ Du nhưng là vọt thẳng ra xe môn chạy ra ngoài.

Kia chạy đi tốc độ để cho xe taxi tài xế trọn mắt hốc mồm, chờ hần cảnh giác muốn hô dừng Hạ Du thời điểm, Hạ Du đã hoàn toàn không có bóng dáng.

Hạ Du một mực chạy đến xa xa của quẹo địa phương dừng lại, quay đầu nhìn một chút tài xế cũng không có đuổi theo. Không khỏi thở phào một cái.

Hần không phải là không có nghĩ tới trực tiếp dùng bạo lực mê đi tài xế, ngược lại tài xế kia cũng không thấy nhớ được bản thân tướng mạo đáng vẽ.

Chẳng qua là hần sợ mình bây giờ không không chế được lực đạo, đánh ngất xỉu người là muốn chém cổ, có thể đến mức choáng váng mà không phải tới chết đó là điện ảnh. Hần không có chút nào nghĩ (muốn) đối với (đúng) tài xế làm nguy hiểm như vậy sự tình. Hạ Du cùng hần không thù không oán, ngược lại tài xế đối với hần còn có chớ đường ân, loại này kỳ lạ sự tình hần vẫn không làm được.

'Chờ sau này, ta sau này sẽ báo đáp ngươi.'

Hạ Du trong lòng nghĩ (muốn) một câu, an ủi một chút lương tâm mình, liền đem tài xế sự tình quên sạch sành sinh. Ừ có dị năng sau khi, hần đối với mấy cái này chuyện vụn vặt bộc phát không để ý.

Nhìn trái phải một chút, Hạ Du hô giọng, trực tiếp leo tường tiến vào học viện nội bộ.

Kiến trúc chung quanh hần chỉ đang động trong tranh lóang thoáng nhìn qua một lần, Hạ Du lập tức nhận ra giáo học lâu chỗ.

Chẳng qua là hần cũng không muốn lập tức đi giáo học lâu nơi đó. Đi nàng cũng không biết làm sao tìm được người, hơn nữa lấy hần bây giờ ngoại lai thân phận, còn khả năng sẽ bằng sinh đủ loại phiền toái.

"Trước tìm một cái cùng Katsura Kotonoha thường xuyên qua lại, hơn nữa ít người địa phương"

Tỷ như, thư viện.

Hạ Du nghĩ một hồi, lập tức quyết định chủ ý.

"A lô ! Ngươi!"

Đột nhiên tới rầy từ phía sau truyền tới, Hạ Du bị dọa cho giật mình, liền vội vàng quay đầu nhìn lại.

Thấy kia chính nện bước bước chân đi hướng mình giáo vệ bộ dáng người, Hạ Du trong lòng không khỏi có chút cười khổ.

"Thế nào như vậy không vận may, rõ ràng đều đã vì tránh mở giáo vệ mà leo tường"

"Ta thế nào chưa thấy qua ngươi, ngươi là nơi này học sinh sao?" Giáo vệ đi tới Hạ Du trước mặt quan sát một chút, nghi ngờ nói.

"..."

Quả nhiên nơi nào trường học đều là như vậy nghiêm a.

Hạ Du trong lòng than thầm một tiếng, thấy giáo vệ bởi vì chính mình yên lặng mà bộc phát ánh mắt hồ nghi, lập tức mở miệng xác nhận:

"Ta đương nhiên dạ !"

Thấy giáo vệ cau mày muốn mở miệng, Hạ Du liền vội vàng bổ sung một câu: "Ta chỉ bất quá xin nghỉ một đoạn thời gian mà thôi, cho nên rất ít đến trường học."

"Vậy sao người không mặc đồng phục học sinh."

"..." "Đều nói xin nghỉ một đoạn thời gian, tựu trường thời điểm không có lấy đến đồng phục học sinh."

Hạ Du chần chờ một chút, không được tự nhiên mở miệng nói, cũng cố gắng không để cho mình bởi vì chột dạ dòi đi ánh mắt.

Chỉ là một cái như vậy đơn giản mượn cớ, nói ra cái loại này cảm giác cật lực thấy, để cho Hạ Du không khỏi không thừa nhận chính mình quả nhiên không giỏi nói dối.

"Là như vậy sao?" Giáo vệ trong mắt vẫn nghi ngờ nói.

"Ừ. Lớp chúng ta chủ nhiệm là đan dật Điền lão sư."

"Có người lão sư này sao? Ta thế nào không nhớ."

"Người không biết? Người sẽ không phải là mới tới chứ ?"

Ăn nói bừa bãi để cho Hạ Du cảm giác tâm càng ngày càng hoảng, trên mặt mặc dù cứng ngắc, nhưng Hạ Du vẫn một bộ đốc định dáng vẻ.

"Ách "

Giáo vệ nghe vậy chần chờ.

Thật đúng là mới tới? !

Hạ Du kinh ngạc, chính mình chẳng qua là thuận miệng nói một chút mà thôi, không nghĩ tới liền bị chính mình nói bậy bạ nói trúng.

"Kia người ở nơi này làm gì." Giáo vệ vẫn có chút chưa từ bỏ ý định hỏi một câu.

"Lão sư gọi ta đi thư viện dẫn bài thi."

"Nhưng là thư viện ở bên kia nơi đó."

"Ta ta nhớ sai phương hướng. Ta lập tức đi ngay."

Hạ Du vội vã phiết câu tiếp theo, lưu lại muốn cản lại dừng giáo vệ chạy đi.

Học viên không nhớ.

Hạ Du lần này cẩn thận từng li từng tí tránh giáo vệ cùng nhìn giống như lão sư người, men theo mới vừa rồi giáo vệ chỉ hướng phương hướng tìm tới mục đích.

? ? ? Rung? p> Hạ Du nhìn phía trên dấu hiệu do dự một chút, cuối cùng vẫn là đẩy cửa ra.

Bên trong phòng rất lớn, mặt đất rất sạch sẽ, ánh đèn rất rõ phát sáng, từng hàng mộc như rừng trên giá sách là chỉnh tề sách, Hạ Du mới vừa đi vào là có thể ngửi được về này đậm đà thư hương khí tức.

Chẳng qua là tựa hồ không có hình người từ.

Hạ Du đi vào mấy bước, khắp nơi thò đầu đứng lên.

"Người tốt?"

Một giọng nói truyền tới, Hạ Du mới phát hiện quây nơi đó chui ra cái thân ảnh kia.

Là một học sinh nam, mang mắt kính, nhìn mặt đầy thanh tú, chẳng qua là vóc người có chút nhỏ thấp, chính nắm mấy cuốn sách muốn chỉnh lý đáng vẻ.

Nhỏ thấp gã đeo kính quan sát một chút Hạ Du, cau mày tới:

"Tiến vào phòng đọc sách nhất định phải xuyên đồng phục học sinh, người là chuyện gì xảy ra?"

"Người là ai?"

Hạ Du nhìn hẳn một bộ giáo huấn giọng, không khỏi cau mày hỏi ngược một câu.

"Ta là thư viện nhân viên quản lý chân lợi nhuận dừng khí, xin hỏi người là tới mượn sách sao?"

Nhỏ thấp gã đeo kính lời nói rất khách khí, nhưng là giọng lại là một bộ không kiên nhẫn đáng về.

"Ta chỉ là muốn tìm người "

Hạ Du thuận miệng nói một câu, trong đầu nhưng là suy nghĩ chân lợi nhuận dừng khí danh tự này thật giống như nghe qua.

"Phòng đọc sách không cung cấp tìm người loại này hạng mục, nếu như không có chuyện gì lời nói mời "

"Ồ? Người không phải là "

Chân lợi nhuận dừng khí lời còn chưa nói hết, liền bị một đạo mềm mại nhu thanh âm cắt đứt.

Hạ Du trong bụng động một cái lập tức quay đầu, nhìn ngay lập tức đến cái đó chính mình một mực tìm kiếm người, Katsura Kotonoha !

Trong lòng mừng như điên căn bản là không có cách che giấu, Hạ Du trong lúc nhất thời cũng đi tới chào hỏi, hướng về phía Katsura Kotonoha rục rờ cười lên.

"Vị bạn học này biết hẳn?" Chân lợi nhuận dừng khí mắt kính bên trên hai hàng lông mày thật chặt, hướng Katsura Kotonoha hỏi một câu.

Katsura Kotonoha là người này khí đề mê phòng đọc sách bên trong duy nhất thường tới học sinh, hơn nữa rất đẹp, chân lợi nhuận dừng khí mặc dù không biết nàng tên, nhưng là lại không có ít lưu ý năng.

" Ừ "

Katsura Kotonoha điểm đáp một tiếng, trong mắt vẫn kinh ngạc không dứt nhìn Hạ Du: "Hạ Du quân, người tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta "

Hạ Du hơi chậm lại, đang chuẩn bị tìm cái lý do lấy lệ thời điểm, chân lợi nhuận dừng khí bỗng nhiên cứng rắn cắt đứt hẳn:

"Phòng đọc sách không phải là nói chuyện với nhau địa phương, có lời mời đi ra bên ngoài nói, bên trong phòng xin yên lặng."

Hạ Du: "..."

" Đúng, thật xin lỗi."

Katsura Kotonoha ngay cả vội mở miệng, áy náy nhìn Hạ Du liếc mắt, lập tức cúi đầu đi về phía thư viện chiếc phương hướng: "Cái đó ta đi trước tìm sách."

Hạ Du cuối cùng cũng không có phản ứng.

Nhìn Katsura Kotonoha vội vã đi đáng về, Hạ Du nhàn nhạt liếc mắt nhìn chân lợi nhuận dừng khí, sau đó cũng đi theo Katsura Kotonoha địa phương đi tới.

Chân lợi nhuận dừng khí nhướng mày một cái, ngăn ở Hạ Du trước mặt: "Đồng học, người không có mặc đồng phục học sinh, mời "

"Không nên chọc ta, bây giờ ta không phải là người có thể chọc được."

Hạ Du cúi đầu tảo chân lợi nhuận dừng khí liếc mắt, lãnh đạm nói một câu. Cái này thư viện nhân viên quản lý lần nữa mà lại ngăn trở, vô đề vì vậy hướng hẳn khiêu khích.

Thực lực mang đến tôn nghiêm, là không cho phép tùy tiện tiện tiện liền bị miêu cầu giẫm đạp lên. Hạ Du chính mình cũng không biết giờ khắc này chính mình ánh mắt, là có nên nhón đường nào.

"..."

Chân lợi nhuận dừng khí ngây tại chỗ, há hốc mồm, cuối cùng chẳng qua là nhìn Hạ Du đi vào kệ sách bên kia, không nói gì.

Sách mới trong lúc rất yêu cầu đủ loại phiếu đề cử cùng cất giữ! ! Cho nên, trong tay các vị có thừa nhóm làm ơn tất cho kém nhất nguyên!

Làm phiền!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Cứu người cùng bị thương

Katsura Kotonoha ở kệ sách chọn rất chuyên tâm.

Kìa nghiêm túc gò má rất đẹp, Hạ Du là lần đầu tiên thấy nàng đeo mắt kiếng đáng vẻ, nhân tình phải nhường Hạ Du không đành lòng đi quấy rầy.

Làm bộ cũng ở đây chọn sách, Hạ Du hết sức không để cho mình nhìn lén quá rõ ràng, tầm mắt lại liên tục ở Katsura Kotonoha mặt thượng khán, cho đến thấy nàng đứng ở sách nhỏ trên thang thời điểm, Hạ Du rút cuộc vẫn là không nhìn được đi tới:

"Cần ta giúp một tay sao?"

Katsura Kotonoha thả sách động tác dừng một cái, thấy là đi tới Hạ Du, liền tranh thủ còn chưa thả ỏn sách hốt hoảng đỡ một chút:

"Không cần, ta ờ?"

Thông gấp động tác để cho Katsura Kotonoha thân thể bỗng nhiên thâm hành, để cho nàng đột nhiên đang lúc từ nhỏ sách trên thang thân thể một nghiêng.

"Cẩn thận!"

Hạ Du mặt liền biến sắc, nhìn nàng liền muốn té xuống lập tức tiến lên.

Ngắn ngủi vài mét khoảng cách, Hạ Du cơ hồ là ảnh tùy âm thanh động, ở Katsura Kotonoha thân thể còn chưa hoàn toàn nghiêng rồi liền một chút đưa nàng ôm vào trong ngực, dùng qua người bên nhạy cường ép thay đổi làm cho mình sau lưng ngã xuống đất.

Katsura Kotonoha cũng ở đây mất thăng bằng bên trong ý thức được chính mình muốn ngã nhào, tay lập tức hốt hoảng loạn bắt lại, bị Hạ Du ôm lấy đồng thời một mòng, cũng lập tức theo bản năng hai tay ôm lấy Hạ Du cổ. Hai người nặng nề té lăn trên đất.

'Đạt được trung cấp hảo cảm, đạt được 60 chút kinh nghiệm'

"Ba! !"

Hậu bối một trận đụng đầu đốn, trong đầu vang lên kinh nghiệm nhắc nhở Hạ Du đã không rảnh quản cổ, hấn ôm Katsura Kotonoha trên đất, nhìn mới vừa rồi kia bị Katsura Kotonoha mang roi sách đang không ngừng hạ xuống.

Một người trong đó kệ sách cũng bị sách khác kéo theo lao đảo muốn ngã, rốt cục vẫn phải từ trên giá sách hướng về phía Quế lá nói sau lưng nện xuống tới.

Hạ Du nhìn kia phương phương chính chính góc cạnh, khóe mắt giật một cái.

Là thiết!

Hạ Du cơ hồ là thấy một cái chớp mắt lập tức làm ra phán đoán, ôm Katsura Kotonoha dùng sức một cái lăn qua một bên.

"Ầm! Loảng xoảng!" "Keng !"

Rớt xuống mặt đất thiết thư lập phát ra vang lên trong trẻo, Hạ Du còn chưa kịp thở phào một cái, chợt phát hiện mình mới vừa rồi lăn dùng sức quá mạnh, đem một cái khác kệ sách đụng một cái.

Bây giờ toàn bộ kệ sách hoảng nhất hạ, kể cả quyển sách toàn bộ hướng hai người mình ngã xuống.

Không phải đâu!

Hạ Du kinh ngạc, lập tức đem Katsura Kotonoha ép dưới thân thể, chính mình thoáng cái thay đổi ngăn cản ở phía trên.

Katsura Kotonoha ở Hạ Du chuyển chuyển động thân thể lúc sau đã từ sợ hãi bên trong mở mắt, chợt thấy gần trong gang tấc Hạ Du, cùng với Hạ Du phía sau chậm rãi bao trùm đi xuống kệ sách cùng sách, thoáng cái kinh khiêu xuất lai.

Hạ Du đã quần chẳng phải nhiều, hết sức làm cho mình diện tích lớn nhất ngăn trở nói lá, trong mùi bỗng nhiên ngửi được Katsura Kotonoha trên cánh tay truyền tới về này mùi thơm, bỗng nhiên nghĩ đến kệ sách có thể sẽ đập phải tay, cần rằng đem một cánh tay cũng về phía sau chống đi tới.

"Àm! !"

"A!"

Hạ Du theo lẽ chĩa rơi xuống đất sách mà kêu rên một chút, lại cần chặt rằng không để cho kệ sách hạ xuống chút nào.

"Hạ Du quân!"

Katsura Kotonoha ánh mắt cũng biến hóa, kêu lên bên trong thậm chí không có ý thức đến mình bây giờ hai tay chính vòng Hạ Du cổ.

Hạ Du không trả lời, chống giữ sau lưng mấy chục cân kệ sách, kìm nén một hơi thở đưa nó từng điểm từng điểm chống lên.

Katsura Kotonoha cũng không nói thêm gì nữa, ánh mắt không ngừng từ Hạ Du cùng trên giá sách chuyển đổi, có chút há miệng một cái lại chỉ mân ở.

"Két!"

Kệ sách thăng đến không sai biệt lắm thời điểm, hạ nhân rồi nhưng Mạnh mà đưa nó đẩy một cái, mình thì lần nữa ôm Katsura Kotonoha lật tới không có bị ảnh hưởng đến địa phương.

"Àm!" "Loảng xoảng âm! !"

Hỗn loạn tung bừng đụng tiếng vang, Hạ Du đã ôm Katsura Kotonoha vọt đến một bên, cản trở những thứ kia theo rơi xuống âm thanh mà không ngừng vén lên bụi đất.

Các loại (chờ) hết thấy đều an tĩnh lại sau khi, Hạ Du cùng Katsura Kotonoha nhìn nhau, đều có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Katsura Kotonoha chợt phát hiện chính mình còn ôm Hạ Du, cương một chút liền vội vàng lỏng ra tay mình, đứng lên. Nhưng ngay lúc đó lại nghĩ tới Hạ Du bởi vì chính mình bị thương, lại đến gần hấn một ít, nhưng lại không dám đụng chạm, cực độ luống cuống.

"Các người thế nào đem nơi này biến thành như vậy "

Chạy tới chân lợi nhuận dừng khí ngưng nhìn bừa bãi đầy đất, thấy những thứ kia tán lạc đầy đất mặt nhăn sách quý quái Tịch cùng sụp đổ kệ sách, đã hù dọa gây ngộ.

Hạ Du nghe được, cũng chỉ là tạm thời không nghe được thở hào hển.

"Người những sách này "

"Bây giờ không phải là nói lúc này, Hạ Du quân đã bị thương!" Katsura Kotonoha nhìn hấn một bộ tâm hệ sách đáng vẽ, lại lo âu nhìn một chút Hạ Du, không nhận được đem dịu dàng thanh âm rút ra cao một chút.

Chân lợi nhuận dừng khí nghe được Katsura Kotonoha lời nói ngạc một chút, sau đó thấy chính y theo ngồi ở chỗ đó hút khí lạnh Hạ Du, không khỏi cũng có chút hoảng:

"Ta, ta đi kêu giáo Y!"

"Khác (đừng)! Không cần!"

Hạ Du ngay cả vội mở miệng ngăn cản hấn, tựa hồ bởi vì đau nhức mà hít một hơi hơi lạnh, lần nữa để cho Katsura Kotonoha cùng chân lợi nhuận dừng khí rất gấp gáp.

Nếu như hấn là nơi này học sinh cũng còn khá, bây giờ gọi lão sư chính mình lên vào thân phận liền bại lộ, đến lúc đó chỉ sợ sẽ bị đủ loại truy cứu mà không có một chút bồi thường.

"Ta không sao, nghỉ ngơi một chút liền có thể."

Hạ Du hô một hơi thở, hướng về phía Katsura Kotonoha lộ một cái yên tâm nụ cười, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì mà một hồi, hướng về phía Katsura Kotonoha dò xét mở miệng đứng lên:

"Đỡ một chút ta."

"Hay, hay."

Katsura Kotonoha đã sớm không biết làm sao, nghe vậy cho là Hạ Du thế nào, cũng giống như quên chính mình sợ hãi chứng đem Hạ Du nhắc lên.

'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 40 kinh nghiệm'

Quả nhiên!

Thân thể tiếp xúc đồng thời trong đầu vang lên thanh âm, hơn nữa còn là trước chưa bao giờ xuất hiện qua trị số, Hạ Du thiếu chút nữa không nhận được muốn cười to đi ra.

Hạ Du trước liền muốn qua rất nhiều lần, mơ hồ liền đoán được một cái quy luật:

Chính mình đối với (đúng) nữ sinh các nàng chủ động làm gì, cũng không thể trực tiếp lấy được kinh nghiệm điểm.

Nhưng nếu như ngược lại, ở đạt được nữ sinh hảo cảm điều kiện tiên quyết, các nàng đối với chính mình chủ động làm gì, tỷ như cảm tạ, tỷ như kêu tên chính mình liền có thể thu được kinh nghiệm.

Thăng cấp kinh nghiệm!

Hơn nữa mới vừa rồi, lại liền tiếp từ Katsura Kotonoha trên người đạt được trên trăm điểm exp, những thứ này vốn là coi như là giả bộ tới đau căn bản không đáng nhắc tới!

"Oa, đây là cái gì! Ta không có ở đây một đoạn thời gian, các người cũng đang làm cái gì?"

Một cái khen thanh âm cắt đứt Hạ Du suy nghĩ, chân lợi nhuận dừng khí nhưng là phảng phất tìm tới chủ định như vậy vui gọi ra:

"Hoa sơn trước viện bồi."

Chân lợi nhuận dừng khí gọi ra thời điểm, Hạ Du cũng đồng thời nhìn sang.

Chia ba bảy kiểu tóc, mí mắt có chút rũ, mặt hơi dài, ăn mặc nhìn nhả nhặn người. Hạ Du nhìn về phía hắn đồng thời, hắn cũng nhìn về phía Hạ Du.

"Hắn bị kẻ sách đập bị thương." Chân lợi nhuận dừng khí liền vội vàng đi tới bên cạnh hắn, chỉ chỉ Hạ Du nói một câu.

"Đập thương?"

Được gọi là hoa sơn viện trên mặt người cả kinh, tảo tảo hỗn loạn đầy đất, liếc mắt nhìn Hạ Du sau ánh mắt lại đang Katsura Kotonoha trên người dừng lại hai giây, cuối cùng quay đầu nhìn về phía chân lợi nhuận dừng khí:

"Chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Muốn cách cùng ngăn trở

Phòng đọc sách bên trong.

Sách Trần ở hủ rơi.

Hạ Du liếc một cái bên kia trình bày thảo luận chân lợi nhuận dừng khí và hoa sơn viện, cũng chưa có lại đi để ý tới.

Sau lưng cùng cánh tay những thứ kia đau đớn đã không có gì đáng ngại, quần áo đảo là bởi vì cồng kềnh mà có nhiều chỗ làm bẩn.

Mới vừa rồi kẻ sách cùng sách đổ xuống đụng phải chính mình trong nháy mắt, Hạ Du đã dựa vào hơn người nhãn lực cùng bén nhạy tránh xó xỉnh đụng.

hắn thật ra thì cũng không thể nào bị thương.

Cho nên thật ra thì hắn bây giờ căn bản yêu cầu Katsura Kotonoha đỡ cũng có thể đứng lên.

'Chẳng qua là không nghĩ buông ra a.'

Hạ Du bị Katsura Kotonoha nữ thần đỡ, khoảng cách gần cảm nhận được nàng thân thể mềm mại cùng cuộc so tài tuyệt cơ da, có thể thấy kia kia thon dài mịn màng cổ, còn có kia như Vân tóc đen khẽ nhúc nhích đang lúc phiêu tán phát thom tho

Thả cùng không thả, Hạ Du chân mày bởi vì lưỡng nan mà nhíu lên tới.

"Hạ Du quân người bây giờ cảm giác như thế nào?" Katsura Kotonoha một mực lưu ý Hạ Du biểu tình, thấy hắn cau mày ngựa trên gấp gấp hỏi.

"Ta không sao, tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút liền có thể."

Hạ Du nghe vậy cười cười, trên mặt lại phảng phất có nén cái gì đau nhức như vậy, ở Katsura Kotonoha lo âu trong ánh mắt ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Chẳng qua là kẻ sách sập đồ nâng lên đầy trời sách Trần để cho Hạ Du thiếu chút nữa sắc, sắc mặt có chút cương đối với (đúng) Katsura Kotonoha bứt lên một cái nhin đau nhim cười:

"Tóm lại rời khỏi nơi này trước."

"Ừ tốt."

Katsura Kotonoha bây giờ đã hoàn toàn tâm hệ Hạ Du là cứu nàng mà bị thương, nghe vậy lập tức đáp ứng.

"Chậm!"

Hạ Du vừa mới bước ra một bước, hoa sơn viện đã sẵn bước vượt đến hắn và Katsura Kotonoha trước mặt cản bọn họ lại,

Xuống sập mí mắt nhìn một chút Katsura Kotonoha , vừa nhìn về phía Hạ Du, khô cứng mở miệng: "Người vẫn không thể đi."

Ừ?

Hạ Du nghe vậy một hồi, cau mày nhìn về phía hoa sơn viện.

Hoa sơn viện vỗ vỗ trên y phục dính bụi đất, chậm rãi khiêm tốn tiếp tục mở miệng: "Nơi này biến thành như vậy, người đi người nào chịu trách."

"Nhưng là hắn đã bị thương!"

Hạ Du vẫn không nói gì, Katsura Kotonoha liền lập tức mở miệng nói.

Chẳng qua là hoa sơn viện rất là dứt khoát lắc đầu một cái, giương mắt liếc về một chút Hạ Du:

"Cái này thật xin lỗi, nhưng là một cây số chuyện quy nhất cây số chuyện, chuyện này là hắn tạo thành."

"Nhưng là đây là một ngoài ý muốn "

Nhìn hắn cương quyết đáng về Katsura Kotonoha co rúm người lại, môi hồng cắn cắn, lại lập tức mở miệng giải thích.

Hạ Du có thể cảm nhận được Katsura Kotonoha thân thể kia khẽ run.

Hạ Du trong bụng bỗng nhiên dâng lên một cổ không biết là cảm giác gì. Katsura Kotonoha đang sợ, nàng chưa bao giờ giỏi giao thiệp với người, nàng là đã nói với hắn. Cùng hắn đồng thời thời điểm cũng hầu như là có loại nom nớp lo sợ cảm giác.

Hạ Du còn biết nàng một mực bị trong ban không người nào cổ bài xích, bị nữ sinh khi dễ. Nhưng là nàng cũng không thể nào lên tiếng. Cho nên bị cô lập nàng không có tham gia hội đoàn, cũng không có bạn nào cùng nàng chơi với nhau, nàng chỉ có thể không còn một mống rảnh rồi liền một thân một mình tới đây cái trong tiệm sách. Một người tìm sách, một người đọc sách, sau đó một người rời đi.

Chỉ là như vậy nàng, bây giờ làm hắn, nhưng là lần nữa đứng ra vì hắn giải thích.

Hạ Du nhàn rồi nhưng cảm giác đỡ bả vai nàng cánh tay mình có chút cương.

"Có phải hay không ngoài ý muốn cũng không ai biết, nếu nơi này nơi này thư viện bị phá hư, hắn thì nhất định phải chịu trách nhiệm."

Hoa sơn viện không chút nào tránh ra ý tứ, ngừng lại, bỗng nhiên hướng về phía Hạ Du xuy một tiếng: "Hơn nữa, ai biết hắn là không phải có ý?"

"Nhưng là hấn là là cứu ta mới "

Katsura Kotonoha ngay cả vội mở miệng giải thích, nhưng lần này hoa son viện trực tiếp cắt đứt nàng:

"Không cần phải nói."

Hoa son viện quay đầu Hạ Du xét xử như vậy mở miệng: "Bây giờ ngươi phải ở lại chỗ này, các loại (chờ) hết thấy có kết luận lại nói."

Nghĩa chính ngôn từ đóng chặt Nghĩa đến.

Hạ Du còn đang nhìn Katsura Kotonoha , nghe vậy chẳng qua là liếc hấn một cái, không nói gì.

"Tóm lại muốn nhóm lão sư đến, đừng khí, ngươi đi thông báo."

"Được, tốt, tiền bối."

Chân lợi nhuận đừng khí lập tức chạy ra ngoài.

Toàn bộ phòng đọc sách yên lặng, chỉ còn dư lại chân lợi nhuận đừng khí càng lúc càng xa thanh âm.

Cho đến tiếng bước chân biến mất, hoa son viện ôm ngực đứng ở Hạ Du trước mặt, khóe miệng bỗng nhiên lộ ra một tia nghiền ngẫm nụ cười:

"Như vậy, tiếp đó, mời hai vị "

"Nói lá, ngươi đi ra ngoài trước chờ ta một chút."

Hạ nhân rồi nhưng bình tĩnh mở miệng nói.

Katsura Kotonoha nghe vậy ngăn người một chút, hoa son viện cũng có chút kinh ngạc.

"Ồi chào? Nhưng là" Katsura Kotonoha cảm giác Hạ Du buông tay ra, vẻ lo âu đầy vu biểu.

"Không việc gì, ngươi đi ra ngoài chờ ta một chút liền có thể, ta nghĩ rằng cùng hấn nói một chút."

Hạ Du đối với nàng cười cười, hoàn toàn lỏng ra chiếc ở trên người nàng cánh tay. Thấy Katsura Kotonoha vẫn lo lắng biểu tình, tại chỗ lúc lắc cánh tay mình:

"Thật, ta không sao."

Katsura Kotonoha do dự muốn mở miệng, nhưng thấy Hạ Du mỉm cười bỗng nhiên trệ một chút, có chút dịch ra tầm mắt cái gì cũng không nói ra được.

Hạ Du chuyển hướng hoa son viện, khẽ mỉm cười:

"Có thể chứ?"

Hoa son viện nhún nhún vai, có chút tránh ra bên cạnh thân thể một chút.

"Hạ Du quân "

"Không việc gì, ngươi chờ ta ở bên ngoài liền có thể. Rất nhanh."

Hạ Du ánh mắt nhân nhật từ hoa son viện trên người vạch qua, đối với (đúng) Katsura Kotonoha cười một tiếng.

Katsura Kotonoha đầu ngón tay ở trước ngực cảm cảm, sau đó gật đầu đi ra phía ngoài ra.

Trải qua hoa son viện thời điểm, Hạ Du nhưng là nhìn tay hấn làm bộ như lơ đãng vùng động một cái.

Hơn nữa lấy Hạ Du góc độ, rất thấy rõ tay hấn vạch qua quỹ tích đem rơi vào phương hướng, là Katsura Kotonoha ngực bên.

Hạ Du ánh mắt biến đổi.

"Ba!"

"Ồ? Hạ Du quân các ngươi thế nào "

"Không việc gì." Hạ Du nắm hoa son viện cánh tay, hướng về phía Katsura Kotonoha cười cười:

"Hấn đứng không vững, ta đỡ hấn một chút mà thôi. Không cần để ý đến chúng ta, ngươi chờ ở bên ngoài một chút liền có thể."

Katsura Kotonoha nghe vậy ngăn người một chút, nhìn hoa son viện cũng không có phản bác ý tứ, có chút cù một cái cung, đi ra ngoài.

Cửa đóng lại trong nháy mắt, Hạ Du cùng hoa son viện sắc mặt lại là đồng thời trầm xuống.

Bookmark ước, cất giữ!!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Kinh nghiệm cùng phát hiện

Phòng đọc sách môn lần nữa đóng lại, sáng ngời bên trong phòng bây giờ chỉ còn dư lại Hạ Du hai người.

Hoa son viện chợt dùng sức hắt ra khác (đùng) Hạ Du nắm cánh tay, thay đổi trước ôn nhã cùng chính khí, liếc mắt khinh thường nhìn Hạ Du:

"Rất to gan mà, ngươi là cái nào niên cấp?"

Hạ Du không có liếc hắt một cái, hắt bây giờ còn chưa nghĩ xong làm sao bây giờ.

Nếu như có thể nói xuôi được đạo lý liền có thể, nhưng là trước mắt cái này để cho người cũng không giống là có thể thông tình đạt lý.

Hơn nữa thời gian có hạn, hắt không thể ở chỗ này ký thác quá lâu, nếu không lão sư cũng tới thời điểm cũng rất phiền toái.

"Không nói lời nào? Không phải mới vừa rất có đáng điệu sao?"

"Hoa son viện đúng không?"

Hạ Du chính thức chống lại cặp kia rũ mắt, bình tĩnh hỏi một câu.

"Ngươi có phải hay không yếu lý thanh minh một chút thái độ? Ngươi thật giống như quên thêm tiền bối hai chữ."

Hoa son viện lông mày lựa chọn, quan sát một chút Hạ Du sau chậm rãi nói.

"Ta không hiểu nói chuyện, cho nên ta nói thẳng tốt."

Hạ Du giọng càng phát ra bình tĩnh, cùng hoa son viện bộc phát khinh bạc bất đồng, Hạ Du trong mắt không có một nụ cười châm biếm:

"Ta không biết ngươi là cố ý tìm ta phiền toái hay lại là như thế nào, tóm lại ta sẽ không ở lại chỗ này."

"Dựa vào cái gì?" Hoa son viện xuy cười một tiếng, ôm ngực đứng ở nơi đó hài hước nhìn Hạ Du.

Hạ Du hiện tại đang cho hắt cảm giác là bị đập thương mà chặt vật, làm hư vật phẩm mà sợ hãi lại gắng gượng. Bây giờ đã đi gọi lão sư, hắt đã nhận định hạ sẽ rất nhanh không giả bộ được, hướng cầu mong gì khác bỏ qua cho.

Hơn nữa mới vừa rồi cùng với hắt cái đó vóc người dịu dàng mặt mũi đáng đẹp nữ sinh

Hoa son viện khóe miệng có chút liệt ra một tia cười tà.

"Rốt cuộc dựa vào cái gì ngươi sẽ không muốn biết, hơn nữa ta thật nói đi là đi thì thế nào?"

Hạ Du thấy hắt biểu hiện trên mặt, mặc dù không rõ ràng hắt ý tưởng, nhưng là Hạ Du giọng cũng bộc phát sinh cứng.

Lực lượng là một loại thứ tốt, nó có thể khiến người ta nảy sinh lên lúc trước chỉ dám tưởng tượng bá đạo cùng dũng khí.

"Ngươi đang ở đây cùng ta đùa?" Hoa son viện nghe được Hạ Du lời nói lần nữa xuy bật cười.

"Ta và ngươi không quen, cho nên sẽ không đùa giỡn với ngươi."

Hạ Du nhàn nhạt nhìn hần một chút, đã ngay cả tiếp tục nói một chút đi đều thiếu nợ phụng.

Trực tiếp nhắc chân liền đi.

Phản chính mình không phải là cái này trường học người, đi bọn họ thế nào cũng không tìm được chính mình. Chẳng qua là Hạ Du tưởng đến, có thể sẽ liên lụy đến Katsura Kotonoha

Nhất niệm cấp thử, Hạ Du tâm lại có chút khô loạn đứng lên.

"Này, chậm!"

Hoa sơn viện thấy Hạ Du nói đi là đi, liền vội vàng lần nữa cản ở trước mặt hần.

"Àm! !"

Nhưng đại vang lớn ở phòng đọc sách bên trong vang vọng.

Hoa sơn viện dán vào kệ sách bên bên trên, ngo ngác nhìn mình bên mặt kia nên ở kệ sách quả đấm. Màng nhĩ vẫn còn ở vo ve kêu vang.

Hạ Du nhàn rồi nhưng nổi lên để cho hần hù dọa giật mình, bây giờ trong đầu toàn bộ đều là Hạ Du mới vừa rồi trong nháy mắt kia mặt đầy lệ khí kinh khủng đáng sợ.

"Ta là thật sẽ động thủ đánh ngươi, ngươi có tin hay không?"

Hạ Du áp trầm thanh âm chui vào hần trong tai, hoa sơn viện lòng vẫn còn sợ hãi nhìn sang, tiếp xúc được Hạ Du ánh mắt sau hần trong lúc nhất thời cái miệng không nói ra lời.

Cái này thì mềm mại?

Hạ Du nhìn hần một bộ ánh mắt lóe lên không dám động đáng sợ, kinh thường nghĩ đến. Lại không có chút nào dự liệu trong đầu bỗng nhiên vang lên một trận cũng không xa lạ gì thanh âm:

'Đạt được 10 điểm kinh nghiệm'

Kinh nghiệm điểm?

Hạ Du có chút không thể tin kinh ngạc một chút: Hơn nữa có 10 điểm?

Nhưng ta không có động thủ a ? Đối với (đúng) nam nhân không phải là đánh người mới có thể đạt được sao?

Hạ Du chợt nhớ tới cái gì như vậy, vọt thẳng đến hoa sơn viện mở miệng đứng lên: "Ngươi là nữ?"

Lời nói cảm giác cửa ra, không đợi trả lời Hạ Du lập tức lại chính mình bác bỏ, hần còn không đến mức ngay mặt đối mặt ngay cả nam nữ cũng không nhận ra.

'Vậy làm sao sẽ '

Hạ Du trong đầu bỗng nhiên lóe lên hần đã từng không cảm được đạo kia linh quang: Nếu như người đi đường nữ sinh cùng nội dung cốt truyện nữ sinh cung cấp kinh nghiệm điểm là chênh lệch mười điểm, như vậy, người đi đường khôn kiếp cùng nội dung cốt truyện khôn kiếp há chẳng phải là cũng có thể chênh lệch thập bội?

Chỉ cần là nội dung cốt truyện đề cập tới nhân vật liên thập bội chênh lệch lời nói

Kia trước mắt cái này kêu hoa sơn viện, cũng là một cái kịch ** vật?

"Ngươi là ai?"

Hạ Du bách tư bất đắc kỳ giải, không khỏi cau mày hỏi lên.

"Liên quan (khô), làm gì "

Chẳng qua là hoa sơn viện mềm xương như vậy trả lời để cho Hạ Du cũng biết hỏi tiếp cũng là phí công. Lắc đầu một cái, Hạ Du tưởng lên đã từng sông nhỏ những thứ kia Nhật Bản học sinh, hướng về phía hoa sơn viện bỗng nhiên kéo về tươi cười.

"Hoa sơn viện đúng không?"

Hoa sơn viện nghe được tên mình hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía Hạ Du, chỉ là vừa mới vừa thấy Hạ Du mặt mày vui vẻ.

"Àm!"

"Ồ!"

Bụng đột nhiên tới đòn nghiêm trọng làm cho hoa son viện thân thể trong nháy mắt Cung thành tôm thước hình, mà Hạ Du cũng nghe đến chính mình đang mong đợi thanh âm:

'Đạt được 20 chút kinh nghiệm'

Được!

Hạ Du cặp mắt sáng lên, thông gấp điều tra thuộc tính trang bìa, nhìn phía trên điểm kinh nghiệm EXP, đã từ chính mình mới vừa tiến vào cái này thư viện lúc '0/ 320' biến thành '130/ 320'.

Ồ? y đã học viên này thời gian ngắn ngủi liền đạt được như vậy ketch xù thuộc tính điểm, Hạ Du không thể không than thở nơi này quả nhiên là phong thủy bảo địa.

Hải lòng thu hồi quả đấm mình, nhìn hoa son viện mất đi chống đỡ mà thống khổ tron nhãn roi trên mặt đất co ro, Hạ Du trong mắt cũng không có bất kỳ thương hại.

Hắn cũng không biết có phải hay không là bởi vì từ đầu đến cuối nhận định đây chỉ là một thứ nguyên Sekai nguyên nhân, đem hết thấy đều nhìn đến rất nhẹ.

Hơn nữa theo thăng cấp cùng khác có thể thu được, hắn loại này tùy ý thậm chí có nhiều chút tùy ý tâm tính, cũng chậm chậm bắt đầu hiện lên. Hạ Du mình cũng nhận ra được, chỉ là không có đi để ý tới.

Hắn cảm giác như vậy chính mình trải qua càng thoải mái. Như vậy thì tốt.

Thống khổ ôi khí âm thanh dứt quãng vang lên, Hạ Du biết khả năng chính mình hơn người lực lượng để cho hoa son viện muốn một lúc lâu mới có thể tỉnh lại, cũng vui vẻ để cho hắn từ từ đi chậm:

"Ta đi trước, người tốt như vậy người, sau này chúng ta đại khái còn sẽ gặp mặt."

Trong miệng vừa nói hoa son viện căn bản nghe không hiểu lời nói, Hạ Du vỗ vỗ trên người vì trần, nhanh chân đi ra đi.

"Bá "

Kéo cửa ra một sát, bên ngoài ánh sáng đập vào mắt bên trong thời điểm, vừa vịn nổi lên một trận hơi ngọt gió.

Chờ ở nơi đó Katsura Kotonoha, thanh tú trắng tóc dài nhẹ dạng khối, thanh uyển mà đình đình ngọc lập, nhân tình chờ đợi dáng vẻ giống như đỏ xanh mực cuốn trúng nữ tiên.

Hạ Du hoảng hốt xuống.

Ở nàng xem qua tới đồng thời, đem sau lưng môn bá một tiếng lập tức kéo lên.

Cất giữ chỉ có hơn 100! Yêu cầu cất giữ! !

;

Chương 32: Rồi đi cùng chia tay

"Bạch!"

Phòng đọc sách môn bị Hạ Du một chút đóng lại, hoa son viện còn nằm ở bên trong trên đất, hắn không muốn để cho Katsura Kotonoha thấy.

Không có gì đặc biệt lý do, nhưng là Hạ Du theo bản năng không muốn để cho nàng biết rõ mình bạo lực mà thôi.

Katsura Kotonoha nhìn Hạ Du động tác lảng lảng, chần chờ một chút mở miệng:

"Hạ Du quân, mới vừa rồi "

"Ừ, ta mới vừa rồi ở bên trong đã nói được, nói là sẽ tự mình nội bộ xử lý."

Hạ Du Sát có kỳ sự vừa nói, thân thể vẫn trưng môn miệng ngăn cản nghiêm nghiêm thật thật.

"Nhưng là mới vừa rồi bọn họ nói muốn tìm lão sư "

"Bọn họ sẽ tự mình giải thích, dù sao đây chỉ là ngoài ý muốn mà thôi."

Hạ Du phát hiện mình thói quen sau khi, nói càng ngày càng thuận miệng.

Katsura Kotonoha do dự một chút, cũng gật đầu một cái:

"Được rồi kia "

"Ta chuẩn bị đi, Katsura Kotonoha ngươi cũng đồng thời sao?"

Hạ Du nhìn ra Katsura Kotonoha muốn cáo biệt, ngay cả vội mở miệng cắt đứt nàng lời nói.

"Ta, ta ừ."

Katsura Kotonoha có chút không biết làm sao nói. Trong trường học, bị người mời tan học cùng đi vẫn là lần đầu tiên. Mặc dù nàng biết Hạ Du không phải là nơi học sinh.

Nàng cũng không có muốn đi, chẳng qua là không khỏi không muốn cự tuyệt, cũng không muốn để cho Hạ Du thất vọng.

"Không cần lên giờ học?"

Hạ Du không biết nàng ý tưởng, nhưng đối với nàng đáp ứng cảm giác quá mức thuận lợi mà thôi.

"Xế chiều hôm nay chỉ có một tiết giờ học mà thôi."

"Cho nên bình thường Katsura Kotonoha ngươi không rảnh thời điểm, đều sẽ tới phòng đọc sách sao?"

"Ừ một loại đều biết."

Katsura Kotonoha chợt nhớ tới cái gì, nghi ngờ hướng Hạ Du hỏi tới:

"Đúng, Hạ Du quân, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Cáp, ha ha đúng Katsura Kotonoha ngươi bình thường thích đọc cái gì sách?"

Hai người tịnh lập mà đi, hướng giáo đi ra ngoài.

Từ trước đến giờ bất thiện lời nói Hạ Du lộ ra rất là tùy ý vừa nói chuyện, Katsura Kotonoha cũng giống như quên chính mình sợ hãi chứng như vậy cùng Hạ Du người một câu ta một câu.

Cho đến hai người ra cửa trường học một hồi lâu, một cái lão sư bộ dáng người trung niên bị chân lợi nhuận dừng khí và hoa son viện cung một dãy chạy tới.

Chỉ là bọn hắn chạy tới cửa trường thời điểm, tiêu bạch cùng Katsura Kotonoha sớm đã không có bóng dáng.

"Lão sư, hắn đi "

Chân lợi nhuận dừng khí đỡ xuống mắt kính, có chút không cam lòng nói. Bên cạnh hắn hoa son viện giống vậy mặt đầy phẫn hận.

"Hắn là cái nào ban học sinh?"

Bên trong niên sư phụ cũng cau mày một cái, chợt hướng hai người hỏi.

Vô luận là chân lợi nhuận dừng khí hay lại là hoa son viện, đều là bị hỏi đến sững sờ, chợt hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ và Hạ Du căn bản là lần đầu tiên gặp mặt, căn bản cái gì cũng không biết.

"Là vừa mới cái kia không có mặc đồng phục học sinh sao?"

Sớm ở một bên giáo vệ bỗng nhiên tới thăm dò một chút đầu, vội mở miệng hỏi.

"Đúng !"

Chân lợi nhuận dừng khí và hoa son viện nghe vậy vui mừng, ngay cả vội mở miệng đạo. Bên trong niên sư phụ cau mày một cái, cũng nhìn về phía giáo vệ.

"Há, là trước kia xin nghỉ học sinh, bởi vì lâu dài xin nghỉ còn không có đồng phục học sinh. Thế nào? Hắn phạm tội sao? Ta xem hắn sẽ không giống như

học sinh giỏi a, nhất định là cố ý làm ra cái gì không muốn đi học mới nói xin nghỉ đi. Ai, bây giờ học sinh cũng không yêu học a, nếu như ta cũng còn trẻ như vậy a, ta khẳng định "

Giáo vệ vừa nói vừa nói, hướng về phía lão sư bắt đầu thao thao bất tuyệt phát biểu lên cảm khái.

Hoa sơn viện cùng chân lợi nhuận dừng khí hai người ở một bên, đi cũng không được đứng cũng không được, nghĩ đến phòng đọc sách bên trong một nhóm loạn gian hàng, hoa sơn viện lại nghĩ đến mình bị Hạ Du đánh một quyền, không khỏi cắn răng nghiến lợi đứng lên:

"Ta sẽ cố gắng đi tra một chút, xin nghỉ học sinh đúng không, ta ngày mai sẽ sẽ nắm chặt hần đi ra!"

Đang khi nói chuyện động khí để cho bụng bỗng nhiên lại truyền tới một cổ đau nhức, để cho hần không thể không thống khổ che bụng mình.

Chân lợi nhuận dừng khí vừa định đỡ một chút hần, bỗng nhiên cổ bị người một cái nắm ở:

"Oa! Ở chỗ này làm gì!"

"Trạch vĩnh! Buông ra!" Chân lợi nhuận dừng khí nhìn một cái cao hơn chính mình bên trên từng cái đầu còn nắm cả chính mình tóc vàng học sinh, không khỏi theo thói quen tức giận nói.

"Khác (đừng) a, có một số việc hỏi người a." Tóc vàng học sinh lộ ra đã rất thói quen hần phản ứng, cũng không ở ý.

"Bây giờ không đến xia tới người!"

"Khác (đừng) nhỏ mọn như vậy a, ta cũng chẳng còn cách nào khác mới tìm người a, ta hỏi người a, người phòng đọc sách trong có phải hay không gần đây tới một to ngực nữ sinh xinh đẹp a."

Vừa mới nói xong, chân lợi nhuận dừng khí và hoa sơn viện cơ hồ là nhìn về phía hần.

Đài ngắm trăng cửa ải nơi.

Hạ Du cùng Katsura Kotonoha bắt tri bắt giác chạy tới nơi này, Katsura Kotonoha cũng mới chợt nhớ tới mình đã bị Hạ Du đưa dài như vậy chặng đường.

"Đến trạm xe, Hạ Du quân không cần đưa."

Katsura Kotonoha vội vàng hướng Hạ Du nói, chợt nhớ tới cái gì, lập tức đối với (đúng) Hạ Du cúc một cái cung:

"Hôm nay thật rất cảm tạ người."

"Thật giống như mỗi lần thấy, người đều là đang cảm tạ ta à."

Hạ Du đùa nói.

Hần cũng muốn với Katsura Kotonoha ngồi chung xe, nhưng là hần bây giờ căn bản không có tiền mua xe nhóm. Lấy hần mang tính lựa chọn mỏng da mặt, hướng Katsura Kotonoha vay tiền mua vé sự tình hần còn không làm được.

"Bởi vì mỗi lần gặp phải Hạ Du quân, ta đều là bị Hạ Du quân cứu."

Katsura Kotonoha rất nghiêm túc trả lời. Chẳng qua là sau khi nói xong ý thức được mình nói chuyện, sắc mặt lập tức đỏ bừng thất thố.

Siêu (vượt qua) khả ái.

Hạ Du nhìn nàng ngượng ngùng không biết làm sao đáng vẻ, khen ngợi sau khi, không khỏi có chút cười khổ.

Hần không nói ra miệng, thật ra thì mỗi lần cứu nàng, là bởi vì mỗi lần đều là hần hại nàng thụ nạn.

Gặp mặt hai lần, một lần là mình đứng choáng váng nàng, chẳng qua là chỉ có tự mình biết, lần này là bởi vì hần bỗng nhiên xuất hiện mà để cho thân thể nàng mất thăng bằng, mới đưa đến phía sau sự tình.

Nói cho cùng mỗi một lần cái gọi là cứu nàng, chẳng qua là hần ở chỗ cứu mình sai lầm mà thôi.

'Bất quá nếu hiểu lầm, sẽ để cho cái này mỹ lệ lắm sẽ tiếp tục tiếp tốt.'

Hạ Du đối với (đúng) Katsura Kotonoha cười cười, đối với (đúng) Katsura Kotonoha phát tay một cái, sau đó rất là tự nhiên xoay người rời đi.

Katsura Kotonoha không có lập tức vượt qua kiểm tra thẻ, một mực đứng tại chỗ nhìn Hạ Du rời đi.

Nhìn Hạ Du càng lúc càng xa bóng lưng, nàng cũng không biết tại sao, luôn có điểm lưu luyến không rời cảm giác.

Lần đầu tiên cùng khác phái như vậy nói chuyện, lần đầu tiên bị đưa đến trạm xe, bao gồm trước kia cũng là lần đầu tiên bị hấn đưa về nhà, còn có bây giờ là lần đầu tiên có loại này không thôi tâm tình.

Katsura Kotonoha nhìn Hạ Du phương hướng rồi đi, ánh mắt bỗng nhiên có chút mê ly

Lại nói vào cung lời đồn đãi là nơi nào truyền tới! ! Chẳng qua là cất giữ ít cầu phiếu mà thôi! !

Lời nói nói các người muốn cất giữ bỏ phiếu a! ! ! Thật sự muốn lên bảng a a a a a! ! !

Đúng ngày mai hai canh là 19h cùng 12h.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thân phận cùng phải gặp

Hạ Du rời đi trạm xe, chẳng có con mắt đi ở người đến người đi trên đường phố.

Ngay mới vừa rồi, hấn bỗng nhiên nảy sinh một cái ý nghĩ.

Hấn cảm giác mình ngay từ đầu liền sai, hấn ngay từ đầu sẽ không nên đem Katsura Kotonoha các nàng trở thành lấy ra kinh nghiệm điểm đường tắt, cũng không nên đưa các nàng coi là kịch ** vật.

Katsura Kotonoha rất khả ái, so với Sekai hiện thật rất nhiều nữ sinh xinh đẹp cũng phải đẹp, vóc người càng là Sekai hiện thật rất nhiều người cũng xem thể là đủ rồi. Nàng chỉ là một nữ sinh.

Một cái chân thực nữ sinh.

Hạ Du không biết mình hiện tại tâm tình tính là gì, nhưng là hấn thật muốn có một cái chính thức thân phận tiếp xúc nàng.

Hiện tại hấn vô luận đối với (đúng) Katsura Kotonoha hay là đối với này cả Sekai, đều là không có một người đảm nhiệm thân phận như thế nào người mà thôi.

Nếu như sau này chính mình phải ở chỗ này hợp pháp sinh tồn lời nói, bên ngoài thân phận là rất cần phải, hơn nữa tốt nhất là một cái có thể tự nhiên tiếp xúc Katsura Kotonoha thân phận các nàng.

Tỷ như là du học sinh!

"Chỉ là làm sao đạt được thân phận "

Hạ Du lẩm bẩm đến, hấn ở cái Sekai này không có chút nào nguồn gốc, đối với (đúng) cái gì cũng coi như là nghiêm túc mơ hồ, mà duy nhất coi là người quen lai thom tho

Đúng ! Nhớ lai thom tho cha mẹ chính là rất nổi danh học giả và giáo sư tới!

Hạ Du ánh mắt sáng lên, không khỏi có chút nhao nhao muốn thử đứng lên.

Hấn trọng ấn tượng, ở nhuyễn bột đánh trúng, học giả địa vị vẫn đủ cao. Chỉ cần có thể nhường một chút lai thom tho cha mẹ hỗ trợ, du học sinh thân phận hấn rất dễ dàng!

Vừa nghĩ tới lai thom tho, Hạ Du lập tức có nghĩ (muốn) từ bản thân một chút tiền cũng không có.

Hơn nữa để cho hấn cảm giác mình xạm mặt lại là, hấn căn bản không muốn biết đi nơi nào tìm nàng.

"Thật là phiền phức a "

Hạ Du không khỏi nở nụ cười khổ. Không có tiền cái gì cũng không thuận lợi, mặc dù không tính là nửa bước khó đi nhưng là cũng không kém

Tương tự chỉ lúc trước cái loại này không trả tiền liền chạy hành động. Hạ Du đã không nghĩ làm tiếp. Nhưng là nếu như phải dựa vào chính mình giải quyết ăn ở, dường như vấn đề không nhỏ

"Quả nhiên phiền toái a" Hạ Du đi bộ cũng không khỏi cảm giác có chút vô lực đứng lên.

"ngươi cái đó siêu tất sát phát chiêu phương thức nói cho ta biết một chút thôi."

Suốt qua người học sinh tiểu học ngôn ngữ truyền vào Hạ Du trong tai, hẳn không khỏi cảm khái học sinh tiểu học thật là không buồn không lo.

Siêu (vượt qua) bí kỹ siêu tất sát cái gì, thật hoài niệm a

"Ngươi chờ chút đi đến Máy chơi game phòng bỏ tiền mời ta, ta sẽ nói cho ngươi biết."

Khác một cái tiểu học sinh lập tức ngu ngơ nói. Hạ Du suy nghĩ đã thiên về đến nghĩ đến vị thành niên tiến vào phòng trò chơi quả nhiên là phí cái cái gì.

Bỗng nhiên, Hạ Du chợt dừng bước lại.

Máy chơi game phòng!

Hạ Du cặp mắt không khỏi lần nữa sáng lên.

Những địa phương kia tựa hồ có thể kiếm tiền! Đặc biệt là chính mình ủng hộ có dịp năng!

Hạ Du trên mặt không nhịn được lộ ra vẻ vui mừng, quay đầu nhìn về phía hai cái còn thảo luận phải giết học sinh tiểu học.

Im lặng không lên tiếng theo sau.

Đủ loại huyền ảo âm nhạc và điện tử hò hét tràn ngập, chỉ cách một cánh cửa, trên đường phố ngựa xe như nước đã hoàn toàn bị Máy chơi game trong phòng thanh âm che giấu.

Không khí tràn ngập hỗn loạn tung bừng mùi vị, hơi lạnh mờ hơi lớn, bốn phía Máy chơi game màn ảnh ánh sáng đem trong này chiếu sáng ngũ thái tân phần.

Máy chơi game phòng ra Hạ Du tưởng giống đại, từng loạt từng loạt.

Hạ Du xa xa liếc mắt nhìn, phát hiện trò chơi chủng loại cũng rất nhiều.

Máy bay riêng trên đều là người tuổi trẻ phát tiết như vậy đập loạn đến phím ấn, trong miệng theo trong màn ảnh nhân vật động tác mà gầm to, đám người tụ năm tụ ba tụ thành một đoàn, và bạn đồng thời hưng phấn chế biến trước, Hạ Du đi qua thời điểm, cũng thấy có mấy cái thanh niên lêu lổng người đem lạc đàn học sinh bức đến xó xỉnh vợ vệt tài sản.

Rất loạn.

Nhưng Hạ Du ngược lại nhàn nhã rất nhiều.

Làm bộ như rất tùy tiện đáng vẽ, Hạ Du cúi đầu không ngừng chuyển, lựa chọn thích hợp bản thân máy.

Đẩy tiền trên máy tràn đầy vàng óng ánh kim loại tiền để cho hắn thấy thèm, nhưng tương tự không ít thấy thèm người đang xếp hàng bá chiếm.

Kia đánh một cái Bách Thanh ca chính là bị một đám chơi được rất nhập thần người và bạn trông coi, Hạ Du thậm chí thấy có người nắm ghi chép đối với nó ở ghi chép cái gì.

Trong đại sảnh bên trong cũng có đĩa quay, diện tích rất lớn, không ngừng lóng lánh đèn màu dẫn dụ, chỉ là không có người đi chơi đùa.

Hạ Du không ngừng lựa chọn, hẳn cũng phát hiện nơi này trò chơi cũng là không thể trực tiếp thắng tiền, đều cơ hồ chẳng qua là đổi thành số điểm, dùng số điểm đánh ra nhóm đối phần thưởng.

Nhưng là hắn biết rất nhiều nơi đều là như vậy, cho phần thưởng là để cho đánh bạc định nghĩa mơ hồ biến hóa, các loại (chò) thắng phần thưởng sau, có thể dùng phần thưởng đổi tiền.

Tóm lại có thể đổi tiền!

Hạ Du chắc chắn điểm này, cũng có tiếp tục tiếp động lực.

Men theo máy móc một máy một máy sàng lọc qua, Hạ Du dần dần kinh ngạc phát hiện: Hẳn bằng năng lực tựa hồ không thể dùng để cái gì!

Đánh cược chiến trò chơi là không có tương thưởng, câu cá trò chơi bâu linh trò chơi cái gì quá ngay thơ hẳn không nghĩ chơi đùa, đẩy tiền máy cùng Bách

Thanh ca cũng là muốn trong tay có tiền của trò chơi hoặc là bi thép, đua xe trò chơi cùng tới gần bỏ banh vào rồi trò chơi hần cần bản không biết rõ làm sao đi ăn gian

Cơ hồ ở Hạ Du muốn không nói gì thời điểm, hần chợt thấy lão hồ máy.

Hần không biết nơi này là gọi thế nào loại này máy, nhưng là đây coi như là hần ở trên thực tế duy vừa tiếp xúc qua Máy chơi game, cũng là nơi này với hần mà nói cực kỳ có cảm giác thân thiết quen thuộc máy.

Hơn nữa tại hần đã từng cái đó quấy bán đồ lật vạt cửa lão hồ máy, chính là có lần có người đem nước ngọt không cẩn thận đổ vào, khiến nó trở ngại mà trực tiếp nhảy mất phần, để cho người kia trực tiếp lừa gạt chủ tiệm một nhóm tiền xu.

Bằng là sẽ dung hợp thành nước, nếu như mình cẩn thận một chút, không phải là rất dễ dàng cũng có thể chế tạo loại này trở ngại sao? !

Lão hồ máy chỉ có chính là mấy đài, vô ích ở nơi nào không có ai chơi đùa, bên cạnh đánh cận chiến trò chơi bên trên ngược lại có học sinh tiểu học liều mạng lác bánh lái, nhưng nơi này đã coi là rất hẻo lánh.

Hạ Du nhìn trái phải một chút, sau đó vỗ vỗ cái ghế nhỏ ngồi lên.

Chẳng qua là thấy cái đó bỏ tiền miếng thời điểm, Hạ Du vẫn không khỏi dừng một cái, sau đó quay đầu nhìn một chút bên cạnh học sinh tiểu học.

Cho dù là muốn làm Tệ hại, cũng cần giai đoạn trước tư bản, mà Hạ Du bây giờ ngay cả một mao tiền cũng không có.

Muốn vơ vét tài sản sao

Hạ Du nhìn đánh nhập thần học sinh tiểu học không ngừng chiếu màn ảnh huỳnh quang con người, cuối cùng vẫn là buông tha.

Ánh mắt lần nữa rơi vào máy móc bên trên, tiêu bạch trong tay ở kéo cần bên trên.

"Nếu là muốn nó trở ngại lời nói, hần trực tiếp đông thành chạm điện hoặc là một ít đường giây hư mất liền có thể chứ?"

"Làm trở ngại một chút, khiến nó bên trong cái 777 giải thưởng lớn cái gì, liền đủ chính mình dùng!"

Nên làm thế nào Hạ Du không biết, có phải hay không có thể như nguyện Hạ Du cũng không biết, chẳng qua là vừa nghĩ tới chính mình dị năng lực, Hạ Du liền mù quáng ôm lấy may mắn, cũng do loại này may mắn dần dần diễn hóa thành tin chắc.

Một cái tay che giấu tính nắm chặt kéo cần kim loại chuỗi, một cái tay khác bao trùm ở trên nút ấn, Hạ Du giống như trên Sekai toàn bộ tay cờ bạc như vậy yên lặng cầu nguyện một chút, ngưng thần đem băng tuyến dọc theo phím ấn tay vào bên trong chợt thâm vào!

"Àm! !"

To lớn nổ vang để cho Hạ Du dọa cho giật mình, bên cạnh trên máy chơi game học sinh tiểu học cũng là bị bỗng nhiên tiếng nổ bị dọa sợ đến từ trên ghế một chút rơi xuống.

Hạ Du nhìn kia đèn tắt bốc khói, tản ra trần trần khét lẹt lão hồ máy, sắc mặt trong nháy mắt cương ở nơi đó.

Gay mũi khét lẹt truyền vào trong mũi, Hạ Du hay lại là không nhúc nhích nhỏ há hốc mồm đứng ở nơi đó.

Có nghĩ qua có thể sẽ thất bại, hần vạn lần không ngờ kết quả là như vậy.

Mạo hiểm khói dày đặc lão hồ máy bên trong thỉnh thoảng phát ra một trận? ? Thịnh? ? ? Khiêu muối tàn Mộ định Liêu hệ quái thừa bàn? ? Đánh lư nào ước Hải o quấy nhiễu hợp lại tâm trộm con mắt thông Trần viên gỗ nam? ? ? ? ? Tâm tô giám Phan? ? p> sau đó lập tức cầm từ bản thân tiền của trò chơi, xoay người chạy.

Hạ Du nhìn hần động tác, cũng thấy trọn mắt hốc mồm nhìn mình cái khác chơi đùa khách, mới tỉnh ngộ lại chính mình gây họa.

Muốn hồng việc !

Hạ Du cũng lập tức nhanh chân chạy.

"Chuyện gì xảy ra?" Mấy tiếng quát chói tai đập xuống Máy chơi game phòng tiếng nhạc, Hạ Du bên ngoài hướng bóng người cũng theo ánh mắt mọi người lập tức bị tập trung.

"Chờ một chút, người đừng đi!"

Cơ hồ là Hạ Du sắp hướng tới cửa địa phương, môn bỗng chốc bị đóng lại, một đám thanh niên chơi đùa khách một chút chặn lại Hạ Du đường đi

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Vây chặt cùng động thủ

Căn ở cửa chơi đùa khách môn đã ngăn được (phải) nước chảy không lọt, căn bản không có lưu nhiệm cần gì phải không gian để cho Hạ Du tiến lên. Hạ Du cũng không nghĩ ra một khắc trước vẫn còn ở vơ vét tài sản cùng âm i trực quay các thanh niên, bỗng nhiên thì trở thành phòng trò chơi bang chúng.

Cửa không cách nào đột phá, Hạ Du đỡ lấy đến mọi người ánh mắt, chưa từ bỏ ý định nhanh chóng quét nhìn tìm kiếm những khả năng khác cửa ra.

Lúc này ăn mặc đồng phục nhân viên tiệm môn cũng khí thế hung hăng đi nhanh tới. Chắc hẳn cũng biết xảy ra chuyện gì.

Hạ Du không đường có thể trốn.

Phòng trò chơi bên trong đủ loại âm nhạc và điện tử âm thanh vẫn còn đang vang động đến, Hạ Du bị vây đến, cảm giác mình nhịp tim cũng mau dậy đi.

Hơn nữa hắn thấy mấy bước chạy tới nhân viên tiệm môn, là vây quanh một cái đeo màu trà kính râm kẻ ca rô hoa nam. Phoi bày trên cánh tay xâm thấy thể nào cũng không giống là người tốt.

Lần này phiền toái

"Đây là thể nào?"

"Hắn thật giống như làm hư máy, còn muốn chạy."

"Nơi này cũng chơi đùa là chơi đùa quán a, tất cả mọi người một nhóm, một mình hắn còn muốn chạy?"

"Ha, người ở đây đều biết, nhưng hắn dường như không biết "

"Mới vừa rồi liền thấy tiểu tử này liền lên lên lút lút, không biết muốn làm gì."

"Hôm nay tá cây mây vẫn còn, hắn xui xẻo."

Châu đầu ghé tai thanh âm không ngừng vang lên, từng cái tràn đầy châm biếm cùng thương hại ánh mắt cũng rơi vào Hạ Du trên người.

Hạ Du căn bản không không đi để ý tới bọn họ, cái đó màu trà mắt kính xâm nam nhân đã đi tới trước mặt hắn:

"Là người chứ ? Làm hư kia cái máy."

Một đám người vây xem đều an tĩnh lại, xem kịch vui như vậy ở nơi nào, tên xâm mình thân thể con người sau năm sáu cái nhân viên tiệm cũng mơ hồ đem Hạ Du bao vây lại.

Hạ Du không nói gì, có chút bị tình cảnh trấn áp cũng có chút không biết rõ làm sao trả lời. Đầu tựa hồ bởi vì sợ hãi mà hạ xuống.

Nội tâm hiện ra vẻ này, cân nhắc có hay không có thể đem tất cả mọi người đánh ngã điên cuồng ý tưởng, để cho Hạ Du mình cũng dọa cho giật mình.

Lực lượng gia tăng, theo tới quấy phá dừng khí cũng đang tăng thêm. Hơn nữa Hạ Du vẫn còn có từng tia khô miệng khô lưỡi mong đợi cảm giác.

Tên xâm mình đem Hạ Du im lặng không lên tiếng, đem mắt kính cởi ra, chợt đẩy một cái Hạ Du:

"Ta con mẹ nó đang hỏi người!"

Hạ Du mau tránh ra hắn thôi táng, lại cúi đầu xuống đi.

Hắn thông gấp đang lúc nghĩ (muốn) rất nhiều ý nghĩ, phát hiện vô luận là người không có đồng nào hay lại là trước mắt bọn họ thái độ, cũng thì không cách nào thiện.

Đặc biệt là tên xâm mình rống lời nói, không để cho Hạ Du sợ hãi, ngược lại là xua tan một chút sợ hãi, gia tăng một tia lạnh lùng.

"Rất tốt." Tên xâm mình không có đẩy tới Hạ Du, trên mặt nanh sắc chợt lóe lên, nguy hiểm ánh mắt quét Hạ Du trên người:

"Thường thể nào thường?"

Bồi muội nguoi!

Hạ Du cơ hồ là ở dút lời trong nháy mắt, cưỡng ép xông về cửa đóng kia người nơi đó.

Bây giờ đám người vẫn không tỉnh là ngăn được (phải) kín, cửa cái đó là cửa kính mà thôi, đến lúc đó vọt thẳng phá chạy.

Hạ Du bây giờ thấy vây chặt người liếc mắt thì có ba mươi, bốn mươi người, nếu như là ba, năm người hẳn không thành vấn đề, chừng mười tiếng người ồng có dị năng sau hẳn cũng dám đánh một trận, nhưng là ba mươi, bốn mươi người hẳn thật không có bất kỳ nắm chặt.

Hạ Du động tác rất nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt liền hướng tới cửa cầm đám người nơi đó.

Chỉ là bọn hắn tựa hồ đã sớm dự đến Hạ Du động tác như vậy, một đám người trong nháy mắt liền chen chúc chung một chỗ tương môn miệng ngăn được (phải) nghiêm nghiêm thật thật. Mười mấy người tốt hạ lấy cả nhét chò ở cửa Hạ Du.

Hạ Du chỉ có thể dừng!

"Mẹ còn muốn chạy! !"

Tên xãm mình nóng nảy kêu một tiếng, trực tiếp nhặt lên một cái trò chơi máy cái ghế liền xông về Hạ Du.

Hạ Du cũng thấy, chột cán răng một cái.

Chỉ có thể đánh!

Lấy một đôi mấy chục để cho Hạ Du sợ hãi, nhưng Hạ Du sợ hơn bị vô xuống.

Không có trực tiếp chống lại tên xãm mình, Hạ Du là lấy hơn người bên nhảy vọt thẳng hướng xô xình một mặt bên tường.

Nơi đó phía trên, có một cái máy thu hình.

"Bắt hắn lại!"

Tên xãm mình người vung vô ích lão đảo hai cái, thiếu chút nữa ngộ thương để cho hắn cực độ tức giận, nhìn Hạ Du chạy tránh sang bên tường sau lập tức chỉ hắn rộng to.

Trong quán Internet mặt năm mươi, sáu mươi người, trừ gần nửa bị tình cảnh bị dọa sợ đến tránh ở một bên rất sợ vạ lây, còn lại một nhiều hơn phân nửa người cơ hồ là đều là vọt thẳng hướng Hạ Du.

"Két!"

Máy thu hình tiếng nổ vang thanh âm ở một đám người quý kêu sôi tru bên trong căn bản là không có cách để cho người phát hiện, cũng không người chú ý.

Hạ Du nhìn từng cái trợn mắt nhìn nhân thần hung ác nhào tới trước mặt người, không chút nghĩ ngợi liền một quyền vung tới.

"Àm! !""Ồ! !""Đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Cơ hồ là quyền rơi trong nháy mắt liền vang lên trận kia thanh âm, vang ở trong đầu giọng điện tử dù là hiện trường như vậy hỗn loạn, Hạ Du cũng rõ ràng nghe được.

Hắn mới bỗng nhiên ý thức được, những người này, cũng có thể là kinh nghiệm!

Gấp ba vọt người thường bên nhảy mang đến không chỉ là hơn người thân thù, càng là đem người khác động tác thả chậm như vậy động tĩnh thị lực.

Hạ Du thân hình nhún xuống, tránh qua một cái vọt tới mập mạp một quyền, tay chống giữ tường hướng về phía bụng hắn trực tiếp hung hăng đập tới.

"A""Đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Trầm đục tiếng vang bên trong mập mạp thân hình hơi chậm lại, sau đó lấy càng nhanh chóng độ về phía sau bắn tới, đụng ngay cả một bọn người, mang theo cái ghế mấy một trận lách cách loạn hướng.

Hạ Du cũng bị lực phản chấn làm cho chân có chút tê dại, hắn đã không không đi tưởng tượng người mập mạp kia bị này đập một cái sẽ biến thành như thế nào, cái khác cũng đã viết bên trên cái đó trống chỗ đánh tới.

Quá nhiều quả đâm đồng thời đánh tới, Hạ Du căn bản là không có cách hoàn toàn né tránh, chọi cứng mấy cái, Hạ Du thừa dịp lần nữa đập bay một

người thời điểm, thân thể khoan một cái từ thời gian rảnh rồi một bên xông ra.

Những người khác thấy Hạ Du động tác muốn đuổi theo, ngược lại bởi vì chen chúc chung một chỗ mà thiếu chút nữa trật chân té một mảnh.

"Mẹ không muốn chen chúc chung một chỗ!"

Tên xăm mình người chọt đẩy một cái che trước mặt mình người, thấy Hạ Du chui ra bao vây bóng người, trên mặt hung ác.

Trực tiếp nhặt lên bên cạnh trên máy chơi game một cái bình thủy tinh, hướng Hạ Du đập tới.

Gào thét tiếng xé gió từ bên tai truyền tới, Hạ Du bận bịu tránh thoát khỏi trên đường xóc xếch cái ghế, nhận ra được sau lưng nguy hiểm thời điểm chỉ có thể lập tức vội vã tránh một cái.

"Bàng!"

Bình thủy tinh đập phải Máy chơi game kim loại biên giác, vỡ thành một nhóm xen lẫn chất lỏng mảnh kiếng bể, Hạ Du vội vã giơ tay lên bảo vệ đầu, bỗng nhiên cảm giác trên cánh tay một ngứa.

"Keng chuông keng "

Phân tranh roi miếng thủy tinh trên đất đàn rải, đầy đất, Hạ Du không có chạy nữa, muốn xông tới chân người bước cũng cường ép dừng lại.

Nhận ra được trên cánh tay hoa đau, Hạ Du lúc ngẩng đầu lên, không phải đi nhìn vậy công người một nhà, mà là nhìn mình cánh tay.

Hắn thấy trên cánh tay mình, vạch ra bắt được thật dài vết thương bên trên, chính bắt đầu không ngừng tiết ra huyết dịch.

Từng điểm từng điểm, nhanh chóng đóng đầy toàn bộ vết thương.

Hạ Du ngăn người một chút, cặp mắt dần dần, cũng theo chính mình máu mà phát đỏ lên

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hung ác cùng tàn phá

"Mẹ, tới!"

Tên xăm mình người một chút đẩy ra những thứ kia do dự không tiến lên mọi người, thấy đầy đất nhọn hướng lên trên miếng thủy tinh cũng là bước chân trệ một chút, ngược lại hướng về phía Hạ Du nghiêm nghị hồng.

Hạ Du vẫn còn đang lẳng lẳng nhìn mình cánh tay máu, phảng phất không có nghe được hắn lời nói.

Trên vết thương diêm dúa giọt máu trở nên phồng lên, đầy đặn, lại bắt đầu khuếch tán, huyết sắc khuếch tán ở trên vết thương, khuếch tán ở Hạ Du trong con người.

"Quay lại đây có nghe hay không! Có phải muốn chết hay không!"

Tên xăm mình người chọt một quyền đập ở một bên trên máy chơi game, to lớn phanh vang lẫn át tràn đầy Sảnh điện tử âm thanh, những thứ kia hoảng ở một bên không dám trộn lẫn vào khách cũng bị dọa đến run xuống.

Những người khác thấy tên xăm mình người như muốn cắn người khác rống giận cùng động tác, cũng nuốt nước miếng một cái.

Tên xăm mình người kêu tá cây mây, trông coi phụ cận đây Đệ nhất, tin đồn thủ hạ có mười mấy đám đeo dao chém người hung ác loại người, bản thân liền là một cái nòng này chủ, động một chút là đối với (đúng) chọt tới người khác quyền đâm cước đá. Đã là phụ cận nổi tiếng.

Nếu quả thật chọt tới hắn, là sẽ thật bị lộn được (phải) tàn phế kết quả, này cũng không phải lần thứ nhất chuyện phát sinh.

Núp ở gọn gàng áo khoác xuống ngay vốn chính là một cái lấy tương tự đoàn thể Internet giăng đầy Sekai, cái máy trò chơi này Sảnh là một người trong

đó nạp cầu nơi, tá cây mây là nơi này Vương

Đề cho người cảm như hén Vương

Bây giờ biết thân phận của hán người thấy hán cái bộ dáng này, đã bắt đầu âm thầm nuốt một bãi nước miếng.

Hạ Du lại như cũ phảng phất không có nghe được hán lời nói như vậy, máu từ Hạ Du căng tay vết trầy bên trên chậm rãi lưu lạc, Hạ Du cúi đầu đi, không người nào có thể thấy ánh mắt hán.

"Ta đếm ba tiếng, người lập tức lăn tới đây cho ta!"

Tá cây mây trực tiếp từ một bên rút ra một tấm inox cái ghế, giờ tay vẫy một cái liền đem cái ghế hát ra, không có trực tiếp đập phải Hạ Du, nhưng đã đem Hạ Du trước mặt cái ghế cũng mang đảo mấy tờ.

Hạ Du cũng động.

Đột nhiên, vượt qua trên đất ngăn trở ngã xuống đất cái ghế, không nhanh không chậm đi về phía bọn họ.

Tá cây mây đã không chịu được cơ hồ muốn trực tiếp đi qua, thấy Hạ Du đi tới động tác sau trên mặt một trận cười lạnh, chợt các loại (chò) tại chỗ.

Hán đã thành thói quen như vậy tình cảnh, thói quen người khác ở trước mặt hán nghe một chút lời nói lời nói. Theo Hạ Du đến gần, hán phảng phất đã thấy sau đó không lâu tấm kia mặt đầy máu tươi lại cố gắng xin xỏ mặt.

Ở một đám người sau lưng xem kịch vui trong ánh mắt, Hạ Du từ từ đi tới trước người hán chưa đủ một thước nơi, tá cây mây khoe miệng cười gằn chợt lóe lên, lập tức nhắc chân dùng sức đập tới.

Hạ Du nhưng là bỗng nhiên đổi tốc độ, trong nháy mắt thoáng qua chân hán.

"Sao "

Tá cây mây ở tiếp theo một cái chớp mắt, đột nhiên thấy Hạ Du ngẩng đầu lên, thấy Hạ Du cặp kia tựa hồ mang theo hồng quang cặp mắt. Lòng rung động để cho hán bản năng run lên, dĩ vãng đánh nhau kinh nghiệm để cho hán không chút nghĩ ngợi, liền đem một bên vẫy chặt người kéo qua đến, thân thể của mình là mượn lực về phía sau xê dịch.

"Àm!"

Trầm đục tiếng vang bên trong bị coi là bia đỡ đạn người bị Hạ Du chút nào không bảo lưu một quyền đánh trúng, không kịp cuộn lại thân thể dĩ nhiên trệ không nữa giây, một chút quay ngược lại đánh về phía còn không có đứng vững tá cây mây.

Tá cây mây bị đụng một cái, thân thể ngã một cái cũng đập đầu đến bên cạnh Máy chơi game biên giác, cái trán bị đụng tới chỗ trong nháy mắt lau đỏ một mảnh.

Tá cây mây sững sờ, những người khác cũng là đồng loạt sững sờ một chút. Chợt không thể tin nhìn về phía Hạ Du.

Dám phản kháng tá cây mây người không phải là không có, nhưng những người đó từ nay không có lại xuất hiện qua. Có lẽ có một hai sẽ lưu lại một bãi để thấy máu than, cũng là cách một đêm liền tan biến không còn dấu tích dấu vết gì cũng sẽ không lưu lại.

Bây giờ Hạ Du ở trước mặt bọn họ đối với (đúng) tá cây mây động thủ.

Tá cây mây một cái sờ cái trán vết thương, phía trên đau nhói để cho trên mặt hán vừa kéo, chợt chợt ngẩng đầu cuồng bạo chỉ Hạ Du gào thét:

"Đánh! Dùng cái gì đập cho ta! Đập chết hán coi như ta!"

Nghe được câu này sau, tất cả mọi người nhìn về phía Hạ Du ánh mắt cũng biến hóa.

Vốn chính là một đám e sợ cho thiên hạ không loạn người, bây giờ tá cây mây lên tiếng cũng trong nháy mắt kích thích bọn họ ần núp hung tính, ngã xuống đất người không người để ý, bọn họ không ngừng rút ra đến chung quanh công cụ chuẩn bị tàn phá.

Về hung ác hiện lên rất nhiều người trên mặt. Chỉ là bọn hán không kịp chuẩn bị là, Hạ Du ác hơn.

Một cái đứng ở phía trước nhất, vừa mới khom người nhấc lên cái ghế miếng khoen thanh niên, còn đến không kịp ngồi dậy, Hạ Du đã sắp nứ tạt lòi như vậy một cước đập ở hán xương chậu bên trên, mơ hồ kết vang bên trong, miếng khoen thanh niên ngay cả kêu rên cũng không có phát ra liền đụng vào phía sau nhiều người.

Chung quanh tạo vũ khí người thấy vậy hơi sững sờ, Hạ Du nhưng căn bản không ngừng chạy chút nào xông về bọn họ.

" A lô ! Các loại (chò) "

"Àm!"

"Ta ô a "

Hỗn loạn trầm đục tiếng vang cùng tiếng va chạm bên trong, không ngừng có thanh âm tuy nhiên mà thôi, kêu rên bên trong cũng không ngừng có người gục xuống.

Mấy cái nhân viên tiệm thừa dịp Hạ Du cùng người khác triển đấu chung một chỗ không cản trở, cơ hồ là đồng thời, giờ trong cao thủ băng ghế liền muốn đối với (đúng) Hạ Du đập xuống giữa đầu.

"Ken kết rắc !"

Một trận bé không thể nghe âm thanh núp ở oanh loạn âm thanh bên dưới, không khí tựa hồ vô căn cứ hạ xuống chừng mấy độ, khí lạnh để cho tóc gáy đều dựng lên tới. Giờ cao băng ghế cương trên không trung, ở tất cả mọi người còn không rõ nội tình bên trong, mấy cái vây công Hạ Du nhân viên tiệm bỗng nhiên ôm chính mình phơi bày tay chân, thảm thiết quát to lên.

Vây ở phía sau bọn họ người chỉ có thể đứng ngẩn ngơ, nhìn của bọn hắn cực độ thống khổ siết chặt tay mình chân kêu thảm.

Thế nào?

Thấy như vậy một màn người cũng sững sờ.

Đờ Mấy chơi game bỏ dậy tá cây mây thấy Hạ Du hung ác đối mặt mấy chục người còn chiếm thượng phong thời điểm, đã có nhiều chút trợn mắt hốc mồm, bây giờ thấy nhân viên tiệm cơ hồ muốn đập phải Hạ Du thời điểm, chợt biến thành bộ dáng này, ngay cả siết chặt địa phương cũng cảm được (phải) màu tím bầm, cơ hồ phải đem con mắt trừng ra ngoài.

Phát sinh cái gì hắn không biết, nhưng ngẩng đầu nhìn đến Hạ Du lại không có chuyện đứng ở nơi đó, tá cây mây không nhận được lần nữa gấp hô lên:

"Nhiều người như vậy cũng làm gì!! Cũng vậy lại dùng cái gì đập hắn!"

Nhân viên tiệm môn dáng vẻ đã để cho rất nhiều người lòng vẫn còn sợ hãi lập tức lui về phía sau một ít, người đối với (đúng) không biết đồ vật luôn là tràn đầy sợ hãi, nhất là ngay mặt phát sinh sự kiện quý dị. Nhiều người hơn là thấy người bên cạnh lui một ít, cũng đi theo lui về phía sau một ít, theo số đông cùng tự vệ là nhân loại bản năng.

Tá cây mây lời nói để cho bọn họ tỉnh ngộ ra đã biết phương người đông thể mạnh, dũng khí cũng trong nháy mắt xông lên, chẳng qua là đã tới không kịp.

Hạ Du quả đám, đã là bọn họ tinh hồn giữa, đã rơi ở trên người bọn họ.

Vòng vây không có tạo thành, tiếng kêu rên lại theo Hạ Du quả đám đầu gối chân mà càng ngày càng dày đặc.

Gấp ba với người thường bén nhảy có thể để cho đánh hụt người bàng hoàng, gấp ba với người thường lực lượng mang đến bề xương âm thanh có thể khiến người ta ê răng.

Một số người đã thả ra trong tay đồ vật, bắt đầu lui về phía sau.

Rất nhiều vây chặt người không phải là người ngu, nhìn không ngừng ngã xuống người và càng chiến càng hăng Hạ Du, bọn họ có thể phân rõ hiện trạng. Trở về rất nhiều người chẳng qua là ôn ào lên hoặc là muốn ôm tá cây mây bấp đuôi.

Nhưng là bây giờ bọn họ thấy, tá cây mây mình cũng từng điểm từng điểm về phía sau bước chập chùng.

Theo ngã xuống người càng ngày càng nhiều, rất nhiều người cũng từ hiểu rõ vấn đề bên trong tình hồn lại, vòng vây bắt đầu càng ngày càng thưa thớt. Bọn họ nói cho cùng chẳng qua là khách quen, không phải là Mấy chơi game còn đồ, nhiều người có thể đồng thời loạn ôn ào lên, nhưng là bây giờ thấy không giải thích được nắm xanh cánh tay màu tím gào lên đau đớn mọi người, bọn họ phát hiện không dễ chơi, cũng không chơi nổi.

Tá cây mây cũng rốt cuộc phát hiện không đúng, trên mặt lộ bộ, trước tàn bạo hung ác đã hoàn toàn không thấy, nhìn không ngừng ngã xuống người, cướp lấy là một trận tê cả da đầu cẩn thận lùi bước.

Lại nhìn thấy lại một cái muốn đập Hạ Du nhân viên tiệm bị hung hăng một cước đạp lên đứng vào trên máy chơi game, phát ra một trận to lớn động vang, tá cây mây rốt cuộc không nhận được, xoay người liền muốn chạy ra ngoài.

"Còn muốn chạy?"

Giống như đã từng quen biết thanh âm truyền vào tá cây mây trong tai, dưới chân hắn còn đang chạy, chợt thấy chính mình đối diện trên mặt người kinh hoàng sắc mặt, còn không có suy nghĩ ra là chuyện gì, liền cảm giác mình cổ áo chợt bị người từ phía sau kéo một cái.

"Tới!"

Rất quen thuộc lời nói. Để cho tá cây mây rớt cuộc nhớ tới đây là hẳn trước hồ hết, chẳng qua là tá cây mây đã không cách nào tiếp tục đi suy nghĩ, cổ áo bởi vì bị kéo mà kéo ở cảnh hầu bên trên, để cho hẳn hồ hấp trong nháy mắt cứng lại, sau đó cũng cảm giác được thân thể một trận đặng vân giả vũ.

Hắn trong lúc mơ hồ thấy Hạ Du kia quen thuộc ửng đỏ hai tròng mắt, sau đó là một cái nhanh chóng mở rộng cùi chỏ cùng hắc ám.

"Két! !"

Từ tá cây mây chạy trốn đến bị kéo, rồi đến bị một khuỷu tay đập mặt mắt đi ý thức xụi lơ trên đất, chẳng qua chỉ là ngăn ngừa hai cái hồ hấp.

Còn lại còn đứng người cùng đã hoàn toàn dừng động tác lại.

Chính chủ bị một chút đánh liền được mất đi ý thức, phòng chơi game nhân viên tiệm cũng toàn bộ ngã xuống, bọn họ căn bản không có động thủ lý do.

Hạ Du một đòn sĩ quan cấp cao cây mây đánh tê liệt sau khi, từ từ đi về phía cửa địa phương. Còn ngăn ở nơi nào người lập tức mặt liền biến sắc, liền vội vàng để cho ra cửa để cho Hạ Du đi.

Chẳng qua là lần này, Hạ Du không đi.

Lấy đơn giản nhất quyền cước, tương môn miệng mấy người đáp trở về, Hạ Du lại vọt vào trực tiếp ở Máy chơi game phòng bên trong, đem trừ những thứ kia ôm đầu đứng ở xo xinh học sinh tiểu học người ngoài, không chút lưu tình huy động quả đấm mình.

Không có ở hẳn nhìn chăm chăm xuống có thể trốn, cao hơn người thường gấp ba bèn nhảy để cho tốc độ của hẳn thật là không thể tưởng tượng nổi, tiếng kêu thảm thiết cùng trong đầu không ngừng nhắc đến thị kinh nghiệm âm thanh nổi liền không dứt, đã không có một người dám đứng, vì vậy Hạ Du lại kéo những thứ kia trên đất lớn tiếng gào lên đau đớn người lạnh lùng đến đầu đập vào quả đấm

Các loại (chờ) Hạ Du nhìn tới cửa nơi đã mở ra, một số người gắng gượng thân thể khó chịu chạy ra ngoài thời điểm, hẳn mới từ về này tàn phá tâm tình bên trong tỉnh hồn lại.

Lúc này hẳn, vẫn nửa ngồi chồm hổm dưới đất, một tay nắm một cái trần đầy lỗ tai thanh niên cổ áo, một tay thật cao giơ trên không trung.

Hơi chậm một chút trệ lệch qua bả vai xoa một chút mặt, về này đậm đà mùi máu tanh xông thẳng trong mũi.

Hạ Du kinh ngạc, chột cùi đầu thấy chính mình trần đầy sắc sở huyết dịch quần áo và giấy, lằng lằng không nói ra lời.

Hạ Du là sưng sốt, nhưng là tại hẳn nắm cổ áo lỗ tai thanh niên nhưng là liều mạng về phía sau dòi đi đầu, muốn rời khỏi Hạ Du nhưng lại không dám gãy giữa, nguy nguy chiến chiến hướng về phía Hạ Du dùng cơ hồ là mức nở nói ra:

"Này, phụ cận đây thì có cảnh, cảnh sát, ta, chúng ta đã báo cảnh sát!"

Báo cảnh sát?

Hạ Du lần nữa ngăn người một chút, chột quả đấm chột đấm roi, trầm đục tiếng vang đi qua, Hạ Du lỏng ra mất đi ý thức lỗ tai thanh niên đứng lên.

Phòng chơi game vang động đến đủ loại hỗn tạp giọng điện tử, chung quanh trừ mình đã không có một người đứng. Ngồi xồm ngồi xồm, nằm úp sấp nằm úp sấp.

Hạ Du ánh mắt chuyển hướng những thứ kia ngồi xồm ở nơi nào sợ hãi nhìn mình bọn học sinh, bọn họ gặp phải Hạ Du ánh mắt lập tức thân thể run lên, không ngừng bần rợn hạ xuống. Hạ Du lại nhìn về phía cửa nơi đó, những thứ kia muốn len lén bò ra ngoài đi người tiếp xúc được Hạ Du ánh mắt, cũng lập tức động tác hơi chậm lại, cương tại chỗ.

Hạ Du có chút thờ hạo hển, có chút mờ mịt nhìn một chút trên nắm tay sền sịch máu, lại vầy vầy.

Mấy cái bị Hạ Du trên tay máu quăng trên mặt thân thể người run lên, lại không dám nhúc nhích.

Phòng chơi game cửa kính đã mở ra, bên ngoài tựa hồ có người bắt đầu vây quanh nơi này mà thỉnh thoảng thò đầu, Hạ Du chúi chúi trên tay lưu lại huyết dịch, im lặng không lên tiếng, bước nhanh thẳng đi về phía quỹ viên đài.

Dọc đường ngã xuống đất còn có ý thức người liền vội vàng dùng cả tay chân dòi đi một con đường, Hạ Du cũng không để ý đến bọn họ, đi tới quỹ viên đài nơi, nhìn một chút thu ngân máy, sau đó nắm lên một cái ghế liền đập tới.

"Àm! Âm! Âm!"

Phím ấn ở bay loạn, còn có một chút linh kiện. Mỗi một cái tạp động đều tựa như nện ở tất cả mọi người trong lòng bên trên, bọn họ cũng rúc đầu nghe thanh âm không dám lên tiếng.

Hạ Du thở dốc càng ngày càng nặng, hẳn nhìn đập không sai biệt lắm, đem cái ghế trong tay ném ra sau liền thô bạo kéo ra tiền lương, đem bên trong tiền giấy qua loa bắt mấy bả nhét vào trong quần, sau đó động tác dừng lại đảo mắt nhìn liếc chung quanh.

Toàn bộ tiếp xúc được ánh mắt của hắn lập tức chột cúi đầu xuống đi.

Hạ Du trong đầu cũng có chút nóng hổi, cảm giác mình nhịp tim càng ngày càng kịch liệt, túi đầy đủ tiền tiền sau trực tiếp vượt qua quỹ viên đài, hướng ra phía ngoài liều mạng xe xông ra.

Không có bất kỳ người nào dám ngăn trở hắn, khắp người đều là nhuộm máu đáng vẻ để cho cửa vây quanh người cũng lập tức thét lên liều mạng mau tránh ra.

Trên đường phố không có bên trong vẻ này đậm đà huyết tính khí, Hạ Du không dám trở về nhìn, lao ra đám người không nói hai lời chạy.

Hắn chột nghe tiếng xe cảnh sát xa xa truyền tới.

Hạ Du cơ hồ là hoảng hốt chạy bừa, lao đảo, lại chạy nhanh hơn.

Chương 36: Mua y

Hạ Du dọc đường một đường nhanh như điện chớp chạy qua, không để ý đến chung quanh người đi đường ánh mắt khác thường, một mực quanh đi quẩn lại, cuối cùng ở một cái tự do trong thương trường, tìm tới nhà vệ sinh nam một chút vọt vào.

Đóng cửa lại trong nháy mắt, Hạ Du cơ hồ muốn tê liệt đi xuống.

Trong nhà vệ sinh bây giờ trừ Hạ Du không có những người khác, cả nhà cầu đều là hắn thông gấp tiếng thờ dốt.

Mồ hôi theo gương mặt không ngừng đi xuống rơi, mang theo tinh đỏ mồ hôi nhỏ xuống trắng men sắc bồn cầu, choáng váng mở thành từng luồng nhân nhật hồng ti.

Hạ Du tưởng đến trước ở trong phòng game ách hình ảnh, nhịp tim dâng trào sau khi, cũng không khỏi có chút may mắn.

Phòng trò chơi bên trong bởi vì khắp nơi là máy mà trống trải không gian có hạn, khiến người khác nghĩ (muốn) vậy công cũng khó làm được. Nhưng là không vậy công bàn về đơn đánh bọn họ căn bản là đưa đồ ăn.

Để cho Hạ Du mình cũng không thể tin được là, chính mình mới vừa rồi lại một người đánh nhiều người như vậy

Đối mặt nhiều người như vậy chính mình lại không có chân nhũn ra, còn đánh thắng

Máu chốt là, đã biết lần lại hoàn toàn không có sợ.

Quả dám không có sợ, tâm cũng không có sợ.

Chính mình biến hóa. Ý tứ đến điểm này Hạ Du lại không có bất kỳ thay đổi sau bàng hoàng, có chăng qua là nhưng bình tĩnh.

Chậm một chút hô hấp, Hạ Du đem trướng đến ở trong túi tiền móc ra.

Qua loa bắt vào tay tiền giấy rất mới, bị chính mình làm cho tràn đầy vết nhăn cùng sót lại một ít vết máu. Hạ Du cũng không thèm để ý những thứ này, hắn để ý nó giá trị.

? Dí? Dịch mông gần? Rung 17 giác? Ưc? Ta khuôn mẫu? Quýnh nhiều phiết 2 hoàng kỳ? Tuổi mới bùng? Hạ nhàn náo Trịnh? ? Khiêu? Hạ nhàn mẫu? 0000 cùng 5000, 2000 , Hạ Du nhưng là lập tức mình bạch hắn giá trị.

Nhìn trong tay cũng không bạc đãi một nhóm, Hạ Du cũng không đi cân nhắc nó rốt cuộc có bao nhiêu, nhưng là đủ chính mình đi phung phí.

"Ta đây là coi là cướp bóc sao "

Hạ Du một ý thức được điểm này, lập tức lại có chút huyết dịch sôi trào.

"Cũng sẽ không lưu lại đầu mối gì để cho người khác tìm tới ta đi "

Lầm bầm lầu bầu một câu, Hạ Du nhìn trong tay tiền, một cái tay khác xoa một chút trên mặt mồ hôi.

Biết rõ là phạm pháp, nhưng Hạ Du hiện tại tâm tình lạ thường không phải là sợ hãi.

Mà là kích thích. Một loại sung sướng đầm đìa kích thích.

Trắng như tuyết nhà xí cách bên trong rất sạch sẽ, hóng gió máy cũng vận hành rất an tĩnh, bây giờ chỗ này không có bất kỳ người nào khác ở, Hạ Du biết rõ mình thật đã coi là an toàn thoát đi, không khỏi thật dài hô một hơi thở.

Buông lỏng đi xuống sau khi, Hạ Du mới sạch sẽ đến thân thể có chút đau nhức, cũng từ từ thấy trên người một ít máu ứ đọng.

Mặc dù biết bọn họ sẽ dưới mình lần thăng cấp sau khi sẽ biến mất, nhưng là Hạ Du vẫn còn có chút khó chịu.

Nhìn một chút trong tay kia vốn thuộc về phòng chơi game tiền, kia tia (to) khó chịu cũng lập tức tan thành mây khói.

Tự xem như tiền chữa bệnh!

Hạ Du nghĩ như vậy, bỗng nhiên người được chính mình quần áo bắt đầu tản mát ra mùi máu tanh, không khỏi dừng một cái.

Y phục trên người khẳng định không thể mặc, vừa mới mặc đến nó chạy vào cũng không biết có thể hay không để cho người có ý lưu ý. Phía trên vết máu quá rõ ràng, mặc dù rót vào quần áo bắt đầu biến hóa liên quan (khô) đen không nữa như vậy nhức mắt, nhưng là trận kia mùi nhưng là mùi máu tanh càng ngày càng đậm.

"Ba."

Nhà xí tất cả mọi người đi tới thanh âm để cho Hạ Du cương một chút, nhưng chợt buông lỏng đứng lên. Hắn cũng không nghĩ tới chính mình mặt ngoài là đối với (đứng) phòng trò chơi chuyện buông lỏng, nội tâm vẫn còn đang chột dạ.

Đi vào người không có đi nhà cầu, chẳng qua là ở rửa tay lồng chảo phương mở vòi nước, Hạ Du đem nhà xí cách môn kéo ra một kê hở nhìn một chút, là một cái ăn mặc rất tiền vệ tóc vàng thiếu niên chính đang đối với rửa tay chậu gương tạo đầu làm đuôi.

Mặc trên người để cho Hạ Du rất nóng mắt không chút tạp chất áo khoác.

Hạ Du nhìn trái phải một chút, xác nhận bây giờ chỗ này trừ hai người bọn họ không có những người khác tồn tại sau khi, đem chính mình tràn đầy vết máu áo cởi ra.

Sau đó chợt mở cửa, ở trần đi ra ngoài.

Tiền vệ thiếu niên nghe được thanh âm thời điểm, cũng từ trong kính ảnh ngược trông được Hạ Du liếc mắt.

Thấy ở trần Hạ Du, tiền vệ thiếu niên ngay từ đầu là lo lắng, trong mắt thoáng hiện qua vẻ khinh bỉ. Thậm chí Hạ Du đi tới bên cạnh hắn rửa tay chậu thời điểm còn chán ghét tránh xuống.

Chẳng qua là đầu ngón tay hắn lần nữa nắm tóc mình muốn tiếp tục bắt lộn thời điểm, hạ nhân rồi nhưng đưa tay một cái kéo ở trên người hắn.

Tiền vệ thiếu niên bị Hạ Du xả động lão đảo một chút, bị cưỡng ép nói ra quần áo hắn đã hoàn toàn mỏng, Hạ Du ở gắng gượng mở miệng:

"Người bộ quần áo này ta mua."

Cương quyết mà đột ngột ngôn ngữ và động tác, tiền vệ thiếu niên ngây ngơ một chút, lập tức ý thức được là bị Hạ Du cướp quần áo mà liều mạng mệnh giây giữa.

"Chờ chút người!"

Lấy hắn lực đạo căn bản là không có cách cùng Hạ Du như nhau, giây giữa bên trong, Hạ Du động tác quá kịch liệt bỗng nhiên một khuỷu tay đè ở hắn trên lỗ mũi.

"Ồ" 'Đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Nhìn tiền vệ thiếu niên thống khổ che mũi ngừng lại đi, Hạ Du ngăn người một chút, sau đó im lặng không lên tiếng đem y phục mặc lên.

Cướp quần áo còn đưa kinh nghiệm, người tốt như vậy người, nhà người biết đến à.

Hạ Du nhìn hắn mà trong lòng cảm khái một tiếng, xoay người muốn đi ra đi.

Chẳng qua là chợt nhớ tới cái gì, lại quay đầu lại đi tới tiền vệ trước mặt thiếu niên, móc ra tiền chọn bên trong mệnh giá nhỏ nhất một tấm, thấy thiếu niên che mũi không tay tiếp tục, lại thân thiết ném xuống đất:

"Ta không phải là cướp bóc, là mua quần áo người."

Ngao khí lưu lại một câu, Hạ Du nhanh chân đi ra đi.

Tiền vệ thiếu niên cố nén đau nhức, mờ mắt ra nhìn một chút bị nước bắt đầu thấm ướt tiền, lại nhìn Hạ Du phương hướng rồi đi liếc mắt, tức giận ô yết. Chẳng qua là chợt nghe có người đi vào nhà cầu, nói nhỏ lập tức nhanh như tia chớp đem tiền nhặt lên.

Cửa hàng tổng hợp bán y khu.

Hạ Du nửa người trên mặc đem lưu lý lưu khí áo khoác, nửa người dưới quần còn có lưu lại vết máu.

Ngay từ đầu Hạ Du còn có chút để ý người bên cạnh ánh mắt, Hạ Du cũng rất là không được tự nhiên.

Nhưng sau đó Hạ Du chợt nhớ tới mình điểm kinh nghiệm EXP thời điểm, đã quên những thứ này có hay không, cơ hồ toàn bộ sự chú ý cũng lưu ở phía trên:

'Cấp bậc năm: 263/ 320 '

Trừ đi vừa mới đạt được hai điểm kia kinh nghiệm, Hạ Du nhìn mình ở phòng trò chơi nhất dịch sau khi, lại đem kinh nghiệm tăng vọt đến nước này, không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm đứng lên.

Hắn trong ấn tượng, cùng Katsura Kotonoha phân biệt thời điểm, vẫn chỉ có 130 bên cạnh (trái phải) điểm kinh nghiệm EXP, bây giờ lại trực tiếp tăng vọt nhiều gấp đôi!

Hạ Du không khỏi, trong lòng bỗng nhiên nảy sinh muốn lại đi nào một lần xung động.

Chẳng qua là cái ý niệm này vừa mới lên, liền bị Hạ Du lý trí bóp gãy.

Hắn không phải là cái loại này không chừa thủ đoạn nào người, vô duyên vô cớ xuất thủ tổn thương người chuyện là không đối với (đúng) ở dưới bình thường tình huống.

Ở đó suy tư cân nhắc tiêu chuẩn phức tạp trong tâm tình, Hạ Du ở nhân viên tiệm cười rất miễn cưỡng nụ cười xuống lần nữa mua một bộ quần áo thay cho.

Sau đó, lại ở một cái nhìn rất an tĩnh phòng ăn điểm một ít xem không hiểu tên thức ăn.

Không lo lắng ăn xong sau khi đi ra, Hạ Du phát hiện sắc trời đã bắt tri bắt giác thảm.

Ở chỗ này cũng bắt tri bắt giác độ qua một cái ban ngày.

Thuộc tính trạng bìa vẫn chưa có hoàn toàn vàng ố, thăng cấp sau khi hắn có thể dừng lại thời gian cũng càng ngày càng dài. Mặc dù biết rõ có thể trở về, nhưng Hạ Du cũng không quá muốn trở về Sekai hiện thật.

Đèn đường đã sáng lên, có chút hoàng hôn đáng vẽ.

Hạ Du dọc theo đường dành cho người đi bộ thẳng đường đi tới, hắn còn chưa từng thấy qua nơi này ban đêm trên đường là như thế nào.

Đường qua một cái quán ăn thời điểm, Hạ Du trong lúc vô tình, ở đó một bên đạo trông được đến một cái coi là thân ảnh quen thuộc

cảm tạ a cầu hòa sương đồng hai vị thiếu nữ khen thưởng! ! Vốn là đều là ôn uyển như nước thiếu nữ, còn là như thế hiền lành! ! ! Cảm tạ tiến hóa khen thưởng, cảm tạ hắc long cố gắng hết sức nhóm! Cảm tạ chăm chỉ đổi mới chính ta!

điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Chương 37: Cứu Sekai

Bên đạo cũng không hẹp, chẳng qua là đồ bên trong chất đống được (phải) hỗn loạn, sắp hiện ra ở bên trong một người nữ sinh cùng một cái áo hoa người trung niên loáng thoáng che lại.

Nữ sinh sóng vai tóc ngắn, mặc có chút bại lộ quần áo, xa xa chỉ lộ ra một tấm gò má, vốn lấy bây giờ Hạ Du mục lực hay lại là bén nhạy nhận ra nàng.

Saionji Sekai.

Bây giờ bên đạo lý mặt chỉ có hai người bọn họ, nàng đang cùng cái đó áo hoa nam nhân tựa hồ đang kịch liệt tranh luận cái gì. Hạ Du thấy bọn họ, bọn họ lại không nhìn thấy Hạ Du.

Rốt cuộc đang thảo luận cái gì

Bên ngoài đường phố ngựa xe như nước có chút huyền ảo, Saionji Sekai bọn họ ở bên đạo lý mặt sâu bên trong, Hạ Du không nghe rõ bọn họ rốt cuộc nói là cái gì, nhưng lại rất rõ ràng nhìn ra được Saionji Sekai tâm tình kích động.

Hiện tại tại chính mình cùng nàng không quen, có cần tới hay không

Lại nói nếu như bọn họ chỉ là người quen đang lúc nói chuyện, tự mình đi tới cũng tăng thêm lúng túng đi

Nhìn xa xa do dự một chút, Hạ Du ánh mắt ở trên người hai người liếc mắt nhìn, cuối cùng vẫn là quyết định đến gần.

Từng điểm từng điểm đến gần, Hạ Du tận lực đem chính mình bước chân thả rất nhẹ, cũng mượn những thứ kia đồ lật vọt vô tình hay cố ý cản trở thân

thể của mình.

Hắn đã nghe được bọn họ là ở cái vĩa, hắn muốn nghe một chút bọn họ cãi vã nguyên nhân, theo hắn đến gần thanh âm cũng từ từ truyền lọt vào trong tai.

"Không nên hỏi nữa mẹ của ta cảm sinh hoạt phí!" Saionji Sekai hướng về phía áo hoa người trung niên nghiêm nghị kêu, cặp mắt gắt gao nhìn hắn chăm chăm.

"Ha ha, Sekai, ngươi đây là nói chuyện với ta thái độ sao?" Áo hoa người trung niên lơ đãng cười cười đến.

"Không nên gọi ta tên! Ta không nhận biết ngươi! Ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần quấy rầy mẹ của ta, kết quả muốn làm gì!"

Saionji Sekai không chút lưu tình vừa nói, trong giọng nói tràn đầy dị thường chán ghét.

Hạ Du bộc phát để ý, bắt đầu hồi tưởng nguyên đến bên trong để cho Saionji Sekai chán ghét ngươi, một Đệ nhất vào muốn đoán ra áo hoa người trung niên thân phận.

"Đừng như vậy mà, Sekai, ta cũng vậy thân nhân ngươi a, như vậy không tốt nha."

Áo hoa người trung niên khinh bạc đẩy đẩy trên lỗ mũi tiểu Mặc kính, Hạ Du lúc này mới phát hiện hắn là mang nhỏ như vậy kính râm.

Nhưng càng nhiều sự chú ý ở lại hắn nói Saionji Sekai thân nhân điểm này trên.

"Khác (đừng) như vậy một bộ chán ghét tư thái, ta nói ta không nhận biết ngươi, tiền ta cho ngươi, ngươi sau này không muốn lại xuất hiện ở trước mặt ta!"

Saionji Sekai lập tức lớn tiếng phản bác, tâm tình kích động đầy vu biểu.

"Nhưng là ta muốn không chỉ là tiền nha."

Áo hoa người trung niên tiểu Mặc kính tron nhãn ở trên sống mũi treo nghiêng đến, đang khi nói chuyện bắt đầu hướng Saionji Sekai ép tới gần.

Hạ Du lúc này mới phát hiện, hắn tùy ý khoác áo hoa xuống là không có cổ quần áo, lộ ra đến bên trong kia hoành trần bắp thịt. To con thân thể lúc này đang hướng về yếu điệu Saionji cương quyết ngang nhiên xông qua, tay cũng trực tiếp ấn về phía Saionji Sekai ngực.

"Làm gì!"

Saionji Sekai mặt đầy không thể tin sau lùi một bước, đứng phải phía sau tường không cách nào nữa lui, nhìn áo hoa nam nhân tiếp tục ép tới gần không khỏi vội vã nghiêm nghị khẽ kêu đạo.

Chẳng qua là khẽ kêu âm thanh bị này cái hẻm nhỏ cản nuốt, căn bản truyền không bao xa, cũng không có để cho áo hoa nam nhân dừng lại.

"Thật là khách khí đây."

Áo hoa nam nhân lộ ra rất là thành thạo phong bế Saionji Sekai có thể trốn phương hướng, trên mặt cũng lộ ra một tia hưởng thụ nụ cười.

"A lô !"

Hạ nhân rồi nhưng xuất hiện, để cho Saionji Sekai cùng áo hoa nam nhân đồng thời sửng sò, chột đều nhìn lại.

Áo hoa nam nhân hiển nhiên không nghĩ tới sẽ có người tới xấu hắn chuyện tốt, nhìn chậm rãi đi tới Hạ Du chân mày đã nhíu lại.

Saionji Sekai nghe có người cắt đứt, trên mặt vui mừng, thấy Hạ Du dáng vẻ sau có chút kinh ngạc, chột trên mặt vui vẻ nồng hơn: "Là ngươi!"

"Nhận biết?"

Áo hoa người trung niên tựa hồ đang hỏi Saionji Sekai, cũng tựa hồ đang làm bầm lâu bầu, mày nhíu lại được (phải) sâu hơn. Mà Saionji Sekai cũng thừa dịp hắn nhìn về phía Hạ Du thời điểm, thoáng cái từ hắn bao vây rồi chui ra đi, kéo ra cùng hắn cách.

"Thật là không có ý tứ."

Áo hoa người trung niên nhìn một chút Saionji Sekai, lại nhìn một chút Hạ Du, chột nhún nhún vai, rất dứt khoát đi hướng phía ngoài.

Hạ Du cũng không có can hắn, đối với (đúng) Saionji Sekai gật đầu một cái sau liền an tĩnh nhìn áo hoa người trung niên, đối với hắn muốn rời đi cũng không có ngăn trở. Chẳng qua là áo hoa người trung niên trải qua Hạ Du thời điểm, bỗng nhiên bước chân hơi dừng lại một chút, chút nào không thả nhỏ giọng thanh âm trực tiếp đối với (đúng) Hạ Du nói một câu:

"Tiểu tử, ta nhớ ở ngươi nha."

Rõ ràng là to con bộ dáng, nói ra nhưng là khiến người ta cảm thấy trần trần âm lãnh lời nói, kính râm sau cặp mắt kia để cho Hạ Du luôn có Cỗ muốn huoi quyền xung động, khoảng cách gần bây giờ, Hạ Du mới cảm giác được cái kia khắp người hung dữ mang đến lực áp bách.

Có lẽ trước Hạ Du sẽ cẩn thận cho mình vừa lui về phía sau lý do mà lùi bước.

Nhưng không có nghĩa là bây giờ Hạ Du biết.

Đối với (đúng) áo hoa nam nhân rõ ràng uy hiếp lời nói, Hạ Du chút nào không tránh né chống lại ánh mắt hắn, cũng giống vậy mặt vô biểu tình trở về một câu:

"Ta cũng nhớ ngươi."

Áo hoa người trung niên ánh mắt run lên, nhếch môi, Saionji Sekai lại vào lúc này đối với hắn quát to lên:

"Ngươi phải đi cũng nhanh đi! Nếu không ta sẽ báo cảnh sát!"

"A, ta đây đi trước." Áo hoa người trung niên không thèm để ý chút nào đối với (đúng) Saionji Sekai cười cười, sau đó giữ mặt mày vui vẻ lại chuyển hướng Hạ Du:

"Tiểu tử, lần gặp mặt sau ta sẽ cắt đứt ngươi một chân nha."

Phảng phất đùa vừa nói, áo hoa trong mắt nam nhân rung mình lại kẻ hắn không có một tia đùa ý tứ.

"Ta đây lần gặp mặt sau biết đánh đoạn ngươi cặp chân."

Hạ Du gật đầu một cái, đối với hắn cũng rất nghiêm túc đáp trả. Hạ Du từ mới vừa rồi cũng đã bao nhiêu đoán được thân phận của hắn.

Áo hoa người trung niên nghe được Hạ Du trả lời trong mắt tàn khốc chợt lóe lên, lại lập tức ảm giấu đi, nhàn nhạt đẩy đẩy tiểu Mặc kính, cười híp mắt liếc mắt một cái Saionji Sekai, sau đó thật sâu liếc mắt nhìn Hạ Du sau, thẳng rời đi.

Một mực đưa mắt nhìn hắn đi ra bên đạo biển mất ở tầm mắt, Hạ Du cùng Saionji Sekai cũng không nói gì.

Cho đến hắn hoàn toàn đi, Hạ Du nhìn về phía Saionji Sekai, Saionji Sekai cũng nhìn về phía hắn.

Tương cổ không nói.

"Mới vừa rồi "

Hạ Du đang chuẩn bị chọn lời nói chuyện, Saionji Sekai lại làm mở miệng trước.

Chẳng qua là nàng mở miệng phải nói, lại khi nhìn đến Hạ Du sau lưng thời điểm, tuy nhiên mà thôi.

Hạ Du cũng cơ hồ ở nàng biểu tình biến hóa đồng thời, về phía sau nhìn sang.

Một người mặc? y đã học viên đồng phục học sinh thiếu nữ, vóc người thon nhỏ, tóc đen dài lưu hải, phát sau còn dùng đỏ lể vải buộc lên một cái to lớn nơ con bướm.

Thanh phổ chớp mắt.

Cùng nguyên đến bên trong hình tượng giống nhau như đúc, Hạ Du biết nàng. Lúc này nàng chính mặt vô biểu tình hướng Saionji Sekai đi tới.

"Sekai, không có sao chứ?"

"Ta không sao."

"Thật sao?"

Thanh phổ chớp mắt từ chối cho ý kiến nói một câu, sau đó quay đầu nhìn về phía Hạ Du, mặt vô biểu tình mặt để cho Hạ Du giống như đã từng quen biết:

"Mới vừa rồi chuyện ta đều thấy, cảm ơn ngươi cứu Sekai." 'Đạt được sơ cấp hảo cảm, đạt được 10 điểm kinh nghiệm'

Trong đầu kinh nghiệm tiếng vang lên ở Hạ Du như đã đoán trước, chẳng qua là cô ấy là câu 'Cứu Sekai' để cho Hạ Du có chút hách nhưng.

Nói xong câu này, nàng liền yên lặng.

Saionji Sekai nhìn Hạ Du tựa hồ còn muốn nói điều gì, chẳng qua là bị nàng kéo một chút, sau đó cũng không nói gì.

Hạ Du cũng thấy nàng rất nhỏ động tác, có chút ngán người một chút, cũng rất nhanh minh bạch nàng ý tứ.

Ngăn lại chuyện trò, ngăn lại dính líu quan hệ

Đây là muốn ta rời đi chứ ?

Hạ Du nhìn các nàng cười cười, không có cảm giác tức giận, cũng không có cảm giác cái gì thất vọng. Chẳng qua là rất bình tĩnh đối với các nàng cười yếu ớt xuống.

Cũng không có nói lên chính mình tên họ.

Đối với các nàng phát tay một cái, lạnh nhạt đi ra phía ngoài đi ra ngoài.

Mơ hồ, phía sau thanh âm truyền vào hần trong tai:

"Sekai, hần là ai?"

"Hần trước gặp qua một lần, ta cũng không biết."

"Thật sao?"

Phía sau nói chuyện Hạ Du không có tiếp tục nghe tiếp, cũng không có hứng thú gì.

Có chút mất hết hứng thú nhìn một chút một đường đèn rực rỡ, nhưng theo sau đám người từ từ dung nhập cái thành phố này trong buổi tối

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Ý lan san

Dưới màn đêm trên đường phố một mảnh hi hi nhốn nháo, xa hoa truy lạc.

Hạ Du dung nhập vào chúng sinh nơi nơi bên trong, đi ở điều này để cho hần bội cảm tịch mịch trên đường phố.

Hần không nghĩ trở về Sekai hiện thật, luôn cảm giác Sekai hiện thật khắp nơi đều là rộn ràng, khắp nơi đều là trống không. Chẳng qua là hần ở lại chỗ này, đồng dạng là cảm giác lục bình không có rề văng vè.

Đối với mới vừa rồi gặp phải Saionji Sekai hòa thanh phố chớp mắt mà nói, hần Hạ Du là người xa lạ.

Đối với (đúng) với cả Sekai tới cũng vậy, hần Hạ Du vẫn còn là người xa lạ.

Hần ở cái Sekai này từ đầu đến cuối không có bất kỳ căn cơ, cũng không biết thể nào dung nhập vào

Dung nhập vào lời nói, chính mình thật muốn dung nhập vào nơi này sao quyến luyến lời nói, chính mình thật là có quyến luyến người nào không?

Hạ Du gơ tay lên thả ở trước mắt, nhìn mình bị ánh đèn độ một tầng màu trắng tay, lại thuận duyên thấy nó đầu rơi trên mặt đất đen nhánh bóng dáng.

Chính mình chỉ là đơn thuần nghĩ (muốn) muốn kinh nghiệm điểm, muốn thăng cấp mà thôi đi

Hạ Du trong lòng hỗn loạn tung bừng cùng phức tạp, từ đầu đến cuối không có bất kỳ câu trả lời.

Đây đưa Saionji Sekai cái đó áo hoa người trung niên Hạ Du đã cơ bản đoán được thân phận của hần:

Trạch càng dừng.

Máu mủ đi lên nói, là Saionji Sekai ông nội, là thanh phố chớp mắt ông nội, là Trạch vĩnh thái giới ông nội, là y cây mây thành cha ruột.

Rất hỗn loạn huyết mạch quan hệ, cũng rất làm người ta giật mình gia phả. Mà cái không ngừng cận thân giao hợp sinh con để tạo giả, chính là cái này

kêu Trạch càng dùng nam nhân.

Hắn sợ tích là để cho Hạ Du lần đầu biết thời điểm, cũng bị chấn động được (phải) trợn mắt hốc mồm.

Cùng thân sinh tỷ muội cũng sinh ra hài tử, cùng nữ nhi mình sinh ra một đám con gái, cùng mình vẫn còn ở tiểu học cháu gái ruột sinh ra một đám con nít, lại cùng mình cháu cố gái môn sinh ra một đám con nít, chợt lại chính mình cháu bốn đời nữ sinh xuống hài tử, còn không có bỏ qua cho tự mình tiến tới cháu gái

Trong lúc thậm chí để cho mười tuổi để cháu cố gái sinh con sau bởi vì máu độc chứng mà chết

Một cái tràn đầy hắc ám gần thân huyết mạch.

Cái này cận thân hỗn loạn trong huyết mạch thấu tóe, liền bao gồm Saionji Sekai bốn người. Người cận bả y cây mây thành cùng cái này Trạch càng dùng quan hệ, chính là cha con cộng thêm ông cháu cộng thêm ông cháu cộng thêm bên ngoài ông cháu quan hệ.

Hạ Du cũng là mới vừa rồi tiếp xúc được sau một thời gian ngắn, mới đoán ra thân phận của hắn. Đoán ra trong nháy mắt hắn liền muốn đối với (đúng) người này cận bả động thủ.

Nhưng là hắn lý tính không có lập tức động thủ, bởi vì này nói cho cùng cũng là Saionji Sekai nhà bọn họ vụ chuyện. Hắn chỉ là người ngoài mà thôi.

Sau đó thanh phổ chớp mắt cùng Saionji phản ứng, cũng chứng thật sự thật này: Hắn xác thực chỉ là một người ngoài.

Mình bạch điểm này Hạ Du, cười cười liền đi.

Hạ Du không phải là cái loại này sở thích? Nghiêm mật đi dán người khác mộng lạnh người, các nàng nếu loại thái độ này, hắn cũng lười đi tự mình đa tình.

Rõ ràng là hắn cứu Saionji Sekai, nếu không nàng có thể sẽ gặp gỡ cái gì ai cũng không nói chắc được. Hạ Du không cho là thanh phổ chớp mắt có thể làm gì, lấy Trạch càng dùng hành động lực, dù là báo cảnh sát cũng đã không kịp.

Rõ ràng là như vậy cứu đại ân, Hạ Du nhưng là bị đề phòng đuổi đi. Các nàng không có nói rõ đi ra, nhưng đối với Hạ Du mà nói cùng rõ ràng không có gì khác nhau.

Vô luận các nàng là từ tâm tính đều tốt, Hạ Du không phải là si mê, cũng không muốn bị coi thường, đâm đã đặt ở nơi nào, Hạ Du không thể nào làm chẳng có chuyện gì phát sinh qua, cũng không khả năng đối với các nàng thể nào hữu tốt.

Hơn nữa Hạ Du nghĩ rõ ràng các nàng cái này huyết mạch sau khi, đối với các nàng hảo cảm cũng là bắt đầu thẳng tắp hạ xuống. Vô luận là không phải là có cái này huyết mạch có phải là nàng hay không môn sai, hôm nay các nàng đối với hắn thái độ, để cho hắn cũng không cách nào nhiệt tình.

Hạ Du tạm thời chính mình mới vừa xuất thủ là thường trả lại các nàng cho hắn điểm kinh nghiệm EXP, hắn đã không nợ các nàng bất kỳ vật gì.

Có lẽ lần sau, Hạ Du đối với các nàng ngay cả mặt mày vui vẻ đều thiếu nợ phụng.

"Coi là, không nghĩ."

Hạ Du lắc đầu một cái, thờ phào một ngụm trực khí đem các loại hỗn loạn suy nghĩ hết thấy ném Chư nào bên ngoài.

"Không biết lai thom tho bây giờ như thế nào."

Đêm dài hơi lạnh, bây giờ còn đang đầu đường Hạ Du có chút hoài niệm ở lai thom tho thêm thời gian. Cùng xanh phổ Saionji dưới so sánh, Hạ Du mới bộc phát cảm giác lai thom tho tốt.

Một trận đậm đà mùi thơm truyền tới, Hạ Du thấy bên đường phố một nhà bán rót bánh bao hấp, kinh ngạc sau khi, cũng cảm giác mình đói.

Trong túi có tiền, Hạ Du không thể nào do dự liền đi tới. Chẳng qua là thanh toán thời điểm không chú ý, đem một đồng lớn tiền cũng rơi xuống đất mất.

Hạ Du là có chút lúng túng nhặt lên qua loa nhét trở về.

Hắn lại không nhìn thấy, mấy người mặc rất hoa tiêu thanh niên đi ngang qua thời điểm, vừa vận nhìn hắn xuống tiền trong nháy mắt, ánh mắt trong nháy mắt biến hóa

Hưu nhân công viên.

Nói là công viên, cũng bất quá là chỉ có một động vật Cầu trượt, hai cái kiểu kiểu bản, một cái xà đơn cùng tiểu cát trì, còn có chính là hai cái xích đu cũng chưa có những vật khác.

Cách cái điều đèn đuốc sáng choang đêm đường phố cũng chỉ có một cửa quẹo khoảng cách, bốn phía cơ bản đều là nhà dân, nơi này nhưng là chỉ có một chiếc nhìn dùng rất lâu đèn đường, cũng trừ Hạ Du không có một bóng người.

Hạ Du ngồi ở một cái trên xích đu, mở ra đựng bánh bao túi giấy, nhìn không trung ăn.

Một người, một đèn, một trăng sáng.

Hạ Du nhìn không trung kia thanh minh mà an tĩnh trăng sáng, nhẹ nhàng đựng đưa lên xích đu tới.

"Hoa lạp lạp "

Xích đu ổng khóa phát ra một trận nhẹ vang lên, ở bình an tịch nơi này truyền đến rất xa. Trên đất thật dài bóng dáng cũng theo rung động rung động.

Có phải hay không thảng là cổ hương mình Hạ Du không biết, hần chỉ biết là ở lạnh trong đêm ăn bánh bao, nóng hổi, rất thơm.

"Hắc! Hắc, ăn ngon không?"

Một đạo cà nhõng thanh âm truyền tới, để cho nhìn trăng sáng an tĩnh độc thiện Hạ Du cau mày tới.

;

Chương 39: Chủ động

"Có chuyện?"

Hạ Du đầu cắn một cái bánh bao, cũng không nhắc trở về một câu.

Để giúp sẽ nhiếp chính hội đoàn lập quốc nhuyển bột oanh, chung quy không phải là cái loại này đẹp yên hình thái xã hội. Trừ đi tới trước mặt mình người, Hạ Du từ dưới đất cũng thấy một đám chậm rãi đến gần bóng người.

"Cũng không phải là cái gì đại sự."

Nói chuyện thanh niên đá đá Hạ Du bên cạnh xích đu, nhìn như rất tùy ý nói: "Mấy ca gần đây có chút eo hẹp, muốn hỏi người mượn chút tiền huê hồng."

Đi lang thang vô ích xích đu mang theo một cổ câu nệ tiếng kết, Hạ Du ngẩng đầu liếc hần một cái, thấy cái kia hai tám phần màu sắc sắc sỡ tóc, lưu hải còn dài hơn đến cơ hồ che kín nửa gương mặt.

Đậm đà giết ngựa đặc biệt phong cách để cho Hạ Du có chút bị rung động, hần vẫn là lần đầu tiên ở thực tế thấy loại này trong truyền thuyết chủng tộc.

"Tại sao phải cho các người mượn?"

Hạ Du nhìn mấy cái, cảm giác cũng không có cái gì mới lạ, đối với hần cũng không có hứng thú gì.

Không nhanh không chậm tiếp tục cắn một cái bánh bao, đậm đà nước canh để cho Hạ Du liền vội vàng nuốt thỏa thích xuống.

Chẳng qua là Hạ Du rõ ràng đối với bọn họ không thêm để ý cử động, để cho một đám người tới sắc mặt chìm xuống.

"Tại sao cái gì "

"Nói với hần nhiều như vậy làm gì!"

Giết ngựa đặc biệt thanh niên còn muốn nói điều gì, lại bị một cái thanh âm không nhịn được cắt đứt.

Hạ Du một bên cắn bánh bao một bên quay đầu nhìn, thấy người nói chuyện ốm yếu đáng vẻ, mặt không có chút máu, hốc mắt lõm sâu, cồng lầy sau lưng ánh trăng cũng nhìn thấy kia sâu nặng vành mắt đen.

Hần nhớ không biết quyền sách kia bên trong nói qua, đây là điển hình thận hư dương suy triệu chứng. Rất dễ dàng đi đòi nhà ma cái loại này.

Vành mắt đen thanh niên rên một tiếng, mang theo phía sau năm sáu người đem Hạ Du vây lại, không có động thủ, nhưng là uy hiếp lại kêu vang không dứt:

"Tiểu tử, ngoan ngoãn liền đem tiền giao lên, nếu không lời nói "

"Há, cho nên các người đây là muốn vơ vét tài sản ta đúng không?"

Hạ Du lại cắn một cái bánh bao, bỗng nhiên mặt đầy bùng tình đại ngộ nói.

"Phải thì thế nào! Ép dạng thức thời lập tức "

Vành mắt đen thanh niên ngoe đầu đối với (đúng) Hạ Du vừa nói, người sau lưng giết ngựa đặc đẳng người nhìn về phía Hạ Du cũng lộ ra không che giấu

chút nào cười gằn.

"Chờ một chút."

Hạ nhân rồi nhưng mở miệng kêu ngừng, vành mắt đen thanh niên lời nói hơi chậm lại.

Một đám người có chút nhăn lông mi hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó đoán được Hạ Du đây là nhượng bộ, lập tức cũng tự đắc cười lên.

Hạ Du mấy cái đem bánh bao hoàn toàn nhét vào trong miệng, sau đó phồng má đứng lên.

Còn không tới kịp nhai, ở những người khác giễu cợt trong ánh mắt, hạ nhân rồi nhưng xung phong một cái bay đập. Luôn là bị động khiêm nhượng lại không có khiến cho Hạ Du nhân sinh đạt được bao nhiêu tôn trọng, hẳn suy nghĩ nhưng thật ra là không phải là hẳn chủ động một ít. Tỷ như, bây giờ.

"Àm! !"

Vành mắt đen thanh niên căn bản còn không rõ ràng lắm xảy ra chuyện gì, thân thể liền bị thoáng cái đập bay vài mét, nặng nề ngã xuống đất.

Kỳ người hẳn đã sưng sốt.

'Đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Trong đầu vang lên thanh âm không có Hạ Du giống như bất giác, chỉ là xa xa nhìn trên mặt đất một bên hô hấp khó khăn vừa muốn bò dậy vành mắt đen thanh niên.

Hạ Du lần nữa thân hình thoát một cái tiến lên.

"A lô ! Ngươi !"

"Cộc! !" "Àm! !"

Giẫm ở trên miệng chân để cho thanh âm tuy nhiên mà thôi, vành mắt đen thanh niên đầu cũng nặng nề đập đầu trên đất. Vang lên thanh âm để cho vừa mới lấy lại tinh thần cái khác những đồng bọn lần nữa hù dọa lảng.

Hạ Du một chân đập vành mắt đen thanh niên miệng, để cho hẳn liền động cũng không động dậy. Thẳng đến đem trong miệng bánh bao hoàn toàn nuốt xuống, Hạ Du mới thở phào một cái hơi nóng, phảng phất mới phát hiện hẳn ở dưới chân như vậy, chậm rãi mở miệng hỏi:

"Ngươi mới vừa rồi mắng cái gì tới?"

Vành mắt đen thanh niên biểu hiện trên mặt bởi vì đau nhức mà vận vẹo, trong mắt cũng đã đau nước mắt hoành lưu, không ngừng ở Hạ Du dưới chân nức nở, nhưng là Hạ Du lại như cũ hay lại là bộ kia vừa mới ăn no thông thả biểu tình:

"Ta cho ngươi ba giây thời gian nói xin lỗi."

Hạ Du đang khi nói chuyện, vành mắt đen thanh niên không ngừng giùng giàng muốn dõng đi Hạ Du để giầy, nhưng là vô lực hẳn thể nào giầy giữa Hạ Du chân vẫn giẫm đạp ở nơi nào vẫn không nhúc nhích.

"Một."

Hạ Du lạnh lùng thanh âm để cho vành mắt đen nam cái khác đồng bọn hết thảy đánh rùng mình một cái, thậm chí quên tới cứu bọn họ đồng bọn.

Vành mắt đen thanh niên tiếng nghẹn ngào đã có nhiều chút cuồng loạn, chỉ là ai cũng không biết hẳn muốn nói điều gì, Hạ Du chân một mực gặt gao giẫm ở miệng hẳn cùng trên lỗ mũi bất động, hẳn quá mức thậm chí đã lấy tay không ngừng đẩy, cũng không có chút nào tác dụng.

Không có chút huyết sắc nào mặt đã đỏ lên, càng là mang theo hít thở không thông như vậy tiếng nghẹn ngào. Cái ót tóc dùng sức va chạm mặt đất phát ra để cho người tê cả da đầu thanh âm, hắc nhãn vành mắt thanh niên bị đi lên căn bản là không có cách nói ra một chữ.

"Ba. Được, đếm xong."

Hạ Du vừa mới dứt lời, ở những người khác còn đến không kịp làm ra phản ứng đồng thời, trên mặt hốt nhiên nhưng hung ác, chân dùng sức đập xuống đi.

"Rắc rắc! !" "Ồ ! ! !"

Chân chẳng qua là đập một chút sẽ thu hồi, vành mắt đen thanh niên ở Hạ Du lỏng ra đồng thời đã đưa tay bịt lại miệng mũi, co rúc ở trên đất không ngừng thống khổ lẫn lộn, huyết dịch dọc theo kẽ ngón tay không ngừng chảy ra, trong miệng đã hoàn toàn không phát ra được hoàn chỉnh thanh âm.

Nhưng cả địa phương, đều là cái kia đau đến không muốn sống ô âm thanh. Cùng với trên đất không ngừng vận vẹo thân thể tiếng xào xạc.

Chật vật mà thể lương đáng vẻ, để cho người căn bản là không có cách tưởng tượng trước đây không lâu cái kia bĩ khí cùng phách lối đáng vẻ.

Cái khác những đồng bọn nhìn đã sưng sốt, bọn họ không biết rốt cuộc là cái gì phát ra, nhưng là tiếng kia để cho bọn họ run như cây sậy tiếng rắc rắc vẫn ở trong lòng bọn họ vang trở lại.

Tất cả mọi người nhìn về phía Hạ Du ánh mắt đã biến hóa.

Dưới ánh trăng Hạ Du lộ ra rất nhu hòa, người khác huyết dịch chảy xuôi đáng vẻ cũng để cho Hạ Du có thể ở nơi này lạnh đêm cảm giác có chút ấm áp. Nghe nói màu đỏ ở màu sắc bất chước là sắc màu ấm, Hạ Du không có dị nghị.

Thấy bọn họ nhìn mình, cũng không có lại đi lau chân. Mà là thân thể một nghiêng, hướng của bọn họ hấn tiến lên.

Động tác mau để cho một đám người thậm chí cho là mình thấy là ảo giác.

Chẳng qua là trên người lập tức truyền tới đau nhức để cho bọn họ biết không phải là ảo giác.

Hạ Du chẳng ngó ngang gì tới ở trực tiếp đối với (đúng) của bọn họ quyền đâm cước đá, bọn họ kịp phản ứng hốt hoảng muốn chống đỡ, nhưng là hạ xa xa siêu (vượt qua) bọn họ bèn nhảy cùng lực lượng, để cho bọn họ căn bản ngay cả Hạ Du vạt áo cũng không đụng tới.

Trong tai không ngừng vang lên lấy được kinh nghiệm điểm thanh âm, Hạ Du phát hiện mình càng ngày càng thích loại này từng cú đâm thấu thịt cảm giác.

Thân thể nhanh như điện chớp qua lại đến, cao bèn nhảy mang đến động tĩnh thị lực cùng năng lực phản ứng để cho hắn bộc phát cá lợi được (phải) nước. Hạ Du đã hoàn toàn không nghĩ ra tại sao lúc trước lại sẽ đối với đánh nhau sợ hãi.

Hắn bây giờ vẫn luôn đang hưởng thụ.

Dưới ánh trăng trời đầu bóng dáng càng ngày càng ít, nhà dân trung viễn xa tựa hồ có chó bởi vì nơi này tiếng đánh nhau mà sủa inh lên, Hạ Du lắc lư quả đấm, đứng ở đây đất gào thét bị thương nhóm người bên trong, nhìn về phía duy nhất còn đứng sừng sờ giết ngựa đặc biệt thanh niên.

"A lô "

Hạ Du giương mắt, gọi hắn một tiếng.

"Oa!"

Giết ngựa đặc biệt giống như chim sợ nã như vậy sau lùi một bước, cả người run rẩy

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Kinh nghiệm

Dưới ánh trăng Hạ Du là lộ ra như vậy ôn hòa mà người hiền lành. Giết ngựa đặc biệt thanh niên nhưng là đối mặt với Hạ Du cả người không ngừng được đang phát run.

Kia giống như quỷ tốc độ, vậy để cho người run như cây sậy quả đấm, kia không chút lưu tình hung ác

Không một không lật đổ bọn họ dĩ vãng nhận thức.

Hắn và trên đất cũng người cũng không nghĩ tới, vốn tưởng rằng là bắt vào tay vợ vết tài sản, cuối cùng lại là cái kết quả này.

Hắn càng không nghĩ đến, Hạ Du là có ý lưu hắn lại không có động thủ.

Nguyên nhân chỉ có Hạ Du tự mình biết.

Hạ Du nhìn hắn, bỗng nhiên khẽ mỉm cười:

Hoàn chỉnh vật thí nghiệm

"Ba."

Hạ Du thản nhiên đến gần một bước, dưới chân cát mịn phát ra một tiếng vang nhỏ.

Ở giết ngựa đặc biệt thanh niên trong tai lại giống như sấm, để cho hắn lập tức sợ hãi lần nữa lui về phía sau, con ngựa bất an khiêu động lên, trong miệng cũng bắt đầu lời nói không có mạch lạc đứng lên:

"Đừng, đừng tới!" 'Đạt được 3 chút kinh nghiệm'

Vang lên kinh nghiệm đạt được để cho Hạ Du bước chân dừng một chút, trong bụng cũng càng phát ra hoạt lạc:

'Rõ ràng không có tiếp xúc đạt được 3 chút kinh nghiệm, nói như vậy lời nói'

Hạ Du trong mắt tinh quang chợt lóe lên. Trong lòng có suy đoán.

"Phối hợp ta một chút, có được hay không?" Hạ nhàn rồi nhưng hướng về phía giết ngựa đặc biệt thanh niên mở miệng nói.

Giết ngựa đặc biệt thanh niên đã hoàn toàn bị Hạ Du trấn áp, căn bản không dám cự tuyệt Hạ Du:

"Ta ta hay, hay"

Hạ Du hài lòng đối với hắn gật đầu cười cười, giết ngựa đặc biệt thanh niên thấy Hạ Du cười, cũng lập tức đi theo ngu ngơ cười lên.

Hạ Du quả đoán bỗng nhiên một quyền đập phải trên mặt hắn.

"Àm!"

"Ồ" 'Đạt được 2 chút kinh nghiệm'

Giết ngựa đặc biệt thanh niên rên lên một tiếng, lập tức che mũi ngòl chồm hồm xuống.

Đánh người cận bã có thể đạt được 2 chút kinh nghiệm, cái này Hạ Du sớm có định luận, bây giờ chỉ là muốn lần nữa xác nhận mà thôi.

Hắn trong ấn tượng đánh những người này thời điểm, là có phân biệt là đạt được 1 điểm, 2 điểm, 3 điểm, ba cái loại khác. Nhưng là hắn bây giờ chỉ có thể rõ ràng 2 chút kinh nghiệm là như thế nào đạt được, 3 chút kinh nghiệm là như thế nào đạt được cũng ít nhiều có chút phương hướng. Chẳng qua là 1 chút kinh nghiệm là làm thế nào chiếm được, hắn từ đầu đến cuối bách tư bất đắc kỳ giải.

'Chính mình hắn làm qua cái gì, nhưng là rốt cuộc là cái gì'

Hạ Du cau mày tới. Giết ngựa đặc biệt thanh niên kiềm chế tiếng kêu đau vang ở bên cạnh bên tai không dứt, Hạ Du không nhận được không nhận được kêu hắn một câu:

"Đừng làm ồn! Lại làm ồn có tin ta hay không bây giờ liền giẫm đạp bẻ ngựa miệng!"

Hạ Du vừa dứt lời, không khỏi giết ngựa đặc biệt thanh niên, liền đối cái khác trên đất kiềm chế gào thét bị thương người cũng lập tức im miệng an tĩnh lại.

Hạ Du trong đầu nhưng là bỗng nhiên rất náo nhiệt vang lên thanh âm:

'Đạt được 1 chút kinh nghiệm! 'Đạt được 1 chút kinh nghiệm! 'Đạt được 1 chút kinh nghiệm!'

Bao gồm giết ngựa đặc biệt thanh niên, trên đất tổng cộng có năm người.

Lấy được kinh nghiệm thanh âm, cũng vang lên năm lần.

Hơn nữa đều là tại hắn nói xong câu nói kia uy hiếp lời nói sau khi.

Hạ Du một trận bưng tỉnh, ngây ngơ một hồi, chợt trên mặt không thể đè nén hiện ra một tia mừng như điên:

Uy hiếp, uy hiếp lời nói liền là người thứ nhất cơ hội! Không trách ban đầu ở phòng đọc sách đối với (đúng) hoa sơn viện nói một câu liền lấy được kinh nghiệm điểm! Chỉ cần uy hiếp đem đối phương hù được, liền có thể thu được 1 chút kinh nghiệm.

Trực tiếp động thủ chính là cái thứ 2 cơ hội, chỉ cần đối phương là cùng mình đối lập, như vậy chính mình động thủ với hắn liền có thể thu được 2 chút kinh nghiệm!

Về phần giai đoạn thứ ba, là sợ hãi!

Chỉ cần đối phương chính mình đối với chính mình tâm tồn sợ hãi hơn nữa làm ra phản ứng, như vậy chính mình liền có thể thu được 3 chút kinh nghiệm!

Từng cái suy nghĩ bị gỡ thanh, Hạ Du tâm tình trong nháy mắt một mảnh thật tốt.

Có càng rõ ràng đường tắt, Hạ Du vô đề với sau này đối với (đúng) lấy được kinh nghiệm điểm càng muốn gì được nấy, cũng càng thêm hiệu suất cao có thể thăng cấp.

Bỗng nhiên, hạ nhân rồi nhưng nghĩ đến một vấn đề:

Nếu như hù sợ là đạt được 1 điểm, động thủ là đạt được 2 điểm, để cho đối phương sợ hãi là đạt được 3 điểm nếu như là dựa theo loại này tiến dần lên quan hệ lời nói, như vậy nếu như là dùng càng kịch liệt thủ đoạn, tỷ như là

Trực tiếp giết người.

Hạ nhân rồi nhưng dừng lại.

Giết ngựa đặc biệt thanh niên cùng trên đất nằm người vô thời vô khắc đều tại nín thở lưu ý Hạ Du một lời động một cái, bọn họ trợ mắt nhìn Hạ Du ánh mắt chợt trở nên cực độ kinh khủng.

Tất cả mọi người trong nháy mắt cương ở nơi đó, ngay cả động cũng không dám động.

Hạ Du chẳng qua là thất thần một chút sẽ thu hồi suy nghĩ. Giết người ý tưởng đem Hạ Du mình cũng dọa cho giật mình.

Những người khác cũng bởi vì Hạ Du thu hồi hung quang mà thở phào một cái, nhưng nhìn hướng Hạ Du lòng rung động cùng kiêng kỵ ánh mắt lại bộc phát đậm đà.

Hạ Du không biết bọn họ ý tưởng, mà là chợt nhớ tới mới vừa rồi đạt được nhiều như vậy kinh nghiệm điểm, vì vậy điều tra thuộc tính.

Cấp bậc năm: 288/ 320

So với trước gia tăng 15 điểm exp, cách tiếp theo cấp chỉ có 32 chút kinh nghiệm.

Hạ Du nhìn kinh nghiệm điểm, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía ngồi xổm ở nơi nào giết ngựa đặc biệt thanh niên.

Giết ngựa đặc biệt thấy Hạ Du nhìn mình, cố nén thống khổ, không để ý mặt đầy hoành lưu chặt vật chất lỏng, miễn cưỡng lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn cười.

"Ta hỏi ngươi một cái vấn đề."

"Thập, vấn đề gì?"

Hạ Du ở giết ngựa đặc biệt đã sắp phải lập tức khóc lên trong ánh mắt ngồi xổm ở trước mặt hắn, khẽ mỉm cười:

"Phụ cận đây giống như các ngươi loại kinh nghiệm này điểm, nhiều không?"

Hạ Du thể xác và tinh thần nhẹ nhàng khoan khoái từ hừ nhân trong công viên đi ra thời điểm, đã là đêm khuya.

Đèn rực rỡ thưa dần, trên đường phố người cũng ít đứng lên.

Rõ ràng là đêm khuya, Hạ Du lại không có một chút buồn ngủ.

Đang lúc hắn suy tính có phải hay không muốn trở về Sekai hiện thật thời điểm, cách đó không xa một cái di động sập nhỏ trước, có một đám người đánh.

Hạ Du ngăn người một chút, sau đó không chút nghĩ ngợi liền chạy tới.

Không vì mấy người kia nhìn khinh người quá đáng xâm phạm hán.

Chỉ vì cái đó bị vây công đại thúc trong miệng câu kia thân thiết nước mắt:

"Trời ạ ngươi tiên nhân bản bản!"

Chợt thấy sương đồng thiếu nữ khen thưởng, vòng eo thúc giục thêm cùng với tiếng Anh ca phiêu đánh giá, vì vậy thêm một canh.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tình cờ phát hiện

Bốn cái to con đại hán xâm người, đang ở nơi đó ngoài đường phố vây đánh đến một cái còn mặc khăn choàng làm bếp Ăn nhẹ chủ quán đại thúc.

Đĩa bàn thức ăn đầy đất, một mảnh hỗn độn, đêm khuya mà người hi, đứng ở xung quanh người cũng chỉ là nhìn không người nào dám tiến lên.

Hạ Du xông tới gần thời điểm mới phát hiện, bị vây công đại thúc cũng không phải là đại thúc, mà là một người lão hán. Đối mặt với là một đại hán xâm người cũng có thể trung khí mười phần lão hán.

Hạ Du hướng chạy chỉ chẳng qua là liếc hán một cái, sau đó tiếp lấy thế xông một cước bay đập nghỉ (muốn) tít ngoài rìa một cái đại hán xâm người.

"Àm! !" 'Đạt được 2 chút kinh nghiệm '

Một lòng vây công đại hán căn bản không tới kịp phản ứng liền bị Hạ Du đập bay ra ngoài, đụng vào gian hàng bên trên lại đem mảng lớn nguyên liệu nấu ăn vờ ra trên đất.

Lão hán cùng mấy cái đại hán xâm người đồng thời dừng một cái, lão hán chậm một hơi thở đồng thời cũng không quên đối với (đúng) Hạ Du quát to lên:

"Tiểu tử, ngươi bên kia!"

"Người Trung quốc bên kia!"

Hạ Du cũng đi theo lớn tiếng trở về một tiếng, sau đó cũng lập tức xông về bốn người chiến đoàn.

"Ngươi cũng là? Ta cút ngươi nha!"

Lão hán trên mặt vui mừng, nhưng lại đập một quyền, không khỏi tức miệng mắng to.

Hạ Du vừa mới đến gần, một cái đại hán xâm người bỗng nhiên rút ra một cái đen côn hướng về phía Hạ Du đập xuống giữa đầu, không kịp chuẩn bị Hạ Du liền vội vàng chột lóe, tránh ra đã kích.

"Táp!"

Tiếng xé gió vang ở bên tai, Hạ Du lần nữa đứng vững sau nhìn về phía người kia trong tay thoáng hiện kim loại sáng bóng vũ khí, vẫn có chút lòng vẫn còn sợ hãi. Vây gây sát đại hán nhìn về phía Hạ Du ánh mắt cũng lạnh xuống:

"Người tuổi trẻ bây giờ đều thích muốn chết sao!"

Hạ Du không có lên tiếng.

Mặc dù ngay từ đầu hán thừa dịp bọn đại hán không chú ý, đập bay một cái, nhưng là những người này cùng trước chính mình gặp phải những thứ kia vợ vết tài sản căn bản không phải cùng một cái loại khác.

Vợ vết tài sản những thứ kia chẳng qua là đám người ô hợp, nhưng là những thứ này lại sẽ dùng vũ khí, sẽ ác, nhắm ngay thân thể con người yếu ớt phương đánh.

Hon nữa

Hạ Du nhìn cái đó chột vết ra trên người mình tạp bảy loạn tám nguyên liệu nấu ăn ngã xuống đất đại hán, nhìn hán giận dữ đứng lên đối với chính mình như muốn cắn người khác ánh mắt. Không khỏi hon cần thận:

Hon nữa so với những người đó không chịu nổi một kích, những người trước mắt này càng có thể chịu đánh.

'Có thể là các ngươi cũng là kinh nghiệm điểm a! '

Hạ Du sắc mặt hung ác, nhìn chăm chăm sùs con đại hán trên tay vũ khí lập tức tiến lên. Nếu gặp phải những kinh nghiệm này điểm, hán tự không khả năng bỏ qua cho.

Không có bất kỳ chương pháp vọt tới trước, nhưng Hạ Du vậy mau đến quý dị tốc độ nhưng là để cho vốn là cười gần sứa côn đại hán trong nháy mắt mặt liền biến sắc, ngưng trọng đi xuống.

"Bạch!"

Quần áo bị phá vỡ trong thanh âm mang theo một tia vết máu bắn trên không trung, Hạ Du bước chân hơi chậm lại.

Lão hán không biết khi nào lên đã rút ra một thanh hẹp dài dao làm bếp, lao ra hai người khác vây công, thừa dịp sứa côn đại hán cùng Hạ Du giằng co trong nháy mắt, một đao ỡ sứa côn đại hán trên cánh tay vạch qua.

Thấy kia phong mang chớp mắt, Hạ Du theo bản năng dừng lại.

Sứa côn đại hán bị đau lập tức liền tiếp lui về phía sau, bao gồm đứng lên đại hán bốn người bắt đầu đối với (đứng) nắm Phong Hàn dao làm bếp loạn tung lão hán bắt đầu ném chuột sợ vỡ bình đứng lên, lão hán nhưng là không tha thứ nắm đao xông về bọn họ.

Bốn người chặt vật ẩn nấp, chung quanh nhìn mọi người cũng kêu lên liên tục tránh ra sân. Ngay cả Hạ Du thấy lão hán cái đó điên đáng về, cũng không khỏi cẩn thận.

Hán không biết chuỗi này tung được (phải) gấp như vậy đao, lúc nào sẽ bỗng nhiên hất ra.

Bốn cái đại hán xâm người chặt vật tránh mấy lần, hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó rất dứt khoát chui vào đám người chạy.

Rất lạnh lẽ. Hạ Du thậm chí chưa kịp ngăn cản của bọn hán.

Đám người chung quanh thấy đại hán xâm người chạy, cũng kiêng kỵ lão hán đao mà liền vội vàng đi ra. Hạ Du nhìn lão hán đi hướng mình, thấy hán đao rũ xuống, căng thẳng thân thể mới có chút buông lỏng một ít.

"Tiểu tử, không có sao chứ?"

Lão hán quan sát Hạ Du một chút, sau đó bỗng nhiên lớn tiếng mở miệng nói.

Hạ Du nhìn hán lắc đầu một cái, trong bụng có chút không nói gì.

Hạ Du rất muốn trực tiếp nói với hán: Nếu như không phải là bị người đuổi bọn họ đi, ta còn có thể thu được càng nhiều kinh nghiệm điểm.

Lão hán thấy Hạ Du không việc gì, trực tiếp ở đây đất bừa bãi bên trong tìm sạch sẽ mặt đất ngồi xuống, đồng thời đỡ dậy một tấm tiểu đăng từ đây về phía Hạ Du:

"Tạ a, tiểu tử."

"Không cần cảm ơn, vừa vặn gặp phải mà thôi."

Hạ Du nhận lấy băng ghế, nghe vậy khách khí nói.

Có thể ở gặp ở nơi này người trong nước, cũng là một loại ngoài dự liệu chuyện may mắn, hán có năng lực bên dưới, không thể nào để người trong nước bị người ngoài khi dễ.

"Tạ chính là tạ! Cái gì không cần!" Lão hán ngoan cố nghiêm sắc mặt, bỗng nhiên lại cười lạnh nhìn bốn phía một cái:

"Người xem đi, những người này đều là thấy lão đầu bị đánh, nhưng là biết quốc gia của ta thân thể con người phần, lại thấy mấy cái thằng nhóc con, còn chưa phải là không ai dám đứng ra."

Chung quanh loáng thoáng lưu lại đám người vẫn còn ở chỉ chỉ trỏ trỏ, thấy không việc gì cũng dần dần tản ra.

Hạ Du lặng lẽ một hồi.

Chẳng qua là thấy kia bị đụng đập bay đại hán đụng nghiêng ngã đi động sạp nhỏ cùng nguyên liệu nấu ăn, không khỏi có chút lúng túng:

"Đường như bị ta làm cho ngổn ngang."

"Không có gì đáng ngại." Lão hán vung tay lên, mặt đầy không có vấn đề nói: "Ngược lại qua tối nay, ta ngày mai sẽ không nữa sẽ đến sắp xếp."

Hạ Du nghe vậy không hỏi đi xuống, vô luận đối với lão hán hay là hán, với nhau đều là một cái khách qua đường mà thôi, thân thiết với người quen sơ đạo lý Hạ Du minh bạch.

Có chút lắc đầu một cái, Hạ Du chợt thấy trên mặt đất mấy cái tinh xảo được (phải) không giống thức ăn bánh ngọt, không khỏi ngăn người một chút:

"Cái này là?"

"Ngọc long du Cá chép, song sắc tinh Liên." Lão hán ngồi ở chỗ đó chậm đến khi, nghe vậy men theo Hạ Du ánh mắt nhìn liếc mắt, thuận miệng nói.

Cái gì cùng cái gì?

Hạ Du nhìn kia tinh xảo được (phải) phẳng phát có thể thấy được vảy cá thông suốt bánh ngọt, cùng giống như cũng chỉ trong suốt hoa sen, không hiểu nhìn lão hán.

"Mãn hán toàn tịch biết không?"

"Cái này chính là?" Hạ Du kinh ngạc nhìn mấy cái bánh ngọt, chất lưỡi nói.

Hắn biết mãn hán toàn tịch, nhưng là nhưng không biết sẽ có bá đạo như vậy tên cùng tinh như vậy đến mức đao công.

Thậm chí hắn chưa từng nghe qua thức ăn gì có thể tinh xảo tới mức này, còn mang lên trên đường chính.

Lão hán không để ý gập đầu một cái: "Thật ra thì chính là tiểu Đậu bánh ngọt cùng song sắc vó ngựa bánh ngọt mà thôi, chẳng qua là ý vào một ít mảnh khốe nhỏ tiểu đao công phô trương mà thôi."

Hạ Du nghe vậy há hốc mồm, hắn quả thực không cách nào nhìn ra đây là đậu bánh ngọt cùng vó ngựa. Loại trình độ này thức ăn cũng có thể coi như nghệ thuật bị bắt giấu.

"Đây đại khái là quốc túy chứ? Đáng tiếc, rõ ràng là để cho người kiều ngạo đồ vật, ở nơi nào không cách nào ra mặt, đi tới đây vẫn là không cách nào phát huy a."

"Tại sao không ở quốc nội làm."

Nhìn lão hán mặt đầy phức tạp, Hạ Du không khỏi bật thốt lên hỏi một câu.

"Từng cái đi xa tha hương người, phía sau cũng có một ít thôn thức cổ sự a."

Lão hán lắc đầu một cái: "Bất quá lão đầu từ cũng chuẩn bị ngày mai sẽ trở về nước. Tối nay cũng là cuối cùng một đêm. Ngày ngày bị một đám thằng nhóc con quấy nhiễu căn bản không biện pháp làm việc, mấu chốt là người đang xử lý thật không hội ngộ đến bao nhiêu chuyện tốt, thật không nghĩ ra tại sao người tuổi trẻ còn liều mạng nghĩ (muốn) muốn xuất ngoại, ai"

Lão hán thở dài một hơi, tiện tay từ dưới đất cầm lên một cây củ cải trắng, bắt đầu từ từ bắt đầu điều khắc.

Hạ Du không nói gì, nghe được lão hán lời nói hắn cũng trong lòng có chút phức tạp. Trong lúc nhất thời cũng không biết thế nào an ủi hắn. Nhìn lão hán động tác, Hạ Du cũng là nhặt lên một bên dao gọt trái cây cùng củ cải rốt, cũng đi theo yên lặng điều đứng lên.

Lão hán tay hoàn toàn không giống ông già tay, động tác tinh tế bén nhọn nghịch thiên, Hạ Du chẳng qua là vô ý thức đi theo làm, hắn thậm chí ngay cả mình cũng không có nhận ra được, huy động tiểu đao đang lúc, lại bắt tri bắt giác đem lão hán động tác sao chép đi xuống.

Dần dần, lão hán dừng lại trong tay động tác, ngưng ngác nhìn Hạ Du trong tay kia nửa đoạn giống như đồ đằng như vậy củ cải rốt.

"Người học qua?"

"Không có"

Hạ Du cũng dừng lại trong tay động tác, giống vậy mặt đầy kinh ngạc nhìn nó.

Hạ Du sẽ thái thịt, cũng chỉ dừng lại ở đem nguyên liệu nấu ăn cắt đoạn mức độ. Loại này đao công đừng nói lão hán, ngay cả chính hắn cũng cảm giác không tưởng tượng nổi.

Hắn chưa bao giờ nhớ, chính mình lúc nào nắm giữ loại thiên phú này cùng năng lực.

"Người thật là chưa từng học qua?" Lão hán đập chất lưỡi, nhìn một chút Hạ Du trên tay điều khắc củ cải rốt, lại nhìn một chút Hạ Du, trong mắt lưu động ánh sáng khác thường.

"Không"

Hạ Du chậm chạp lắc đầu một cái. Bỗng nhiên cặp mắt sáng lên.

Là bén nhọn! Nhất định là bén nhọn không sai!

Có thể thấy rõ lão hán động tác là bởi vì siêu nhiên động tĩnh thị lực, có thể tinh tế sao chép đại khái là bởi vì tinh thần lực cao tập trung tinh thần độ cao, nhưng là có thể đem đao kia công sao chép đi xuống, nguyên nhân căn bản hay là bởi vì gặp ba với người bén nhọn để cho hắn hồn nhiên tự nhiên!

Hạ Du trên mặt vui vẻ đầy vu biểu, hán bất tri bất giác lại phát hiện bén nhảy một cái khác cao hiệu dùng.

Còn đắm chìm trong vui mừng Hạ Du, bỗng nhiên cảm giác trước mắt xit lại gần một cái đầu, để cho hán bản năng về phía sau vừa lui, sau đó mới phát hiện là lão hán cả người đều lại gần.

Thấy Hạ Du lui về phía sau, lão hán cũng đi theo lần nữa xit lại gần một ít, cười hắc hắc một chút, phảng phất xuống cái gì đại quyết tâm như vậy hít sâu một hơi, sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn Hạ Du:

"Lão đầu tử trong tay đao công không ít, tối nay là ở chỗ này cuối cùng một đêm, lão đầu tử muốn dạy ngươi, ngươi phải học sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Trở về cùng rời nhà

Một trận vật đôi sao dờ choáng váng.

Các loại (chờ) Hạ Du lần nữa thích ứng ánh sáng sau khi, phát hiện mình đã trở về đến Sekai hiện thật.

Ở ngày tại Sekai cái điều trên đường cùng lão hán một mực ngây ngô đến trời sáng, Hạ Du trong đầu bây giờ còn nhét rất nhiều thứ, để cho hán có chút mơ mơ màng màng.

Kìa kinh người năng lực học tập, không chỉ là lão hán, ngay cả Hạ Du mình cũng dọa cho giật mình.

Suốt một đêm, Hạ Du là càng học càng hưng phấn, lão hán cũng là càng dạy càng kích động. Chờ đến trời sáng thời điểm, lão hán còn đỏ mắt lưu luyến không rời kéo Hạ Du, muốn hán sau này nhất định phải đem các loại thất truyền kỹ thuật nấu nướng đao công nổi danh trên đời.

Ấn núp đến xó xinh Sekai bên dưới luôn là tràn đầy kỳ tích.

Cũng chỉ có hán và lão hán hai người, mới biết chỉ một buổi tối, Hạ Du học được bao nhiêu kinh người đồ vật.

"Ba thập."

Phòng khách truyền tới thanh âm để cho Hạ Du thân hình dừng lại, chột thẳng đi ra ngoài.

Đậm đà mùi rượu truyền tới, Hạ Du cũng thấy cái đó hán cực độ không muốn nhìn thấy bóng người.

Phụ thân hán.

"Ngươi đi đâu vậy?"

Cha đem rượu bình nặng nề đặt ở trên bàn, không có tiếp tục xem Hạ Du, mà là tỉnh táo nhìn chai rượu bên trong rượu lay động.

"Đi ra ngoài."

Hạ Du mặt vô biểu tình buồn bực ứng một câu.

Cha nhưng là quay đầu tròn mắt nhìn Hạ Du, chột vỗ bàn một cái:

"Đi ra ngoài là đi ra ngoài, ta hỏi ngươi là ngươi đi đâu vậy! Nghe không hiểu ta lời nói sao!"

Thanh âm to lớn phảng phất làm cho cả nhà ở cũng đang chấn động, Hạ Du nắm quả đấm cắn chặt răng, không nói gì.

Hít sâu một hơi, Hạ Du xoay người phải trở về căn phòng.

"Ngươi cho ta đứng ở nơi đó!"

Chột quát âm thanh vang lên lần nữa, Hạ Du dừng bước, quả đấm cầm thật chặt.

"Người chủ nhiệm lớp điện thoại cho ta."

Thanh âm truyền lọt vào trong tai, Hạ Du con người nhảy một chút, tâm thần vô hạn chìm xuống.

Hắn không nghĩ nhất sự tình, cuối cùng vẫn là phát sinh.

Hắn ngay từ đầu nghĩ (muốn) muốn gọi điện thoại cho cha là muốn cầu cứu, cũng là muốn muốn nói trước cho hắn, để cho hắn sẽ không để cho chủ nhiệm lớp những người đó mở miệng trước.

Hắn biết những người đó nhất định sẽ thêm dầu thêm mỡ. Bây giờ thấy cha đáng về không cần nghĩ cũng biết chủ nhiệm lớp nói khẳng định không phải là cái gì lời khen.

"Ta cho người ăn, cho người uống, người cho ta chộc như vậy chuyện! !"

Cha lần nữa quát to chọt vỗ bàn một cái, trực tiếp cầm lên trên bàn cái gạt tàn thuốc hương Hạ Du đập tới.

Xen lẫn tro thuốc lá phong phú cái gạt tàn thuốc chọt đánh tới, Hạ Du hướng một bên tránh một chút, cái gạt tàn thuốc nện ở trên tường vỡ vụn thành mây mù, phát ra một trận khó nghe thanh thúy thanh.

Hạ Du nhìn dưới mặt đất mảnh vụn, chọt trừng mắt về phía hắn.

"Người còn dám trừng ta! Người lại trừng một lần!" Cha chọt giờ nón tay chỉ Hạ Du, bởi vì mùi rượu mà đỏ lên mặt một trận nước cuộn cuộn.

"Là bọn hắn động thủ trước! Bọn họ vẫn luôn là như vậy, ta cho người biết người để ý tới gặp qua sao!"

Hạ Du cũng đỏ mặt đối với hắn rống to.

"Người đối với người nào rống! Phẫn! Người đang ở đây rống ai! !"

"Ta đang nói rằng lý!"

Hạ Du huyết khí dâng trào, đối với hắn càng thêm lớn âm thanh rống to trở về.

"Đồ khốn! !"

Cha dòn đập hô hấp, chọt bắt mở chai rượu hương Hạ Du dùng sức ném qua.

Tung bay chai rượu bên trong còn mang theo chất lỏng, mang theo gào thét gió từ Hạ Du bên tai gào thét mà qua, mang theo hắn một lộn tóc.

Hạ Du không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Không thể tin nhìn hắn.

Đó là nhắm ngay đầu ném.

Phong phú chai rượu, thêm vào bên trong chất lỏng, lấy cái đó lực đạo hướng về phía đầu ném đi. Là gặp người chết.

Chai rượu rơi đập tường thân nổ tung, mảnh vụn cùng rượu bắn ở Hạ Du trên chân thấm ướt một mảnh, Hạ Du nhưng là giống như chưa tỉnh như vậy nhìn hắn.

"Ta thật là người ruột thịt sao?"

Cổ họng có chút khàn khàn nói ra những lời này, Hạ Du luôn cảm giác có cái gì ngăn ở cổ họng, hắn không biết hiện tại ở tâm tình mình là hình dung như thế nào.

Cha nghe được Hạ Du những lời này, sắc mặt trong nháy mắt trở nên dữ tợn:

"Người nói một chút cái gì! Lương du! !"

"Ta gọi là Hạ Du! ! Ta là theo ta mẫu thân họ! !"

Hạ Du đối với hắn hét lớn một tiếng, cũng không để ý hắn bất kỳ phản ứng nào, trở về phòng chọt đem môn sủy thượng.

Thô bạo xách những vật khác chặn cửa, Hạ Du biết hắn sẽ đập, cũng nghe đến hắn đập, Hạ Du tùy tiện hắn đập.

Hạ Du chọt dùng chân đập lại đầu, dùng sức đang đập, cửa bị đập vang ầm ầm, xen lẫn nóng nảy mắng to, Hạ Du cắn răng cố gắng xua tan đến thanh âm.

Chăn không ngừng bị siết chặt.

Hạ Du tưởng đến dĩ vãng lần lượt bị đánh mắng, nghĩ đến mỗi lần họp gia trưởng cô linh linh ngồi ở chỗ đó, nghĩ đến sinh hoạt phí đều cần hỏi biểu tỹ mượn, nghĩ đến bị khi dễ thời điểm cũng là bản thân một người yên lặng gánh

Hắn không có bị người đàn ông này bất kỳ che chở. Thậm chí nhà ở, cũng cơ hồ coi như là mẫu thân di sản.

Người đàn ông này hôm nay lại suýt chút nữa thì giết hắn!

Hạ Du chợt vén chăn lên.

"Àm!"

Cửa phòng bị chợt kéo ra, Hạ Du từ bên trong mặt vô biểu tình đi ra.

Đã đập cửa đập một hồi mà mở từ lạnh ra tìm rượu cha thấy Hạ Du, say khướt lắc lắc, trên mặt lập tức cười lạnh:

"Bỏ ra được sao? Đứng lại cho ta nơi đó!"

"Đã quá, ta không nghĩ ở chỗ này nữa trong, một khắc cũng không muốn. Ở chỗ này ta chỉ biết cảm giác buồn nôn."

Hạ Du nhìn hắn liếc mắt, chẳng ngó ngang gì tới đi về phía cửa.

"Ngươi nói cái gì? !" Cửa tủ lạnh bị nặng trùng hợp lại, trên tủ lạnh hỗn loạn vật kiện một trận kịch liệt lay động.

Hạ Du tay đã đặt ở chốt cửa bên trên, phảng phất không nghe được thanh âm hắn như vậy, tự mình vừa nói:

"Trường học sự tình không cần ngươi quan tâm "

Hạ Du quay đầu nhìn hắn, vô luận là về mặt vẫn giọng cũng rất bình tĩnh: "Ta trưởng thành, ta làm gì sẽ tự mình chịu trách nhiệm."

Cha ngăn người một chút. Hắn chưa từng thấy qua Hạ Du đối mặt với hắn sẽ có loại này bình thản biểu tình, chẳng qua là sau một khắc hắn liền thở hổn hển hô lên:

"Đồ khốn! Thế nào nói chuyện với ta! Chịu trách nhiệm! Ngươi có thể gánh vác trách nhiệm gì!"

Hạ Du bình tĩnh nhìn hắn.

Lần đầu tiên như vậy nhìn thẳng, trước đó chưa từng có thân nhiên.

Nhìn mùi rượu vờn quanh hắn là như thế tức cười, không còn gì để nói hắn là như thế buồn cười. Hạ Du nhàn rồi nhưng mở miệng. Một chữ một cái, nói rất nghiêm túc:

"Ta có năng lực, ngươi không tưởng tượng nổi năng lực. Ta đã không còn là mặc cho ngươi định đoạt cái đó Hạ Du. Ngón tấn vu thủ."

"Lăn lộn "

"Àm! !"

Cửa bị chợt đóng lại, phát ra vang lớn để cho cha sững sốt một chút.

"Trở lại cho ta! !"

Ngăn cách bằng cánh cửa rộng to Hạ Du nghe được, cửa tự chung một chỗ mấy cái bác gái cũng nghe được đến.

Hạ Du nhàn nhạt liếc một cái ở nơi nào làm bộ làm tịch tảo cửa cùng trên dưới lầu các bạn hàng xóm.

Sau đó cũng không quay đầu lại đi ra ngoài

Chương 43: Điện thoại cùng chờ đợi

Ánh đèn nghệ hồng lóng lánh, chạy đi ra bên ngoài thời điểm, đã là đêm khuya.

Chập chòn cảnh lá gió lay qua, đem Hạ Du vạt áo vén lên.

Từ đầu đến cuối không có quay đầu, cũng sẽ không quay đầu, hấn bây giờ là hỗn loạn, cũng là giải thoát.

Trong đầu vẫn có chút choáng váng choáng váng, nhưng là Hạ Du hô hấp lại cảm giác trước đó chưa từng có trót lọt.

Hấn bây giờ cũng không biết mình có thể đi đâu trong, nhưng là hấn cũng chẳng có bao nhiêu để ý tới sợ hãi. Tay trong lúc vô tình từ túi bên trong móc ra một cái đồng yen, Hạ Du ngẩn ngơ một chút, trong đầu tựa hồ trong nháy mắt nghĩ đến cái gì, nhưng là cũng không có bao nhiêu tâm tư suy nghĩ, đảo mắt quên.

Bất tri bất giác chạy tới một cái quảng trường nhỏ bên trong, ánh đèn tĩnh phát sáng trong quảng trường, hấn chỉ muốn nhắm mắt tùy ý hưởng thụ kia rộng lớn gió mát.

Thâm hít sâu một cái không khí, Hạ Du đi ra thời điểm chỉ đem điện thoại di động cùng thẻ, cái khác không có gì cả mang ra ngoài.

Đồng yen hấn rất nhiều, nhưng nơi này còn không có quốc tế hóa đến có thể sử dụng đồng yen mức độ, trong thẻ lẻ tè tiền chỉ có thể để cho hấn ở 24h buôn bán lúa mạch làm lao ngồi một đêm mà thôi.

Hạ Du rất thần nhiên đi.

Dù là thật ngồi ở có chút oi bức lúa mạch làm lao bên trong, nhìn chung quanh giống vậy một tinh đã thái cái khác ở chỗ này qua đêm người, Hạ Du cũng không có than phiền.

Này là chính bản thân hấn lựa chọn. Dù là trống không chán nản, chỉ có thể như vậy một đêm, hấn thẻ sau này lại cũng không cần như vậy.

Hạ Du ngồi ở tạp tọa bên trên trầm ngâm một chút, cuối cùng vẫn là mở điện thoại di động lên.

Đập vào mi mắt hơn năm mươi cái điện thoại nghe hụt, biểu tỷ biểu muội, vương tử hiền thậm chí có mấy cái là mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua, Hạ Du cũng không để ý, chẳng qua là tìm tới biểu tỷ điện thoại liền đánh tới.

Gọi thông chớp mắt, không biết tại sao, lúc trước sẽ còn một bộ lạnh nhạt Hạ Du, bỗng nhiên có chút trở nên khẩn trương.

"A lô? Tỷ của ta đang tắm, người chờ chút lại "

"Gừng Hạm?"

Thanh âm cũng rất thanh đậm, nhưng không phải mình theo dự đoán cái thanh âm kia, Hạ Du chân chờ một chút mới hỏi.

Gừng Hạm là biểu muội hấn, là Di Di tiểu nữ nhi, cũng là trong trường học tiểu hấn một năm học muội. Mà một mực thành thạo chiều cố Hạ Du, chính là Di Di cùng đại biểu tỷ.

Hạ Du cùng các nàng một mực sống chung thời gian rất dài, cũng rất sâu, Hạ Du cùng các nàng quan hệ so với chị em ruột thân huynh muội cũng không kém bao nhiêu.

"Hạ Du? ! !"

Bên đầu điện thoại kia một trận binh binh bång bång loạn hưởng, Hạ Du nghe tới điện thoại di động cũng xuống một chút, may mắn không có cắt đứt.

Hấn đã có thể tưởng tượng đến bên đầu điện thoại kia biểu muội gừng Hạm hốt hoảng đáng vẻ, vừa nghĩ tới cái đó ở trước mặt người ngoài giống như nữ thân công chúa như vậy gừng Hạm bình thường ở nhà ngón ngang đáng vẻ, Hạ Du trong bụng cũng một trận thân thiết cùng nhu hòa.

"Hạ Du người bây giờ ở nơi nào? Người chờ một chút, ta "

"Không cần, ta và người nói cũng giống như vậy. Gừng Hạm người hãy nghe ta nói hết liền có thể."

Hạ Du rất dứt khoát cắt đứt nàng.

Hấn ngồi ở vị trí là lầu hai gần cửa sổ địa phương, ngoài cửa sổ đèn xe lui tới rất sáng huyền đến rất mê ly, Hạ Du vừa nhìn, vừa hướng bên đầu điện thoại kia chậm rãi nói:

"Ta muốn đi nhà người ở tạm một đoạn thời gian ngắn."

"..."

Bên đầu điện thoại kia an tĩnh lại, tựa hồ kinh ngạc, tựa hồ khiếp sợ, Hạ Du có thể nghe được đối phương có nhiều chút loạn tiếng hít thở.

"Có thuận tiện hay không?"

Hạ Du quả đắm mắt tự nhiên buông lỏng lại nắm chặt, lần nữa nhẹ nhàng hỏi một câu.

"Dĩ nhiên!" Lần này bên đầu điện thoại kia đáp được (phải) rất nhanh, thậm chí là dùng không kịp chờ đợi để hình dung, nhưng rất nhanh lại thay cuồng cuồng thanh âm: "Hạ Du người bây giờ rốt cuộc ở "

"Ta ngày mai điện thoại cho người."

Hạ Du nói xong một câu cúp điện thoại.

Hắn bây giờ không muốn giải thích. Trong nhà hắn tình huống các nàng cũng rất rõ, hơn nữa từ gừng Hạm mới vừa rồi đồng hồ giờ xem ra, nàng đại khái cũng biết trường học phát sinh chuyện, chẳng qua là một mực không tìm được chính mình mà thôi.

Hạ Du nắm chặt tay máy, đang chuẩn bị trực tiếp tắt máy thời điểm. Một cái điện thoại xa lạ đánh tới.

Hạ Du căn bản không nghĩ (muốn) để ý tới, tay nhưng là quý thần xui khiến tiếp tục.

"Hừ, rốt cuộc kết nối sao?"

Bên đầu điện thoại kia âm lãnh thanh âm truyền tới, là người đàn ông, nghe thanh âm cũng không lớn. Hạ Du không có nhận ra là ai, nhưng nghe đối phương giọng để cho Hạ Du chân mày hơi nhíu lại tới.

"Kết nối liền có thể. Hạ Du đứng không? Hừ, người rất tốt. Người tốt nhất không nên xuất hiện ở trường học, nếu không người sẽ chờ để cho người nhặt xác đi."

"Bí bo. Bí bo. Đồ "

Đối phương chẳng qua là để lại một câu nói, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Nghe trong điện thoại âm thanh bận, hạ nhàn rồi nhưng cười.

Là mấy người kia tới trả thù chứ ?

Chẳng qua là. . Uy hiếp ta?

Ta còn là trước cái đó ai cũng có thể bóp Hạ Du sao?

Hạ Du nhìn điện thoại di động, trong mắt hàn quang lóe lên mà qua. Bất động thanh sắc đưa nó đóng, khóe miệng lạnh lùng độ cong vẫn không có tản đi:

"Chờ hòa hoãn hoàn thành lập tức tiến vào ngày tại Sekai, trước thẳng cấp lại nói."

Đem trước người khối băng đã hòa tan coca-cola dùng sức uống xong, Hạ Du từ từ nhắm mắt lại giả vờ ngủ đứng lên.

Hạ Du lần nữa tiến vào ngày tại Sekai thời điểm, nơi này sắc trời cùng lúc hắn rời đi như thế, đã là sáng sớm.

Không có khắp nơi du đãng, Hạ Du tìm địa phương tiêu tiền đổi một bộ quần áo cùng tắm, sau đó mặt đầy nhẹ nhàng khoan khoái đi ra.

Tại loại này tiệm bán thức ăn nhanh hơn phân nửa đêm, Hạ Du cả người đều cảm giác không thoải mái.

Hắn cũng ở đây đoạn thời gian đó nghĩ tới, hắn ở ngày tại Sekai thật rất yêu cầu một cái chính thức thân phận tới dung nhập vào. Nghĩ tới nghĩ lui, bây giờ có thể trợ giúp chính mình, cũng chỉ có đan dẹt Điện lai thom tho.

Nhắc tới, Katsura Kotonoha cha mẹ cũng tựa hồ là một cái tài đoàn, bối cảnh thâm hậu, nhưng là Hạ Du không cảm thấy chỉ lấy bây giờ cùng Katsura Kotonoha quan hệ có thể làm cho nàng hỗ trợ. Huống chi trước Hạ Du cùng nàng tiếp xúc thời điểm cũng là lấy du học sinh danh nghĩa tiếp xúc, hắn không muốn ở trước nàng mặt phá chính mình lời nói dối.

"Sẽ để cho cái này du học sinh danh nghĩa biến thành sự thật được!"

Hạ Du đã rõ ràng chính mình phương hướng, liền không chút do dự hành động.

Đan dẹt Điền lai Hương gia hấn không biết ở nơi nào, cũng không có nàng phương thức liên lạc, nhưng là Hạ Du tiến vào cái này nơi này trước đã dùng điện thoại đi động tra một chút.

Đa Ma văn học viện đại học. Nàng đại học.

Hấn không có cái khác có thể tìm được lai thom tho phương pháp, chỉ có thể dùng cái này dần nhất phương pháp: Trực tiếp ở nàng cửa trường đợi nàng.

Lần này Hạ Du xe taxi tiền cho rất đủ, nếu như không phải là tài xế quá lải nhải hấn thậm chí muốn hào khí cho một lần tiền tips. Đi tới thời đại học đã người đến người đi nói liên không dứt.

Hạ Du không biết mình sẽ các loại (chờ) tới khi nào, nhưng suy nghĩ nếu như các loại (chờ) quá lâu liền trực tiếp hỏi người tốt, ngược lại lai thom tho coi như học viện người đẹp nhất rất nhiều người cũng sẽ nhận biết.

Thu thập một chút tâm tình, Hạ Du liền dàng hoàng đứng tại cửa.

Chẳng qua là hấn không nghĩ tới, chờ đến thứ nhất nhận biết người, cũng không phải là lai thom tho.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Đến đông đủ cùng kinh nghiệm

Không phải là đan dẹt Điền lai thom tho, là tá Cổ tuần thái lang.

Hạ Du thấy hấn thời điểm, hấn cũng đứng dịp thấy Hạ Du.

Hạ Du vốn là nghĩ (muốn) phải làm bộ không nhìn thấy hấn, dù sao lần đầu tiên gặp mặt thời điểm liền không thể nào hữu hảo. Có thể là đối phương nhưng là nhận đúng cái phương hướng này đi tới.

"Thật là người?"

Tá Cổ tuần thái lang đỉnh sung vù mu mờ đi tới Hạ Du trước mặt, mặt nhấn nhíu mày một cái: "Người ở nơi này làm gì?"

Hạ Du không nghĩ tới hấn sẽ bỗng nhiên không khách khí như vậy, giương mắt thẳng tắp nhìn về phía hấn:

"Ta ở chỗ này yêu cầu báo cáo người?"

"Đa Ma văn học viện mặc dù không ký người ngoài đến, nhưng là tiến vào cũng là yêu cầu thủ tục tương quan." Tá Cổ tuần thái lang đẩy đẩy kính mắt, Hạ Du lại thấy hấn dưới tầm kính chán ghét.

Hạ Du không hiểu hấn tại sao đối với chính mình đối chọi gay gắt, hấn đối với (đúng) tá Cổ tuần thái lang cảm tưởng giống vậy cực độ không tốt.

Nguyên tác bên trong hấn liền trực tiếp tỏ rõ đối với (đúng) mỹ vũ mắt lom lom, hơn nữa ở bình thường hội đoàn hoạt động thời điểm, lợi dụng lai thom tho nghiên cứu yêu thích, cảm ứng nàng bản đứng nhan sắc.

Vừa nghĩ đến điểm này, Hạ Du giọng cũng dần dần lạnh nhạt lại: "Người kia con mắt thấy ta có đi vào?"

"Hơn nữa."

Hạ Du dùng một cái, bỗng nhiên trên mặt xuất hiện một tia tà khí: "Coi như ta đi vào người vừa có thể đối với ta như thế nào?"

Tá Cổ tuần thái lang hơi chậm lại, lần nữa đẩy đẩy kính mắt, bỗng nhiên lạnh rên một tiếng: "Có người nói qua cho người, người rất làm người ta ghét ầu, tiểu tử."

"Người nói ta?"

Hạ nhàn rồi nhưng khẽ mỉm cười, dù là trong thanh âm không có một nụ cười châm biếm: "Nếu như ta bây giờ lập tức đưa người đề xuống đất đánh, sẽ để cho người thay đổi cái ý nghĩ này sao?"

Không có một tí che giấu uy hiếp để cho tá Cổ tuần thái lang mặt liền biến sắc, nhìn về phía Hạ Du cặp mắt cũng chợt lộ ra một tia hàn quang:

"Người "

"Tá Cổ tiền bối, thế nào?"

Một tiếng kêu kêu cắt đứt tá ngân ngữ, Hạ Du cũng men theo thanh âm nhìn sang.

Đối với người vừa tới, Hạ Du căn bản không xa lạ.

Người mặc màu cam áo khoác là lại Xuyên? Quá, giữ lại một con con nhím đầu tóc ngắn, dáng vẻ rất phổ thông. Nhưng Hạ Du biết hẳn chính là nguyên tác bên trong nhân vật nam chính, tay mơ du? Lý em trai, lai thom tho đối tượng nghiên cứu, mỹ vũ ba người sau đó thu dưỡng người, danh xứng với thực quý phụ, đồng thời còn là tá Cổ tuần thái lang bộ viên.

Một cái khác một thân khéo léo quần áo kêu Nhân Thôn hạo một, thân thể hơi gầy, gương mặt rất đẹp hình, nhìn rất ôn hoà. Hạ Du nhưng là biết người này là cái như thế nào người. Thích đem mặt khác có trai có gái sinh cấu kết với giường không nói, đùa bỡn hoàn toàn bộ vứt bỏ, còn mấy lần tư để hạ đối với (đúng) mỹ vũ các nàng xuất thủ, chẳng qua là cũng bị cự tuyệt mà thôi.

Nguyên tác bên trong một chủ hai phân phối, ba nam nhân hiện tại cũng đến đông đủ.

"Há, tới."

Tá Cổ thấy bọn họ, cũng gật đầu ý chào một cái. Nhưng không hề rời đi nơi này ý tứ.

Lại Xuyên? Thái hòa Nhân Thôn hạo luôn luôn đến hẳn đi tới, cũng thấy tá Cổ tuần thái lang đối diện Hạ Du.

"Hắn là?"

"Há, liền là trước kia ta và các người nói qua, cái đó bỗng nhiên xuất hiện ở lai thom tho bên người, dụ khiến cho để cho lai thom tho mang về nhà người ở."

Tá Cổ tuần thái lang đẩy đẩy kính mắt, bỗng nhiên mở miệng nói, còn tận lực ở 'Bỗng nhiên' cùng 'Dụ khiến cho' hai cái từ càng thêm nặng thanh âm.

Vừa dứt lời, lại Xuyên? Thái hòa Nhân Thôn hạo một cơ hồ là đồng thời mặt liền biến sắc.

Hạ Du nghe được tá Cổ tuần thái lang kia hai cái từ đơn thời điểm, liền nhíu mày, thấy lại Xuyên hai người bởi vì hẳn lời nói mà sắc mặt thay đổi thời điểm, Hạ Du nhìn về phía tá Cổ tuần thái lang bắt đầu cười lạnh.

Vô luận là lại Xuyên? Quá hay lại là Nhân Thôn hạo một, nguyên tác bên trong đều là mê luyện đan đệ Điện lai thom tho, chẳng qua là người sau bởi vì kiên nhẫn nguyên nhân, cuối cùng vẫn buông tha mà tiếp tục dẫn đến những nữ sinh khác.

Lại Xuyên? Quá nghe xong tá Cổ tuần thái lang lời nói sau, chẳng qua là đối với (đúng) Hạ Du khó nén đồ kị, cùng bức bối đầy vu biểu, nắm chặt quả đấm cũng không dám làm gì. Nhân Thôn hạo một nhưng là đi về phía Hạ Du.

Trên mặt vẫn mang theo hòa khí mỉm cười, Nhân Thôn hạo một mề mề cười quan sát Hạ Du liếc mắt, đưa tay liền muốn vỗ vào Hạ Du trên bả vai.

Hạ Du cơ thể hơi một bên, bất động thanh sắc thoáng qua tay hắn, ánh mắt nhưng là bộc phát lạnh lùng.

Nhân Thôn hạo một ngẩn người một chút, lần nữa muốn ngồi Hạ Du bả vai thời điểm, đan đệ Điện lai thom tho đột nhiên vang lên thanh âm để cho hắn động tác trong nháy mắt dừng lại.

"Hạ Du."

Đan đệ Điện lai thom tho thấy Hạ Du thời điểm trong mắt kính hỉ chợt lóe lên, sau đó sẽ lần dần dần không nhìn thấy ở bình tĩnh chỗ sâu trong con ngươi. Mang theo một đường vô số người hoặc hâm mộ hoặc đồ kị hoặc khát vọng ánh mắt, mang theo một làn gió thom đi thẳng tới Hạ Du trước mặt:

"Người là tới tìm ta à."

Ngữ điệu trước sau như một bình tĩnh, lai thom tho ánh mắt nhưng là thật chặt tập trung vào Hạ Du, phảng phất không nhìn thấy những người khác như vậy.

Tá Cổ tuần thái lang cau mày đến, Nhân Thôn hạo mặt đầy sắc có chút cương, lại Xuyên? Quá cũng biệt hồng mặt nhưng cái gì cũng không nói ra được.

Hạ Du thật sớm liền thấy nàng. Đối trước mắt lại Xuyên mấy người cũng sớm đã có nhiều chút nhẫn không đi xuống. Chỉ là bọn hắn là nàng bằng hữu, thậm chí là bạn tốt, Hạ Du không dễ làm đến nàng mặt làm gì.

Bây giờ chợt thấy đối với bọn họ thái độ, nhất là đối với (đúng) lại Xuyên? Quá thì làm như không thấy dáng vẻ, Hạ Du không khỏi cặp mắt phát sáng

xuống.

Lai thom tho là một sẽ thuần túy đem ý nghĩ của mình trực quan biểu hiện ở hành động thương nhân, lấy hán bây giờ đối với lại Xuyên? Quá người đi đường thái độ, kia lại Xuyên? Quá đối với nàng mà nói, chính là một cái người đi đường mà thôi.

Hạ Du không biết là bởi vì hán nguyên nhân hay lại là nguyên nhân gì khác, nhưng là lai thom tho cùng lại Xuyên? Quá quan hệ so với nguyên đến là hoàn toàn biến hóa.

Nhìn lai thom tho từ đầu đến cuối vững vàng thả ở trên người mình tâm mắt, Hạ Du cũng phải ra một cái kết luận:

Là bởi vì mình đến mà thay đổi!

"Hạ Du, chúng ta trước tìm một địa phương an tĩnh, ta còn rất nhiều đồ vật cũng muốn hỏi ngươi."

Đan dật Điền lai thom tho căn bản không có để ý tới những người khác ý tưởng, trực tiếp mở miệng nói.

Hạ Du vẫn chưa trả lời, tá Cổ tuần thái lang người biểu tình đồng thời biến đổi.

"chờ một chút, đan dật Điền." Tá Cổ tuần thái lang nhìn đan dật Điền lai thom tho muốn mang đi Hạ Du, liền vội vàng đứng ra ngăn lại:

"Ta trước hỏi qua ngươi, ngươi cũng chỉ là biết hán không tới hai ngày chứ ? Ngươi rõ ràng hán là người nào sao? Sẽ không sợ hán là ôm cái gì con mắt đến gần ngươi sao?"

Hạ Du trong mắt lệ khí chợt lóe lên.

Loại vết thương này tiếng người, nếu như là tư để hạ nói cũng còn khá, nhưng là trực tiếp ngay trước người trong cuộc mặt nói ra, liền đã không phải là một loại đặc tội vấn đề.

Cơ hồ là hán dứt lời xuống, lại Xuyên? Quá làm bộ như không nghe được như vậy bỏ qua một bên đầu, Nhân Thôn hạo một đứng tại chỗ híp mắt cười, bầu không khí trong nháy mắt trở nên quỷ dị.

"Ta tin tưởng Hạ Du." Đan dật Điền lai thom tho nhàn nhạt nói ra những lời này. Sau đó liền muốn đi đất Hạ Du.

Chẳng qua là tá Cổ tuần thái lang lần nữa ngăn ở trước mặt nàng:

"Hạ Du? Đan dật Điền, làm vì muốn tốt cho ngươi hữu không thể không nhắc nhở ngươi một câu, ngươi chính là quá đơn thuần, ta ngày đó nhìn hán "

"Chờ một chút."

Một mực yên lặng hạ nhàn rồi nhưng lên tiếng.

Tá Cổ tuần thái lang lời nói dừng lại, quay đầu không cần thiết chút nào nhìn về phía Hạ Du, những người khác cũng là nghe vậy nhìn Hạ Du. Chẳng qua là tương đối cùng lai thom tho mang theo nghi ngờ, Nhân Thôn cùng lại Xuyên trên mặt hoặc sáng hoặc Âm cơ hồ đều là một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Hạ Du không để ý đến bọn họ ánh mắt. Chẳng qua là bình tĩnh đi tới tá Cổ tuần thái lang trước mặt.

Tá Cổ tuần thái lang cho là Hạ Du muốn cùng hán lý luận, xuy một tiếng vừa định muốn mở miệng, Hạ Du xông thẳng bọn họ mặt quả đấm để cho hán đem toàn bộ lời nói cũng nuốt xuống.

'Đạt được 20 kinh nghiệm'

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thỉnh cầu

20 kinh nghiệm

Trong đầu vang lên lấy được kinh nghiệm thanh âm để cho Hạ Du khỏe miệng không thể đè nén câu hỏi.

Nhìn tá Cổ tuần thái lang ở nơi nào bùm mặt, Hạ Du không chút khách khí lần nữa đối với (đúng) bụng hấn vung một quyền. Loại này có thể tự tay cảm giác thật cảm giác rất tốt, Hạ Du phát hiện mình càng ngày càng thích loại này thật cảm giác.

"Ồ "

Tá Cổ tuần thái lang trong nháy mắt thống khổ kêu gào đến đem người cung thành tôm thước.

Trường học coi như trường học, rất nhiều lúc đều là đại biểu thánh khiết, nó bao phủ xuống địa phương cũng từ đầu đến cuối nhìn rất quang minh. Trơ mắt nhìn Hạ Du không chút kiêng kỵ bỗng nhiên động thủ, vô luận là lại Xuyên? Quá hay lại là Nhân Thôn hạo một cũng sùng sờ. Thậm chí một ít đi qua người thấy Hạ Du ở trường môn nơi này động thủ, cũng là ngạc nhiên dừng bước lại.

Hết thấy phát sinh quá nhanh quá đột nhiên, ai cũng không nghĩ ra Hạ Du có thể như vậy trước mặt mọi người trực tiếp động thủ.

Hạ Du vừa mới thu hồi quả đấm, nhưng là bỗng nhiên im lặng không lên tiếng chuyển một cái phương hướng, đem vẫn còn ở gần ra Nhân Thôn hạo một chọt kéo một cái. Tại hấn lão đảo bên trong hướng về phía cái khuôn mặt kia tuần mỷ mặt trực tiếp đập tới.

"Àm!"

'Đạt được 20 kinh nghiệm, thỏa mãn thăng cấp, trước mặt cấp bậc: Sáu'

Cơ hồ là trong đầu âm thanh âm vang lên chớp mắt, một cổ quen thuộc thoải mái cảm giác từ trong cơ thể chọt hiện lên, phát ra đến toàn thân mỗi một tắc, Hạ Du cơ hồ muốn thân ngâm đi ra.

Nơi lòng bàn tay một tia quanh quẩn băng tuyết chọt lóe lên, Hạ Du cảm giác cả người cũng đang lột xác đồng thời, trong chỗ u minh cảm giác mình khi lạnh giống vậy lột xác, thậm chí càng muốn gì được nấy. Trong lòng mãnh liệt muốn nghiệm chứng ý tưởng bị hấn cố đè xuống đi.

Nhân Thôn hạo một căn bản không có thể một đòn bùm mặt thống khổ ngồi chồm hổ xuống. Hạ Du vốn là đối với (đúng) gương mặt đó liền không có hảo cảm gì, xuống lực đạo cũng không nhẹ, chỉ có thể trách hấn không có mắt dẫn đến chính mình

Không để ý đến hấn, Hạ Du trực tiếp mức độ ra bản thân quen thuộc:

Cấp bậc sáu: 10/ 640

Lực lượng: 29(+)

Bén nhạy: 30(+)

Thể chất: 10(+)

Tinh thần: 2 1(+)

? ? : ? ?

Tự do thuộc tính: 10

Thức tỉnh thuộc tính: Băng

Mình biết rõ mình mới vừa rồi cảm giác không phải là ảo giác, nhưng tận mắt thấy thuộc tính số liệu biến hóa, Hạ Du vẫn là không nhận được một trận khó tả kích động.

Hấn không nghĩ tới chính mình chỉ là như vậy một hồi cũng đã có thể thăng cấp, hấn còn nghĩ có muốn hay không lại đi chỗ nào tìm một ít côn đồ tới quét, nhưng là bây giờ kinh nghiệm điểm đạt được so với hấn tin tưởng còn thuận lợi hơn.

Tá Cổ bọn họ cơ hồ là tự đưa tới cửa bị chính mình đánh.

'Có muốn hay không trực tiếp đánh tới bọn họ sợ hãi đây'

Hạ Du nhìn ngồi xổm ở nơi nào gào thét bị thương tá Cổ tuần thái lang cùng Nhân Thôn hạo một, bỗng nhiên có chút nhao nhao muốn thử, nhưng nhìn đến chung quanh càng ngày càng nhiều vây chặt quá lại nhân, suy nghĩ một chút hay lại là buông tha cái ý nghĩ này.

Hấn không phải sợ bị vây chặt, học sinh đoàn thể dễ dàng nhất xúi giục chỉ cần có người ghi rõ chống đỡ người ngoài cờ hiệu động thủ, những người khác cũng sẽ ào ào hấn lên đi theo đánh. Hạ Du không biết hiện tại ở bọn họ có phải hay không có thể như vậy, hấn hận không được bọn họ lòng đầy cảm phần vây công chính mình. Lấy Hạ Du bây giờ có thể lực hấn căn bản không sợ cùng người khác đánh tay không hội đồng.

Chẳng qua là hấn nghĩ tới là dài xa hơn: Ở chỗ này đánh rất dễ dàng bị truyền đi, mình là muốn đạt được lai thom tho giáo sư đại học cùng học giả cha mẹ trợ giúp, nếu như không truyền tới bọn họ trong tai cũng còn khá, nếu như làm lớn cái gì cũng có khả năng.

Hạ Du hiện tại tại chính mình một thân đều là bí mật, không nghĩ quá bị bên ngoài chú ý. Càng không nói đến là loại này sẽ gặp phải bên ngoài khiển trách sự tình. Nghĩ tới nghĩ lui, Hạ Du hay lại là lựa chọn thấy tốt thì lấy.

'Coi là, chỉ cần cùng lai thom tho đồng thời, sau này khẳng định còn sẽ có cơ hội làm cho hắn môn sợ hãi.'

Hạ Du thu hồi quả đấm, nhưng là thấy một bên vẫn còn ở không biết làm sao nguyên tác nhân vật chính lại Xuyên? Quá, ánh mắt không khỏi nhỏ dốt đứng lên:

Còn có một cái!

Lại Xuyên? Quá tiếp xúc được Hạ Du ánh mắt, lập tức phản xạ có điều kiện như vậy sau lùi một bước. Nhân Thôn hạo một gương xe trước liền ở trước mặt hắn.

Hạ Du thấy hắn lui về phía sau, hơi có chút tiếc cho, nhưng nghĩ tới sau này sẽ còn tiếp xúc, bây giờ cũng vừa mới vừa thăng cấp cho nên cũng không có để ý hắn.

Quay đầu thấy đan dẹt Điền lai thom tho đang lẳng lẳng nhìn mình, Hạ Du há hốc mồm, cảm giác vẫn là yêu cầu giải thích một chút:

"Bọn họ "

"Đáng đánh."

Cơ hồ là Hạ Du mới vừa mở miệng, đan dẹt Điền lai thom tho liền lập tức ngắn gọn định luận.

Hạ Du bị cướp trắng sững sờ, chợt cười lên.

Nhìn từ đầu đến cuối bình tĩnh lai thom tho, Hạ Du không khỏi luôn có một loại không biết rõ làm sao hình dung nhu hòa.

"Được. Đi thôi. Ta cũng tìm người rất lâu."

"Ừm."

Hạ Du thể xác và tinh thần thoải mái ứng một câu, quay đầu miêu đến tá Cổ cùng Nhân Thôn hạo một ngẩng đầu lên nhìn tới oán độc ánh mắt, bước chân dừng lại, để cho bọn họ liền vội vàng lần nữa cúi đầu.

Hạ Du cười khẽ một tiếng, hai người cũng nghe đến, lại bức bối không dám nói gì.

Phải trải qua lại Xuyên? Quá thời điểm, Hạ Du thấy hắn tràn đầy phòng bị đáng vẻ, bỗng nhiên nghĩ đến đã kích người không thể bên nặng bên nhẹ, suýt qua người lúc đến gần hắn nhỏ giọng nói một câu:

"Ta ôm qua tay mơ du? Lý "

Lại Xuyên? Quá con người chợt co rụt lại.

Hạ Du nhưng là nói xong một câu trực tiếp đi ra.

"Người có ý gì! Đứng lại cho ta!" Lại Xuyên? Quá kịp phản ứng, lập tức mặt đầy khí thế hùng hăng muốn chụp vào Hạ Du sau vai.

Hạ Du cũng không quay đầu lại, chẳng qua là giờ lên quả đấm trên không trung lắc lư.

Lại Xuyên? Quá bước chân trong nháy mắt đình tại chỗ.

Đan dẹt Điền lai thom tho cùng Hạ Du, cứ như vậy ở trong đám người từ từ biến mất đi.

Nhẹ nhàng chậm chạp âm nhạc luôn có loại để cho người muốn lười biếng đi xuống cảm giác.

Trên ly hơi nóng vẫn như cũ lượn lơ bay, trong quán cà phê ghé mây Hạ Du thể nào ngồi liền thể nào cảm giác không thoải mái.

Lai thom tho hôm nay quần áo vẫn bị nàng ôm ngực lên một mảng lớn, chói mắt trắng như tuyết để cho người nam kia phục vụ viên cũng tận lực tới hỏi nhiều lần có muốn hay không rót thêm, chẳng qua là Hạ Du cố ý nói lớn tiếng một câu người khó liên không kéo được, ở một mảnh cười âm lên bên trong nam phục vụ viên thậm chí không dám kiểm tra thiết giả, lập tức dùng khăn che nơi đó chạy trốn chết.

"Hạ Du muốn chiếm làm của riêng rất mạnh."

Lai thom tho một bên ở trên sổ tay ghi chép, một bên trực tiếp đọc lên.

Hạ Du quyền làm không có nghe được, lại không nhìn thấy lai thom tho cúi đầu viết thời điểm, khóe miệng kia lóe lên một cái rồi biến mất nụ cười.

Đan dật Điền lại thom tho lị nung chảy một khối, Hạ Du trong đầu suy nghĩ làm sao mở miệng để cho lai thom tho trợ giúp chính mình, mấy lần muốn nói lại thôi, vẫn là không cách nào mở miệng.

"Hạ Du, có tâm sự phải không."

Đan dật Điền lại thom tho bỗng nhiên dừng lại ghi chép mở miệng hỏi, vẫn là không có chút rung động nào ngữ điệu. Nhưng Hạ Du mỗi lần gặp phải nàng loại ánh mắt này, luôn có thể thấy một loại độc định.

"..."

Hạ Du một hồi, yên lặng một chút, sau đó ngẩng đầu nhìn nàng, ánh mắt rất nghiêm túc:

"Ta có thể tin tưởng ngươi sao?"

"Ta trả lời qua ngươi. Ngươi có thể lệ thuộc vào ta."

Đan dật Điền lại thom tho trước sau như một trả lời rất bình tĩnh, nhưng là Hạ Du nhưng từ trên mặt nàng thấy nghiêm túc.

Hạ Du hít sâu một hơi, quyết định nói thẳng ra:

"Ta nghĩ rằng vào? y đã học viên, khả năng mượn cha mẹ ngươi năng lực."

Đan dật Điền lại thom tho an tĩnh lại.

Hạ nhân rồi nhưng ý thức được, chính mình vô duyên vô cớ để cho người hỗ trợ, nhưng mà cái gì lý do cũng không có căn bản không nói được.

Trong đầu không ngừng suy nghĩ miên man, ngay tại Hạ Du tưởng đến làm sao mở miệng giải thích thời điểm. Hắn thấy đan dật Điền lại thom tho bỗng nhiên bình tĩnh một chút gật đầu:

"Có thể."

Hạ Du trong bụng chợt vui mừng. Không nhẫn nại được hưng phấn cơ hồ đầy vu biểu.

Lai thom tho kia thuần túy tính cách để cho Hạ Du căn bản không Ngu đi hoài nghi nàng lời nói hữu hiệu tính.

"Vội vã có muốn không."

Đan dật Điền lại thom tho rất quan tâm hỏi một câu.

Hạ Du chợt đem cả phê giờ lên toàn bộ rót vào trong miệng, ở những người khác ánh mắt kinh ngạc bên trong chứa làm phóng khoáng đem lý không nặng nề ngừng ở trên bàn, ánh mắt lấp lánh đối với (đúng) đan dật Điền lại thom tho gật đầu một cái:

"Nếu như có thể mà nói."

Cảm tạ tiểu Ngọc thiếu nữ bảo vệ! Cảm giác sương đồng thiếu nữ lần nữa phóng khoáng! Cảm tạ bụi sao khen thưởng! ! Lại nói bụi sao là tiểu Ly sao? Cảm tạ tiểu ngọc khẳng khái mở hầu bao!

;

Chương 46: Du học sinh

Một năm lớp bốn. ? y đã học viện.

Trần nhà rất cao, rộng rãi lớp học có đủ không gian để cho học sinh chơi đùa, chuông vào học âm thanh rất thanh thúy, huyền diệu lớp học cũng theo tiếng chuông vang lên mà an tĩnh lại.

Nói là lớp học, ? y đã học viện lớp học cùng đại học giảng đường cũng không có cái gì khác biệt, đều là từng hàng đủ để chứa mấy người bàn dài ghé dài từ, phân chia ba hàng, từng bậc từng bậc xếp hàng đến.

Trên bục giảng gầy yếu lão sư buông xuống văn án, ho khan một chút không có trực tiếp giảng bài, mà là đẩy đẩy kính mắt mới mở miệng:

"Giờ học trước nói một chuyện."

Có thể là tính cách cho phép, gầy yếu lão sư thanh âm cũng không lớn, nói chuyện cũng lộ ra rất câu nệ: "Hôm nay tới một vị du học sinh. Bây giờ là chuyển tới trong lớp chúng ta."

"Quốc gia nào?"

"Nam nữ? Là soái ca sao?"

Một người nữ sinh ồn ào lên nói, những học sinh khác cũng một mảnh cười âm lên. Gầy yếu lão sư tựa hồ không quá giỏi trả lời loại vấn đề này, cười mĩa một chút tiếp tục giới thiệu:

"Hắn nam bởi vì một ít cá nhân nguyên nhân sớm không còn kịp nữa chạy tới, bây giờ trước hết để cho hắn và đại gia (mọi người) đánh hạ chăm sóc đi."

Lớp học bên trong toàn bộ học sinh cũng trong nháy mắt có chút hăng hái nhìn về phía giờ học cửa phòng.

Du học sinh thân phận rất đặc biệt, đối với? y đã học viện loại này coi là ở chếch một vùng ven trường học mà nói coi như rất mới lạ tồn tại. Bọn họ cũng muốn nhìn một chút cái đó khó gặp du học sinh rốt cuộc là một cái như thế nào người.

Katsura Kotonoha ngồi ở cách giảng đài gần đây hàng thứ nhất, nghe vậy cũng có nhẹ nhàng đeo lên ánh mắt, hiếu kỳ nhìn về phía cửa.

"Kia mời vào đi."

"Bạch!"

Cửa kéo ra tràn vào một trận gió mát, đi vào người tóc đen, mắt đen, ánh mắt rất sáng, ? y đã để cho nam sinh mặc cũng lộ ra thổ khí đồng phục học sinh ở trên người hắn lại có vẻ có cổ phần nhả nhận cảm giác, không có đến rất tuần tú, nhưng là lại có cổ phần khiến người ta cảm thấy rất sạch sẽ cảm giác, cũng có loại để cho người không thể nói khí chất.

Hơn nữa để cho Katsura Kotonoha cảm giác rất quen thuộc.

"Hạ !"

Katsura Kotonoha ngay cả vội vàng che miệng mình, không có lại làm cho mình gọi ra, ánh mắt nhưng là tràn đầy không thể tin rơi ở trên người hắn.

Thấy Hạ Du người quen này xuất hiện ở nơi này, nàng trong nháy mắt có chút kích động, nhưng ngay lúc đó đè xuống.

Không thể không đè xuống về này cổ nhân gặp nhau kinh hi kích động.

Nàng ở chỗ này nhân duyên cũng không tốt. Ở? y đã người bên trong duyên không vài ư liền đại biểu phong bình sẽ không tốt.

Hạ Du là vừa tới nơi này, còn cái gì cũng không rõ ràng, hắn cũng không biết nàng ở trong lớp là sẽ bài xích, nàng sợ nếu như nàng và Hạ Du chào hỏi bị người khác biết bọn họ nhận biết, kia Hạ Du khả năng cũng ngay lập tức sẽ bị người khác bài xích.

Hạ Du là người tốt, cũng là nàng thứ nhất sẽ không sinh ra sợ hãi chứng nam sinh, nàng không một chút nào nghĩ (muốn) Hạ Du bởi vì nàng nguyên nhân bị đối xử như thế.

Bây giờ nhìn Hạ Du đứng ở trước mặt mình, Katsura Kotonoha môi anh đào khẽ nhếch một chút, cuối cùng vẫn là yên lặng.

Hơn nữa, hắn biết rõ mình bị bài xích sau, cũng sẽ giống như những người khác như thế sẽ kéo ra cùng ta khoảng cách đi

Katsura Kotonoha ánh mắt dần dần trở nên âm đạm

Bỗng nhiên, nàng nhìn thấy Hạ Du hướng về phía nàng mỉm cười. Khiết răng trắng, trong sáng mỉm cười.

Katsura Kotonoha sững sờ, chợt liền vội vàng cúi đầu xuống. Nàng không biết những người khác có nhìn không ra cái gì. Mắt kính đã bị nàng cúi xuống nắm trong tay, trong lòng nàng khổ sở chỉ có nàng tự mình biết:

Quả nhiên là Hạ Du quân, hay lại là ôn nhu như vậy cảm giác

Chỉ là như vậy ấm áp nụ cười, đại khái là một lần cuối cùng đi

"Ta gọi là Hạ Du, là một Trung quốc du học sinh."

Hạ Du ánh mắt quét qua toàn bộ lớp học, cuối cùng ở cúi đầu Katsura Kotonoha trên người dừng lại một chút, sáng sủa mở miệng:

"Là Katsura Kotonoha bằng hữu, sau này xin mọi người chỉ giáo nhiều hơn."

Katsura Kotonoha ngạc nhiên ngẩng đầu lên, dùng sức đến để cho bàn dài cũng đi lang thang xuống. Giờ học trong phòng cũng là một mảnh xôn xao.

Tiếng ồn ào đi qua, từng cái vốn là tràn đầy phấn khởi nhìn Hạ Du bọn học sinh ánh mắt bắt đầu quý dị.

Hạ Du rất thần nhiên nghênh của bọn hắn tầm mắt, có lẽ thuộc tính thẳng cấp sau mang đến siêu nhiên tâm tính, Hạ Du cảm giác mình càng ngày càng không quan tâm người khác ánh mắt. Nhất là những thứ này không biết gì cả người ánh mắt.

"Nữ nhân kia nhận biết người?" "Không phải đâu? Nhìn dáng dấp cũng thật đẹp trai, tại sao liền cùng nữ nhân kia đính lưu quan hệ đây?"

"Người Trung quốc?" "Nàng bằng hữu? Sẽ không phải là dùng cái đó hạ lưu thân thể đóng 'Bằng hữu' chứ ?"

"Ai, thật là lãng phí."

Một ít xì xào bàn tán đem lớp học rất nhanh trở nên tiếng vo ve một mảnh, ngôn ngữ càng lúc càng không khách khí, thậm chí rất nhiều thanh âm đã không tính là kêu xì xào bàn tán, phảng phất là tận lực nói ra để cho người nghe như thế.

Hạ Du nhìn về phía Katsura Kotonoha, Katsura Kotonoha cắn môi, cơ thể hơi run rẩy, cúi đầu lại không có nói gì.

Hắn biết Katsura Kotonoha ở trong lớp là bị khi dễ, chẳng qua là không biết là loại trình độ này.

Những người khác không biết loại này bị bài xích thống khổ, nhưng là Hạ Du biết, bị qua, phản kháng qua, cũng yên lặng qua. Hắn không cho là như vậy tội hắn để cho Katsura Kotonoha như vậy nữ sinh đi gặp.

Nàng bản thân căn bản không có bất kỳ sai, đức hạnh ngay ngắn, dung mạo xinh đẹp, đối đãi người hiền hòa, tính cách ôn nhu, học tập ưu tú. Vô luận phương diện nào mà nói, đều là một cái làm cho không người nào có thể kén chọn nữ thân.

Chỉ là bởi vì đối với (đúng) nam thấy sợ hãi, bởi vì vóc người dung mạo xuất chúng bị đổ kỵ, cho nên diễn biến thành loại này bị bài xích thậm chí ác nói châm chọc cục diện.

Cho dù là như vậy, nàng vẫn là không oán không hối làm chính mình bốn phận chuyện, dù là bình thường lão sư giao xuống mấy người hợp tác công việc, nàng một mực bị người khác cự tuyệt hỗ trợ đến một thân một mình hoàn thành, cũng không có nói qua ai bất kỳ nói xấu, càng không có kiện cáo qua ai.

Tuy nhiên lại vẫn biến thành hôm nay cái bộ dáng này.

Hạ Du quay đầu liếc mắt nhìn lão sư, lão sư nhìn lung tung học sinh? q động miệng muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là hèn yếu không có trực tiếp ngăn cản.

Hạ Du mặt vô biểu tình quay đầu lại, liếc mắt nhìn đã hoàn toàn cúi đầu xuống Katsura Kotonoha. Đột nhiên, chợt một quyền đập đang bực giảng bên trên.

"Àm! !!" "Két! !!"

Chợt vang lớn làm cho tất cả mọi người cũng hù dọa giật mình. Lão sư cũng trực tiếp bị hù dọa ngã nhào. Những thứ kia tiếng nói chuyện cũng lập tức tự nhiên mà thôi. Tất cả mọi người đều lẳng lẳng nhìn Hạ Du.

Katsura Kotonoha cũng là ngạc nhiên ngẩng đầu lên, toàn bộ lớp học nghe được cả tiếng kim rơi.

Trên bục giảng kia lồm xướng một tảng lớn tấm ván bên bờ khiêu lên, sắc sỡ gỗ đâm giờ lên gọi vào trong mắt mọi người, làm cho tất cả mọi người tròn mắt hóc mồm đồng thời, cũng không gân đồng loạt ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Đây là cần phải bao lớn khí lực mới có thể biến thành cái bộ dáng này a!

"Ta lại tự giới thiệu mình một lần, ta gọi là Hạ Du, đến từ Trung quốc, là Katsura Kotonoha bạn tốt."

Hạ Du tăng thêm chính mình thanh âm, ánh mắt quét qua, toàn bộ cùng hắn mắt đối mắt người cũng lập tức tránh tầm mắt.

Lần này, không người nào dám nói chuyện.

Hạ Du hài lòng thu tầm mắt lại, hướng về phía hàng thứ nhất bên trên Katsura Kotonoha nhẹ răng cười một tiếng, mới quay đầu nhìn về phía lão sư:

"Có thể nói cho ta biết ngồi nơi nào sao?"

"Há, nha!"

Gầy yếu lão sư còn chìm mới vừa rồi trong rung động, nghe vậy liền vội vàng từ bỏ dậy, ngay cả trên người tro bụi cũng không kịp chụp, càng câu nệ: "Cái đó, Hạ Du đồng học, ngồi, ngồi bên kia trống không cửa sổ vị có thể không?"

Ngay cả chính hắn cũng không có phát giác, trong giọng nói đối với (đúng) Hạ Du thái độ biến hóa.

Hạ Du cũng không có để ý, gạt đầu một cái liền đi hướng về phía sau cái đó cửa sổ vị.

Katsura Kotonoha ánh mắt một mực rơi vào hắn trên bóng lưng, từ đầu đến cuối không thể dời đi:

Hắn mới vừa rồi là là giúp ta

Nguyên lai cái đó ám áp nụ cười ta vẫn còn có thể thấy

Một cổ xuôi ngược tâm tình xông lên đầu, nàng không biết như thế nào đi hình dung. Cảm kích, phong phú, kích động, vui vẻ

Nàng không biết.

Nàng chỉ biết là giờ khắc này, thiên hoa màu sắc tươi đẹp, ngoài cửa sổ ánh mặt trời cũng sẽ không như vậy nhức mắt.

Nàng chỉ biết là giờ khắc này, nàng có muốn khóc xung động

;

Chương 47: Thêm thuộc tính điểm

(đăng nhập tác giả hậu trường biểu hiện thao tác vượt quá thời gian, đăng nhập hơn một tiếng mới lấy tới, là tác giả sai. Sau này đổi mới hay lại là đổi về mười hai giờ trưa cùng tám giờ tối tốt. Khác cảm tạ loạn thể trạch, tiểu ngọc cùng sương đồng thiếu nữ khen thưởng, đồng thời mặt dày cầu phiếu đề cử cùng cất giữ)

...

? y đã học viên giờ học rất thả lỏng, buổi chiều chỉ có một tiết giờ học.

Rất quý dị một tiết giờ học.

Lão sư nói được rất cố hết sức, học sinh cũng nghe được rất lòng không bình tĩnh.

Duy nhất rất bình tĩnh, cũng chỉ có duy nhất xem không hiểu trên bảng đen tiếng Nhật Hạ Du.

Giờ học trong phòng từng tia ánh mắt liên tục len lén nhìn về phía hấn, vừa nhìn về phía kia đập hư một mảnh giảng đài, không ít người dưới bàn học điện thoại di động không ngừng nháy.

Katsura Kotonoha cũng là lần đầu tiên như vậy không cách nào chuyên tâm nghe giảng. Mỗi lần làm cái nhớ làm được một nửa, cũng sẽ không nhận được thất thần mà dừng lại. Mỗi lần dừng lại cũng muốn quay đầu nhìn, nhưng là cảm giác kích động này đều bị nàng cố đè xuống đi. Nhưng cũng căn bản là không có cách nghe giảng.

Hạ Du lần đầu tiên ở chỗ này giờ học ngược lại lộ ra có chút hăng hái. Cùng những người khác câu nệ bất đồng, Hạ Du không chút kiêng kỵ khắp nơi đánh giá.

Ánh mắt chuyển động đang lúc, Hạ Du cũng thấy thêm cây mây Ất nữ.

Cái đó nguyên tác bên trong, mang theo ba cái bạn học gái ồn ào lên khi dễ Katsura Kotonoha nữ sinh, bóng rỏ bộ Hoàng bài thêm cây mây Ất nữ.

Theo Hạ Du biết, toàn bộ lớp bốn nữ sinh tựa hồ cũng là lấy nàng làm đầu. Thủ lĩnh cử động sẽ luôn để cho đi theo người theo bản năng đi bắt chước, ở nàng dẫn đầu bài xích Katsura Kotonoha đồng thời, cũng từ từ diễn biến thành cả lớp nữ sinh đều tại bài xích Katsura Kotonoha.

Hạ Du nhìn sang thời điểm, nàng cũng đúng lúc nhìn tới. Tầm mắt giáp nhau hai người đều là sửng sốt, sau đó thêm cây mây Ất nữ lập tức bỏ qua một bên đầu.

Hạ Du cũng không có để ý, lấy thêm cây mây Ất nữ đối với (đúng) Katsura Kotonoha bài xích thái độ, chính mình công khai tỏ rõ là Katsura Kotonoha bằng hữu không thể nghi ngờ là đang khiêu chiến nàng quyền uy, nàng đối với chính mình không hữu hảo đã tại Hạ Du như đã đoán trước.

Lạnh nhạt nhìn nàng một chút Hạ Du liền thu tầm mắt lại.

Y cây mây thành bọn họ cũng ở lớp ba, lớp bốn nơi này để cho Hạ Du chân chính để ý chỉ có Katsura Kotonoha một người mà thôi. Những người khác bây giờ không có biện pháp để cho Hạ Du có bao nhiêu hứng thú, cho nên cũng chỉ là nhìn một chút Hạ Du liền không để ý tới nữa bọn họ.

An tĩnh điều tra thuộc tính trang bìa, kia thăng cấp mang đến 10 điểm tự do thuộc tính còn không có thêm, Hạ Du trước vẫn cân nhắc rốt cuộc là thêm ở nơi nào, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định thêm ở về tinh thần.

Tinh thần gia tăng sau, bất luận là dị năng công dụng đo tăng cường, hay lại là học tập cùng trí nhớ năng lực trở nên mạnh mẽ đều là hấn rất cần muốn cái gì.

Kia cả đêm đi theo lão hán học tập thất truyền bánh ngọt cùng đào công, Hạ Du sau đó cũng là dựa vào tinh thần mang đến hơn người trí nhớ mới có thể cưỡng ép ghi nhớ kia đại đống đồ vật.

"Hô "

Thở một hơi thật dài bình phục một chút tâm trạng, Hạ Du dứt khoát đem 10 điểm thuộc tính thông thông thêm ở về tinh thần.

Tinh thần thuộc tính một cột, cũng từ 2 1(+) lập tức biến thành 31(+).

Một cỗ cũng không xa lạ gì khí lưu cảm giác tại thân thể dâng lên, ở trong đầu khoen như đến lại khuếch tán đến toàn thân, luồng khí kia du động đang lúc mang đến mát lạnh trần trụi để cho Hạ Du hưởng thụ nhắm mắt lại.

Hết thấy suy nghĩ cùng trong đầu hình ảnh trở nên càng rõ ràng, sáng sủa. Khó mà nói nên lời thoải mái làm cho Hạ Du không nhận được nằm ở trên bàn dài khẽ run.

Hàng sau nơi này trên bàn dài trừ Hạ Du, còn có một cái nam sinh, đang ở câu nệ làm ghi chép hần trước tiên cảm giác bàn dài run rẩy, ngạc nhiên quay đầu nhìn ngay lập tức đến nằm ở chỗ này lay động Hạ Du, không khỏi mang theo mặt đây không biết cùng sợ hãi dời đi, cũng sẽ không dám nhìn Hạ Du.

Hạ Du không biết cạnh ngồi phản ứng, bên trong thân thể nảy sinh dồi dào năng lượng để cho hần khó khống chế muốn phát tiết một ít, nhanh tay tốc độ đưa vào bàn học trong ngăn kéo, bằng hệ dị năng trong nháy mắt phát động.

"Ken kết rắc !"

Giờ học nhiệt độ trong phòng chợt hạ xuống không ít, bao gồm lão sư ở bên trong tất cả mọi người đều không nhận được đánh rùng mình một cái, hồ nghi thật chặt chính mình quần áo, không có ai chú ý tới Hạ Du nơi đó nhẹ vang lên.

Trong nháy mắt rùng mình rất quý dị, nhưng cũng không phải là cái gì ngạc nhiên sự tình, cảm giác nhiệt độ đã khôi phục bình thường, cũng không có ai lại chú ý loại chuyện nhỏ này.

Chỉ có Hạ Du một người ngồi ở chỗ đó, kích động cơ hồ muốn cười to lên.

Hần biết nhiệt độ biến hóa là hần đưa tới, hơn nữa còn là vô ý thức đưa tới.

Mặc dù không có lộ ra như thế nào lực tàn phá, nhưng là Hạ Du lại thì không cách nào trong sự ngọt ngào tâm về này mừng như điên.

Nếu như nói trước phóng liên tục một phút năng lực có 30 phần, hần hiện tại ở trong người ít nhất có bốn mươi lăm phần, so với trước kia hơn nữa! Hơn nữa đo gia tăng đồng thời, theo thăng cấp nó đã có thể dần dần ảnh hưởng ngoại giới!

Trở nên có thể ảnh hưởng ngoại giới. Cái này là để cho Hạ Du kích động nguyên nhân chủ yếu.

Lúc trước, Hạ Du mỗi lần phát động Điện hệ dị năng thời điểm đều là phải thông tiếp xúc qua mới có thể phát động, dễ dàng bại lộ chính mình đồng thời, cục khu vực tính đã rất lớn.

Nhưng là bây giờ ảnh hưởng này ngoại giới biến hóa, để cho Hạ Du thấy nó lộ xác tiền cảnh, nó có thể theo thăng cấp thêm chút mà đánh vỡ cục này giới hạn!

Bây giờ chẳng qua là khả năng yếu ớt ảnh hưởng giòng điện, nhưng là chờ sau này cường đại, ai biết nó sẽ biến thành như thế nào nghịch thiên tồn tại!

Đột nhiên phát hiện để cho Hạ Du hưng phấn không thôi, trong đầu bắt đầu không ngừng đi ý nghĩ lên nó đem tới hình thái, cũng vui ở trong đó.

"Đỉnh đỉnh đỉnh "

Thanh tuyến như vậy chuông tan học vang lên, cắt đứt Hạ Du suy nghĩ, bất tri bất giác đã qua suốt một tiết giờ học, Hạ Du không khỏi có chút kinh ngạc.

Lão sư còn chưa nói rằng giờ học, rất nhiều người đều là lập tức từ chỗ ngồi đứng lên trực tiếp đi ra ngoài, lão sư cũng chỉ là cười mĩa một chút liền thu thập mình đồ vật đi. Thấy này tự do một màn Hạ Du không khỏi có chút không nói gì.

Chẳng qua là Hạ Du không biết, bình thường dù là đã không có lớp, bọn họ phần lớn người hay là sẽ các loại (chờ) người khác cùng đi hội đoàn hoặc là trực tiếp về nhà, hôm nay là bởi vì hần tồn tại, cơ hồ tất cả mọi người đều không kịp chờ đợi muốn rời khỏi phòng học.

Không ít người lúc sắp đi tận lực đi vòng qua giảng đài nơi đó nhìn một chút bị phá hư địa phương, thấy kia cứng rắn gỗ thật bị phá hư thành dáng vẻ, cũng không khỏi âm thầm chắc lưỡi hít hà, len lén nhìn Hạ Du liếc mắt, rồi đi bước chân cũng càng nhanh.

Có mấy nữ sinh đến lúc đó muốn tới cùng Hạ Du nói chuyện, nhưng nhìn ngồi ở chỗ đó Katsura Kotonoha liếc mắt, lại quyết miệng đi.

Người rất nhanh thì trở nên ít đứng lên.

Hạ Du nhìn những người khác đi không sai biệt lắm, từ chỗ ngồi đứng lên, không có chút gì do dự liền đi tới Katsura Kotonoha trước mặt.

Katsura Kotonoha không có ngăn đầu, nhưng là ở Hạ Du đi tới trước mặt nàng thời điểm, thu dọn đồ đạc động tác cương một chút, sau đó hốt hoảng dọn dẹp nhanh hơn.

"Nói lá."

"Hạ, Hạ Du quân."

Hạ Du thanh thanh âm để cho Katsura Kotonoha cơ thể hơi run rẩy một chút, có chút lóe lên liếc mắt nhìn một chút lớp học bên trong vẫn chưa đi đồng học, đúng là vẫn còn rất nhỏ tiếng trở về một tiếng.

Hạ Du vẫn đứng tại chỗ, Katsura Kotonoha ngẩng đầu nhìn liếc mắt, thấy Hạ Du đối với nàng cười cười, liền vội vàng lại hốt hoảng làm bộ như thu dọn đồ đạc, cúi đầu.

Nhưng động tác từ từ dừng lại.

"Hạ Du quân tại sao nói như vậy "

Thanh âm rất nhỏ, hơn nữa Katsura Kotonoha cũng không có ngẩng đầu lên. Hạ Du nhàn nhạt liếc mắt nhìn mấy cái làm bộ như không thèm để ý lại muốn nghe nữ sinh, làm cho các nàng động tác hơi chậm lại sau chế cười đi ra ngoài, mới thân nhiên mở miệng:

"Nói cái gì?"

"Chính là mới vừa nói là bằng hữu ta "

Katsura Kotonoha vẫn cúi đầu ngồi ở chỗ đó, Hạ Du nhưng là thấy đầu kia nhu lệ dưới tóc đen, trắng nõn phần quyền có ở đây không bình an nắm chặt đến.

Hạ Du không khỏi cười lên.

"Ta nói là sự thật a."

Hạ Du nhàn nhàn lộ ra mặt đầy rất khen kinh ngạc biểu tình: "Chẳng lẽ Katsura Kotonoha bất đồng không cho là chúng ta là bằng hữu?"

"Không, không phải như vậy!"

Katsura Kotonoha liền vội vàng đứng lên luôn miệng chối, bỗng nhiên nhận ra được Hạ Du trong suốt ánh mắt cùng mình lớp học bên trong chính mình thanh âm vọng về, không khỏi mặt đỏ lên:

"Thật xin lỗi, ta thất lễ."

"Ta cảm thấy rất khó ái a." Hạ Du không chút nghĩ ngợi lập tức đáp trả.

"Ồi chào?"

Katsura Kotonoha sững sờ, sau đó thấy Hạ Du bởi vì lỡ lời mà giống vậy ửng đỏ mặt, không khỏi xì xuống.

Chẳng qua là ý thức được lớp học nơi này còn có những người khác, liền vội vàng thu liễm.

"Katsura Kotonoha chờ chút cũng phải đi phòng đọc sách sao?"

Hạ Du cũng vượt qua mới vừa rồi lúng túng ngược lại hỏi.

"Ta ừ "

"Đồng thời đi, vừa vặn ta cũng muốn đi."

Hạ Du có chút nghĩ một hồi, liền mở miệng nói.

Không yên tâm Katsura Kotonoha một người đi là một cái nguyên nhân, dù sao ngày đó hắn đem bên trong làm cho hồngбет thời điểm, Katsura Kotonoha là cùng với hắn.

Một cái nguyên nhân khác là, hắn nghĩ (muốn) duy nhất giải quyết cái đó kêu hoa sơn viện điều nhân, tránh cho hắn sau này sinh sự.

"Này "

Katsura Kotonoha nghe được Hạ Du nói đồng thời thời điểm, chần chờ xuống. Dù sao 'Sau khi tan lớp kết bạn cùng đi nơi nào' loại chuyện này nàng còn một lần cũng không có trải qua. Vô luận là cùng nam sinh còn là nữ sinh.

Nhưng nhìn đến Hạ Du nhìn tới ánh mắt, Katsura Kotonoha theo bản năng, gật đầu một cái

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Thư viện

Đi phòng đọc sách trên đường không có người nào, Katsura Kotonoha cũng lộ ra không nữa cẩn thận như vậy cẩn thận.

Hạ Du thậm chí mấy lần thấy nàng đối với chính mình ôn nhu nụ cười, xuyên thấu qua thủy tinh nhu hòa dưới ánh mặt trời, rất xinh đẹp.

Hạ Du nhìn một chút, tâm tình cũng không giải thích được nhu biến hóa đứng lên.

"Đứng. Hạ Du quân thể nào nhập học nơi này?"

Trải qua người cuối cùng hành lang quẹo cua lúc, Katsura Kotonoha bỗng nhiên mở miệng hỏi một câu.

"Trước kia cũng một mực không biết chọn cái nào trường học được, vừa vặn nơi này nhận biết nói lá, vì vậy lựa chọn nơi này."

Hạ Du lơ đãng vừa nói, rất nhanh cho ra trả lời.

Katsura Kotonoha nghe vậy nhưng là đầy mắt không thể tin: "Hạ Du quân người thể nào bởi vì ta liền "

"Chỉ là hôm nay lớp học, Katsura Kotonoha tựa hồ cũng không muốn để ý tới ta?"

Hạ Du nhàn rồi nhưng lộ vẻ sâu thâm cười một tiếng, có chút thất hồn lạc phách như vậy nói.

Katsura Kotonoha ánh mắt vốn là có chút tránh né, nhìn một cái Hạ Du cái bộ dáng này, quýnh lên liền vội vàng biện giải:

"Không không phải như vậy!"

"Đùa. Ta biết nói lá, là cái rất ôn nhu sẵn sọc người."

Hạ Du trên mặt vốn là thất ý đáng vẻ quét một cái sạch, quay đầu hướng về phía Katsura Kotonoha rục rờ cười một tiếng.

Katsura Kotonoha nhìn Hạ Du mặt mày vui vẻ, bước chân dừng lại. Trong mắt trong nháy mắt tựa hồ thoáng qua khát vọng, tựa hồ thoáng qua quý trọng, cũng tựa hồ chỉ là đơn thuần hoang hốt. Bỗng nhiên liền đỏ mặt đỏ cúi đầu xuống, tràn đầy luống cuống thấp giọng đứng lên:

"Không phải là, ta Hạ Du quân mới "

"Đến."

Hạ Du nhàn rồi nhưng dừng bước chân lại nói, đưa nàng vẫn nột như vậy thanh âm che giấu, Katsura Kotonoha cũng liền vội vàng đi theo dừng bước lại. Thấy Hạ Du vì nàng kéo cửa ra liền chóng mặt đi vào, trải qua Hạ Du thời điểm thậm chí không dám ngẩng đầu.

Nàng cũng không biết mình là chuyện gì xảy ra, luôn cảm giác mình nhất kinh nhất sợ, chung quy là có chút không biết làm sao, nhưng là lại không khỏi vui ở trong đó.

"Hạ "

Các loại (chờ) đi vào mấy bước, nàng mới chợt nhớ tới Hạ Du vì chính mình mở cửa còn không có cảm tạ, liền vội vàng quay đầu. Mượn xem chứng nhưng là ở nàng lúc xoay người sau khi một chút rơi trên mặt đất. Katsura Kotonoha ngay cả vội khom lưng đi nhặt.

Hạ Du mới vừa rồi một đường còn đang suy nghĩ thấy hoa núi viện làm gì, thấy bên trên Katsura Kotonoha xuống mượn xem chứng cũng theo bản năng đưa tay đi nhặt.

Hai cái tay, cơ hồ là đồng thời đụng phải mượn xem chứng, giữa ngón tay đụng chạm để cho hai người đồng loạt giống như giống như điện giật run lên.

Sau đó đồng thời tia chớp thu hồi.

"Ta, ta đi trước tìm sách."

Hạ Du đang chuẩn bị mở miệng, Katsura Kotonoha lập tức đem mượn xem chứng cầm ở trước ngực hốt hoảng nói, sau đó không có các loại (chờ) Hạ Du trả lời liền cúi đầu vội vã đi vào kệ sách bên trong.

Suốt qua người đang lúc kia tóc dài phát phới bên trong, Hạ Du thấy nàng kia mắc cở đỏ bừng tình xảo rái tai.

Hạ Du bỗng nhiên động tâm, trong nháy mắt ngay cả hô hấp cũng trệ xuống.

Đó là giống như mưa phùn xanh như vậy kiều diễm hoa hồng, thơm mát, đậm nhũ, tình xảo phải nhường người muốn đụng chạm cũng không dám khẽ chạm quyền luyến.

Cho đến bóng hình xinh đẹp mất tăm, dư hương lượn lờ phiêu tán, Hạ Du yên lặng một hồi.

Mới quay đầu nhìn về phía đứng ở trước mặt mình, hướng chính mình trợn mắt nhìn chân lợi nhuận dừng khí.

Cái này nhỏ thấp gầy yếu người tựa như có lẽ đã đứng ở chỗ này không trong thời gian ngắn.

"Có chuyện?"

Hạ Du tốt hạ lấy cả nhìn hần, rất khách khí hỏi.

Chân lợi nhuận dừng khí cũng không có bởi vì Hạ Du khách khí mà khách khí, nhìn Hạ Du, chau mày trầm giọng nói:

"Người tới làm gì!"

Hạ Du nghe vậy cũng có chút nhăn đầu lông mày:

"Nơi này là khu vực công cộng chứ ? Ta tại sao không thể tới?"

"Hoa sơn trước viện bồi cùng phòng đọc sách lão sư chính là đang tìm người, trước người phá hư phòng đọc sách thư viện sự tình vẫn sẽ bị truy cứu trách nhiệm!"

Chân lợi nhuận dừng khí lộ ra càng ngày càng không khách khí nói.

"Hoa sơn viện? Ta đang muốn tìm hần, hần bây giờ đang ở sao?"

Hạ Du nghe vậy lập tức hỏi tới, tận lực coi thường truy cứu trách nhiệm lời nói.

"Tiền bồi bây giờ không có ở đây, còn nữa, phòng đọc sách không hoan nghênh người, coi như nhân viên quản lý, ta bây giờ xin người đi ra ngoài."

So với Hạ Du thân nhiên, chân lợi nhuận dừng khí đã mặt băng bó trực tiếp mở miệng đuổi người. Thậm chí trực tiếp ngăn ở Hạ Du trước mặt.

Hạ Du ứng nên giận, tuy nhiên lại không hề tức giận. Hần chẳng qua là nhân nhạ nhìn chân lợi nhuận dừng khí liếc mắt, mới chậm rãi mở miệng:

"Tránh ra."

Chỉ hai chữ, Hạ Du không có đối với hần nói nhiều những lời khác.

"Mời đi ra ngoài!"

Chân lợi nhuận dừng khí vẫn không chút khách khí ngăn ở Hạ Du trước mặt, Hạ Du thậm chí từ trên mặt hần thấy một tia không có che giấu chán ghét.

Hạ Du có chút nheo lại mắt, giấu ở ống tay áo hạ thủ ngón giữa đang lúc, điện hồ lóe một cái rồi biến mất.

"Lần thứ hai, ta nói, tránh ra."

Không khí phảng phất chợt lạnh lùng mấy phần.

Chân lợi nhuận dừng khí đẩy đẩy kính mắt, nhìn Hạ Du mới vừa muốn mở miệng, phòng đọc sách môn bỗng nhiên mở ra, bên ngoài nóng ran gió một chút tràn vào:

"Bạch!"

"A lô dừng khí, hôm nay Quế đồng học có hay không ồ? Người tại sao lại ở chỗ này!"

Kêu la om sòm thanh âm theo cửa mở ra truyền vào, người vừa tới rất tùy ý đáng vẻ theo thấy Hạ Du mà kinh ngạc. Chợt tràn đầy địch ý gọi ra.

"Người nói người, tìm nói lá?"

Hạ Du quay đầu nhìn hần, một chữ một cái nói, trong mắt rừng mình cũng ở đây từng điểm từng điểm ngưng tụ

;

Chương 49: Tiệp nhân

Hạ Du lúc này đã bất chấp để ý tới chân lợi nhuận dừng khí, cặp mắt chăm chú nhìn người vừa tới.

Trạch vĩnh thái giới.

Có thể nói Sekai hiện thật vô số xem qua ngày đang động họa sĩ, đối với (đúng) người này hận ý so sánh y cây mây thành sẽ nhiều chó không ít!

Hạ Du ban đầu nhìn hoạt họa (animation) thời điểm, cũng hận không được đưa hần thiên đao vạn bả, giết cho thống khoái. Lần đầu tiên ở trạm xe thấy hần thời điểm Hạ Du không có năng lực, nhưng là bây giờ Hạ Du thấy hần, trong lòng lệ khí đã có nhiều chút không ức chế được bắt đầu dâng lên.

Nhất là nghe được hần nói muốn tìm Katsura Kotonoha thời điểm.

"Dừng khí, người này tại sao lại ở chỗ này!"

Trạch vĩnh thái giới mặt đầy chán ghét nhìn Hạ Du liếc mắt, sau đó lập tức quay đầu nhìn về phía chân lợi nhuận dừng khí nói, về này có chút vệt công hầu như vậy thanh âm chói tai để cho Hạ Du bộc phát phiền lòng.

Chẳng qua là chân lợi nhuận dừng khí mới vừa nghĩ (muốn) mở miệng nói chuyện, liền lập tức bị Hạ Du lạnh lùng cắt đứt:

"Người mới vừa nói người tìm nói lá?"

"Ta muốn tìm ai XXX người đánh rắm, người là ai a người." Trạch vĩnh thái giới thấy Hạ Du ngăn cản ở trước mặt hần nói chuyện, xuy một tiếng, phách lối đối với (đúng) Hạ Du nói.

Hạ Du ánh mắt lần nữa nheo lại, nhàn nhạt mở miệng:

"Ba ba của người không có dạy qua người nói chuyện?"

"Cha ta có hay không dạy ta đóng người lông chuyện! Tránh ra!"

Trạch vĩnh thái giới vừa nói, trực tiếp liền muốn động thủ đẩy ra Hạ Du.

Chẳng qua là Hạ Du bộ mặt biểu tình đưa hần đẩy tới tay khuỷu một cái, một chút nắm hần cổ áo chợt tuyền hạ kéo một cái!

Trạch vĩnh thái giới bị kéo đột nhiên lao đảo một bước, vốn là muốn quát bảo ngưng lại hai người chân lợi nhuận dừng khí cũng bị bị hạ nhàn rồi nhưng động tác mà làm cho sừng sốt một chút.

"Làm gì! Đây!"

Trạch vĩnh thái giới thanh sắc câu lệ kêu. Lão đảo sau khi hần còn muốn lần nữa đứng lên, lại chợt phát hiện Hạ Du vẫn nắm hần cổ áo không có buông tay, để cho hần chỉ có thể khom người ngay cả đứng lên cũng không nổi, chỉ có thể vô ích lao lấy tay muốn cời.

Hạ Du không để ý đến hần giãy giụa, tay nắm thật chặt, quay đầu nhìn về phía đã có nhiều chút mộng chân lợi nhuận dừng khí, mở miệng nói:

"Lần trước ta thật giống như thấy phòng đọc sách có một cái tiểu phòng nghỉ ngơi đúng không?"

Chân lợi nhuận dừng khí nhất thời không phản ứng kịp, theo bản năng nhìn về phía một cái phương hướng. Hạ Du gật đầu một cái:

"Nơi đó đúng không? Ờ." "Ờ."

Hướng về phía chân lợi nhuận dừng khí nói một câu, Hạ Du tay từ Trạch vĩnh thái giới trên cổ áo một chút lỏng ra, sau đó tại hần còn đến không kịp lui về phía sau đồng thời, một cái túm ở tóc hần bên trên.

Đầu tóc bù xù bị néo ở Trạch vĩnh thái giới giãy giụa động tác chợt cứng đờ.

'Đạt được 20 chút kinh nghiệm'

"Thảo! Người có bệnh a! Buông tay!"

Trạch vĩnh thái giới tức miệng mắng to, chẳng qua là Hạ Du mặt vô biểu tình lôi tóc hần, trực tiếp kéo hần đi về phía tiểu phòng nghỉ ngơi.

Trên đầu đau nhức để cho Trạch vĩnh thái giới căn bản là không có cách phản kháng Hạ Du, lại không dám dùng sức giãy giụa, chỉ có thể liều mạng nằng nặc không thể không đi theo Hạ Du đi.

Các loại (chờ) chân lợi nhuận dừng khi hậu tri hậu giác muốn đi ngăn cản, chạy lên muốn ngăn trở thời điểm, Hạ Du đã đem Trạch vĩnh thái giới trực tiếp kéo vào phòng nghỉ ngơi, phanh một tiếng tương môn đóng lại khóa lại.

Tay cũng đồng thời đem Trạch vĩnh thái giới chột hướng bên tường vẩy đi.

"Àm! !"

Trạch vĩnh thái giới thấy Hạ Du sau khi đóng cửa một vùng tăm tối, cũng là dọa cho giật mình. Bị Hạ Du kéo một chút đụng vào trên tường còn muốn kêu đau, bỗng nhiên cảm giác trên đầu lồi kéo nhẹ một chút, không khỏi mừng rỡ đứng lên.

Chẳng qua là này cổ mừng rỡ lập tức lại biến thành nổi nóng:

"Thảo!"

Trạch vĩnh thái giới vừa mới chửi một câu, phòng nghỉ ngơi đèn bỗng nhiên bị mở ra. Còn không tới kịp thích ứng ánh sáng, một cái quả đấm, lần nữa để cho hắn cảm nhận được một trận hắc ám.

"Ồ "

Đau nhức để cho Trạch vĩnh thái giới thoáng cái muốn che mắt mũi ngồi chồm hồm xuống, Hạ Du nhưng là chột kéo hắn quần áo đưa hắn nhấc lên:

"Người tìm Katsura Kotonoha làm gì?"

Lạnh giá ánh mắt nhìn hắn nói. Hạ Du đưa hắn kéo tới đây sau sẽ không sợ sẽ bị Katsura Kotonoha thấy, cũng không sợ sẽ bị người khác quấy rầy.

"Khốn kiếp! Thật là đau a! !" Trạch vĩnh thái giới che mũi mồm miệng không rõ mớ mớ, căn bản không có trả lời Hạ Du lời nói.

"Ta nói, người tìm Katsura Kotonoha làm gì!"

Hạ Du chột bắt Trạch vĩnh thái giới cổ, đưa hắn dùng sức khấn đụng vào trên tường.

Dùng sức đụng để cho bên tường đồ lật vật quý cũng một trận lay động, Trạch vĩnh thái giới rên lên một tiếng, toàn bộ lời nói đều bị bóp ở cổ họng xuống, trên mặt một trận thống khổ vận vẹo.

Hạ Du lạnh lùng nhìn hắn, sẽ không để ý tới hắn rốt cuộc có đau hay không, Hạ Du chỉ cần vừa nghĩ tới nguyên tác bên trong hắn nhân cơ hội đem Katsura Kotonoha lừa gạt đến địa phương vắng vẻ sau, cường ép đối với (đúng) Katsura Kotonoha bạo hành, trong lòng lệ khí lại càng phát bùng nổ.

Hắn bây giờ lại liền muốn tìm nói lá!

Nghĩ đến Katsura Kotonoha lại bị người như vậy ô nhục, trên tay lực đạo cũng bắt đầu càng ngày càng dùng sức.

Trạch vĩnh thái giới bị bóp cổ, muốn kêu gào nói không ra lời, chân bắt đầu đập loạn, tay cũng dùng sức muốn vệt ra Hạ Du tay, nhưng Hạ Du tay lại giống như kẽm sắt như vậy bà nội bất động, ngược lại càng ngày càng dùng sức.

Trên mặt hắn bởi vì hít thở không thông mà từng điểm từng điểm đỏ lên, lại bắt đầu từng điểm từng điểm chuyển tím.

"Ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi đón thêm gần nói lá, lần sau ta thì không phải là dễ nói chuyện như vậy, nghe hiểu sao?"

Hạ Du một tay đưa hắn vung văng đề lên tường, từng điểm từng điểm kéo cao, Trạch vĩnh thái giới thống khổ kích thích Hạ Du tay, nghe vậy liều mạng gât đầu.

Hạ Du lạnh lùng liếc hắn một cái, sau đó một chút buông tay ra.

Mất đi Hạ Du tay chống đỡ, Trạch vĩnh thái giới thoáng cái tuột xuống, liều lĩnh miệng to thở hào hển. Chẳng qua là vừa mới thở gấp một cái, Hạ Du lần nữa kéo hắn cổ áo đưa hắn kéo một cái.

Trạch vĩnh thái giới căn bản không có phân nửa năng lực phản kháng liền bị nâng lên.

"Cho nên, sau này sẽ không nữa đối Katsura Kotonoha có tâm tư gì chứ ?"

Hạ Du nói ra hắn gục thở dốc thân thể, hướng về phía hắn từng chữ từng câu rõ ràng hỏi.

"Sẽ không! Sẽ không!"

Trạch vĩnh thái giới liền vội vàng bãi đầu, sau đó cúi đầu miệng to thở hào hển.

Cúi đầu xuống chớp mắt, trong mắt một trận oán độc chột lóe lên.

"Ừm."

Hạ Du hài lòng đỡ hấn dậy mặt, nhe răng cười một tiếng: "Nhưng là ta không tin."

Cơ hồ là dứt lời đồng thời, hạ nhân rồi nhưng chợt một cái tát thổi qua đi.

"Ba!"

"Àm! !"

Phiếu đề cử! ! Cát giữ! ! Cho ta! !

;

Chương 50: Giáo huấn

"Ba!" "Àm! !"

Hạ Du không chút nào dư lực một cái tát, đem Trạch vĩnh thái giới cả người đều cơ hồ rút ra bay ra ngoài, đụng vào đồ lật vật quý phát ra to lớn đụng vang, trên cái giá sách cũ cùng đồ lật vật cũng không ngừng lã chã rơi đập ở Trạch vĩnh thái giới trên người.

Vang lớn để cho bên ngoài cửa chân lợi nhuận dừng khí cũng dọa cho giật mình, chợt ở bên ngoài không ngừng vỗ vào môn đứng lên:

"Các người ở bên trong làm gì! Mở cửa!"

Cửa bị chụp bịch bịch vang, nhưng Hạ Du ngay cả đầu cũng không có trở về, mặt đầy vắng lặng đi về phía xui xẻo ở quỹ xuống Trạch vĩnh thái giới, kéo tóc hấn đem cả người hấn kéo ra ngoài.

Theo Hạ Du động tác, Trạch vĩnh thái giới không có một chút sức đề kháng liền bị kéo ra ngoài, thân thể mềm đến giống như mì sợi. Hạ Du ánh mắt trong mắt rừng mình cũng không giảm chút nào:

"Ta hỏi một lần nữa, người sau này còn dám đối với (đúng) Katsura Kotonoha có cái gì tâm tư khác sao?"

Trạch vĩnh thái giới lúc này ánh mắt tan rã, đối với (đúng) Hạ Du lời nói căn bản không có bất kỳ phản ứng nào.

Hạ Du nhưng mây một cái.

Cơ hồ là không hề nghĩ ngợi, Hạ Du từ dưới đất nhặt lên một quyển rắn chắc sách, hướng về phía hấn mặt trực tiếp liền đập tới.

"Ba! !"

Vang dội chụp tiếng vang lên, theo quyển sách chảy xuống, Trạch vĩnh thái giới đỡ lấy nửa bên sưng đỏ mặt rốt cuộc tỉnh hồn lại.

Vừa mới khôi phục ý thức hấn, thấy Hạ Du trong nháy mắt, lập tức dùng cả tay chân về phía sau né tránh, lần nữa đánh tới đồ lật vật quý phát ra một trận trầm đục tiếng vang.

'Đạt được 30 kinh nghiệm'

Trong đầu vang lên thanh âm để cho Hạ Du ngẩn ra, chợt khẽ mỉm cười.

Hấn sợ hãi.

Hạ Du trước nhận định Trạch vĩnh thái giới lời nói không thể tin nguyên nhân lớn nhất, cũng là bởi vì hấn không có nghe được bất kỳ kinh nghiệm tiếng nhắc nhở.

Lấy cái này là phán đoán tiêu chuẩn cơ bản rốt cuộc có đáng tin cậy hay không Hạ Du không có vấn đề, ngược lại hấn chính là nghĩ (muốn) đối với (đúng) Trạch vĩnh thái giới động thủ mà thôi. Bây giờ Trạch vĩnh thái giới biết sợ, cũng không dám làm gì nữa chứ ?

Cư cao lâm hạ nhìn Trạch vĩnh thái giới liếc mắt, Hạ Du lông mày nhưn lên, lần nữa nhẹ nhàng hỏi một câu:

"Người sẽ còn dây dưa Katsura Kotonoha sao?"

"Sẽ không! Sẽ không! Tuyệt đối sẽ không!" 'Đạt được 10 kinh nghiệm'

Trạch vĩnh thái giới không giữ thể diện bên trên sưng đau liều mạng lắc đầu, thậm chí đưa tay không ngừng đung đưa.

Hạ Du nghe được mình muốn nghe thanh âm, lần nữa ôn hòa cười lên.

Hắn càng ngày càng thờ phượng quả đấm mình, cũng càng ngày càng thờ phượng thực lực có thể lãng giá hết thảy. Bỗng nhiên, Hạ Du đối với (đúng) thực lực khát vọng cũng từ từ nồng nặc lên.

Rất nhiều vấn đề vốn là khả năng yêu cầu phức tạp quá trình tới phá giải, nhưng là dùng quả đấm, lại có thể hữu hiệu nhất cũng có lợi nhất.

Trước mắt Trạch vĩnh thái giới chính là một cái ví dụ.

"Nói sớm không là tốt rồi à."

Hạ Du có chút hận thiết bất thành cương giả mù sa mưa nói. Trạch vĩnh thái giới không dám phản bác, thấy Hạ Du mỉm cười sau theo bản năng co rúm người lại, trên mặt sưng đỏ đứng lên địa phương bắt đầu lại trận trận đâm đau.

Hạ Du nhàn nhạt tảo hắn liếc mắt, nhưng sau đó xoay người liền muốn rời đi. Trạch vĩnh thái giới thấy Hạ Du phải đi trong bụng buồn lòng một chút, Hạ Du nhưng là bỗng nhiên quay đầu, Trạch vĩnh thái giới sau đó mà cả người cứng đờ.

"Đúng, người này thân thương là mình không cần thận làm chứ?"

Hạ Du nhàn rồi nhưng nói đạo. Trạch vĩnh thái giới theo Hạ Du ánh mắt cũng thấy cánh tay mình cùng trên thân thể không biết lúc nào xô ra tới máu ứ đọng, ngăn người một chút, các loại (chờ) ngừng đầu lần nữa thấy Hạ Du ánh mắt, lập tức đánh rùng mình một cái liền vội vàng gặt đầu đứng lên.

"Rất tốt."

Hạ Du hài lòng gặt đầu một cái, xoay người đi kéo môn.

Ngay tại Trạch vĩnh thái giới lần nữa thở phào một cái thời điểm, Hạ Du nhưng là lần nữa quay đầu, Trạch vĩnh thái giới một hơi thở còn chưa thư xong, lập tức sắc ở cổ họng, không dám làm một cử động nhỏ nào nhìn Hạ Du, trên mặt bởi vì nín thở mà phồng nước mắt cũng sắp muốn chảy xuống.

Hạ Du thấy hắn cái này vận vẹo biểu tình có chút kinh ngạc, nhưng chợt nhàn nhạt mở miệng:

"Phải nhớ kỹ hôm nay người nói chuyện. Lần kế ta biết người đối với (đúng) Katsura Kotonoha lại có cái gì ý đồ không an phận, liền không phải như vậy coi như."

Nói xong một câu, Hạ Du ngay cả Trạch vĩnh thái giới liền vội vàng gặt đầu đáng vẻ cũng không có nhìn, trực tiếp kéo cửa ra đi ra ngoài.

Hắn không có cùng Trạch vĩnh thái giới đùa, bất kể hắn là hay không rõ ràng. Trải qua hôm nay sau lần này, Hạ Du cũng rộng rãi phát giác chính mình thật ra thì có thể có rất nhiều phương pháp để cho hắn đi vào khuôn khổ. Dù là thủ đoạn khả năng cực đoan.

Đứng ở cửa chính ở trong tay lực soát chìa khóa chân lợi nhuận dừng khí thấy môn bỗng nhiên mở ra, ngăn người một chút, thấy đi ra Hạ Du theo bản năng nhường một týt. Nhưng chợt nhớ tới cái gì như vậy, liền vội vàng vọt vào tiểu phòng nghỉ ngơi.

So với Hạ Du vân đạm phong khinh, Trạch vĩnh thái giới kia chặt vật đến có thể dùng thê thảm để hình dung đáng vẻ để cho chân lợi nhuận dừng khí ngây ngô một chút, không nhịn được kinh hô lên:

"Thái giới người thế nào ? !"

Hắn chợt nhớ tới Hạ Du, liền vội vàng bộ mặt tức giận hướng về phía Hạ Du bóng lưng quát to lên: "Người đứng lại! Người kết quả làm gì!"

Hạ Du dừng bước chân lại, chậm rãi quay đầu.

Nhàn nhạt nhìn về phía chân lợi nhuận dừng khí, Hạ Du không có nói bất kỳ lời nói. Chân lợi nhuận dừng khí nhưng là lời nói hơi chậm lại, muốn nói chuyện trong nháy mắt thế ở trong miệng, trước dâng lên lửa giận không khỏi bị một loại bỗng nhiên lòng rung động thay thế.

Chỉ lúc trước cái loại này đối mặt Hạ Du dừng khí lại cũng không đề được, chân lợi nhuận dừng khí ngay cả mình cũng không biết tại sao, nhưng hắn bây giờ là nhìn Hạ Du dạ dạ động động môi, cái gì cũng không nói ra được, chỉ có thể phần hận quay đầu chui vào trong phòng nghỉ nhìn Trạch vĩnh thái giới.

Phòng đọc sách đã an tĩnh trở lại, Hạ Du chẳng qua là liếc hắn một cái sẽ thu hồi ánh mắt, không có nói gì cũng không có làm gì nữa.

Bởi vì Katsura Kotonoha đã qua tới.

Phòng nghỉ ngơi môn cách âm hiệu quả rất bình thường, mới vừa rồi bên trong lớn tiếng như vậy vang, ở an tĩnh thư viện trở mã rất rõ ràng. Katsura Kotonoha cũng là nghe được dị động mà đi tới nơi này, trong bụng nghĩ ngợi, chẳng qua là theo lễ phép không có trực tiếp đến gần.

Bây giờ thấy Hạ Du đi ra, Katsura Kotonoha trên mặt cũng không khỏi mang theo một vẻ lo âu:

"Hạ Du quân, mới vừa rồi ta nghe đến rất lớn tiếng thanh âm, người "

Hạ Du thấy Katsura Kotonoha cẩn thận từng li từng tí bên trong mang theo quan tâm, trong bụng âm áp, nghĩ đến nguyên tác bên trong nàng gấp gờ đủ

loại bất hạnh, không khỏi đối với (đúng) y cây mây thành cùng Trạch vĩnh thái giới đám người càng thống hận hơn. Đối với chính mình mới vừa mới động thủ những thứ kia cho phép không đành lòng cũng lập tức tan thành mây khói:

"Chỉ là thấy đến một người quen trò chuyện đôi câu mà thôi."

Hạ Du thân thể ngăn trở phòng nghỉ ngơi phương hướng, hàm hồ nói với nàng một câu, lập tức chuyển hướng những lời khác đề:

"Đúng, Katsura Kotonoha người sách tìm kĩ sao?"

"Không nghĩ muốn xem" Katsura Kotonoha môi anh đào hé mở, cuối cùng vẫn là từ phòng nghỉ ngơi nơi đó thu hồi ánh mắt, ngoan ngoãn trả lời.

"Không sao, nơi này không có đi tiệm sách tìm một cái liền có thể. Chúng ta đây cùng đi chứ?"

Hạ Du vốn là đến phòng đọc sách là muốn tìm hoa sơn viện cung một, chẳng qua là hoa sơn viện không có ở đây. Bây giờ Trạch vĩnh thái giới cũng bởi vì hấn mà nằm ở trong phòng nghỉ, Hạ Du cũng không có tất phải ở lại chỗ này.

Mấu chốt là hấn muốn cùng Katsura Kotonoha đơn độc sống chung.

Katsura Kotonoha nghe được Hạ Du nói cùng đi, trệ một chút, không biết nghĩ đến cái gì hơi rừ đầu xuống, chẳng qua là vẫn nột như vậy đáp một tiếng:

"Ừ"

Hạ Du cùng Katsura Kotonoha nói vài lời liền rời đi. Trong phòng nghỉ, chân lợi nhuận dừng khí chính nhất mặt vừa sợ vừa nóng nảy nhìn Trạch vĩnh thái giới:

"Thái giới, hấn rốt cuộc đối với người làm gì! Người nói a!"

Trạch vĩnh thái giới nghe vậy chỉ là bởi vì đau nhói mà thử đến răng ngược lại hút khí lạnh, không nói gì.

"Người nói a! Nếu không để cho chúng ta thế nào giúp người! Nơi này là trường học, nếu như hấn đối với người làm gì, chúng ta có thể mệt với lão sư a!"

Chân lợi nhuận dừng khí thấy hấn yên lặng đáng vẻ, càng gấp giận lên.

Hấn và Trạch vĩnh thái giới là bạn tốt, là số không nhiều bạn tốt, bây giờ bạn tốt bị thương, hơn nữa còn là bị cái đó hấn chán ghét người lòng thương, hấn không khỏi tràn đầy lửa giận.

Trạch vĩnh thái giới nghe được chân lợi nhuận dừng khí nói lão sư thời điểm, hút khí lạnh cử động hơi chậm lại.

Không phải là bởi vì chân lợi nhuận dừng khí nói tới lão sư, ? y đã trong học viên lão sư tác dụng gần như bằng không, mà là bởi vì hấn nhắc lên 'Nơi này là trường học' năm chữ.

Hấn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như không phải là trường học, hấn tựa hồ có thể dùng khác (đừng) phương thức trả thù!

Trạch vĩnh thái giới che chính mình sưng đau gò má không nói gì, trong mắt ngoan sắc dần dần lóe lên

Hôm nay thời gian đôi mới có chút loạn, buổi tối có thể phải chậm một chút, đại khái mười điểm bên cạnh (trái phải) đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Làn Nguyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Cắt đứt cùng gặp gỡ

Hạ Du cùng Katsura Kotonoha tùy ý trò chuyện đi về phía cửa trường, bất kể là Hạ Du hay lại là Katsura Kotonoha, đều có ý lướt qua phòng đọc sách chuyện bên trong tình.

Hơn nữa Hạ Du không biết có phải hay không là chính mình ảo giác, hấn phát hiện Katsura Kotonoha nói với hấn lời nói càng ngày càng nhỏ âm thanh, nhưng hai người trong lúc đi khoảng cách lại càng ngày càng nhỏ.

Nhiều lần, Hạ Du đóng đũa tay cơ hồ muốn đập phải tay nàng.

Cái loại này có thể đập tay đến lại lại có loại để cho người không dám tùy ý khinh nhờn cảm giác, là một loại khó mà nói nên lời tim đập thình thịch.

Katsura Kotonoha thanh âm nói chuyện càng ngày càng nhỏ, cuối cùng trực tiếp không nói lời nào chẳng qua là cúi đầu đi. Hạ Du thình thoảng liếc Katsura Kotonoha tay, trong đầu suy nghĩ lung tung cũng an tĩnh lại.

Gió nhẹ nhàng treo, đi thông cửa trường rừng rậm trên đường lá rụng chậm rãi, hai người cũng không nói gì, lặng lẽ, sóng vai đi.

Một cô nhân nhật ** ở hòa hợp, theo hai cặp chân đạp ở trên đường nhỏ dần dần khoen như.

Trên đất hai bóng dáng thình thoảng nối liền cùng một chỗ, Hạ Du làm bộ như lơ đãng liếc mắt nhìn ngoan ngoãn Katsura Kotonoha liếc mắt, nhìn nàng kia nhu mỹ gò má, kia rất tự hào ngực, nhìn nàng kia ở bên cạnh mình nhẹ nhàng đạp đũa đầu ngón tay, Hạ Du nhịp tim càng lúc càng nhanh.

Hắn vốn là cho là mình việc trải qua độc đấu mấy chục người sẽ trở nên xử sự không sợ hãi, nhưng là hắn sai. Rõ ràng bên người chỉ có Katsura Kotonoha một cái ôn nhu nữ sinh, Hạ Du cảm giác mình càng ngày càng khản trương, nhiều lần cũng suýt chút nữa thì cùng tay cùng chân đi.

Hắn không biết thích một cô gái chính xác tâm tình là như thế nào, cũng không biết phải làm sao, hắn bây giờ chỉ muốn nắm Katsura Kotonoha tay.

Rất muốn.

Cửa trường học gần trong gang tấc, con đường này đã dần dần thấy những học sinh khác, Hạ Du biết không hề làm gì liền không có cơ hội, cắn răng một cái, tay liền hướng Katsura Kotonoha tay ngang nhiên xông qua.

"Quê đồng học! Quê đồng học là người sao?"

Một cái nữ sinh lớn tiếng kêu từ phía sau truyền tới, Katsura Kotonoha bước chân dừng lại, Hạ Du động tác cũng một hồi, trong bụng vô tận nổi nóng quay đầu nhìn sang.

Một nam một nữ hai bóng người hướng hắn và Katsura Kotonoha chậm chậm đi tới, Hạ Du nhìn của bọn hắn, trong bụng căm tức cũng bộc phát thịnh vượng.

Chạy tới nam nữ, là Saionji Sekai cùng với y cây mây thành!

"Quê đồng học vân vân ồ? Người là !"

Saionji Sekai thờ hồng học chạy tới, mới cùng Katsura Kotonoha chào hỏi một tiếng, nhìn ngay lập tức đến một bên Hạ Du, không khỏi sùng sốt một chút.

Hạ Du liếc mắt nhìn mặt mờ nhúm mây một cái y cây mây thành, sau đó cũng nhìn về phía Saionji Sekai, biểu tình bình thản.

"Người tại sao là nơi này học sinh" Saionji Sekai nhìn Hạ Du trên người đồng phục học sinh, không thể tin hỏi lên.

Hạ Du chẳng qua là gật đầu một cái coi như trả lời, không có cùng nàng qua nói nhiều.

"Người cái đó, trước chuyện "

Saionji Sekai hiển nhiên không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Hạ Du, thậm chí quên mình là đến tìm Katsura Kotonoha , hướng về phía Hạ Du trong lúc nhất thời muốn nói lại thôi đứng lên.

"Ta cũng chỉ là vừa vặn đi ngang qua mà thôi."

Hạ Du biết nàng muốn nói điều gì, một chút cắt đứt nàng.

Nàng là phải cảm tạ, nhưng là Hạ Du đã không muốn nàng cảm tạ.

Như vậy cứu trợ không phải là một tiếng cảm tạ là có thể chống đỡ lên, Hạ Du tưởng lên nàng và thanh phổ chớp mắt lúc ấy đối với hắn thái độ liền bộc phát không muốn cùng nàng có quan hệ gì. Hơn nữa trên người nàng cái đó loạn luân tới huyết mạch Hạ Du cũng là xa lánh.

Thiên kích cũng tốt, thành kiến cũng tốt, mới vừa rồi bị cắt đứt hỏa khí giận cá chém thớt cũng tốt.

Hạ Du không muốn liền thì không muốn muốn.

Có lẽ là nhận ra được Hạ Du lạnh giá thái độ, Saionji Sekai chần chờ một chút, cuối cùng vẫn yên lặng.

Mà một mực bị Hạ Du âm thầm lưu ý y cây mây thành, nhìn một chút Hạ Du lại quay đầu nhìn một chút Saionji Sekai, cau mày, trong mắt giận vẻ chột lóe lên.

Hắn thấy ôn nhu thuận thuận đứng ở Hạ Du bên người Katsura Kotonoha lúc, giận về càng đậm đà, trên mặt nanh sắc chợt lóe lên lại lập tức lại giả dạng làm một bộ ngay thẳng không biết gì đáng về.

Chẳng qua là hắn không nghĩ tới, hắn hết thấy biểu tình biến hóa, đều bị Hạ Du từng cái thu vào trong mắt.

Hạ Du bất động thanh sắc cười lạnh một tiếng, hắn muốn nhìn một chút hắn rốt cuộc muốn làm gì.

Làm bộ như không thèm để ý đang lúc, y cây mây thành đầy một chút vẫn còn ở không biết rõ làm sao đối mặt Hạ Du Saionji Sekai.

"Ồ đúng Quế đồng học, ngươi còn nhớ thành sao? Ngày đó xe ngươi bên trên té xỉu khi đó hắn cũng ở tại chỗ."

Saionji Sekai bị đẩy một chút, lập tức nhớ tới cái gì như vậy, ngay cả vội vàng chỉ y cây mây thành đối với (đúng) Katsura Kotonoha nói.

Katsura Kotonoha nghi ngờ liếc mắt nhìn y cây mây thành, sau đó ôn uyển gật đầu một cái.

"Thật ra thì thành bình thường đi học là cùng ngươi cùng chiếc điện "

"Nói lá, bây giờ thời gian còn sớm, không bằng ta cùng đi với ngươi tiệm sách tìm một cái sách chứ ?"

Hạ Du cứng rắn cắt đứt Saionji Sekai lời nói.

Saionji Sekai cùng Katsura Kotonoha đều là kinh ngạc nhìn Hạ Du, y cây mây thành cũng là sững sờ, nhưng nhìn về phía Hạ Du ánh mắt lập tức giận đứng lên.

Minh bạch y cây mây thành ý đồ sau, Hạ Du cũng không cần phải để cho Saionji nói tiếp.

'Đã nhắm vào Katsura Kotonoha sao?'

Hạ Du lạnh nhạt nhìn y cây mây thành liếc mắt, nghĩ thầm. Nguyên tác bên trong hắn cũng là bởi vì đối với (đúng) Katsura Kotonoha có ý đồ, cho nên chụp lên nàng, bị Saionji phát hiện chụp lên sau, tạ do Saionji Sekai tới dẫn đầu kết hợp, cuối cùng thành tựu liên tiếp hỗn trướng chuyện.

Chẳng qua là bây giờ đại khái là bởi vì mình xuất hiện, để cho hắn không kịp chờ đợi chứ ?

Nhưng là ta sẽ nhượng cho ngươi như nguyện sao?

Hạ Du tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn kinh ngạc y cây mây thành, trong bụng cười lạnh.

Katsura Kotonoha bây giờ đối với hết thấy cũng không biết, Saionji Sekai là trợ giúp y cây mây thành, cùng y cây mây thành liếc nhìn chuyện tốt bị phá hư đại khái cũng sẽ cùng chung mối thù đối với chính mình sinh ra ác cảm.

Chẳng qua là Hạ Du căn bản không quan tâm bọn họ ác cảm.

Hiếm thấy bây giờ Katsura Kotonoha cùng y cây mây thành không cùng xuất hiện, nếu quả thật để cho bọn họ có qua lại gì, như vậy Hạ Du mới cảm giác buồn nôn:

Mơ ước Katsura Kotonoha số nợ này, trì chút thời gian lại tìm ngươi coi là!

"Chúng ta đi thôi."

Hạ Du không nói lời nào kéo Katsura Kotonoha tay trực tiếp đi ra ngoài.

Katsura Kotonoha mộng, lẳng lẳng nhìn bị Hạ Du dắt tay, đã hoàn toàn quên Saionji cùng y cây mây thành bọn họ, ngờ ngác bị Hạ Du dắt đi.

Lưu lại một mặt kinh ngạc y cây mây thành là Saionji Sekai, nhìn Hạ Du cùng Katsura Kotonoha bóng lưng ngây tại chỗ.

;

Chương 52: Ngày mai gặp

Sau giờ ngọ ánh mặt trời mang có một chút ngà say, nhàn nhạt.

Cái kia mềm mại không xương tay liền giữ tại trong lòng bàn tay, rất mềm mại, rất mịn. Rất thoải mái.

Hạ Du mình biết rõ mình hắn buông ra Katsura Kotonoha tay, nhưng là hắn giả bộ ngu.

Làm sao có thể buông ra!

Katsura Kotonoha không có lên tiếng, lại nhiều lần muốn đưa tay rút ra, Hạ Du đều là lập tức siết chặt.

Chẳng qua là Hạ Du không nghĩ tới là, Katsura Kotonoha phản kháng mấy lần sau khi, mặc dù vẫn có thể cảm giác được nàng cương cố, nhưng lại không phản kháng nữa.

Hắn không có quay đầu nhìn nàng mặt, nhưng là nội tâm mừng như điên cùng kinh ngạc làm thế nào đều khó kiềm chế.

Ngày tại Sekai là từ đầu đến cuối giống như có cỗ phần nhân nhạt thâm mai. Rộn ràng Sekai phần lớn như vậy.

Nếu như là ngày tại Sekai những nữ sinh khác cũng còn khá, theo Hạ Du biết, đây vốn chính là cá tính quan niệm đậm bạc Sekai, xảy ra chuyện gì cũng không lạ thường.

Nhưng là Katsura Kotonoha nhưng là một cái truyền thống đại gia khuê tú. Vô luận là gia giáo hay lại là tính cách cũng không cho phép nàng tùy tiện.

Hơn nữa Hạ Du còn biết, nàng là một cái có phái nam sợ hãi chứng người.

Một loại nam sinh đừng nói để cho nàng đến gần, thậm chí ngay cả để cho nàng bình thường nói chuyện phiếm cũng thành vấn đề. Đây cũng không phải là một ngày hay hai ngày sự tình.

Nhưng là như vậy Katsura Kotonoha, nhưng bây giờ không có lên tiếng nói mình ghét, cũng không có tiếp tục giãy giụa. Mà là yên lặng đi theo phía sau mình, đem cái kia cho tới bây giờ đều là kháng cự người khác cây cỏ mềm mại, thuận theo ở trong tay mình.

Nói cách khác Katsura Kotonoha đối với ta cũng không kháng cự? !

Hạ Du không có cùng dặt tay kinh nghiệm, Katsura Kotonoha không có đưa tay cầm ngược, nhưng này không trở ngại Hạ Du đi vui vẻ. Bất kể Katsura Kotonoha có phải là thật hay không có ý định này, nhưng là Hạ Du tin chắc.

Katsura Kotonoha tay rất mềm mại, trắng nõn như ngọc, cái loại này lạnh lạnh yếu ớt xúc cảm, gọi là hạnh phúc.

Dọc theo đường phố, bước qua dưới tàng cây, gió lay qua ngạch biên giới phát, Hạ Du không quay đầu lại cũng không nói gì, tay nhưng vẫn yên lặng dặt.

Mỗi lần có người đi qua thời điểm Hạ Du có thể cảm giác Katsura Kotonoha trên tay truyền tới khẽ run, hắn cũng giống vậy ở khẽ run. Lòng bàn tay có mồ hôi ướt nhẹp cảm giác để cho Hạ Du rất lúng túng, nhưng là vẫn không chịu buông tay, hắn thậm chí suy nghĩ có phải hay không nên dùng năng lực tiêu trừ một chút những thứ kia mồ hôi.

Hạ Du rất muốn biết chính mình tiếp theo phải nên làm như thế nào mới đúng.

Thuộc tính trang bìa để cho hắn nắm giữ sáng tạo bây giờ cục diện thực lực, lại không có dạy hắn như thế nào tiến hành tiếp câu trả lời.

Làm một chưa bao giờ có yêu đương quá người, Hạ Du chỉ biết là hiện tại tại chính mình rất khẩn trương, sợ làm gì sai cũng sợ nói sai cái gì, cho nên không dám làm cái gì cũng không dám nói gì. Bây giờ đối với với lúc trước hắn mà nói, chính là lớn nhất hy vọng xa vời, nóng bỏng hơi thờ thờ ra thời điểm, hắn có thể cảm giác mình nhịp tim là như thế nào dâng trào.

Nhưng không biết Katsura Kotonoha cũng so với hắn cũng không khá hơn chút nào.

Đi theo Hạ Du phía sau, tay bị Hạ Du dặt, trừ cùng đi theo, nàng đã hoàn toàn không biết làm sao.

Vốn là không giới đôi mắt, bây giờ càng là muốn tránh cũng không được, rõ ràng Hạ Du ngay tại trước mặt nàng, cũng không dám ngẩng đầu.

Nhưng là, nhưng là, như vậy không đúng không phải sao ta nên cự tuyệt sao? Có thể là chúng ta là bằng hữu

Hắn sẽ nhìn ta như thế nào, sẽ cảm thấy ta là một cái tùy tiện nữ sinh sao? Sẽ không, Hạ Du quân là một người tốt, hắn sẽ không có như vậy tư tưởng

Lòng bàn tay mồ hôi có thể hay không để cho hắn chán ghét? Như bây giờ bị người khác thấy làm sao bây giờ? Nam hài tử đều như vậy sao? Chờ chút nếu như hắn còn không muốn buông tay nên làm cái gì?

Bước chân một mực ở lúc nhẹ lúc nặng, đã từ từ đạp ở cùng một cái tiết tấu bên trên. Hai người một cái từ đầu đến cuối bỏ qua một bên tầm mắt, một cái từ đầu đến cuối cúi đầu, ai cũng không dám mắt đối mắt đối phương.

Tay nhưng là một mực thật chặt dặt, liền với trên đất kéo ra một đạo thật dài bóng dáng.

Ấn ý ai cũng không có đánh vỡ phần này yên lặng, cũng không có nói ra nguyên lai nói tốt đi tiệm sách, chẳng qua là dọc theo điều này đại lộ đi, dặt tay, cúi đầu.

Đạp ánh chiều tà, bắt tri bắt giác đi tới đài ngắm trăng.

Ngừng ở vào áp nơi Hạ Du dừng lại, Katsura Kotonoha cũng dừng lại. Hạ Du không biết Katsura Kotonoha có phải hay không cũng hy vọng tiếp tục đi

tới đích, hẳn nghĩ, hơn nữa hẳn còn nghĩ có phải hay không nên thử hướng nàng tỏ tình.

Đột ngột cảm giác sớm sẽ theo lòng bàn tay nhiệt độ hòa vào nhau mà tiêu thiếu. Hạ Du rất rõ biết rõ mình, thích Katsura Kotonoha .

Rất thích. Càng tiếp xúc càng là ưa thích.

Đến cùng phải hay không thương hẳn không biết, nhưng là dặt tay một khắc kia trở đi, hẳn liền cảm giác mình hẳn muốn biểu đạt một ít gì.

Có lẽ là trách nhiệm, có lẽ không liên quan trách nhiệm, có lẽ hẳn chỉ là không cách nào dừng lại kia dâng trào nhảy lên tìm đập thỉnh thích.

Hắn đã suy nghĩ lung tung một đường, kia cái đầu ngón tay nắm trong tay thời điểm liền bắt đầu nghĩ, cái gì hỗn loạn ý nghĩ đều có, Hạ Du nhớ rất nhiều sách đã dạy tình huống tương tự, dựa theo bọn họ cách nói hiện tại tại chính mình hẳn xoay người để lại Katsura Kotonoha bả vai.

Nguyên tác bên trong, Katsura Kotonoha cũng không phải là cùng y cây mây thành nhận biết không lâu, bị tùy tiện biểu lộ đáp ứng sao? Chính mình một đường lo được lo mất cái gì

"Hô! !"

Dùng sức nhắm mắt lại chợt mở ra, Hạ Du đột nhiên xoay người đối mặt Katsura Kotonoha , nhìn Katsura Kotonoha trong lúc hốt hoảng tránh né đáng vẻ, Hạ Du cũng là ngay ngắn một cái luống cuống. Nhưng là hẳn không dám buông tha, hẳn sợ hãi một khi dừng lại, liền cũng không còn có thể nhắc lên dừng khí.

Có vài thứ phải đến trước khi nói ra khỏi miệng một sát na kia mới hiểu, nó là nặng tựa vạn cân. Tỷ như 'Thích' .

Nhưng tương tự có vài thứ, không nói ra sẽ cho người kim nén cảm giác sẽ tự bạo.

Hạ Du cường bách cặp mắt mình từ đầu đến cuối đối mặt Katsura Kotonoha , hít sâu một hơi:

"Nói lá, ta "

"Cái đó, ta muốn đi!"

Nhân cơ hội tránh thoát Hạ Du tay Katsura Kotonoha lộ ra rất hốt hoảng, tự do lập tức cắt đứt Hạ Du lời nói, liền vội vàng đi về phía đóng áp nơi. Nàng có lẽ cảm nhận được cái gì, ánh mắt từ đầu đến cuối không dám chống lại Hạ Du.

Hạ Du lẳng lẳng nhìn nàng, cho đến đóng áp đánh thê thanh âm để cho hẳn tỉnh hồn lại.

Lòng bàn tay nhiệt độ theo nàng trừu ly mà trở nên lạnh lẽo. Hạ Du lập tức kịp phản ứng có thể là chính mình quá rõ ràng, cũng quá gấp.

Đem nàng hù dọa chạy.

Đầu nóng lên xung động đi xuống động luôn là không kết quả tốt, Hạ Du cũng không chỉ một lần lãnh hội qua, Katsura Kotonoha trốn một loại bóng người để cho hẳn cảm giác có chút cái gì ngăn ở ngực.

Hắn nghĩ tới đuổi theo, đạo kia đóng áp lại giống như rãnh trời như vậy, hẳn không biết tại sao bước chân di động không, hút vào trong miệng không khí rất khổ sở, để cho hẳn không cách nào há mồm nói chuyện, hẳn chỉ có thể nhìn Katsura Kotonoha cùng hẳn càng lúc càng xa.

Đen nhánh mái tóc giống như nước sông bông bênh, có lẽ, so với hẳn tưởng tượng bên trong phiêu được (phải) còn xa hơn.

Chung quanh tới lui đám người không cách nào để cho Hạ Du dần dần đông như vậy thân thể phục áp, hẳn mình cũng không cách nào ngăn cản tầm mắt hoảng hốt.

"Hạ Du quân "

Giống như một màn kia gió nhẹ tẩy thấm người tâm, Hạ Du nhịp tim hơi chậm lại, kinh ngạc nhìn đầu nơi đó xoay người lại Katsura Kotonoha .

Mím mím môi, kia bỗng nhiên đối với chính mình tự nhiên cười nói, gió nhẹ lay động nàng sợi tóc, nếu như cây nguyệt quế nữ thần.

"Cái đó, ngày mai gặp!"

Tàu điện cách đứng lúc, cửa sổ xe ánh đèn giống như sáng lên như tinh linh nhanh chóng du tránh, không trung khói mù đã bắt tri bắt giác bị một trận gió ấm thổi tan.

Hạ Du vẫn đắm chìm trong một chớp mắt kia say lòng người phong tình.

"Ngày mai gặp sao "

Vòng cổ chung quanh lui tới ánh mắt, Hạ Du đứng tại chỗ lăm bầm đến.

Hắn bỗng nhiên Mạnh xoay người, thần thái phẫn chấn, khỏe miệng nụ cười thế nào thế nào che cũng không che giấu được:

"Vậy thì ngày mai gặp đi!"

Chương sau khoảng mười một giờ!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Lân Nguyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.